

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

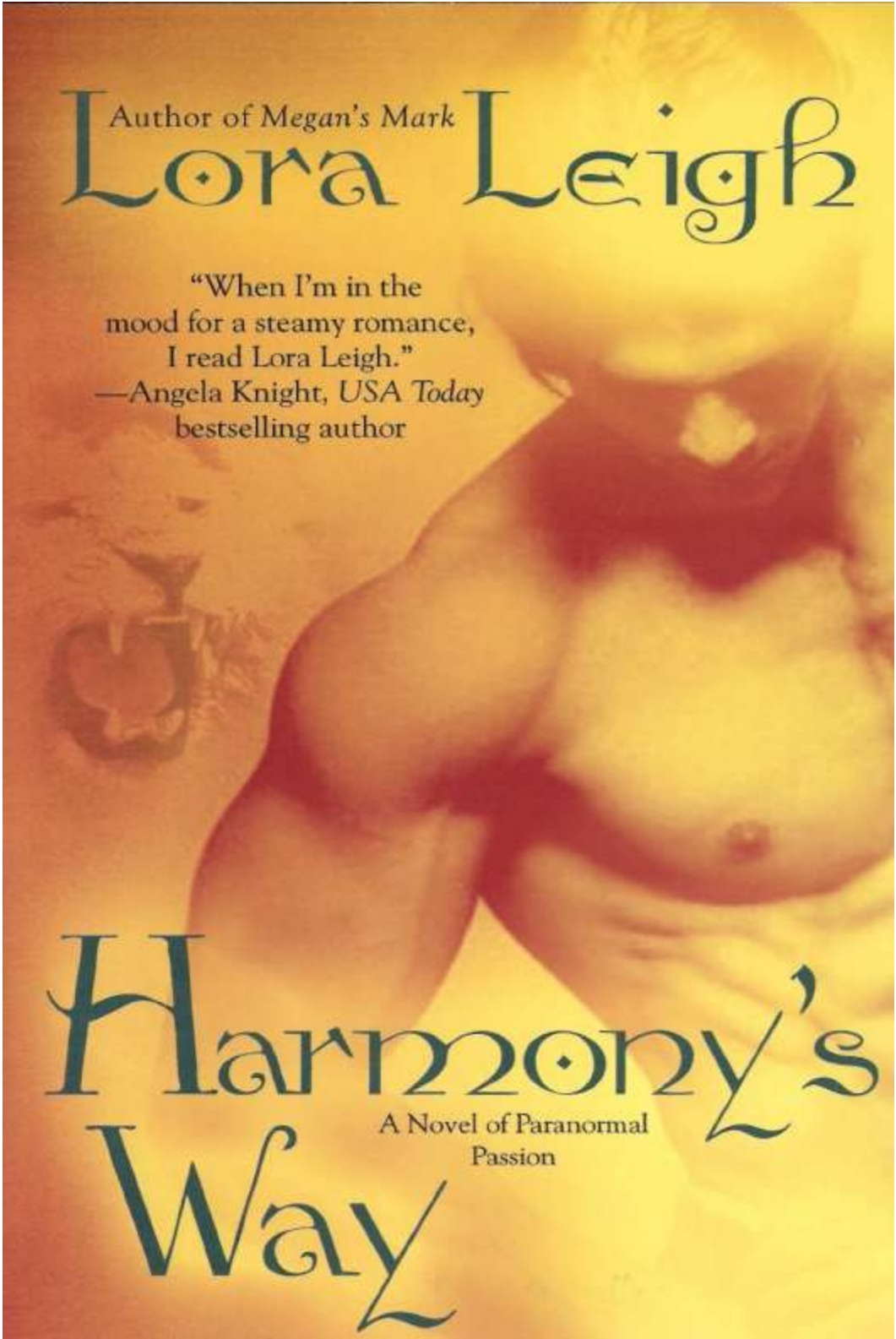
Author of *Megan's Mark*
Lora Leigh

"When I'm in the
mood for a steamy romance,
I read Lora Leigh."
—Angela Knight, *USA Today*
bestselling author

Harmony's Way

A Novel of Paranormal
Passion

Author of *Megan's Mark*
Lora Leigh

"When I'm in the
mood for a steamy romance,
I read Lora Leigh."
—Angela Knight, *USA Today*
bestselling author

Harmony's Way

A Novel of Paranormal
Passion

PROLOGUE

BOULDER, COLORADO

Harmony Lancaster saçındaki nemli havluyu çekerken televizyonu açtı. Siyah, kahverengi ve güneş ışığının aydınlattığı uzun, nemli teller Manikür setini eline alıp haber konferansını izlemek için yatağa uzandığında sarışın omuzlarından aşağı .

Ülkedeki en büyük ve en hızlı büyüyen üstünlükçü topluluklardan birinin başı olan Rahip Henry Richard Alonzo, bir zamanlar yine mahkemeye çıkıp saçma sapan konuşuyor. Keşke vaaz verdiği kişiler onun gerçekte kim ve ne farkında olsalardı. Genetik Konseyi'nin en üst düzey üyelerinin oğlu ve torunu. Ailesi, şimdi karşı çıktığı canavarların yaratılmasına yardım etmiş bir adam. Eğer Irklara canavar denebilirse.

Alaycı bir gülümseme dudaklarını şekillendirdi: Belki de onun durumunda.

Amerika'ya kolay bir karar olmamıştı, Özellikle de bu bölgeye. Ama buraya yapmak için geldiği iş bunu gerektiriyordu: zengin bir sanayicinin kaçırılan kızını kurtarmak. Küçük kız kurtarma sırasında inanılmaz derecede cesur davranmıştı. Bu da onu Onu tutulduğu barakadan çıkarmak söz konusu olduğunda işimiz çok daha kolaydı.

Kaçıranlara gelince, asla bulunamayacaklardı. Harmony bundan emindi.

Alonzo, mavi gözleri fanatik bir coşkuyla parlarsa da, "Irkların yaratılması, insanlığın doğal düzenine ve yasalarına iğrençliktir," diye mantıklı bir şekilde ifade ediyordu. "Onların serbestçe dolaşmasına, melezleşmesine ve insan gibi yaşamasına izin vermek en vicdansız hatadır. biz yapabiliriz. Onlar yüce ve kudretli Tanrımız tarafından yaratılmadılar. İnsanlar tarafından yaratıldılar. Onlar bizi damgalayacak olan canavarlardır. Gerçekten istediğimiz bu mu? Bizi baştan çıkarmak için cehenneme düşüş?"

"Beni rahat bırak," diye mırıldandı ve kısa tırnaklarının üzerinde yavaşça bir törpü , Alonzo'nun çizgili yüzünü dolduran kibri izleyerek dikkatini haber konferansına çevirdi.

Şimdi kaç yaşındaydı? Altmış beş, yetmiş? Şimdiye kadar ölmüş olması gerekmez miydi? Adam bir vebaydı, toplumun başına belaydı ve eğer birazcık batırırsa, onu öldürmekten mutluluk duyacaktı. Ama adamın ellerindeki kanı bulana kadar yapabileceği hiçbir şey yoktu.

Eğer Irk Yönetim Kabinesi çok dikkatli olmazsa, Alonzo sonunda onları yok etmeyi başaracaktı. Giderek ivme ve güç kazanıyordu. Bir zamanlar parçalanmış olan üstünlükçü gruplar şimdi yavaş yavaş onunla birleşiyor ve zamanla dünya hissiyatını Irklara karşı çevirebilecek tek bir varlık oluşturuyorlardı.

Irk savaşları. Dünyanın bir parçası oldukları sürece İnsanlık şu ya da bu şekilde varlığını sürdürüyordu. Irk nüfusunun ortaya çıkmasıyla birlikte ivme kazanıyorlardı.

Harmony bazen Kedi Irkları'nın lideri Callan Lyons'un neden onların varlığını duyurmaya karar verdiğini merak ediyordu.

Evet, ırklar özgürdü. Artık laboratuvarlarda ölmüyorlardı ve hapsedilmemişlerdi. Artık avlanıyor ve aşağılanıyorlardı ve dünya yavaş yavaş bir kez daha bölünüyordu. Bu sefer ırktan ziyade tür ayrımı yüzünden.

Irklar insan mıydı? Ne yazık ki Harmony'nin bildiği kadarıyla Endişeliydiler ama değillerdi. Hayatlarının ilk beş yılında insanlıkları ellerinden alınmıştı. Ve şimdi Alonzo kırılğan hayatlarını tehdit ediyordu. Irk Yönetim Kabinesinin, insanlıklarını yeniden kazanmak için mücadele edenlere getirmeye çalıştığı denge.

Tabii önce Alonzo ölmezse. Onun zenginliği ve coşkusu hızla örgütlenen Kan Saflığı Topluluğu'nun arkasındaki güçler. Ve bu berbat bir şeydi. Çünkü onu öldürmek çok fazla çaba gerektirecek ve vicdanını biraz sızlatacaktı. Tabii ki, bu

Eğer başka bir fanatiğin onun yerini alacağı gerçeği olmasaydı, bu onu çok fazla rahatsız ederdi. Dışarıda her zaman düşenlerin yerini almak için bekleyen başka canavarlar vardı.

Bir muhabir, "Bay Alonzo, her ulustan bilim insanları Irkları insan olarak ilan etti," dedi. Çok hoş bir hanımefendi ve Irk haklarının savunucusu. "Bu noktada, onları tekrar hapse atmayı düşünmek için biraz geç değil mi? Onlar hayvan değil."

H. R. Alonzo, "Onlar tam da bu," diye tersledi. "Onlar hayvan ve kadınlarımız onlarla çiftleşerek daha fazla hayvan yaratıyor. Daha bitmeden, yüce Tanrımızın eseri olan Tanrı vergisi genetiğimizizin saflığı onlarla lekeleneyecektir. Bizim çocuklar hayvan olacak. İçinde yaşamak istediğimiz dünya bu mu?"

"Irk ayrımcılığının olmadığı bir dünya istiyoruz." Muhabir yumuşak bir şekilde gülümsedi. "Önerdiğiniz şey böyle bir ayrımcılık için mümkün olan en kötü senaryo. Eğer sizin görüşlerinize izin verirsek, diğer ırklara karşı da şiddeti ne durduracak?"

Alonzo kürsüden muhabire bakarken televizyon kameraları da ona yöneldi. Harmony bacak bacak üstüne atarak yatağın üzerinde muhabiri izledi. İpek ve inciler giymişti, çok sakın bir güç gösterisiydi. Harmony bunu sevmişti.

"Köpeğini yatağına alır mısın canım?" diye alay etti. "Ya da kedini?"

Muhabirin kaşları kalktı. "Ne köpeğim ne de kedim iki ayak üzerinde yürüyor, benim dilimde konuşuyor ya da çatalla yemek yiyor Bay Alonzo. Onların kanı da benimkine uymuyor. Sizinle aynı fikirde değilsem kusura bakmayın.

Eğer insan gibi yürüyor, insan gibi konuşuyor ve insan gibi kanıyorsa, benim tahminime göre insandır." Onun

Gri gözleri onaylamaz bir ifadeyle pederin üzerinde daralırken çekici yüz hatları öfkesinden kızarmıştı.

"Ve tahminimce o çok övdüğün kanın ek unsurları hakkında hiçbir fikrin yok canım," diye alay etti. "Araştırmanı yap, sonra gel benimle insanlar ve hayvanlar arasındaki farklar hakkında konuş."

Muhabir cevap vermek için ağzını açtı ama Alonzo başka bir muhabiri çağırınca kenara itildi. Alonzo basın toplantısının geri kalanını dikkatle yönetirken Harmony başını salladı.

Alonzo, Kongre'ye bir yasa tasarısı sunmaya kararlıydı. Irkların şu anda sahip olduğu hakları ciddi şekilde sınırlandırmak. Başladığı gibi devam ederse, bunu yapabilmesi için her türlü şans vardı.

Harmony bakışlarını tırnaklarına ve yırtıkları iyileştirecek dikkatli törpüleme işlemine çevirirken bu düşünce karşısında dudaklarını sıkı uçlarından başlayarak. Birden gözlerini kısarak başını kapıya doğru çevirdi ve hassas burnuna tuhaf bir koku çarptı.

Bir cins kokusu.

Harmony yataktan yumuşak bir şekilde yuvarlandı ve bıçağını kapının yanına doğru yastığının altından kendini duvara yasladı. Jonas dışarıdaysa, hızla içeri girecekti. Kapı uçarak açılır ve silahıyla gelmeden önce içeri yuvarlanırdı. Onun dışarı çıkmasını beklemezdi. Arkasında.

Öz kardeşiyle dövüşmeye hiç niyeti yoktu. Ama şimdi değil, işlemeye hakkı olduğu bir suç için bile alınmayacaktı. Ona Ölüm kod adının verilmesinin bir sebebi vardı. Kolayca alınmayacaktı.

Hazırlıklı bir şekilde gerilerek nefes aldı ve dışarıda onu kaç kişinin beklediğini tespit etmeye çalıştı. Jonas'ın kokusunu hatırladı; o orada değildi ama adamlarından biri oradaydı. Mercury Warrant'ın kokusunu nerede olsa tanırdı; o kadar Breed'di ki, koku kelimenin tam anlamıyla ondan yayılıyordu. Ve

Onunla birlikte olan diğer ırkları maskeliyor olması mümkündü.

Onun peşinde olduğuna hiç şüphe yoktu. Bunu hissedebiliyordu. Haftalardır onu takip ettiklerini hissetmişti. Belli ki yumuşuyordu; aksi takdirde onu bu kadar kolay bulmayı asla başaramazlardı.

Tanrım, bunu yapmak istemiyordu. Kendi türüyle savaşmak istemiyordu. Ama kapı içeri çarparken Harmony isteksizliğini bir kenara bıraktı ve kaçmak için mücadele etti. Jonas bu sefer oyun oynamıyordu.

etrafta. Onu tuzağa düşürmenin bir yolunu bulmuş ve en iyisini göndermişti. Ve ihtimaller berbattı.

Sığınak Virginia, Altı Saat Sonra

Jonas dışı Breed'in küçük, ince formunun tek hücreli ve sorgu odalı nezairethaneye sürüklenişini izledi. Üç ırk onu çimentonun içine çekiyordu. Bina çok kötü görünüyordu. Morarmış yüzler, yarılmış dudaklar ve kan vahşi yüz hatlarını bozuyordu ve üçü arasında en güçlüsü olan Mercury Warrant'ın kalçasında, aldığı bıçak yarasının üzerinde bir turnike vardı. Rule'un siyah üniformasının kolu kesilmiş ve kanla ıslanmıştı. Lawe'un vücudunda bir yara izi daha vardı. Yüzünde, çenesinin altında.

Harmony yara bere içindeki ahşap masanın yanındaki küçük metal sandalyeye oturtulmuş, el ve ayak bileklerindeki kelepçeler yerdeki metal bir halkaya bağlanmıştı. Emniyete alınmış, hapsedilmişti. Hafif bir kıyafet giydirilmişti.

gri boxer tarzı iç çamaşırı ve uygun bir , ne havanın soğuşuna ne de omuzlarını ve kollarını kaplayan çürüklere ve sıyrıklara tepki gösterdi.

Nefes alış verişi yavaş ve kolaydı, genel tavrı sakindi, garip bir şekilde taranmış siyah saçları yüzünü kapatıyor ve ifadesini gizliyordu

ondan. O inanılmaz gözlere bakabilseydi daha ne görecekti? Sadece orada da saklanma yeteneğini mi güçlendirmişti?

Harmony yıllar içinde bir katil, bir savaşçı olarak büyümüştü. Özdenetim, yirmi yıllık askeri eğitim ve yaşama ve intikam alma konusundaki şiddetli kararlılığı onu ölüm pazarında hevesle aranan bir meta haline getirmişti.

monitör rafında duran dosyaya baktı.
Şüpheli cinayetlerin kanıtları, gözlemler ve psikolojik raporlarla doluydu.

İlk işini on yıl önce laboratuvardan kaçışının üzerinden bir yıl geçmeden almıştı; yıllar geçtikçe daha yetkin ve ölümcül hale gelmişti. Saklanma konusunda da daha iyi hale gelmişti. Ölüm denen kadının peşinde çok sayıda insan vardı. Sadece en iyisi olma ününden dolayı değil, aynı zamanda Laboratuvardan kaçtığı gün aldığı bilgiler ve o zamandan beri çaldığı bilgiler.

saygı kıvrılırken dudakları eğlenerek büküldü. Mükemmel bir suikastçı olmak için bilim adamlarının onun yetenekleriyle ilgili yaptıkları tahminlerin ötesine geçmişti.

Hapsedildiği hücrenin kapısının açılmasını ve Breed tıbbi tesisinin başındaki bilim adamının odaya girmesini izledi, İhtiyacı olan numuneler için şırınga ve şişelerin bulunduğu plastik tıbbi çantayı taşıyordu.

"Harmony, benim adım Ely." Elyana Morrey'nin sesi yumuşak ve sempatikti. "Burada tehlikede değilsin."

Yanıt gelmedi.

"Birkaç kan örneğine ve tükürük örneğine ihtiyacım var. Uzun sürmeyecek ve söz veriyorum acıtmayacak."

Jonas, Harmony'nin gerçekten de umurunda olmadığını hissediyordu. Merc bilim adamını korumak için yaklaştığında Harmony'nin yanında durdu ve kolunu masaya doğru kaldırdı.

Ely kauçuk kayışı kolunun üst kısmına bağlayıp damarları test etmek için hareket ederken Harmony rahatlamış, hareketsiz duruyordu. Jonas Harmony'nin kolundaki kasların önce esnemesini, sonra da gerilmesini izledi. Bu hareket iğnenin derinin altındaki damarları etkili bir şekilde bulmasını engeller. Irkların laboratuvarlarda öğrendikleri yetenekleri kasları, sadece bu amaç için geliştirilmişti. Ely'nin bakışları kameraya bakarken endişeliydi ve Jonas'ın kollarıyla buluştu.

Jonas soğuk bir tavırla, "İşbirliği yapmazsa ona sakinleştirici vereceğinizi söyleyin," diye emretti.

Ely'nin bakışları, emri taktığı koram bağlantısından geçerken onaylamaz bir şekilde kırıldı.

"Yap şunu Ely. Şimdi tartışmanın sırası değil."

Dudakları inceldi.

"Harmony, işbirliği yapmazsan sana sakinleştirici vermem emredildi. Lütfen bana bunu yaptırma."

Jonas Ely'nin merhametine neredeyse sırtı acıyordu. Kaçmak için gereken buyusa Harmony hiç düşünmeden onun boğazını keserdi.

Ama Harmony rahattı, iğne damarını bulurken hiç irkilmedi. İki şişe sonra Ely çantadan bir pamuklu çubuk çıkardı.

"Ağzını aç, tükürük örneğine ihtiyacım var." Harmony hareketsiz kaldı.

Jonas iç çekti. "Merc, başını geriye çek ve ağzını zorla aç." Harmony bu işi kimse için kolaylaştırmayacaktı.

Merc kadının başını geriye çekip güçlü eliyle çenesini kavradığında Jonas kadının yüzünü gördü. Öne doğru eğildi, gözleri narin kemik yapısında, isli gözleriyle geniş eğik gözlerde daraldı. Kirpikleri, gözlerindeki bir anlık yeşil öfke.

Ely çubuğu hızla aldı, sakladı ve Merc kızı serbest bırakırken masadan uzaklaştı.

Kan ve tükürük örnekleri şarttı. Planlarının işe yaraması için duyularının algıladığı şüpheyi kanıtlamalı ve Harmony'nin henüz çiftleşmediği kesin. Bu gerçekten planlarını bozabilirdi.

Bu noktada Harmony'yi etkisiz hale getirmenin tek yolu onu öldürmekti. Onu öldürmek Jonas'a ya da Irk Yönetim Kabinesi'ne ihtiyaç duydukları cevapları ya da bilgileri vermeyecekti. Onu öldürmek ama Harmony'nin artık ona asla güvenmeyeceğini biliyordu. Daha sertti, çok temkinliydi ve ne kadar kolay ihanete uğrayabileceğinin çok farkındaydı.

Önce onu zayıflatmalı, bir açığı bulmalıydı.

Eğer şüpheleri doğruysa, bu güvenlik açığı Broken Butte, New Mexico'da, kendi yarattığı alanda rahat bir adamın tüm kibri ve kontrolüyle kasıla kasıla dolaşıyordu.

Bu düşünce üzerine Jonas'ın dudakları memnun bir gülümsemeyele kıvrıldı ve ayağa kalkarak ofisin kapısına doğru ilerledi. sorgu hücresinin ötesinde. Odadan çıkmadan önce masanın üzerinde duran fırçayı aldı, kıllarını avucunda test etti ve kısaca başını salladı.

Saçlarını tarayarak onu sakinleştirdiğinden bu yana uzun yıllar geçmişti. Laboratuvarlarda yaşadığı birkaç güzel anıya hâlâ duyarlı olup olmadığını merak ediyordu. Bunlar çok azdı ama ayrı geçirdikleri yıllara rağmen hâlâ onun kardeşi idi. Sadece aynı türden değil, aynı anneden de.

Öldürdüğü annesini.

BÖLÜM 1

Broken Butte, New Mexico İki Hafta Sonra

İzleniyordu. Harmony spor cipini Broken Butte'un hemen içindeki küçük, yıkık dökük barın otoparkına çekti ve seçeneklerini düşündü.

Şerif Departmanı'na varması planlanmıştı. Sabah, yoksa. Jonas'ın "yoksa "sı tabii ki. O halde otelde bavuluna tıktırdığı dosyaları incelemesi gerekirken burada ne halt ediyordu?

Çünkü sıkılmıştı. Sıkılmış, huzursuz ve bunun olmasına izin verdiği için kendine çok kızgındı. Duyguların birleşimi ve Harmony depresyondan pek hoşlanmazdı. Biraz eğlenceye ihtiyacı vardı. Geceyi biraz canlandıracak kadar. Çok ağır bir şey değildi. Bir içki, belki iyi bir kavga.

Gözlerini barın girişine dikti. Şansı yaver giderse, kuyruğu onun orada olduğundan emin olmak için içeri girmeye karar verecekti. Eğer onu yakalayamazsa, o zaman ava çıkmak zorunda kalacaktı. Ve Şu anda ava çıkacak zamanı yoktu.

Hayır, bir zamanlar Ölüm olarak bilinen Harmony Lancaster, tam altı ay boyunca iyi kız çizgisini takip zorunda kalacaktı.

Bu da ava gitmek yok demekti. İzinsiz kan dökmek yok. Çantasını omzuna atarken yüzünü buruşturdu ve cipin kapısını çarparak kapattı.

Ölüm, iyi bir kız. İşte bu bir tezattı. Bunu düşünmek bile ağzında ekşi bir tat bırakmaya yetiyordu. Bu biriydi yaklaşan rakibi Broken Butte'un iyi kalpli şerifini araştırmak yerine bu köhne küçük bara girmesinin sebepleri.

Eski, salon tarzı kapıları iterek geçtikten sonra girişte durdu ve bakışları kendisine bakan kovboyların üzerinde .

Boş bir bar taburesine kayarken Harmony gözlerinin odanın uzak ucundaki dansçıları taramasına izin verdi.

"Senin için ne yapabilirim, tatlım?" Barmenin gür sesine döndü.

Uzun boylu, iri yapılı, kel ve dostça gülümseyen bu adam ona Chicago'daki en sevdiği motorcu barındaki barmeni hatırlatmıştı. Belki de New Mexico, Jonas'ın onu gönderebileceği kadar medeniyetten uzak değildi.

"Viski."

"Shot mı, bardak mı?" diye sordu.

"Bardak, buzsuz."

"Tamamdır, tatlım." Başını salladı.

İçkiyi alıp bara sırtını döndü ve bir kez daha odayı gözden geçirdi.

Amerika'ya dönebileceğine onu ikna eden neydi? İş ne kadar önemli olursa olsun.

Çocuklar onun zayıf noktasıydı. Yalvarış eski bir arkadaşından gelmişti. Bir arkadaşının kaçırılan kızını bulmasına yardım etmek için. Küçük bir kız

Beş yaşından büyüktü, iri kahverengi gözleri ve muzip bir gülümsemesi vardı. Harmony kabul etmekle delilik etmişti. Jonas'ın onu neredeyse altı aydır takip ettiğini biliyordu. Bunu asla kabul etmemeliydi. geri döndü. Çünkü sonunda onun ne istediğini biliyordu, tıpkı ona Irk Yasası'ndan kaçması için verdiği bu şansta başarısız olmasını beklediğinden daha fazlasını bildiği gibi.

Bu düşünce karşısında başını salladı. Kardeşi son on yılda olması gerekenden daha fazla yaşlanmıştı. Acı ve soğuk, sert Gözlerindeki amaç daha da büyümüştü.

Onun gibi, laboratuvarlardan kaçtığından beri Fransız aksanı tamamen buharlaşmıştı ve İngilizcesi akıcı ve kusursuzdu. Nereye gönderilirlerse gönderilsinler uyum sağlamak üzere eğitilmişlerdi.

İçkisini dudaklarına götürüp kendisine yöneltilen cinsel içerikli bakışları görmezden gelirken, göz ucuyla kapı aralığında bir hareket fark etti. Başını çeviren Harmony, baştan aşağı erkek görünümündeki adamın bara doğru adım atışını takdirle izledi.

Şimdi, bunun kendi kuyruğu olduğundan çok şüpheliydi, yine de onun kuyruğu olmasını hiç umursamazdı. En az bir metre on santim boyundaki geniş, kaslı erkek tembel ve rahat bir zarafetle hareket ediyordu.

Kot pantolon ve lacivert bir kot gömlek giymişti. yüzünün yoğun bronzlaşmış hatlarını vurguluyordu. Yüz hatları sertti; yüksek elmacık kemikleri, şehvetli bir şekilde dolgun alt dudağı ve Gözleri derin, lacivertti ve onun bakışlarıyla buluştuğunda bastırılmış bir eğlenceyle parlıyordu. Kızın onu değerlendirdiği kadar o da kızı dikkatle değerlendiriyordu. Ve belli ki, onun yaptığı gibi, o da ne gördüğünü.

Daha önce bir erkeği hiç bu kadar fark etmiş miydi? Cinsellik oldukça dar kot pantolonundaki şişkinlikten omuzlarının geniş, kaslı genişliğine kadar bu erkeği haykırıyordu. Omuz hizasında, kalın, düz siyah saçları yüzünün kibirli hatlarını çevreliyor ve onu ulaşılabilir kılacak kadar yumuşatıyordu.

Harmony uzun zaman önce seksüel bir kadın olmadığını itiraf etmişti. Bazı hayvansı genetik özelliklerine rağmen. Ama bu adam, içindeki kedinin ayağa kalkmasına ve kükremesine neden oldu.

Damarlarında garip bir alıcılığın aktığını hissedebiliyordu, Meme uçlarında ve amının aniden hassaslaşan kıvrımlarında zirve yapıyordu.

"Hey, Lance, dostum. Bizi görmeye gelmenin vakti gelmişti." Kovboy onun yanındaki bar taburesine doğru ilerlerken arkasından barmen selam verdi. "Bira?"

Lance, Harmony'nin omurgasını ürperten yavaş bir ses tonuyla, "Bira iyi gelir Stan," diye cevap .

Bu sesi severdi. Viskisi kadar yumuşak ve karanlıktı.

Bar taburesinde dönen Harmony, bardağını yeniden doldurmak için öne doğru kaydırırken barmenin bakışlarıyla karşılaştı.

"Ben de hanımefendininkini getireyim, Stan."

Harmony teklifi neredeyse kaçırıyordu, duyuları aniden gece yarısı fırtınalarının ve karanlık çöl gecelerinin kokusuyla . Yanındaki erkeğin kokusu. Güçlü. Saf. Hayır, bu onun kuyruğu değildi ama Bir an için arkasında hayal edebildi, elleri arkasını şekillendirdikten sonra ona doğru kayarak kalçalarını ayırdı.

"Teşekkür ." Başını çevirirken derin bir nefes aldı, Gülümsemesini hafif tutarak ağzının kenarındaki keskin köpek dişlerini gizledi.

Onunki çoğu Irk'inkinden daha küçüktü ve ne oldukları nadiren fark edilirdi, ancak onları göstermek sık yaptığı bir şey değildi.

"Bir değil." Ona verdiği hafif çarpık gülümseme midesine bir şey kaçtı. Çırpındı. Hayatı boyunca vücudunda ya da üzerinde hiçbir şey çırpınmamıştı.

"Benim adım Harmony." Elini uzattı ve yüzünü daha iyi görebilmek için başını eğdi.

"Lance." Başını salladı ve elini uzattı; iri, nasırlı avucu kızın parmaklarını içine aldı.

Adamın etinin kendisinininkine değdiğini hissetmek onu ürküttü. Elinin hassaslaştığını, parmaklarının karıncalandığını hissedebiliyordu. Bildiği hiçbir şeye benzemeyen bir sıcaklık basit bir tokalaşmadan, adamın bedeninden onunkine akıyordu.

Harmony'nin gözleri daraldıkça genişledi, birleşen ellerine bakarken kaşları çatıldı. Hissetti mi? Bu ısı alışverişi, farkındalık?

"Bu yeterince tuhaftı." Gülümsemesi hâlâ tembeldi ama bakışları şehvetli bir farkındalıkla keskinleşmişti.

"Öyle değil miydi?" Harmony yeni boyattığı saçlarının uzun tellerini yüzünden geriye doğru tararken boğazını temizledi. Rengin yumuşak koyu kırmızı tonunu seviyordu. Soluk yeşil gözlerine ve koyu kaşlarına ek bir vurgu katıyordu.

Kamuflaj güzel bir eklentiydi. Doğal olarak çizgili olan saçları ırkının genetiğini ele veriyordu. Siyah, kahverengi karışımı ve altın amberler anında fark edilirdi.

"Seni buralarda görmedim. Akrabalarını mı ziyaret ediyorsun?" diye sordu.

"Pek sayılmaz." Ona dönerken başını iki yana salladı. "Sadece buradan geçiyordum."

Diledi. Yine de bir şekilde, bu adamın uzun süre burada kalacağını bilmesine izin vermenin amaçlarına hizmet etmeyeceğini hissediyordu.

"Bu çok kötü." Pişmanlık havada parılıyordu.

"Evet, öyle." Harmony derin bir nefes aldı, çok dikkatli olmazsa onun kokusuna bağımlı hale gelebileceğinden emindi.

"Yani sadece bu gece için mi buradasın?" Soruyu dile getirirken soğutulmuş bira şişesini eline aldı, bakışları kararıyordu, niyeti Açıkça baştan çıkar.

"Sadece bu gecelik." Harmony yavaşça başını salladı. "Yalnız mı?"

Onun bakışlarıyla karşılaştığında tereddüt etti. "Öyleydim."

Adamın birayı tekrar barın üzerine koymasını izledi, gözleri onunkileri hiç bırakmıyor, masmavi bir ateşle onu esir alıyordu.

"Tehlikeli olabilirim," diye mırıldandı sonra, gözleri utanmazca onunla flört ederken sesi neredeyse fısıltıya kadar alçaldı. "Bir sapık. Baltalı bir katil. Buradan benimle ayrıldığın anda, benim pençeleri."

"Ya da benimkinde olabilirsin," fısıldadı, aynı şakacılıkla. "Kendimi şanslı sayardım."

Harmony bu çirkin söz karşısında boğazında yükselen kahkahayı bastırdı. Yorum. Gülmek olduğu bir şey değildi ama bu adam onunla tanışır tanışmaz kahkaha atmaya başlamıştı.

Başını eğen Harmony, kadehini bir kez daha kaldırıp içkisinden güçlendirici bir yudum alırken dudaklarında titreyen gülümsemeyi gizlemek için mücadele etti.

"İkinci bir düşünce mi?" diye sordu.

Harmony başını kaldırdı, çekime karşı koymayı düşünürken sıkıca yutkundu. Belki bir saniyeliğine.

"Asla tereddüt etmem," diye güvence verdi sonunda. "Sen mi?"

"Asla." İfadesinden erkek güveni fışkırıyordu. "Dans etmek ister misin?"

"Çok isterim." Cesaretini toplayıp elini onun elinin içine koymadan önce içkisini bitirdi.

Lance genç kadının elini ve bir kez daha avucundan onunkine doğru yayılan his dalgasını hissetti. Bu gece bara gelmeye hiç niyeti yoktu. Jonas'la yarınki buluşma Irk İşleri Bürosu'nun başındaki Wyatt'ın toplayabileceği tüm sabra ihtiyacı olacaktı. Bu da çalabileceği her şey demekti. Bu gece.

Bunun yerine, Stan's Last Rest'e yaklaştıkça, bardaki Kasabanın kenarına vardığında, etrafındaki havada fısıldanan uyarılar daha da zorunlu hale gelmişti. Çığlık atmamış ya da inlememişlerdi ve içlerinde büyükbabasının sık sık yaptığı gibi sırlar duymamıştı. Ama talepleri duymuştu. Tıpkı ruhunda yankılanan kadınsı çağrıyı duyduğu gibi.

Kapıdan içeri girdiği anda onun için orada olduğunu anlamıştı. Gözleri birbirine değmiş ve fısıltılı talepleri hafiflemişti.

Onu dans pistine doğru yönlendiren Lance, kollarının arasına aldı, ellerinin omuzlarına yerleştiğini hissetti. Aralarında öyle bir mesafe vardı ki, sikinin şişkin boyu hayal kırıklığı içinde sızladı.

Onun kendisine doğru yaklaştığını hissetmek istiyordu. Ama o kadar da değil. yatağında olduğu gibi dans pistinde de. Çıplaktı, terliyordu, onu orgazma götürürken vücuduna eğiliyordu.

"Sadece geçiyordun, ha?" diye sordu sonunda, parmakları kalçalarının üzerinde gezinip pantolonuyla üstünün arasındaki küçük çıplak et şeridine yaklaşıırken. Eğer yanılmıyorsa, kadın bar taburesinden kalktığında küçük bir göbek halkası görmüştü.

"Sadece bu gecelik." Dudaklarının hareketini izledi, yumuşak pembe kıvrımlar nemli ve davetkârdı.

"Gece hızla kayboluyor." Elini onun sırtında gezdirdi ve tepkisindeki küçük titremeyi hissetti.

Kızın yutkunmasını izledi, yumuşak dili dudaklarını ıslatmak için dışarı çıkarken gözlerinin soluk yeşilini aydınlatan anlık bir şaşkınlık. Gergin değildi, ama bakışlarındaki o kırılğanlık onu rahatsız ediyordu.

"Evet," diye yanıtladı sonunda. "Gece hızla kayboluyor. Bu konuda ne yapmalıyız?" Nazlanmıyor ya da flört etmiyordu. Bu sözler bir meydan okumaydı ve adamın karın kaslarının beklentiyle gerilmesine neden oldu.

"Arkadaşlarınla mı geldin?" "Hiç

arkadaşım yok."

Bu tuhaf yanıt karşısında gözlerini kısarak kirpiklerinin arkasından onu inceledi. Nedense, kızın sadece bu bölgeyi kastetmediğini .

"Gitmeye hazır mısın o zaman?" Parmak uçları ona doğru bastırdı bluzunu giydi, sırtındaki kasların yeniden titrediğini hissetti.

"Ben hazırım." Ses tonunda ve yüz ifadesinde boyun eğmişlik vardı.

Etraflarındaki hava uyarılmayla ağırlaşırken bir kez daha o garip, hüzünlü küçük inilti kulaklarının dibinden fısıldadı. Onun ve onun. Ona verdiği tepkinin gücüyle savaşıyor, kendini dikkatle ondan uzak tutuyor, gözleri odada hızla gezinirken onun kucağında rahatlamayı reddediyordu.

Utanç mı? Sanki başkalarının onun zayıflığını, uyarılmışlığını bilmesini istediğinden tam olarak emin değilmiş gibi.

Lance tekrar konuşmadan önce kızın bakışları kendi bakışlarına dönene kadar bekledi.

"Evim buradan sadece birkaç dakika uzaklıkta. Gitmeye hazır mısınız?" diye sordu usulca, bunun olacağını biliyordu ve lanet olsun ki bunu dört gözle beklemiyordu.

Elini tuttu ve müzik eşliğinde onu dans pistinden çıkardı. durakladı. Bardan çıktıklarında, "Beni takip ya da sabah seni buraya geri getirip aracını alabilirim," diye önerdi.

"Cipimi alabilir miyiz?" Merdivenlerde durdu ve etraflarındaki karanlığa baktı. "Çekilmesinden nefret ederim."

Eminim ki yeni patronu, onun bu işle uğraşmasına bayılacaktır. eğer çekilirse şerif yardımcısının aracına konulacak. O tercih ederdi Bu küçük iş ilişkisine yanlış bir başlangıç yapmamak için. Önümüzdeki altı ay zaten yeterince zor geçecekti.

"Bana uyar." Kadın omzunda taşıdığı çantanın içinden anahtarlarını çıkarıp ona uzatırken adam dikkatle başını salladı.

"Mavi Jeep." Başıyla otoparkın karşısındaki geniş paletli, sportif Wrangler'ı işaret etti.

Elini kendi elinin içinde tutarak onu doğru götürdü. O Yolcu tarafındaki kapının kilidini açtı, bir eliyle kalçasından tutup kendisine çevirmeden önce kapı ile koltuk arasında hareket etmesine izin verdi.

Onun gerildiğini hissetti, sanki hâlâ ne yaptığından tam olarak emin değilmiş gibiydi. Bir yabancıyla bardan çıkmanın onun için sıradan bir olay olmadığı açıktı.

"Emin misin?" Dudakları onun yumuşak kıvrımlarına santim kalana kadar başını eğdi, onun kokusu etrafını sardı, hanımeli kokusu ve yonca tonu duyularına nüfuz etti.

"İkinci bir düşünce yok." Lance ellerinin çıplak beline yerleşmesine, altlarındaki inanılmaz yumuşak eti hissetmesine izin verdiğinde nefes alış veriş artık daha sertti, dudakları aralanıyordu.

Bu dudakların cazibesi inkâr edilemeyecek kadar fazlaydı. Elleri göğsünde çırpınırken başını eğdi, ellerinin hissi Arzusunu dizginlemek için mücadele ederken gömleğinin kumaşına batıyordu.

Sadece bir öpücük, diye söz verdi kendi kendine, dudaklarını dudaklarına değdirirken. O bir şerifti; herkesin içinde sarmaş dolaş yakalanamazdı. Ama bir öpücük kesinlikle zarar vermezdi.

Ya da o öyle sanıyordu. Ta ki dudakları yumuşak, küçük bir nefesle ayrılıp dili onunkine değene kadar. Hanımelinin ince tadı burada daha güçlüydü, açlığını körüklerken tatlı ve temizdi.

Lance onun ellerinin göğsünden yukarı kaydığını, boynuna doğru ilerlediğini ve sonra dudaklarında yumuşak bir inilti titreşirken saçlarına gömüldüğünü hissetti. O Onu yumuşak bir açgözlülükle öptü, her saniye daha ileri gidemeyeceğini kendine hatırlattı. Onu öpebilirdi. Ana yemekten önce sadece bir tat.

Dudakları onunkilerin üzerinde gezinirken, ona duyduğu açlığın kabardığını, sağduyusunun ve kontrolünün önüne geçtiğini fark etti. Elleri onun altına kaydı.

Göğüslerinin sert tümsekleriyle dolana kadar saten gibi etini okşadı. Ve kadın ona doğru eğildi, yumuşak ılığı adamın aniden yutmaya başlayan dudakları tarafından boğuldu.

Dilini onunkine bastırdı, onunla sarmaş dolaş oldu, dudaklarına götürdü ve kız ona doğru eğilirken kendi ağzına doğru emdi.

Tadı ateşli, muhtaç bir seks gibiydi. Şehvet için yaratılmış, dayanıklılık ve zevk için inşa edilmiş bir baştan çıkarıcı gibi. Ve eğer çok ama çok dikkatli olmazsa, onu tam orada, otoparkta becerecekti.

"Burada başımız belaya giriyor." Dudakları çenesinden boynuna doğru ilerlerken, elleri göğüslerinden arkasına doğru kaydđ, rahat kıvrımları kavradı ve onu doğru hareket ettirdi.

Lance, kızın amının sıcak, kumaşla kaplı kıvrımlarını bacağında hissederken oradaki güzel kokulu teni ısırdı. Şimdi nefes nefese kalmıştı, yüzü kızarmıştı, tenini yumuşak bir ter iğı kaplamıştı.

"Bu doğal değıl." Dudaklarını ve dilini boynunun üzerinde gezdirip göğüslerinin vadisine ve orada bulacağıını bildiğı yumuşak ete doğru ilerlerken sesi sersemlemiş ve ihtiyaçla kalınlaşmıştı.

Dokunduğı diğler tüm kadınlardan daha yumuşaktı. Daha tatlı. Daha sıcak. Ve kotunu yırtıp açmasına, onu koltuğa kaldırmasına ve canına okumasına bir saniye kalmıştı.

"Eminim öyledir." Lance onun göğüslerinin arasındaki ıslaklığı yaladı ve orada da hanımelinin tadını aldı. Kahretsin, bir şey geliştiriyordu hanımeli düşkünlüğü. Keşke tadı bu kadar ince olmasaydı. O zaman duyularını onunla doldurabilir, ona olan ihtiyacını giderebilirdi.

Ona binmesine yardım ederken parmaklarını kışının kıvrımlarında esnetti, pantolonunun ve kotunun içinden onu yakan amının nemli sıcaklığını hissedebildiğine yemin etti.

"Tadın yaz kadar tatlı," diye homurdandı. Dudakları alnındaydı, ona karşı geçici bir baskı yapıyordu, onun mümkün olduğunca çok tadına bakmak için bu çılgınca çaresizlik içinde duraklamasına neden oldu ve ona bir kontrol ölçüsü geri verdi.

Dudakları ona hissederek dokundu. Bunu etraflarını saran yumuşak esintide, kulağının dibindeki havada kafa karışıklığının ve kayıp hayallerin fısıltısında hissedebiliyordu.

Sanki daha önce hiç isteyerek dokunmamış gibi.

BÖLÜM 2

"Shhhh." Başını göğüslerinin kıvrımından kaldıran Lance'in yumuşak mırıltısı Harmony'nin perişan hislerinin üzerine fısıldadı.

Gömleğini indirdi, ellerinin göğüsleri üzerindeki dikkat dağıtıcı dokunuşu onu boğmakla tehdit eden uyarılmayı hafifletti.

Adam dudaklarına şefkatli bir öpücük kondurmadan önce elleriyle saçlarını kızgın yanaklarından geriye doğru bastırırken, şaşkınlıkla ona baktı.

"İçeri " diye fısıldadı.

Ellerini kalçalarına götürerek onu koltuğa kaldırdı ve çantasını kaldırımdan alıp ona verdi.

Onu tutarken tek korumasını mı kaybetmişti? Çantasında bıçağı ve silahını takamadığı zamanlarda taşıdığı küçük silahı vardı. Silahlar. Çok gerekli olmadıkça asla kolundan çıkarmazdı. Ve onu asla ama asla düşürmedi.

Sürücü kapısı açılıp adam içeri girdiğinde irkildi. Kadın kokusunu alabiliyordu, gecenin ve mevsimlerin sarhoş edici bir karışımı

onun kokusuyla birleşiyor.

"Hazır mısın?" Sesi karanlıktı, bir dişiyi ele geçirmeye hazır, cinsel olarak uyarılmış ilkel bir erkeğin törpüsü gibiydi.

Başını kaldırdı, bakışları onunkilerle buluştuğunda derin bir nefes aldı. "Ben hazırım," diye fısıldadı.

Artık hazırды. Vücudu şimdi onun için çığlık atıyordu. Duyuları sersemlemişti, aklı karmakarışıkty. Düşünemiyordu. Onun dokunuşunun ötesinde herhangi bir şey, kendini ona doyurmak, bedeninde öfkelenen açlığı doyurmak.

Hayatı boyunca bir erkeğin altında yatıp yatmamayı hiç umursamamışken, birdenbire onun kendisini sardığını hissetmek için yanıp tutuşmaya başlamıştı.

Lance aracı çalıştırdı ve park yerinden çıkarken Harmony çevresel görüşünü kapısının yanındaki küçük aynaya odakladı. Kendilerine bir şey yapıldığına dair hiçbir kanıt göremiyordu. takip etti ama ensesi farkındalıkla diken diken oldu.

Ne yazık ki hayatta kalma içgüdüğü, Lance'in eli vites kolundan kalkıp kendi elini kucağından aldığı anda yok oldu.

"Ellerin yumuşacık." Sesi biraz kararsızdı, elini vitesin üzerine koyup sürerken kendi eliyle kapatırken şehveti yükseliyordu.

"Teşekkür ." Bir yıl içinde nasıl flört edileceğini öğrenmişti. laboratuarlardan kaçmak. Kelime oyunlarını, erkekleri uzakta tutan sosyal hazırcevaplığı biliyordu. Ama şimdi bunların hiçbirini aklına gelmiyordu.

Tek bildiği, kalp atışlarının meme uçlarının sertliğinde, klitorisinin tıkanmış tomurcuğunda ve aç vajinasında attığı nabızdı. O kadar ıslaktı ki, kendi sularının ipeği nemlendirdiğini hissedebiliyordu.

Tangası ve amının şişmiş kıvrımlarının giydiği ultra yumuşak denime sürtünmesi.

Harmony nefesini tutmak için mücadele ederken başparmağı onunkini okşadı, hafif nasırlı et hassas sinir uçlarını heyecanlandırdı.

"Broken Butte'a ilk gelişiniz mi?" Sesi aracın sınırları içinde sessizdi.

Harmony oturduğu yerde kıpırdandı, ağzını dolduran tuhaf tatlı tat karşısında kaşlarını çatarken sıkıca yutkundu. Onun tadını istiyordu. Rüzgârın ve toprağın zengin topraksı özü dilinin üzerindeydi.

"Evet." Derin bir nefes aldı ve kontrolünü sürdürmek için gözlerini kısa bir süreliğine kapattı.

Daha önce hiç bu kadar gergin olmamıştı. Kendini tamamen kendinde hissetmiyordu ve bu çok korkutucuydu. Hiç kontrolden çıkmamıştı. Bilgiyi hızlı bir şekilde işliyordu ve verdiği kararlar doğru olduğunu bildiği kararlardı.

Bu açlığın hiçbir değeri yoktu, hiçbir anlamı yoktu. Tamamen mantıksız olan bu pençeleme ihtiyacı zihnini ve bedenini altüst ediyordu.

Şimdiye kadar bir kadın olarak statüsünü hiç dikkate almamıştı. Şimdi zayıflayan uyarılmayı, kalçalarının arasında eriyen etin nabzını, boyun eğme açlığını hissedebiliyordu. ele geçirilmiş.

"Uzun zamandır mı buradasın?" Yavaşça ona dönerken elinin kenarında daireler çizdi, okşadı ve masaj yaptı.

Sadece bir kez daha tatması gerekiyordu. Adam sinyal lambasını yakıp ana yoldan çakıllı bir yola saparken kadının nefes alış veriş i ağırlaşmıştı. Yol önlerinde uzanıyordu, hiç bitmiyordu ve duyularını dolduran arzu hiçbir rahatlama bulamıyordu.

"Uzun zamandır burada değilim," diye , bakışları onun dudaklarına odaklanmıştı. "Beni tekrar öp, Lance."

Yüzü gergin ve acılıydı.

"Eğer seni bir daha öpersem, seni altıma eve varamam."

"Umurumda değil." Gerçekten de umurunda değildi. Önemli olan tek şey o öpücüktü, onun dokunuşuydu.

Parmaklarını kaldırıp tekrar kucağına koymadan önce eli kısa bir süre onunkini sıktı.

"Neredeyse eve vardık." Sesi de en az onun hissettiği gergin ve gergindi. "Sadece bir iki dakika daha, tatlım."

Belli ki kot pantolonunun ereksiyonu üzerindeki baskısını hafifletmeyi umarak koltuğunda kaydı. Açlığının kokusu onu sarıyordu.

Harmony gözlerini kapadı, kendini tutmaya, sadece birkaç dakika daha beklemeye çalıştı. Sersemlemiş duyuları talepkârdı, bu tuhaftı, Bilinmeyen uyarılma o kadar zorunluydu ki, etinin her santimi onun dokunuşu için acıyordu.

Ve yanıyordu. Kendini ateşler içinde hissediyordu, yüzü kızarmıştı, o kadar hassastı ki cipin içindeki hava nefes alamayacak kadar ağır geliyordu.

"Tanrım, yüzündeki ifadeye bak." Cip hızlanırken sesi gerilmişti. "Beni burada öldürüyorsun."

Gözlerini açtı, başını koltuk başlığına yaslayarak uykulu gözlerle onu izledi.

"Neye benziyorum?"

"Açım," diye fısıldadı. "O kadar tahrik olmuş ve açsın ki seni doyururken görmek için can atıyorum."

Doymuş olabilir mi?

"Seni şimdi istiyorum," dedi usulca. "Ve bu beni korkutuyor. Biraz," diye onayladı alaycı bir gülümsemeyle.

Eylemlerinizin sonuçlarından korkmanız için hayatın sizin için bir anlamı olmalıydı. Kendi hayatı hiçbir zaman bu kadar önemli olmamıştı. başkalarına karşı sorumluluklarını yerine getiriyordu. Şimdiye kadar.

Yaşamak artık zevk demekti. Onun dokunuşu, öpücüğü ve bulacağını hiç hayal etmediği bir maceraya atılmıştı.

"İşte ev orada." Farlar yükselirken başıyla ileriye işaret etti. tek katlı bir çiftliğin silik ana hatları. Geniş tasarım tembel ve rahat görünüyordu, sundurma ışığı evin önünü nazik ve davetkâr bir parıltıyla yıkıyordu.

Lance cipi verandaya çıkan çimento yürüyüş yolunun yanında durdurdu. Anahtarları kontaktan çekip çıkardı ve ve sessizce onu izledi.

Yanaklarındaki kızarıklık ve dudaklarının şişmiş kıvrımları tahrik olduğunu kanıtlarken, soluk yeşil gözleri uykulu bir şekilde indirilmiş kapaklardan ona bakıyordu.

Kendisi de acı çekiyordu. Aleti demir bir kama gibiydi. Pantolonu, sıcak ve zonklayarak kendini onun içine gömmek istiyordu. Dili onu tatmak için ağrıyordu. Onun tadı bağımlılık yaratabilirdi. Onun anısıyla işkence çekiyordu - ince tatlılık, o sıcaklığın ipucu.

"Hazır mısın?"

Adam araçtan inmek için kapıyı açtığında, kadın başını salladı ve yüzünde kasvetli bir ifade belirdi. Ama durakladı. Sadece bir tat. Eve yeterince yaklaşmışlardı. Kesinlikle kontrolünü uzun süre koruyabilirdi. onu bir kez daha tadacak kadar.

Kadının önünden kaldırıma doğru ilerlemesine izin verdi, bakışları kadının kalçalarının kıvrımlarına ve sallanışına kaydı, elleri onları kavramak, sıkmak ve içine girerken sıkıca tutmak için kaşınıyordu.

Taşaklarına işkence eden şehvetin yükselişiyle yüzünü buruşturdu. Onlar da siki kadar sıkıydı, işkence görüyor, serbest kalmak için can atıyorlardı. O öpücükten önce onu istediğini düşünmüştü ama dudakları onunkilere dokunduktan sonra açlığı daha da artmıştı. Şu anda bile hızla artıyordu.

"İşte başlıyoruz." Paravan kapıyı açıp cebinden anahtarlarını çıkarırken elini kızın kalçasına koydu. Malzemenin ereksiyonunu sıkıştırması karşısında homurdandı ama anahtarlığı çekip çıkarmayı başardı.

Kapının kilidini açtı ve içeri girdi, içeriyi hızla taradı, odayı incelerken duyuları evin her nüansını algıladı.

"Çok güzel bir eviniz var." Girişe doğru adım attı, sesi yumuşaktı. Tepedeki yumuşak ışık, yüzüne zarifçe düşen koyu kıvılcıklarının etrafında hafif bir hale oluşturunuyordu.

"Aç mısın?"

Kadın başını hayır anlamında salladı ve adam kaslarının daha da gerildiğini hissetti. Mümkünse siki daha da sertleşti.

"İçki?"

"Hayır, teşekkür ederim." Kolları rahatlamış gibi iki yanında sallanıyordu ama adam kadının içindeki gerginliği hissedebiliyordu.

Davet etmek için elini uzatan adam, kadının tereddüt etmeden ona uzanmasını izledi. İnce parmakları onunkilere kıvrıldı, sıcacıktı. Kabul ediyorum. İstekli.

Ona gülümsemekten kendini alamıyor, bunu her yaptığında bakışlarını dolduran o küçük şaşkın merak ışığını seviyordu. Sanki daha önce hiç kimse ona gülümsememişti.

"Yatak odası mı?" diye sordu sonra.

Başını eğdi, yavaşça nefes alırken ona baktı, derinden. Kızın yanaklarındaki kızarıklığın derinleşmesini izledi, gözlerinde kararan endişeyi gördü.

Dilini dışarı çıkararak dudaklarının üzerinde gezdirmesi, onda gördüğü ilk gerçek sinir belirtisiydi.

"Yatak odası." Sesi boğuktu, arzuyla titreşiyordu.

Yatak odasına girdiğinde, otomatik ışıklar hafifledi, odayı gölgeleyen ve hoşlandığı samimi atmosferi koruyan alçak, loş bir aydınlatma.

Kapıyı arkalarından kapattı, ona döndü ve söyleyeceklerini dile getirmesi için ona zaman tanımadı. Hiçbir şey istemiyordu. İtirazlarını, tereddütlerini duymaya dayanamıyordu. Onun tekrar yumuşak ve tatlı olmasını, dilinin küçük bir kedininki gibi yalamasını, onun tadını, o yabani hanımeli ve yonca tadını istiyordu. Daha önce olduğu gibi duyularını bastırıyordu.

Şehvetini dizginlemek için mücadele ederken dudakları onunkilere yerleşti. Elleri onu kendine çekti, ince kıvrımlarını uzun boyuna uydurdu. Dudaklarından bir yudum alırken kollarını sırtında kavuşturdu, derin, uyuşturucu öpücükler sadece ihtiyacı daha da alevlendirmeye hizmet etti.

Ellerinin altında inceydi, görüldüğünden daha küçük, daha narindi. Ama içindeki gücü hissedebiliyordu.

Parmakları kenetlenirken keskin küçük tırnakları gömleğine battı. ona karşı. Kalçaları onunkilere doğru hareket ederken, karnının sert düzlemleri sikinin azgın uzunluğunu yastıklarken sıkı bir inilti kaçtı. Dudaklarını onunkilerin üzerine eğerek dilini ağzına soktu, onunkilerin yumuşak kayganlığını ve tutkunun iksirini arıyordu. ağzını dolduruyor gibiydi.

Kahretsin, tadı çok güzeldi. Dili onunkine dolanıyor, duyularına tatlı bal döküyor, tadı bir afrodizyak gibi zihnini yakıyordu.

"Buraya gel." Elleri kızın kığını kavradı. Tamamen kıvrımlı, sıkı... Onu kendine doğru kaldırırken parmaklarını kığına bastırdı, bacakları kalçalarının etrafında kıvrılırken inledi, amının yumuşak yastığı ereksiyonunu yastıklıyordu.

"Ateş gibisin." yatağa götürüp altına yatırırken dudaklarını ısırdı. "O kadar tatlı ve ateşlisin ki senin içinde aklımı kaybedebilirim."

Onun içinde aklını kaybediyordu. Parmakları gömleğine gitti, başının üzerinden çekerken, sutyeninin dantelini, kabarık göğüslerini ortaya çıkardı, sonra da bir kenara fırlattı.

Daha önce hiçbir kadın onu bu kadar etkilememiş, içini yakmamış, vücudundaki her hücrenin onun dokunuşu, tadı için sızlamasına ve zonklamasına neden olmamıştı.

Çok kadınsıydı, çok yumuşak ve sıcaktı, yine de sert ve O kadar dirençliydi ki, ona duyduğu ihtiyaçtan dolayı ulumamak için dişlerini sıkmak zorunda kalmıştı.

Elleri iki yanına düşmüş, deniz yeşili gözleri tutku ve şaşkınlıkla parlayarak onu izledi.

Ayakkabılarını ve işlevsel beyaz çoraplarını çıkardı. Ayakları ince ve narindi, yüksek kavisi ve boyalı küçük ayak tırnakları kadar tatlıydı ki görünce yüzünü buruşturdu.

Yumuşak kokulu, hafif renkli, tüm makyaj hilelerine ve kendinden emin becerikliliğe sahip bir kadın gibisi yoktu.

bir adamın içini dışına çıkardı. Zayıftılar ama yine de yeryüzündeki en güçlü güçtüler. Ve bu kadın kısa sürede onun Dünya. Bunu hissetti. Varlığının her zerresiyle biliyordu.

Makyajı çok azdı, kapatmaktan ziyade güzelleştirmeye yetecek kadar makyaj yapmıştı, ama o küçük kızların kızıl tonundaydı. ayak tırnakları onu uçurumun kenarına itti. O ayakları şımarttı. Onlara bebek gibi baktı. İpek kadar yumuşaktılar, mükemmel bir şekilde kesilmiş ve pedikürlenmişlerdi ve güzellikleriyle parıldıyorlardı.

Birini kaldırdı, kemeri kendi kemerine yerleştirirken onu izledi. Bıyıklarla pürüzlendirilmiş yanak, ayak parmakları kıvrılırken ve şaşkınlık gözlerini aydınlatırken ipeksi dokunuşu hissetti.

Başını çevirdi, alçalttı, sonra ayak başparmağının kıvrımını ısırdı ve son derece nazik bir şekilde yaladı.

Gözleri parladı, şok ve korkuya benzer bir şey gözlerini doldurdu.

"Çok güzel ayakların var." Onu bırakmadan önce bir süre masaj yaptı.

Yutkundu, konuşmak için dudaklarını araladı, sonra parmakları kot pantolonuna doğru ilerlerken alt kıvrımı ısırdı. Çıtçıt ve fermuar serbest kaldı

Çabucak. Adam kumaşı üzerlerinden geçirip kalçalarından aşağı kaydırırken kalçaları kalktı, kumaş bacaklarından ayrılırken parmakları tatlı saten tenine dokundu.

O zaman ona uzandı, elleri titriyordu, dudaklarında küçük, neredeyse fark edilmeyen bir inilti vardı.

"Henüz değil." Kadının ellerini yatağa doğru itti. "Bekle bebeğim. Sana dokunmama izin ver. Eğer o ateşli küçük ellerini önce üzerime koyarsan kontrolü kaybedip, ikimizin de ön sevişme için endişelenecek gücü kalmayana kadar seni becereceğim. Sadece orada uzan. Sadece birazcık."

"Sana dokunmam gerek." Sözcükler içinden kopup gelmiş gibiydi ama yine de adamın yaptı, parmakları başının üzerinde yumruk şeklinde kıvrıldı.

"Ve bana dokunmana ihtiyacım ," diye itiraf etti, zihnindeki şehvet bulutunu dağıtmak için mücadele ederek. "Ama henüz değil."

Geri çekildi, gözleri kadının görüntüsünde gezindi. Sutyeninin narin danteli, sıkı meme uçlarını gizlemek için hiçbir şey yapmıyordu. Düz, bronzlaşmış karnı ve tangasının narin beyaz ipeği, amının yumuşak kıvrımlarını ortaya çıkaracak kadar nemli bir malzemeydi.

Nefes verdi. Kırılğan ipeğin altında çıplak etin yattığını öğrenince sert bir nefes verdi. Kadının tatlı suları kumaşı, kadınsı buklelerin tatlı kıvrımları gölgelemediğini görecektik kadar nemlendirmişti.

"Tıraş oluyor musun?" Botlarını çıkardı, nemli ipekten gözlerini .

"Hayır. Wax." Sesi rahatsız gibiydi.

Başını kaldırıp ona baktı ve son çizme de onaylarcasına sırttı. yere düştü. Düğmelerle uğraşmadan gömleğini kafasına geçirdi, sonra kemerini yırttı ve kot pantolonunun çitçitlerini ayırdı. Aleti onu öldürüyordu. Hayatında hiç olmadığı kadar sert ve ateşliydi.

"O güzel amcığımı yiyeceğim," diye fısıldadı kot pantolonunu ve iç çamaşırını tek bir ekonomik hareketle çıkarırken. "Bacaklarını ayıracağım ve seni mideye indireceğim. Eminim hanımeli tadı da oradadır. Hanımeli severim Harmony. Hem de çok severim."

Parmaklarını ereksiyonunun etrafına sardı, gözleri onunkilere döndü, dudaklarını kaplayan erotik kızarıklık karşısında sıkı bir gülümseme kıvrıldı

Yüzünü, boynunu. Dudakları ayrılmıştı, dilinin nemi yüzünden parlıyordu. Gözleri genişti, göz bebekleri büyümüşü ve Açlık şoku.

Kendisi de şok olmalıydı. Hayatında hiçbir kadın için bu kadar ateşli, bu kadar sert olmamıştı. Komodine uzandı, çekmecedan bir prezervatif çıkardı ve ambalajını hızla yırttı. Eğer bunu şimdi yapmazsa, daha sonra yapacak kadar akli olmayacaktı.

Sonra elini ona uzattı, lateks çember parmaklarının arasında hafifçe kavrandı.

Kendini kelimeleri söylemeye zorlayamıyordu. Eğer konuşursa, boğazındaki hayvani hırıltıyla hem onu hem de kendisini korkutacaktı.

Prezervatife baktı.

"Ben korunuyorum. Ve temizim," dedi.

Sesinin yumuşak tınısıyla, onun içine gömülebileceği, çıplak kalabileceği, onun kendisine dokunduğunu, etrafını sardığını hissedebileceği bilgisiyle siki sarsıldı. Onu.

Başını iki yana salladı. "Kimse emin olamaz bebeğim. ama. Şimdi dokun bana."

Bakışlarında eğlence titreşiyordu, daha fazla araştırmak için hatırlayabileceğini umduğu bazı gizli bilgiler. Sonra ayağa kalktı, önünde oturdu, yüzü adamın sikinin gergin uzunluğuyla aynı hizadaydı.

Prezervatifi adamın parmaklarından aldı ama adamın eli omzuna düştüğünde ereksiyonun başını bununla örtmedi. Kaba kadife gibi sıcaktan kavrulan dili, şişkin tepenin üzerinde gezindi.

"Harmony..." Eli kızın saçlarına gitti. "Bebeğim. Bu iyi bir fikir olmayabilir." Kendini kontrol etmekte sınır tanımıyordu.

"Hmm." Dudakları açıldığında hassas etin etrafında mırıldandı, ağzı onun üzerine battı, parmakları saçlarında sıkılırken boğazından boğuk bir inilti çekti.

Dili o kadar erotik, o kadar aç bir zevk kırbacıydı ki, kontrolünü kaybetmemek için kendini zor tutuyor ve menisini o rahat, dolgun dudakların arasına akıtıyordu.

Ama karşı hareket etmekten, sert etinin dudaklarından kayışını izlemekten, geri itmeden önce, daha ileri gidemeyeceğini bilene kadar içine batmaktan kendini alamadı. Ve hâlâ ona bakıyordu, gözleri şehvetten çılgına dönmüştü, vücudu titriyordu. Parmakları adamın sikinin üzerinde gezinirken titriyor, diğer eli adamın sıkı taşaklarını kavıyor, parmakları orada uzayan tüyleri tarıyordu.

Ve tek yapabildiği izlemektir. Yavaş ve kolay bir şekilde ağzının içine girip çıkmasını izledi, omuriliğinin dibinde cızırdayan serbest bırakmayı engellemek için savaşıırken dişleri sıkıca kenetlendi.

"Yeter." Geri çekildi, parmakları kızın başını sıkıca tutarken Onu takip etmek için mücadele etti, dudakları parlaktı ve adamın onları ele geçirmesinden dolayı şişmişti.

"Daha fazlasını istiyorum," diye fısıldadı adam parmaklarını nabız gibi atan etten ayırırken. "Sana dokunmama izin ver, Lance. Sadece bu seferlik."

"Yakında. Henüz değil, bebeğim."

Onu yatağa geri itti, peşinden ve dudakları onun dudaklarını kapladığında, onun tatlı tadı tekrar duyularını doldurduğunda, kontrolü unuttu.

Parmakları kızın saçlarında tünel açarak başını yerinde tuttu ve dudaklarının onu yutmasına izin verdi. Diliyle oynadı, onu emdi, arzuladığı tadı yoğunlaştırıyor gibi görünen yavaş, nazik çekişler yaptı.

Onun için ölüyordu, onu arzuluyordu. Bağımlı olmaya başlamıştı.

Harmony savaştı. Kaybettiği bir savaştı, ama yine de tetikte ve tetikte olmak için yeterli kontrolü sağlamak için savaştı. Bir şey burada doğru değildi, pek normal değildi. Bu gece onu gördüğü andan itibaren, ona duyduğu hayranlığın çok güçlü olduğunu biliyordu. Çok yoğun.

Ama bu, bu şehvet, delilikti. Rahmini pençeledi, içine girdi. ve spazm geçiren vajinasından sularının dökülmesine neden oldu. Sütyenini çıkarıp sadece tangasını bıraktığında dudakları onun dudaklarının altında açıldı. Ve bu sadece bir süreliğine ellerinin kalçalarına ulaşması ve onu sürdü.

"Kahretsin, çok ateşlisin." Kız haykırdıkça adam inledi. Parmakları kalçalarının arasındaki ıslak yarıktan kayıyor, başparmağı klitorisinin üzerinde geziniyor, dudakları boynundan aşağı inip göğüslerinin kıvrımlarına doğru ilerlerken yıkıcı sonuçlar veriyordu.

Bu zevk acı vericiydi. Harmony daha önce hiç bu kadar aşırı, duyularını aynı anda başka bir yere odaklayamayacağı kadar acımasız hisler yaşamamıştı. Vücudunu, kalbini ve ruhunu bir çırpıda ele geçirebilecek dehşetten başka bir şey bilmiyordu. Ta ki şimdiye kadar.

Lance'in elleri ona dokundu, okşadı, ateş saçtı, diğer tüm düşünceleri, diğer tüm içgüdüleri yakıp geçen bir mutluluk fırtınası yarattı.

Çiftleşme ihtiyacı zorunlu hale geldi. Vücudunun onun üzerinde, içinde hareket ettiğini hissetmek, onu almak, ona sahip olmak...

"Becer beni!" Dudakları ve dili acı verici bir şekilde dikleşmiş, son derece hassas bir meme ucuna doğru ilerlerken hırıltısını güçlükle zapt etti.

Kıkırdadı, parmağı amının kaygan hatlarından kalçasını kavramak için hareket ederken karanlık bir tatmin sesiydi, ona karşı eğilirken onu yerinde tutuyordu.

"Yakında," diye fısıldadı. "Yavaş ol, bebeğim. Bakalım ne kadar sıcak olacak."

Daha sıcakını hayal bile edemezdi. Vücudunun bir nefes kadar daha hassas hale gelmesi durumunda hayatta kalmayı hayal bile edemezdi.

"Daha fazla ısınamaz," diye soludu, dişleri göğüs ucunu tırmalayıp boğazından hırıltılı bir Çıglık çıkarırken artık ne kendini ne de kendi bedenini tanıyordu. Eğer daha da ısınırsa, daha fazla dayanmasına imkân yoktu.

Hayatta kalmak. Ondan etkilenmeden dönmenin yolu yok.

"Elbette olabilir," diye mırıldandı, sesi boğuk ve sertti. Meme ucunu nazikçe ısırdı.

Ona baktı, üzerine eğilen cinsel, şehvetli hayvanı gördü ve bunun adaletsizliği karşısında haykırmak istedi.

Bir gece. Sadece bir gece.

Elleri adamın saçlarına dolanmıştı ve hatırlayamıyordu. onları yataktan kaldırdı. Ama parmaklarının arasında kaba telleri hissetti, sıcaklığı hassas pedleri ısıtıyordu.

"Sana şimdi ihtiyacım var." Titriyordu, bu ihtiyaçtan dolayı titriyordu, ama Ona dokunma dürtüsünü kontrol edemiyordu. Bir eli saçlarından yüzüne düştü, parmakları sert düzlemler ve açılar üzerinde gezindi, dudaklarını geçici olarak yumuşattı.

Başparmağını ısırdı, dili aç bir sıcaklıkla üzerinde gezinirken düz, beyaz dişlerinin arasında kavradı.

"Daha sonra oynayabiliriz," diye fısıldadı nefes nefese, yanıyordu, amcığı ona ihtiyaç duyarak ağlarken kalçasının yanında adamın sikinin kalın uzunluğunu hissediyordu.

"Sonra da oynarız." Parmakları kızın bileğini sararak omzuna doğru indirdi, başı eğildi, dili kızın dudaklarında gezindi. Karnının ortasından hızlı bir şekilde kalçalarının arasındaki işkence görmüş ete doğru ilerledi.

Titreyen karnına kondurduğu her öpücükte ona bakıyor, gözleri sıcaklık, kahkaha ve açlıkla parlıyordu. Vahşi, canlı bir açlık Alevlerin onu ele geçirdiğini hissedene kadar içinde yankılandı ve büyüdü.

"Lance." Adamın başı amının sırlıslık kıvrımlarına yaklaşırken, kadının kendi çığlığı onu şok etti -kısık sesle ve çaresizlikle. "I Dayanamıyorum... Lütfen..."

Onu dehşete düşüren bir uçurumun kenarındaydı. Hiç bu kadar yükseğe uçmamış, hiç bu kadar zevk almamıştı. Parçalanmış olsa da kontrolünü elinde tutmak zorunlu hale gelmişti.

"Sadece biraz daha, bebeğim. Sadece biraz tat istiyorum. Hepsi bu... Sadece arkana yaslan ve iyi hissettirmesine izin ver. İyi hissettireceğime söz veriyorum." Onun Hınzır gülümsemeyi, şiddetle hassaslaşmış, şişmiş klitorisine üzerine bir hava üfleme izledi.

Sonra karanlık onu örttü. Gözleri kapandı, karşılık vermekten başka bir şey yapamayana kadar gücü tükendi. Ona doğru eğildi, bir Dili ona işkence etmek, titreyen amcığına eziyet etmek için içeri girdiğinde boğazından paramparça bir çığlık çıktı.

"İşte iyi bir kız." Kalçaları daha da açılırken inledi. "Sana ne kadar iyi olabileceğini göstermeme izin ver bebeğim."

İyi mi? İyinin de ötesindeydi. Bu bir işkenceydi.

Parmakları dolgun dudakları ayırırken, dili alev alev yanan bir zevk kırbaıcıydı ve dar yarıktan yavaşça ilerliyordu.

"Çok tatlı ve çıplak." İnledi. "Çıplak amını seviyorum, Harmony. Islak, sıcak ve bana doğru gerilen ipeksi etini hissetmeye bayılıyorum."

Kadın daha çok gerildi. Dili her kıvrımı yaladı, klitorisinin etrafını gıdıkladı, aşağı kayd, vajinasının spazm geçiren açıklığını yaladı ve sonra tekrar başladı.

Nefes nefese kalan Harmony, ellerinin adamın saçlarını kavradığını, tırnaklarının adamın kafa derisine battığını hissederken, onu bir yerde tutmak ve ulaşamayacağı bir yerde duran serbestliği bulmak için savaşıyordu.

Dili kötüydü, buyurgan. Arıyor, talep ediyor ve ondan, daha önce duyduklarını bile aşan bir zevk alıyordu. biliniyor. Sisteminde şimşekler çaktı. Duyguların gelgit dalgaları zihninde çarpışarak sarsılmasına, titremesine, kontrolünü kaybettiğe çığlıklarının etrafında yankılanmasına neden oldu.

Dudakları klitorisine geri döndüğünde, sert bir erkek parmağı amının girişini test etti, içeri girdi, okşadı ve okşadı, rahminin tam kalbinde yarışan spazmlar gönderdi.

"Lance..." Çığığı boğulmuştu. "Tanrı aşkına. Lütfen..."

Bir başka parmak ilkin katıldı. Dudakları klitorisinin şişmiş tomurcuğunu kapladı, onu ağzına çekti, dili şehvet alevleri gibi üzerinde gezinirken kendini daha yükseğe uçarken hissetti. Daha yükseğe.

Duygu onu parçaladı. Sinir sistemini yırttı, ruhunu parçaladı. Orgazmı onu çarptı, vücudunu sıkılaştırdı ve onu çok aşırı bir ısıya ve parlaklığa doğru koşturdu, öyle ki yoğun bir şekilde kendini onun içinde kaybetti.

Lance'in sert hırıltısı kafasını doldurdu, sonra onu örtmek için hareket etti, uylukları onunkini daha da açtı, horozunun küt, kalın başı amının kıvrımlarını ayırdı.

"Bana bak."

Ona bakmak mı? Gözlerini açmaya, içinde dalgalanan şiddetli sarsıntıları anlamlandırmaya çabaladı. Gördüğü şey ne kontrolünü ne de dengesini geri getirdi. Gözleri çok maviydi, derin, inanılmaz derecede parlak bir mavi, yüz hatları gergin, vahşice, dudakları ona bakarken şişmiş ve eline bir prezervatif sıkıştırmıştı.

"Şimdi." Sarsılarak doğruldu, sikinin kalın, zonklayan sapı vücudundan uzaklaşarak ona doğru fırladı, amcığından yükselen aynı öfkeli, umutsuz açlıkla zonkluyordu.

Gözleri yavaşça, isteksizce avucuna ve adamın oraya koyduğu prezervatife kaydı.

"Koy. Koy. Giy."

Adamın gırtlaktan gelen sesini duyunca gözlerini

kırpıştırdı. "İhtiyacın yok-"

"Şimdi!" Adamın elleri kadının kalçalarını kavradı, gözleri alev alev yanıyordu.

Sıkıca yutkundur, parmakları titriyordu, mümkün olduğunca çabuk emredileni yapmak için hareket ederken titriyordu. Ona ihtiyacı vardı; onun amı yandı, acıdı. Dili zonkluyordu. İçindeki her hücre taleple alevlendi.

Parmakları o kadar çok titriyordu ki, diski şişkin ve nemli kafanın üzerine zar zor sığdırabilirdi.

"Yapamam." Kaydı, hareket etti, kaydı. Parmaklarını çalıştıramıyordu.

"Tak şu lanet şeyi Harmony." Vücudu sarsıldı, titredi.

"Siktir ." Prezervatifi fırlattı, kalçalarını şişmiş olana kadar kaldırdı. başını amının girişine bastırdı. "Sik beni. Sana söylemiştim,

"Bir bitin oğluna ihtiyacın yok-"

İstilaya başka bir şey denemezdi, bir kazığa oturtma, onu yırtan, geren ve yok eden bir penetrasyon.

Harmony onun adını haykırdığını duydu. Bacakları sarıldı
Dudakları onunkiler için açılmıştı, dokundukları anda dili onunkilerle savaşıyordu.

Sınırına kadar dolmuştu, yırtıcı zevk onu kırbaçlıyor, hiçbir şeyin önemi kalmayana, hiç kimsenin önemi kalmayana, dünya Lance'den başka hiçbir şey kalmayana kadar çözülene kadar duyularına aşırı yükleniyordu. Onun dokunuşu. Onun öpüşürken, dili ağzını doldururken sikinin amının içinde güçlenen çekiç darbelerini hissederken, vahşi balın tadı
Baharat, her hissi artıran ve onu kendinden geçiren bir afrodizyak.

Bir sonraki orgazm onu parçaladığında vücudu şiddetle sarsıldı. Kadın sarsıldı, titredi, çığlık atmak için mücadele etti ama erkek dudaklarını onunkilerden ayırdığında sadece bir inilti çıktı. O anda boğuk bir erkek çığlığı havayı doldurdu ve hemen ardından şimdiye kadar bildiği en garip, en korkunç his geldi.

Adamın menisinin aktığını, spazm geçiren etinin gözeneklerine sızdığını, alev alev yanan şehveti hafiflettiğini ve rahmine doğru süzüldüğünü hissederek haykırdı.

Hissetti. Meninin her bir sıcak nabzının doldurduğunu, değiştirdiğini hissetti, dişleri omzuna batmadan ve kanını tatmadan hemen önce onu tamamladı. Ve o anda kendi yenilgisini hissetti.

BÖLÜM 3

Lance öfkeliydi. Ertesi sabah ofisini arşınladı, kaşlarını çattı, penisi kot pantolonunun içinde zonklarken ve omzundaki ısırik ihtiyaçtan yanarken vücudu yanıyordu.

Orospu çocuğu. Lanet olası bir cins. Keskin dişleri etini deldiği anda onun ne olduğunun farkına varmıştı. Kuzeni Megan'ın omzundaki izi yaklaşık bir yıl önce görmüştü. Eşi Braden Arness tarafından oraya yerleştirilmişti.

"Veri tabanında senin tanımına uyan birini bulamıyorum, Lance." Braden sinirli bir şekilde homurdandı.

"Bak şimdi, lanet olsun, onun bir Cins olduğunu biliyorum," diye tersledi Lance. "Orada olmak zorunda."

"Lance, bir bu lanet dosyaları arıyorum. O burada değil. Bu da ne demek oluyor?"

Lance zor bir nefes aldı.

"O sürtük dün gece beni ısırdı, Braden," diye hırladı sonunda. "Onu bardan aldım ve eve götürdüm."

"Onunla seks yaptın ve o da seni ısırdı mı?" Braden'in sesi dikkatle mülayimdi. "Adının ne olduğunu söylemiştin?"

"Harmony. Bana vermedi. Kumral saçlı, soluk yeşil gözlü, 57 yaşlarında."

"Dövme ya da ayırt edici bir işaret var mı?" Braden sordu.

Lance kaşlarını çattı. Küçük bir dövme yi zar zor hatırlıyordu.

"Sağ omzunda, emin olamıyorum ama sanırım bir tırpan vardı."

Etrafındaki hava uyarı fısıldarken sessizlik hattı doldurdu. "Bundan emin misin? Bir tırpan."

"Kırmızı bir tırpan, en fazla bir buçuk santim yüksekliğinde. Gömleğini çekiştirmeden hemen önce gördüm. Elinde lanet olası silahla arkasını döndüğünde onu unutmuştum."

Ona silah doğrultmuştu. Küçük, kalkık burunlu ama güçlü bir askeri Beretta. Ve bu bebekler boyutlarına rağmen çok etkiliydi.

"Lanet olsun. Bu çok kötü." Braden'ın sesi birdenbire daha derindi. Irk mirasının hayvani hırıltısı sadece öfke veya stres zamanlarında kendini gösterirdi.

"Irk kısmı mı yoksa tırpan kısmı mı?" Lance sordu. "Burada biraz daha açık olmalısın Braden. Zihnim tam olarak normal hızında çalışmıyor."

Ve nedenini biliyordu. Biliyordu ve bu onu . Eğer onu tekrar ele geçirirse Tanrı yardımcısı olsun. Yapacağı ilk şey kaçtığı için o güzel kışına şaplak atacaktı. Yapacağı ikinci şey ise onu bir daha koşacak gücü kalmayana kadar becermekti.

"Dosyalarım göre, bu işarete sahip olan Cins, istemeyeceğiniz bir belalı. Ona laboratuvar ismiyle hitap ediyoruz, çünkü bildiğimiz kadarıyla başka bir isim seçmedi. Onun adı Ölüm, Lance. Sadece Irk İşleri Bürosu tarafından değil, aynı zamanda şüpheli çocuk istismarcılarının ve şüpheli Konsey bilim adamlarının suikastlarında sorgulanmak üzere çeşitli devlet kurumları tarafından da aranıyor. Eğer Ölüm seninle çiftleştiyse, kuzen, o zaman hapi yuttun demektir."

Kollarındaki kadın katil değildi. "Bir hata olmalı."

Braden inkar edercesine, "Hata yok," dedi. "Başka hiçbir Irk o işareti takmaya cesaret edemez. Ölüm sahiplenici bir sürtüktür. Bıçak ustalığı da olan A sınıfı bir suikastçı. Ölüm hissetmez, Lance. Ve onunla nasıl çiftleşebildiğiniz de hiç mantıklı değil."

Çünkü çiftleşme sırasında meydana gelen her kızışma Irk toplumu duyguları da içeriyordu. Bildikleri kadarıyla sadece fiziksel değil, psikolojik ve duygusal açıdan da uyuşmayan bir çiftleşme olmamıştı. Lance bunu Megan'ın Braden'la olan ilişkisi hakkında yaptığı birkaç açıklamadan biliyordu.

"O zaman bir hata var," diye homurdandı Lance. "Bu 'Ölüm'ün bir tarifi var mı?"

"Ah evet," diye iç geçirdi Braden. "Saçının tanımı beni şaşırtıyordu. Saçları sadece bir aslan yelesi değil, gerçek bir aslan yelesi renginde. Benzerlik. Göz rengi soluk yeşil. Boy beş-yedi, yaş yirmi beş. Tesisteki tüm bilim adamlarını öldürdükten sonra on beş yaşında laboratuvarı kaçı. Kendi annesi de dahil."

Hava kulağına doğru feryat etmeye başladı.

"Burada birkaç hafta önce şüpheli bir olayla ilgili bir operasyon yapıldığına dair bir not var ama güncelleme yok."

"Bana onun dosyasını getir. Onunla ilgili tüm dosyayı istiyorum ve başka neler bakın. Bugün izin alıp onu kendim ."

Braden öfkeyle, "Dur bakalım orada, dostum," diye itiraz etti. "Az önce ne dediğimi duymadın mı? Bu kadın saflarımızdaki en ölümcül katillerden biri. Çakalları eğlenmek için avlıyor, Lance. Ve onları öldürüyor. Yaklaşacağınızı düşünse bile sizi ortadan kaldırır."

"Sana göre çiftleşme ısısı iki yönlü, değil mi?" Lance ona hatırlattı.

"Bildiğim kadarıyla. Büro'nun listelediği tüm çiftleşme raporlarına göre, bu her zaman iki yönlü bir yol."

"O zaman muhtemelen daha iyi durumda değildir," diye Lance.

Braden içini çekti. "*Eğer* çiftleşme her iki şekilde de gerçekleştiyse, muhtemelen daha kötü durumdadır," diye homurdandı. "*Eğer*, Lance. Yine de bu çok büyük bir varsayım.

Buradaki veri tabanında gördüğüm kadarıyla bu kadının ruhu yok. Cehennemde tek başına yüzüyor olabilirsin."

"Pek sayılmaz." Lance parmaklarını saçlarında gezdirdi ve onun gitmeden önceki yüzünü, gözlerini hatırlayarak yüzünü buruşturdu. "Onda da var Braden. Hayatım üzerine bahse girerim."

"Bahse girdiğiniz şey de tam olarak bu." Braden nefes verdi kabaca. "Bana bir saat ver. Orada beni bekle, ben de seninle çıkayım. Bu sefer desteğe ihtiyacın olacak, Lance, ve Megan'ın ona yakın bir yerde. Onun için yaptığımız aramadan sonra hala iyileşmedi."

"Ne araması?" Lance bu bilgi karşısında dişlerini sıktı.

"Geçen yıl Sığınak'tan ayrıldıktan sonra ilk görevimiz Ölüm'ün yerini tespit etmektir. Yaklaştığımızı sanıyorduk ama sonra birden ortadan kayboldu."

"Megan nerede?" Ona söyleyecekti. İhtiyacı olacağını bildiği bir bilgiyi saklamayacaktı.

"Megan bu sabah çiftlikte eğittiğimiz yeni kızlardan birini almak için Sanctuary'ye uçtu. Sabaha kadar dönmeyecek."

Mükemmel bir zamanlama değil mi?

Lance gözlerini parka dikmiş, esintinin salınışını izliyordu. Ağaçlar, etrafında fısıldadığını duyduğu alçak psişik inilti, bir uyarı ve yalvarış.

"Bir saat içinde yola çıkıyorum," dedi sonunda ve kabaca içini çekti. "Benimle geliyorsan buraya gel. Bütün gün bekleyemem."

Çünkü Harmony'yi tekrar altına alamazsa, içinden kopup gelen şehvetle patlayacaktı.

"Şimdi her şeyi bir araya getiriyorum. Bir saat içinde görüşürüz." Lance telefon bağlantısını kulağından masasına fırlattığında hat kesildi.

Tam da ihtiyacı olan şey, diye kaşlarını çattı. Irkların en azılı muhaliflerinden biri olan H. R. Alonzo, Megan'ın çiftliğindeki Irk eğitimi nedeniyle belediye binasını protesto etmeye başlamıştı bile. Blood Purity Society akın akın geliyordu. Gazeteciler otellerde kamp ve durum hızla bir soruna baş ağrısı.

Bu ek karmaşaya kesinlikle ihtiyacı yoktu. Ve Harmony'yi tekrar eline geçirdiği anda, hoşnutsuzluğunu belli etmeye niyetliydi. Çeşitli şekillerde. Hepsinin de onu .

Jonas ve Breed avukatı o sabah geç saatlerde otel odasına geldiklerinde Harmony zar zor hazırdı. Uyumamıştı ve makyajı da bunun sonuçlarını pek iyi örtmüyordu. Ve acı içindeydi. İçinde oluşan dolayı fiziksel, ağırlı bir acı. Ne zamandan beri

sevişmemek gerçekten acı veriyordu?

Bir Breed Enforcer'ın yumuşak siyah pamuklu üniformasını giymiş, kalçalarındaki yardımcı kemerini ayarlamış ve silahının yerinde olduğundan emin olmuştu. rahatça kılıfına sokmuştu. Bıçağı diğer uyluğuna bağlıydı ve sağ ayak bileği botunun içine ikinci bir hançer sıkıştırılmıştı. Yine de kıyafetler onu çıldırtıyordu.

Malzemenin etine sürünmesi, hayatta kalıp kalamayacağını merak ettiği bir tahrişti. Ve ateşi vardı. Kendini sanki

içten dışa canlı canlı yanıyordu.

Rahmi ihtiyaçtan cızırıyordu; amı o kadar ıslaktı ki, onu penetrasyona hazırlayan kaygan suları engellemeye çalışmaktan vazgeçmiş ve sadece kıyafetlerinden sızmadığı için Tanrı'ya şükretmişti.

Jonas'a kapıyı açtığında, onun gözlerinden kaçındı ve koridora ve kapıyı arkasından çarptı. Onun yanında, J. R. Büro'nun avukatı "Jess" Warden, gözlerinde bir şaşkınlık parıltısıyla onu izledi.

Koridorda ilerlerken, "Hadi şu işi bitirelim," diye tersledi. "Şerifinize kim olduğu hakkında bilgi verdiniz mi?"

"Dün gece iyi uyudun mu Harmony?" Sonunda ona doğru yürümeye başladığında sesi alaycıydı, kızın gözleri ona dikildiğinde burun delikleri alevlendi.

Piç kurusu. O biliyordu. Onun sorunu her neyse kokusunu alabiliyordu.

"İyi uyudum Jonas," diye mırıldandı tehditkâr bir ifadeyle, Jess'e baktı, sonra tekrar ona döndü. "Ya sen?"

Dudakları kıpırdadı ama kendini beğenmiş özgüveni yerinde duruyordu.

"Oldukça iyi uyudum." Yavaşça onun önünde ilerledi. "Bu sabah tedirgin görünüyorsun. Bir sorun mu var?"

Hırlamak istedi ama bu isteğini dizginledi. "Sadece senin normal İrk psikozun," diye küçümseyerek karşılık verdi. Jonas'ın Broken Butte'a gitmeden önce sipariş ettiği psikolog profili.

Sanki kan dökmeye olan düşkünlüğünün genetiğiyle bir ilgisi varmış gibi. Kaçtıktan sonra aldığı canlar vicdanını hiç rahatsız etmemişti. Ortadan kaldırdığı canavarlar bir hastalıktı.

Onlar ölseydi dünya daha iyi bir yer olurdu.

Hayır, kâbuslarına musallat olan kaçışından önce aldığı canlardı. Kendisini ziyaret eden dehşetten kaçmak için savaşıırken dudaklarında bir yalvarışla nefes nefese kalmasına neden olanlardı.

Harmony hayatı sevdiği için hâlâ hayatta değildi. İntikam almak için burada değildi. Yaşıyordu çünkü ölümden sonra onu cehennemin beklediğini biliyordu.

Jonas'ın arkasından asansöre giren Harmony, ağabeyinin kendisine yönelttiği bakışları görmezden gelerek kapılara doğru döndü. Jonas Wyatt, onlar

onu çağırırdı. Ona Alfa Bir adını vermişti. Küçük bir grubun lideri.

Aslan Irkları Birliği'nin Fransız Laboratuvarlarında oluşturulduğu yer.

Oradaki diğer Irkların birçoğundan daha genç olmasına rağmen, gücü ve doğal hakimiyeti onun istikrarını sağlamıştı.

rütbelerde yükselmek. Özel olarak yaratılmış birkaç dişi için damızlık olarak yaratılmıştı, aradıkları askeri başka yollarla yaratıp yaratamayacaklarını görmek için son bir girişimdi. Bunun yerine Jonas, baş bilim adamı Madam Jonas'ın

LaRue, hiç beklemiyordu.

Aldatıcı, güçlü, tamamen mantıklı ve soğukkanlı olan Jonas, çocukluk çağına ulaştığı andan itibaren diğer erkekleri kontrol altına almıştı.

Olgunluk. Onları manipüle etti, manevra yaptı ve her zaman onlardan en iyi şekilde yararlanmayı başardı.

Harmony sabırla tavana baktı.

Kapılar açılıp lobiye çıktıklarında Jonas, "Şerif Jacobs sizin temsilciniz olacak," diye onu bilgilendirdi, avukat da arkalarından geliyordu. "Burada kalacağın süre boyunca onun evinde, onun rehberliğinde yaşayacaksın. Haftada bir kez Büro'ya rapor verecek.

ilerlemenizi. Oldukça sorumluluk sahibi bir bireydir. Onun için endişelenmeme gerek kalmayacağından eminim."

Harmony onunla birlikte ilerlerken adımlarını sabit tuttu ve onun emirleri hakkındaki düşüncelerini yumuşattı.

Jonas'ın oyununun ne olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Onu bu küçük turist tuzağına düşürerek amacına ulaşmaya çalışıyordu ama bir yolunu bulacağından emindi. Bildiği tek bir şey vardı, onun peşinde olduğundan şüphelendiği tek şeyi ele vermeyecekti: ilk Leo, ilk yaratılan Cins hakkında sakladığı bilgiler ve hala yaşıyor- laboratuvarından kaçarken çaldığı bilgiler.

"Beni dinliyor musun Harmony?" diye sordu sonunda. Otelin girişindeki güneşli avluya adım attı ve koyu renk gözlüklerini gözlerinin üzerine kaydırıldı.

"Seni duydum Jonas." Kadın soğukkanlılıkla gülümsedi ve kendine onu öldüremeyeceğini hatırlattı. Yapabilirdi. Bu bir ama teknik olarak bu ayarlanabilirdi. Ancak bunu yapmanın şu anda onun çıkarına olmadığından oldukça emindi.

Baskın köpek dişlerini tehditkâr bir şekilde göstererek gülümsedi. Bugünlerde drama, Irklarla el ele gidiyor gibi görünüyordu. Kadın fikirlerini kendilerine sakladıkları ve sadece öldürdükleri bir zamanı hatırladı. Daha çok onun yaptığı gibi. Tehdit etmek ona faydasız geliyordu.

"Sanırım Şerif Jacobs'ı seveceksiniz." Sonunda başıyla caddenin karşısına geçtikleri küçük parkın diğer tarafındaki adliye binasını ve Şerif Departmanını işaret etti. "Breed dişilerinden bazıları onu oldukça yakışıklı buluyor."

Harmony ona ayak uydururken ürpermesini ya da dudaklarından dökülmek isteyen iniltiyi güçlkle bastırdı. Yürümek

İşkenceci. İstirap verici. Klitorisinin şişkin tomurcuğu rahatlama talep ederken, amının şişmiş kıvrımları ipek külotuna sürtünüyordu.

Mastürbasyon yapmayı denemişti. Kendi tehlikesi için. Bu, uyarılmayı azaltmak yerine daha da artırmıştı.

Parkı geçerlerken Harmony artan tedirginliğini bastırmak için mücadele etti. Jonas sabit bir tempoyla ilerliyordu, hatta sesi dırdır ediyordu. Bir şerif yardımcısı olarak nasıl davranılması ve tepki verilmesi gerektiğine dair yapılması ve yapılmaması gerekenler. Sanki öldürmekten başka bir şey bilmiyormuş gibi.

"İşte geldik." Şerif Departmanı'nın girişine giden yürüyüş yoluna adım attılar. Bina tek katlıydı, uzun, geniş pencereleri ve takdir ettiği bir Eski Batı cazibesi vardı.

Jonas kenara çekilip onun önden girmesine izin verince kapı açıldı. Kadın Jonas'ın bu hareketine şüpheyle baktı ama karşılığında sadece alaycı bir gülümseme aldı.

"Dümdüz ilerleyin." Elini masa başındaki çavuşa doğru kaldırırken resepsiyon alanının diğer tarafındaki koridoru işaret etti. "Ofisi koridorun sonunda."

Harmony sabırlı olması dua ederken derin bir nefes aldı, ancak Jonas'ın eli sırtına doğru hareket edince irkildi ve sarsıldı.

"Tamam mı?" Gümüşi gözleri eğlenceyle parlarken kaşlarını kaldırdı.

Hayır, bu iyi değildi, diye düşündü, aniden midesinin çukuruna yerleşen korkunun başlangıcını hissetti. Bir şeyler korkunç derecede yanılttı. Kıyafetleri tampon görevi görse bile adamın elini hissetmek onu neredeyse fiziksel olarak hasta edecekti. Şu anda bile derisinin altında soğuk bir yanık oluşmaya başladığında teni nemli bir hal alıyordu.

"Hadi şu işi bitirelim." Koridora doğru ilerlerken omurgasından aşağı bir titreme geçti.

Jonas bir şeylerin peşindeydi ve bunu biliyordu. Koridorun sonuna yaklaştıklarında midesindeki uyarının sıkılaştığını, tehlike hissinin omuzlarına çöktüğünü hissedebiliyordu.

Sonra kokusu ona çarptı. Gece yarısı ve fırtınalar. Toprak, taze ve ilkel, onu çekiyor, acı veren ihtiyacı zorla hatırlatıyor
İçinde bir şeyler

oluşuyordu.

Adımları yavaşladı.

"Yürümeye devam et Harmony." Jonas'ın sesi emrediciydi, vücudundaki her sinirin farkındalıkla canlandığını hissederken reddetmeye izin vermiyordu.

Lance.

"Adı ne?" diye fısıldadı, kaçış olmadığının bilinciyle kapıya giderek yaklaşıyordu.

Jonas'ı geçmek imkansız olurdu.

Kapıdan birkaç adım ötede durdu, içerideki adamın kokusu şehvetini alevlendiriyordu. Etrafındaki hava ağırlaştıkça adamın dokunuşunu neredeyse hissedebiliyordu. Geniş ve nasırlı ellerini, sert ve sıcak dudaklarını.

"Lance."

Jonas'ın cevabı karşısında gözlerini kapattı ve içinde emin bir bilgi yükseldi. Yavaşça dönerek Jonas'a baktı, Jonas da onun bakışlarını soğukkanlılıkla karşıladı.

"Bana ne yaptın?" diye fısıldadı, Jonas'ın bir şekilde ona ne olduğunu ve neden olduğunu bildiğinden emindi.

Kan testleri, tükürük testleri, psikolojik profiller - bunların yapılmasının bir nedeni vardı. Bunun için. Bunu biliyordu. O hayatta kalmamıştı

Son on yıldır mesleği gereği dünyayı dolaşmış ve kendi içgüdülerine ne zaman güveneceğini öğrenememiştir.

"Bahislerimi riske attım diyelim," diye belirtti.
etrafını sardı ve buyurgan bir tavırla kapıyı çaldı. "Bana daha sonra teşekkür edebilirsin."

Harmony kapı açıldığında döndü ve saf, sert erkek şehvetinin kokusu onu sardı. Önce şaşkın, sonra şüpheli gece mavisini gözlere bakarken dizlerinin zayıfladığını ve rahminin acıyla sıkıştığını hissetti.

Lance'in bakışları ayrılıp arkasına dikildi, öfke yüz hatlarını aydınlatırken kaşlarının çatıklığı derinleşti.

Harmony'nin kolunu tutup onu odaya çekmeden bir saniye önce Jonas'a, "Burada ne halt ediyorsun?" diye çıkıştı.

Başka bir zaman olsa, birinin kapıyı Jonas'ın suratına çarpmaya kalkışması komik olurdu. Hatta Adamın elinin kolunu sardığını hissettiğinde orgazm olmak üzere değilse bu girişime saygı duyuyordu.

Jonas odaya girdiğinde, Lance'ten uzaklaştı, ancak dönüp başka bir ürkütücü figürle karşılaştı.

Braden Arness. Empat Megan Arness'in kocası. Geçen yıl onu Fransa'ya kadar takip etmişler ve neredeyse yakalıyorlardı.

Geri adım attı, üç adamı da görüş alanında tutacak kadar uzaklaşırken eli kalçasına bağlı silaha gitti.

Bu iyi bir şey değildi.

"Sen. Olduğun yerde kal ve elini o lanet silahtan çek." Lance parmağını öfkeyle ona doğrulttu, sesindeki çığ hakimiyet

gözlerinin açılmasına neden oldu.

"Ve sen de ofisimden defolup gidebilirsin." Jonas kapıyı arkasından kapatırken döndü. "Sen ve senin köpekbalığı avukatın. Geçen yılki oyunlarından bıktım Jonas."

Jess Warden gülümsedi, dudaklarının kıvrımlarında alaycı bir eğlence vardı, sanki onun sözleri bir hakaretten çok bir iltifatmış gibi. Ama gözleri Lance'in üzerinde kaldı. Yumuşak gri gözlerde ilgi ve şehvet parıltısı vardı. Harmony diğer kadının şehvetinin kokusunu alabiliyordu. sadece onu kızdırdı.

"Ben gidersem Harmony de benimle gelir." Jonas ellerini pantolonunun içine sokup topuklarının üzerinde geriye doğru sallanırken kolayca omuz silkti.

Harmony'nin eli silahının kabzasına sıkıca sarıldı. Bu sesi tanıyordu, tıpkı Jonas'ın ne kadar tehlikeli olabileceğini bildiği gibi. kullandım.

Tanrım, tam bir manipülatördü. Harmony bile Lance'in içinde alevlenen duyguların ve şehvetin tehlikeli olduğunu fark etti. Şu anda kombinasyon. Her ne halt oluyorsa, vücuduna o kadar çok testosteron yayılmıştı ki, kokusunu alabiliyordu -Koyu, erkeksi, yüksek yanıcı bir koku.

"Geri çekil Jonas," diye homurdandı, adamın bakışları tekrar kendisine döndüğünde ensesindeki tüyler diken diken oldu.

Boğazında yükselen öfkeli küçük hırıltıları duyabiliyordu. Bunlara neyin sebep olduğu ya da nereden geldikleri hakkında hiçbir fikri yoktu. Tek bildiği, Jonas'ın kendisi için oluşturduğu tehdide rağmen kişisel olarak, Lance'e karşı saldırmasına izin vermezdi.

Braden'ın kendisini izlerkenki dikkatli ve temkinli duruşunun farkındaydı ama gözlerini Jonas'tan ayırmıyordu. Diğer infazcı onu durdurmaya çalışabilirdi ama bu, ona biraz zarar vermeden önce olmayacaktı. Belki de aklını Lance'ten almaya yetecek kadar hasar.

"Gerçekten Sığınak'a geri dönmek istiyor musun Harmony?" Jess o zaman ona sordu, Jonas ve Harmony'ye bakarken sesi soğuktu.

Harmony soğuk bir saldırganlıkla Jonas'a baktı ve diğer kadının sert ses tonunu duymazdan geldi.

"Beni geri almayacak." Başını sertçe salladı. "Şimdi olmaz. Bu küçük alıştırmayı henüz sonuna kadar kullanmadı."

Jonas kıkırdadı, Lance'e dönerken yüzündeki ifade kısmen onaylayıcı, kısmen de hesaplayıcıydı.

"Laboratuarlardan uzakta küçük suçluları öldürerek geçirdiği zamana rağmen iyi öğrendi. Peşinden gönderilen Konsey askerlerini ve Çakalları öldürmekle yetinmemesi çok kötü oldu. Peşinden gelmemi engellemeyi başarabilirdi."

Evet. Doğru. Buna gerçekten inanıyordu.

Lance konuşmadı ama Harmony onun bu yüzden daha da tehlikeli olduğunu hissediyordu. Bunu hissedebiliyordu, etrafındaki havada uğursuz bir fısıltı gibi.

O sırada Braden konuştu. "Jonas, yine sınırları zorluyorsun. Bunun Ölüm olduğunu varsayıyorum." Harmony'ye başıyla işaret etti. "Lance omzunda taşıdığı dövmeden oldukça emindi ve onu ısıran küçük kedinin o olduğuna hiç şüphe yok."

Jonas ona baktı ve alaycı bir tavırla kaşlarını kaldırdı.

"Emirlere uymayacağını ve ben buraya gelene kadar doğrudan otel odasına gitmeyeceğini bilmeliydim." Lance'e dönerken umursamazca omuz silkti.

Jess bu noktada öne çıktı. "Evrakları dün gece faksladık. Santa Fe'deki üstleriniz

bölümünüzdeki bir İrk İnfazcısını temsil ediyor. Bildiğiniz gibi..."

"O benimle kalıyor. Evrakları sonra imzalarım. Şimdi ofisimden defol git."

Harmony, Lance'in sesindeki alçak, ilkel titreşim karşısında gerildi.

Jess şaşkınlıkla Lance'e bakarken Jonas'ın gülümsemesi bir meydan okumaydı. "Belki de onu yanımda götürmeliyim."

"Lance, dur!" Lance hareket edemedi Harmony iki adamın arasına atladı. Elleri Lance'in üst kollarının sert kaslarını kavradığında kendinden geçmiş bir zevk vücuduna yayıldı ve Jonas'a saldırmasını engellemeye çalışarak onu geri itti.

"Çekil yolumdan." Kadının kollarını kavrayan ellerinin yumuşaklığına rağmen öfkesinin kokusu etrafındaki havaya sinmişti.

"Bu şekilde olmaz," diye hırladı ona, ayakta durmaya çalışarak Jonas onu bir kenara bırakmak için mücadele ederken onunla Jonas'ın arasına girdi. "Boş ver gitsin. Seninle eğleniyor ve oynuyor. Seni kızdırmaya çalışıyor. Bırak gitsin."

"Önce onunla ilgileneceğim, sonra sana geleceğim." Mavi gözleri ona bakarken alev alev yanıyordu.

Braden, "Lance, bu işi yanlış yoldan yapıyorsun," diye söylendi. "ama dostum, Megan'ın geçen yıl ne kadar çatışmacı olduğunu hatırlıyorsun. Dur ve düşün."

"Peki bununla nasıl başa çıkmalı Braden?" Jonas o zaman sordu. "Büro'nun bir çalışanı olduğunu bu kadar çabuk mu unuttun?"

"Ben hiçbir şey unutmadım, Jonas." Braden'in neşesi çok hissedilir ve çok gerçekti. "Ama patronunun kim olduğunu da biliyorum. "Ama patronunun kim olduğunu da biliyorum.

oraya git, tamam mı?"

Jonas'ın gözleri bir an için kısıldı, sonra dudakları alaycı bir onaylamayla eğildi.

"Öğreniyorsun." Lance Braden'ın sırtını göğsüne yaslayıp elleriyle kollarını sıkıca kavrarken, Braden aniden başını salladı.

"Defol git buradan." İçini kaplayan ihtiyaç yüzünden zar zor konuşabiliyordu.

"Henüz değil," dedi Lance. "Burada bir şeyi unutuyorsun."

"Neymiş o?" Jonas merakla başını eğdi.

"Hormonal tedaviler," diye tersledi. "Burada neler döndüğünü biliyorum Jonas. Beni kandırmaya ."

Jonas'ın gözleri Braden'a dikildi. "Bu bilgiyi vermek yasadışı, Braden."

Braden omuz silkti. "Tek kelime etmedim. Belki rüzgar söylemiştir."

Rüzgâr mı?

Jonas'ın dudakları sinirlenerek inceldi ve bakışlarını tekrar Lance'e çevirdi. "Bunu hiç beklemiyordum," diye yumuşak bir yalan söyledi. Harmony onun yalan söylediğini biliyordu. "Sığınak'la bağlantıya geçip Ely'yi

uçmak için zaman yarat. Birkaç gün sürebilir."

"Seni orospu çocuğu. Onun acı çekmesine izin vereceksin." Harmony tam olarak ne hakkında konuştuklarını anlamaya çalışırken Lance'in sesini saf, şaşkın bir öfke renklendirdi. "Ne olacağını biliyorsun."

Jonas kapı tokmağını çevirip kapıyı açarken, "Bence çok iyi bir anne olacak," diye mırıldandı. "Belki bu onu biraz evcilleştirir. Eğer şanslıysa. Hazır mısın, Jess?"

"Evraklara ihtiyacımız var..." Jess yine itiraz etti.

"Onları ofisime fakslayabilir." Adam kapıyı onun için açık tuttu ve avukat söyleneni yaptı ama Harmony onun görüldüğü kadar itaatkâr olmadığını hissediyordu.

Kimse daha fazla cevap veremeden kapı kapandı ve Harmony yavaşça Lance'e döndü. Jonas'ın, Lance'in herhangi bir şekilde ayrılık atışı. Gerçi hiç mantıklı değildi. Dişi bir Cins gebe kalamazdı. Bu kanıtlanmıştı.

Laboratuvarlarda yıllarca denemişler ama başarılı olamamışlardı. Ama sonra Yine de, ona saldıran garip cinsel sıcaklığı da hiç duymamıştı.

"Neden bahsediyor bu?" Kendini sersemlemiş, dengesi bozulmuş hissetti. Onun vücuduna tırmanıp kendisini alması için yalvarmaktan başka bir şey istemiyordu ama Jonas'ın mükemmel intikamı bulmuş olabileceğine dair duyduğu ani korku ona karşı, onu yere bastırdı. "Cins dişiler gebe kalamaz." "Doğru koşullar altında, yapabilirler." Lance yüzünü buruşturdu.

"Hangi koşullar?" Artık içinde bir panik duygusunun oluşmaya başladığını hissedebiliyordu. Sanki içinde çılgınca çalkalanan duygular yetmiyormuş gibi. Bu, ihtiyacı olmayan bir endişeydi.

Yavaşça ona döndü, kollarını göğsünde kavuşturdu ve hararetle, zorlukla dizginlenen bir şehvetle onu izledi.

"Çiftleşme ateşi. Dün gece çiftleştik Harmony. Sadece sevişmedik. Irkların hormon tedavisi olmadan devam ederse üretilirse, gebe kalırsınız. Ve büyük olasılıkla oldukça hızlı bir şekilde. Jonas'ın bunu bildiğini bana düşündüren nedir?"

BÖLÜM 4

Kan testleri ve tükürük örnekleri... Bunu öğrenmenin tek yolu buydu. Harmony şok içinde Lance'e baktıktan sonra yavaşça Braden'a döndü.

"Bu doğru olamaz." Gözlerini adama dikmiş, onun onayını umutsuzca bekliyordu.

Braden kabaca iç çaktı. "Bu doğru. Bahse girerim dilinin altındaki bezler şu anda bile şişmiş ve sıcaktır. Yirmi dört saat içinde uyarılma o kadar yoğun olacaktır ki fiziksel olarak acı verici hale gelecektir. Rahim kasılmaya başlar, hormonlar ona saldırdıkça spazm geçirir ve sinir uçların o kadar hassaslaşır ki bir dişi kelimenin tam anlamıyla havayı hissediyorlar. Megan bunu PMS'in bin katı olarak tanımlıyor. Bunu hafifleten tek şey erkek menisidir. Bir eşin meni. Başka bir erkeğin dokunuşu son derece acı verici. O kadar ki dayanılmazdır."

Yalan söylemiyordu. Harmony yalanın kokusunu Lance'in şehvetinin kokusunu aldığı kadar kolay .

Ağır ağır oturmadan ve hayal kırıklığı içinde parmaklarını saçlarının arasından geçirmeden önce yakındaki bir sandalyeye doğru dengesizce ilerledi.

"Tedavisi var mı?" Cevap almak için gözlerini Braden'a dikti. "Bu hormonal terapi olayı."

Başını yavaşça salladı. "Tedavisi yok. Hormon tedavisi sadece semptomların en kötüsünü hafifletiyor ve gebe kalmayı engelliyor."

Lance'e geri döndü.

"Hamile kalamıyorum." Bunu düşünmek bile dehşet vericiydi. Onun hiçbir çocuğu, onu almak, öldürmek isteyenlerden sağ kurtulamayacaktı. "Sen

Kim olduğumu bilmiyorsun, Lance. Benim ne olduğumu bilmiyorsun." Korku zihnine hücüm etti, ruhunu parçaladı.

Şimdiye kadar hiç bilmediği bir duygunun içinde patladığını hissetti çocuğunun başına gelebileceklerin dehşet verici farkındalığından başka bir şey bilmiyordu.

"Jonas. Bunu durdurmak zorunda." Ayağa fırladı, kendini toparlayıp kapıya doğru koşmaya başlamadan önce tökezledi.

"Harmony, bekle. Onun peşinden gidemezsin." Lance onu belinden yakaladı, kendisine karşı mücadele ederken onu durdurdu, kaba Dudaklarından hırıltılar dökölüyor. "Harmony, kahretsin. O gitti. Gittiğini biliyorsun."

"Hayır!" diye çığlık attı, ondan kurtulurken ona doğru saldırdı. "Hayır. O gidemez. Bunu düzeltmek zorunda."

Adam ona baktı, göğsü yükselip inerken bakışları acıyla doluydu. nefesleriyle birlikte düşüyordu. İçi parçalanıyordu. Bunu hissedebiliyordu. Hayatı boyunca, şu anda zihnini kırbaçlayan acı kadar yoğun, bu kadar kör edici bir acı tanımamıştı. Bir çocuk. Çocuk sahibi olamazdı, çünkü onu asla güvende tutamazdı.

"Benim ne olduğumu bilmiyorsun, Lance." Kadın dehşet içinde adama bakarken vücudunu ürpertiler kapladı.

Lanetlenecekti. Jonas sonunda onu yok etmenin bir yolunu bulmuştu. Yavaşça. Acı çekerek. On yıl önce eline fırsat geçtiğinde onu öldürmeliydi.

O onun kardeşıydi. Kan kardeşıydi. Onun öldürdüğu anneyi paylaşıyorlardı. Ve şimdi onun çocuğunun yok olduğunu görecekti. Asla sahip olmaması gereken bir çocuğun.

"Bunu yapamam," diye mutsuzca fısıldadı. "Bırak gideyim, Lance. Gideceğim. Ne yapacağı umurumda değil..."

"Onu öldürtecek, Lance."

"Kapa çeneni!" Braden'a döndü ve onun kendini kapıya dayadığını hemen fark etti. Oradan kaçış yok.

"Kendini yok edersen, eşini de yok edersin Harmony," diye tersledi Braden, altın gözlerini ona dikmişti. "İhtiyacını gördüm Onunla Jonas arasında durmak. Onun için korkuyordun. Sen onu korumaya kararlı. Ondan kaçarsan onu da senin çektiğin acılara mahkûm edersin. Bu işte yalnız değilsin."

"Ben her zaman yalnızım," diye hırladı ona. "Bana Ölüm demelerinin bir nedeni var..."

"Peki ya çoktan gebe kaldıysan?" Lance o zaman sessizce sordu. "Çocuğumu korumama yardım etme hakkımı inkar mı edeceksiniz? Ve güven bana, Harmony, hem eşimi hem de çocuğumu koruyabilirim ve koruyacağım."

Yapabileceğine gerçekten inanıyordu. Harmony, umutsuzluk içini doldururken göğsünü sıkı sert hıçkırığı hissetti.

"Bu dünyadaki hiçbir güç benim çocuğumu koruyamaz," diye alay etti. "Anlamıyorsunuz. Aldığım hayatları bilmiyorsun. Döktüğüm kan ya da saldıracak canavarlar. Artık ikimizi de kurtarmanın bir yolu yok."

Lance kendisine bakan acı dolu yüz hatlarını izledi. Dosyasında korku nedir bilmediği yazan bir kadının gözlerini korku doldurdu. Hayır, korku korku değildi, tam bir dehşetti ve ruhunu yok ediyordu.

Hava onun acısıyla ağırlaşıyor, kulağına işkence dolu uzak bir çığlık gibi feryat ediyordu. Harmony işkence *görüyordu*. Bunu yüz ifadesinden, gözyaşlarından anlayabiliyordu. Nemi silerken yaşadığı şaşkınlıkta.

Onu koruma, ona güven verme ihtiyacı içinde bir gelgit dalgası gibi yükseldi. Bu bir ihtiyaçtan daha fazlasıydı; bir dürtü, içgüdüsel bir

onu parçalayan acıya tepki olarak.

Bir çocuk ve onu tamamlayan bir kadın düşüncesi onu üzemezdi. Ve o kadını ve çocuğu korumak onun görevi olacaktı. ana odak noktası.

"Braden, Jonas'ın haberi olmadan Ely ile bağlantı kurabilir misin?" Lance konuşurken gözlerini Harmony'den ayırmıyordu.

"Bu yeterince kolay olurdu," diye Braden.

"Harmony'nin ihtiyacı olan testler için onu buraya getirin. O hormon tedavisini istiyorum. Onu buraya getirin."

"Jonas'ın bilim adamı mı?" Harmony'nin sorusu üzerine bakışları tekrar ona döndü.

"O Irkların bilim insanı," diye düzeltti Lance onu. "Çiftleşme fenomeni üzerinde çalışan bölümün başında."

"Ben Sığınak'tayken kan ve tükürük örnekleri aldı..."

Braden, "Sığınak'a gitmedin," diye . "Dosyanı bu sabah aldım Harmony. Jonas'ın seni kaydetmesi gerekirdi."

Lance onun dudaklarındaki acı alaycı ifadeyi izledi.

"Ana gözaltı binasının altında güzel bir yeraltı hücre sisteminiz var," dedi yumuşak bir sesle, alaycı bir tonla

Bir gece önce fark etmediği hafif bir Fransız aksanı vardı. "Senin Ely beni dürtüp dururken iki hafta boyunca oradaydım Braden. Gece dışarı çıkarıldım ve Carlsbad'a giden bir helikopter jete bindirildim.

Kıymetli Ely'nize sorun bakalım gerçeği Jonas'tan daha iyi söyleyebilecek mi?"

Lance, Harmony'nin hücreleri tarif ederken yaşadığı şaşkınlığı görerek Braden'a baktı.

"Kahretsin. Bu gidişle kendini öldürtecek." Braden her ikisine de bakarken parmaklarını bağlanmamış saçlarında gezdirdi onaylarcasına. "Eve varır varmaz Ely ile temasa geçeceğim. Bunun için tamamen güvenli hat istiyorum. Jonas hiç şüphesiz hem senin hem de evinin hattına dokunuyor. O yüzden buna dikkat edin. Hazır başlamışken evi ve ofisi böceklerle karşı kontrol edin."

"Ben ilk geldiğimde yapılmıştı," diye tersledi Lance. "Bu ofiste hiçbir şeyi hafife almıyorum Braden."

Braden sertçe başını salladı, kollarını göğsünde kavuşturup odanın karşısındaki pencereye doğru ilerlerken bakışları şefkatle Harmony'ye takıldı.

Braden sonunda, "Sen onun kız kardeşisin," diye açıkladı. "Annesini öldürenle aynı kişi. Neden sana kendini affettirmen için bir şans veriyor? kendin mi?"

Lance onun dönüşünü izledi, vücudu doğal olmayan uyarılmanın onu parçalayan bariz sonuçlarıyla gergindi.

"Bunu ona sorman gerekecek." Dişlerini öfkeyle gösterdi. "Jonas'a göre, aynı şeyi başka bir Irka da vermiş. bir şans." Dudakları alaycı bir ifadeye büründü. "Kefaret teklifi bir numaraydı. Bunun olacağını biliyordu, bir şekilde; tepkiyi biliyordu Lance'le birlikte olmaktan kaynaklanacaktı. Biliyordu ve bunu kullandı. Beni yok etmek için mükemmel bir yol buldu."

Lance öldürücü bir öfkenin yankılandığını hissederken Braden lanet okudu. Yakın zamanda onu ele geçirirse Tanrı Jonas'ın yardımcısı olsun.

"İrk Yönetim Kabinesi'ne şikayette bulunabilir miyiz?" Tekrar Braden'a döndü. "Ona tasma takabilirler."

"Bunu yaparsan, Sığınak'ta hâlâ sırları ifşa eden casusa Ölüm'ün yerini ifşa etmiş olursun." İçini çekti. "Bu noktada bir çözümden çok tehlike arz ediyor. Isı azalınca kadar

En zayıfı, Lance. Eğer başka bir erkek ona dokunursa, onu güçten düşürür. Şu anda Ölüm herhangi bir bebek kadar savunmasız. Hormonal değişimler ve değişimler fiziksel ve zihinsel savunmayı yıkar. O hayatta ."

"Bunun olmasına izin vermeyeceğim!" Kadının sesindeki öfke ve korku adamın ruhunu delip geçti.

Lance arkasını dönerek ona doğru koştu ve onun çöküşünü izledi. Kadının içinde çiftleşme ateşi yükseliyordu, eli karnında kenetlenirken ve yüzü soluklaşırken yüz ifadesi acıyla bozulmuştu.

Onu kollarının arasına aldı, yüzünü saçlarına gömdü, ona mırıldandı, Braden'a dönerken onu göğsüne yasladı.

"Ely ile temasa geçin," diye kısık sesle bağırdı. "Şimdi."

Braden başıyla onayladı ve ofisten çıktı. Kapı çarptı, tıkladı ve kilitlendi, onları ofisin içinde güvenli bir şekilde mühürledi.

"Otur." Lance masasına doğru ilerlerken onu sandalyeye bıraktı ve dahili telefon bağlantısına bastı.

"Lenny, ben sana aksini bildirene kadar müsait değilim," diye masa çavuşunun bağlantısına girdi. "Anladın mı?"

"Tahmin etmiştim," diye homurdandı. "O lanet Jonas'ın buradan bir sansar gibi sırtarak çıktığını gördüm. Arkanı kollarım Şerif. Kimse seni rahatsız etmeyecek."

Jonas'ın sürpriz ziyaretlerinden sonra Lance'in normalde sabrını güçlendirmek için saatlerce ortadan kaybolduğu bir sır değildi.

Bağlantıyı keserek Harmony'ye döndü. Harmony şimdi volta atıyor, başını eğmiş, kumral saçları yüzünü kaplamış, çiftleşme sıcaklığının bariz etkileriyle mücadele ediyordu.

Bu onu da öldürüyordu. Taşakları o kadar sıkıydı ki, patlayacaklarına yemin edebilirdi. Aleti canlı çelik gibiydi. Pantolonunun fermuarının arkasına geçti ve fermuara acıyla bastırdı.

Daha acil fiziksel ihtiyaçlar halledilene kadar bununla başa çıkmak imkânsız olacaktı. Yani, onu eğmek ve Onu gözyaşlarının ve açlığının ötesinde becermek, her ikisi de ihtiyaç acısı onlara işkence etmeden nefes almaya dayanana kadar.

Yine de boşalırken o hayvani kükremelerden birini çıkarırsa Tanrı ikisinin de yardımcısı olsun. Eğer öyle bir şey yaparsa, tüm departman onun mesai saatlerini küçük kedinin canına okuyarak geçirdiğini öğrenecekti.

"Harmony, bunu düzeltmenin bir yolunu bulacağız." Ona doğru ilerlerken kabaca nefes aldı. "O zamana kadar bebeğim, bu ofisten ayrılmadan önce bu uyarılmanın icabına bakmalıyız. İkimizi de öldürüyor."

Başını kaldırdı, yüz ifadesi şoktan bomboştu.

"Hayır." Başını sertçe salladı. "Bu riski alamayız, Lance. Alamayacağımızı biliyorsun."

Kabaca nefes alırken elini karnının alt kısmına bastırdı.

"Başka seçeneğimiz yok," diye . "Öpücüğünün hatırlanan tadı için düşünemiyorum. Bu beni öldürüyor. Sen buna dayanabilecek kontrole sahip olabilirsin ama ben değilim."

Adam çalışma masasının yanındaki dolaba doğru kadın başını tekrar salladı. Odanın diğer tarafına. Kapıları açarak selofan ambalajından temiz bir tıkaç çıkardı ve ona döndü.

Gözleri cihaza kayınca kızın gözleri büyüdü ve adam hınzırca sırıttı.

"Ahlaksız kuzenlerimden birinden küçük bir hediye. İş üzerinde oynamak istersem diye onları burada tutmam gerektiğini düşündü."

Kızın kaşlarını çatması, gözlerindeki parıltı hoşuna gitmişti. Gözlerindeki kıskançlık. Evet, bu çok hoşuna gitmişti. Dolabın yanındaki banyoya girdi ve kauçuk aleti kurutup odaya geri dönmeden önce hızla temizledi.

"Ağzımı tıkamana izin vereceğimi sanıyorsan delirmişsin sen," diye tersledi.

"Adamlarımın senin çığlıklarını duymasını mı tercih edersin?" Merakla kaşlarını kaldırdı. "Umurumda değil ama bu işi hallettikten sonra burada çalışmak zorunda kalacaksın bebeğim."

"Hayır."

"Seni de kelepçeleylebilirim." Dolaptan eski moda metal kelepçeleri çıkardı ve ona doğru şingırdattı.

Nefesi kesildi, eli karnına daha sıkı bastırdı.

"Bu fikir hoşuna gitti, değil mi bebeğim?" diye mırıldandı, kadının bakışları daha ateşli, daha aç hale gelirken...

Evet, bu çiftleşme olayını sevmeye başlayabilirdi. Harmony'nin buna izin verecek kadar kendini bırakmayacağını hissediyordu. onun üzerinde çok fazla kontrolü vardı. Dosyasını okumuştı; kendini nasıl bir silah haline getirdiğini görmüştü. Kadının ihtiyaçlarının altında hızla eriyen silahı.

"İşte, küçük kedi." Kızın arkasına geçti, bir bileğini yavaşça sırtına doğru çektikten sonra diğerini yakaladı ve kelepçeleri taktı.

Sesle irkildi, boğazından küçük bir inilti çıkarken adamın kucağında sarsıldı.

"Bu tıkaçın ne yapacağını biliyor musun?" Onu karanlık banyoya doğru götürürken kulağına yaklaştı. "Dilinizden dökülen tüm o tatlı afrodizyağı ağzınızın içine hapsedecek. Bu sisteminize lav gibi akacak ve sizi cehennemden daha sıcak hale getirecek."

Onu küçük lavabonun önünde durdurdu.

"Bu iyi bir fikir değil," diye fısıldadı kabaca, ona bakarken. "Yapma bunu, Lance. Seninle dövüşmem. Karşılık ver zaman bu hiç adil değil."

"Ama bebeğim, bu bir savaş değil." Dudakları onunkilere değene kadar başını eğdi. "Hadi şimdi, bana o tatlı tadı ver. Beni de senin kadar çıldırt."

Harmony savaşmaya, direnmeye çalıştı. Ama bir şeye nasıl karşı koyabilirsin ki? anlayamıyor musun? Bir adama karşı anlamsız bir zayıflık. Kendini Braden'la çiftleşme ısısı meselesi olduğuna ikna etmeye çalıştı. daha önce açıklamıştı. Ama bir parçası daha iyisini biliyordu. Biliyordu ki Sıcak olmasa bile, ona karşı savaşmak kazanamayacağı bir savaş olurdu.

Dudakları onunkilere dokunduğunda, hisleri alevlendi ve iradesi ufalandı. Dudakları adamın dokunuşunun inanılmaz yumuşaklığına, dilinin darbelerine, öpücüğünden aldığı yudumlara ayrıldı. Küçük, daha kısa öpücükler, yumrukları arkasında kenetlenirken daha fazlasına ihtiyaç duyarak ona uzanmasını sağladı.

Neden onun kendisini kelepçelemesine izin verecek kadar delirmişti? Ona dokunması .

"Sakin ol," diye fısıldadı dudaklarına, kadın yaklaşmak için zorlanırken. "Sorun yok, bebeğim. Birazdan senin tatlı öpücüğünü alacağım. dakika."

Dudaklarından bir yudum daha aldı, dili onun dudaklarına yerleşti, dudakları onu takip edene kadar dili dudaklarını yaladı. Sonra ona sahip oldu. Daha önce

Niyetinin ne olduğunu tahmin eden adam, kadının dilini ağzına çekti, dudakları dilin üzerine kapandı ve onu daha derin, daha sert hormonun tatlı tadını küçük bezlerinden emdi.

Bu zevk tarif edilemezdi. Harmony ona süründü, meme uçlarındaki, amının doymuş kıvrımlarındaki ağrıyı hafifletmek için savaşıyordu. Ateşler içindeydi ve her geçen saniye daha da yanıyordu.

"Tanrım, senin tadın," diye fısıldadı. "Gel buraya, şu tatlı çığlıklarını bastıralım. Ben lanet olası sahiplenici bir adamım. O küçük çığlıklar sadece benim kulaklarım için."

Uçlarını sabitlemeden önce küçük lastik topu yerine kaydırıldı. Kelepçelenmiş ve ağzı bağlanmıştı, onun karşısında çaresizdi. Ölüm asla çaresizdi. Ama önünde duranın Ölüm olmadığını fark etti. Harmony'ydi. Hiç kadın olmamış olan kadın.

"Oh, çok güzel." Elleri dar gömleği pantolonundan çıkarıp göğüslerinin üzerinden geçirirken gülümsemesi gergin ve sertti. "Ama bebeğim, bu bir sanat eseri."

Dantelli sütyeninin ön tokası gevşetildi, kupları geriye sıyrılarak göğüslerinin sıkı uçları ortaya çıktı. Dudakları hassas bir tepe noktasını kapladığında boğazından kopan çığlık neler olup bittiğini anlamaya çalışıyordu. Ağızlık onu etkili bir şekilde susturdu, ancak hiçbir şey onu parçalayan inanılmaz zevki durduramazdı.

Dudakları ve dişleri, dili üzerinde kıvrılmadan ve onu ağzının sıcak derinliklerine çekmeden önce hassas bir zirveyi çekiştirdi. Sert, ateşli çekişler onu bir sınıra doğru koşturdu.

Eğer bunu düşünecek kadar akıllı kaldıysa dehşet içindeydi.

Bacaklarını altında tutmaya, içini parçalayan acı verici zevke dayanmaya çabalarken gözleri kapandı. Çok güzeldi. Çok iyiydi.

Elleri göğüslerini kavrarken, göğüs ucundan göğüs ucuna geçerek acele etmeyen adamın adını haykırmaya, daha fazlası için yalvarmaya çalıştı, şişmiş kıvrımlara masaj yaparak onları dolgunlaştırdı. Onun törpüsü Şiddetle hassas uçların üzerindeki dil, daha da yaklaşırken zaten işkence görmüş rahmine yırtılan yakıcı his yayları gönderdi, rahatlama arıyor.

Lance'in bacağı onun kalçalarının arasından kaydı, sert kot kaplı Onu üzerinde hareket ettirmeye başladığında kasları amına doğru sıkıca bastırıyordu.

Boğuk çığlıkları hayvani ve çaresizdi.

"Ne kadar güzel, sıkı küçük meme uçları." Önce her birini sırayla öptü Pantolonunun yumuşak kumaşını çekiştiriyordu. Belindeki rahat bant aşağı indi ve kalçalarına bağlanmış geniş siyah kemerin altından kaydı.

Kemerini ya da silahını bırakmaya zahmet etmedi. Pantolonunun belini, kalçalarını ortaya çıkarana kadar altından geçirirken onları üzerinde bıraktı. Adam doğruldu ve pantolonunu gevşetmeye başladığında Harmony şaşkınlıkla ona baktı.

"Dün gece sen gittiğinden beri o kadar sertleştim ki demiryollarına çivi çakabilirim," diye homurdandı. ereksiyon olmuş, kot pantolonunu ve külotunu kalçalarının altına itmişti. "Tek düşünebildiğim seni becermektir Harmony. Seni yatağıma bağlamak ve benim için çığlık atmanı sağlamak. Benim için yalvarmanı sağlamak."

Adam onu çevirirken inledi, bir kolu desteklemek için beline dolanırken arkasına geçti ve ayaklarını daha geniş bir şekilde itti. Harmony aynaya baktı, ofisten düşen loş ışıktaki onu izliyordu. Duraklamadan önce siki, kalçalarının arasındaki umutsuzca ıslak kıvrımlara doğru sokuldu.

Isı onu yaktı, ağır tepenin meyve suyu yüklü kıvrımları ayırdığını ve vajinasından aşağıya doğru cızırtılı his yayları gönderdiğini hissetti.

onun tıkanmış klitorisini.

"Ne kadar sıkı olduğunu hatırlıyorum." Yüzünü buruşturdu, ifadesi şehvetle daha da ağırlaştı. Gözleri ağırlaşmıştı, dudakları şişmiş, duyusal olarak dolu. " kadar sıkıydı ki boşalamadan zevkten ölecek miyim diye merak ettim."

Kalçaları kaydı, kalın tepesi ayırıyor, içinde çalışıyordu, Ağzının arkasından çığlık atarken hassas dokuları en uç sınırlarına kadar geriyordu.

"İşte bebeğim," diye mırıldandı, boştaki eli deriye takıldı kalçalarını hala sıkın kemer. "İşte buradayım. Bakalım ne kadarını kaldırabiliyorsun. Beni kaldırabilir misin, küçük kedi?"

Adam içini okşamaya başladığında Harmony parmak uçlarına gitti, geri çekildi, daha derine itti, onu santim santim zorlayarak içine soktu. kalın horoz onun içinde yuva yapıyor.

Bu bir ıstıraptı. Dayanabileceğinden çok daha fazla zevkti. Geriye doğru savruldu, daha fazlası için savaştı, sinir uçlarında çığlık atan zevk-acının tadını çıkardı. Tepkisinin kaygan suları onun yolunu kolaylaştırdı, ancak hiçbir şey onun aşırı rahat derinliklerini hafifletemezdi. vajina. Az kullanılmış, nadiren uyarılmış olan teni, Lance'in dokunuşu olmadan geçirdiği yılların acısını şimdi .

"Daha fazla, bebeğim." Daha derine kaydı. "Tanrım, amın çok tatlı. Çok ıslak ve sıkı. Seni sonsuza dek böyle becerebilirim Harmony."

Geri çekildi, duraklamadan önce ereksiyonunun sert uzunluğu neredeyse kadından kurtuluyordu.

"Bana bak, bebeğim. Gözlerini aç."

Gözlerini açmaya zorladı. O bir zayıflıktı. Zayıf olmasına asla izin vermeyeceğine yemin etmişti ama Coyotes

O anda saldırıya uğrarsa onu öldürmek zorunda kalacaklardı çünkü Lance'ten kopacak iradeye sahip değildi.

"Seni aldığımda görmek istiyorum. Duyamadığım için ne kadar sevdiğini görmek istiyorum. Hoşuna gitti mi bebeğim?"

Sert ve hızlı bir hamle onu kadının derinliklerine gönderdi. Etinin, içine giren uzunluk ve genişliğe uyum sağlamak için gerilmeye çalıştığını hissettiğinde, yakıcı, beyaz-sıcak ecstasy onu yırttı. Bakışlarını karanlık kapladı ama gözleri açık kaldı, aynaya yöneldi ve odaklanmak için mücadele etti.

"Evet, bebeğim. Kalçalarını hareket ettir."

Kalçalarını mı oynatıyordu? Öyleydi. Şimdi bunu hissedebiliyordu, ona karşı küçük daireler çizerek kıvranıyor ve onu içinde okşuyordu. amının zevkle dalgalanmasına neden oldu.

"İşte bebeğim, sikimi böyle em. Böyle devam et ve ben de seni yatağıma götürene kadar o ateşi soğutmak için ihtiyacın olan şeyi sana vereyim."

Sonra hareket etti, yavaşça geri çekildi ve geri döndü, içine girdi, şiddetli bir şekilde hassas sinir uçlarını okşadı ve onu içinden yırtılan zevkin hızlı cıvıltı yaylarına daha derine fırlattı.

Harmony kendini kaybediyordu. Bunun olduğunu hissedebiliyordu, kendisi ve dünya arasında inşa ettiği savunma katmanları sahip olduğu şeylerin altında parçalanıyordu. Dünyada bundan başka hiçbir şeyin önemi yoktu. Bu adam, onun dokunuşu, açlığı, daha fazla dayanamayacağından emin olana kadar onu dolduran horozu.

Sonra biraz daha aldı.

Onu , sahiplenilen bir adam gibi becerdi. Bir eli kemerini tutuyor, onu sert uzunluğuna geri çekiyor, sıkışmaya başladığında her vuruşta daha derine, daha sert bir şekilde içine giriyordu.

"Evet, bebeğim, böyle sık. O tatlı amcığınla sikimi çalıştır. İşte böyle, tatlım." Sesi ağırdı, , zevk onu besliyordu, tıpkı ağızından kaçan parçalanmış çığlıkları beslediği gibi.

Sert, sabit ritim daha sonra hızlanmaya başladı. Arkasında, Lance'in nefes alışları düzensizleşti, ağırlaştı, odayı güç ve şehvet kokusuyla doldurdu, onu sert, itici vuruşlarla almaya başladı. Adam kadının içine girdi ve kadın dünyanın etrafında çözüldüğünü hissederken onu kendi kemeriyle sıkıca tuttu.

Titriyordu. Sarsılıyordu. Bacaklarını sabit tutamıyor, içinde dönen girdaba karşı koyamıyordu. Duygu. Duygu. Zihninde ve bedeninde çatıştılar ve ve o bunun içinde kayboldu.

Orgazm olduğunda, bu onu mahvetti. Bacaklarının zayıfladığını hissetti, yanma bastırmak için çığlık atmaya çalışırken sırtı şiddetle kamburlaştı, yırtıcı bir zevkti. Şiddetli şimşek çatalları gibi içinden geçerek rahminde patladı ve Lance'in arkasında gerildiğini hissederken bedenini sarsmaya başladı.

Bir saniye sonra, onun üzerine eğildi, dişleri omzunda kenetlendi, onu ısırıldığı gibi ısırды, meninin ilk atışı açgözlü vajinasını doldurmaya başladı. Isıtılmış sıcaklığın sert, umutsuz darbeleri Rahminin girişine vuran, acı veren bir zevkle yanan ve onu başka bir umutsuz, akıl almaz serbest bırakmaya fırlattı.

O sadece bir duyguydu. Adamın kollarında titriyor, onu daha da yukarı fırlatan kasılmalarla birlikte adamın pençesinde kıvranıyor, sonra da beyaz bir coşku seli içinde patlıyordu.

Uyum kaybolmuştu. Ölüm diye bir şey yoktu. Sadece bu vardı. Bu Kör edici zevk ve saf his, duygu ve çaresizlik ruhunu kamçılardı. Uzak bir parçası, hayatı boyunca güvendiği savunmaların, düşmüş kalkanların toz halinde yattığını fark etti. Ve Harmony, geçmişi ve bugünüyle, zayıf bir şekilde

kol onu sabit tuttu ve kendini doğanın başından beri amaçladığı şeye verdi. Eşine.

BÖLÜM 5

Harmony kendi kıyafetlerini bile düzeltemiyordu. Lance giyinmesine yardım etti, kelepçeleri ve ağızındaki tıkacı çıkardıktan sonra dokunuşu nazikti.

Sarsıntılar vücudunu sarsarken başını öne eğerek gözlerinden kaçtı. Bu, Ölüm dedikleri kadın değildi. Dokunuşunun altında titreyen kadın, Braden'in ona verdiği dosyada tasvir edilen katil değildi.

Lance onu ofis koltuğuna taşıdı, sonra kıyafetlerini düzeltti, masasına doğru yürüdü ve bağlantıyı aldı. Kulağına takarak ofis içi bağlantıyı tıkladı ve Lenny'nin telefonu açmasını bekledi.

"Blanchard." Lenny'nin sesi çağrıyı yanıtlarken sessizdi.

"Lenny, ben arka kapıdan çıkıp eve gidiyorum. Önemli bir şey olursa orada olacağım."

"Anladım, Şerif. Şimdilik her şey oldukça sakin," diye yanıtladı Lenny. "Ama Alonzo yine kasabada dolaşıp ortalığı karıştırmaya çalışıyor. sorun."

Lance yüzünü buruşturdu. H. R. Alonzo, Megan'ın evini Ulusal Kolluk Kuvvetleri İndüksiyonu için seçilen Irklar için bir rehabilitasyon merkezi olarak açtığı günden beri başının belasıydı.

Altı erkek ve kadın önümüzdeki bir yılı Megan'ın evinde geçirecek, taktik manevraları ve komuta durumlarını Megan'dan öğreneceklerdi.

ailenin birkaç üyesi kolluk kuvvetlerinde çalışıyordu. Onlardan çok vardı.

"Ona göz kulak olun ve durum kızışmaya başlarsa bana haber verin."

Harmony kanepeye uzanmış, gözleri kapanırken Lance döndü. Yüzü çizgili ve solgundu, yorgunluk yüz hatlarını belirlerken kendi içine kıvrıldı.

"Anladım, Şerif. Sabah görüşürüz," dedi Lenny. "Seni suçlamıyorum, Wyatt denen herifle uğraşmak beni de yorardı."

Lance yüzünü buruşturdu. Jonas artık Broken Butte'da iyi tanınıyordu. Ve pek sevilmezdi.

"Ben yokum o zaman. Beni bilgilendirmeye devam et." Lance yorgun bir şekilde nefes alıp kendi esnemesini bastırmadan önce bağlantıyı kesti.

Harmony gittikten sonra dün gece gözünü bile kırpmamıştı. Kahretsin. Gün ağarmadan önce ofiste onun hakkında bilgi arıyordu. Odanın içinde ilerledi ve kanepenin yanında diz çökerek kadının yüzüne dökülen saçlarını nazikçe geriye doğru taradı.

"Gitmem gerek," diye fısıldadı, adam ona bakarken gözlerini açmakta zorlanıyordu.

Küçük kedisinin dengesi bozulmuş, sarsılmıştı. Çiftleşme onu başa çıkmak için yeterli donanıma sahip olmadığı bir gerçekliğin içine fırlatmıştı.

", seni eve götürelim ve yatağına yatıralım bebeğim." Onu ayağa kaldırmadan önce oturmasına yardım etti. "Fazla dinlenemeyeceksin tekrar inşa edilmeden önce."

Onu ofisten arka kapıya doğru götürürken kolunu beline doladı.

Elektronik anahtarı yuvasından kaydırarak, kapıyı açmadan ve çıkıştan hızla uzaklaşmadan önce kilidin klik sesini bekledi.

Raider'ı kapının önüne park etmişti, bu yüzden onu yolcu koltuğuna oturtmak sorun olmadı. Rahat koltuğa yığıldı, gözleri uykulu, vücudu neredeyse Kemiksiz.

Lance onu kendine bağlarken dudaklarında bir sırıtış belirmesine izin verdi ve başının tepesine bir öpücük kondurdu.

"Sen uyu bebeğim, eve gittiğimizde seni uyandırırım."

Kızın saçlarını yüzünden geriye doğru taradı, kız ona bakarken parmakları yanağının inanılmaz yumuşak teninde . Yorgunluk yüzüne damgasını vurmuş, gözleri buğulanmıştı. Uyumayalı ne kadar olmuştu?

"Beni takip eden biri var," diye fısıldadı.

Park yerini taramadan önce kaşlarını çatarak ona baktı ve neden bahsettiğini hemen anladı.

"Onu teşhis ettiniz mi?"

Başını yavaşça salladı. "Ben zayıfım," dedi sonra, gözleri sıkıntıyla dolmuştu. "Zayıf olamam, Lance."

"Sorun yok bebeğim, arkadayım. Sen dinlen, ben kuyruğuna göz kulak olurum."

Başını salladı, onu ele geçiren yorgunluğun etkisiyle uyuşmuştu.

"Zayıf olamam," diye geveledi sesi. "Ben..."

Bir saniye ile bir sonraki saniye arasında uyuyordu. Lance, sürücü tarafına geçmeden önce onun kapısını yavaşça kapatırken iç çekti. Sonra kapısını kapatarak telsizi Lenny'nin hattına bağladı.

"Lenny, eve giderken güvenlik protokollerini ayarlıyorum," dedi çavuşa, aracın etrafındaki enerjili kalkanları etkinleştirirken. "GPS'i takip edin ve yolda bir takipçim olup olmadığına bakın."

"Sorun mu var Şerif?" Lenny'nin sesi endişeliydi.

"Henüz bilmiyorum. Halka açık GPS'ten şüpheli bir şey tespit edip edemeyeceğinize bakın ve bana haber verin."

GPS protokolleri tüm araçlarda gerekliydi, ancak birçok bölgede yasal olarak devre dışı bırakılabiliyordu. Lenny'nin bir şey yakalayacağına dair büyük umutları yoktu ama şansını denemeye değerdi.

Lenny, "Anladım Şerif," diye cevap verdi. "Bir şey yakalarsak size haber veririm."

Otoparktan çıktı ve eve doğru giderken ana caddeye saptı. Lance penceresini araladı ve hayatında ilk kez zihnini bilinçli olarak rüzgârda uçuşan fısıltılara açtı.

Büyükbabası bir keresinde ona, rüzgârlarda sırlar, acılar, mutluluklar ve korkular dünyasının duyulabileceğini söylemişti. Eğer dikkatle dinlerse, rüzgâr ona ihtiyacı olan şeyi getirebilirdi, ama sadece söyleyeceklerini duymaya istekliyse.

Daha önce hiç istekli olmamıştı. Lance'in savaştığı sırlar Rüzgâr ve onun seçilmiş çocuğu olarak yeri. Onsuz yaşayabileceğine inanmıştı ve belki de yaşayabilirdi, ama biliyordu ki Uyum, etrafındaki hava kadar görünmeyen bir şeyi takip etme konusundaki isteksizliğinden daha önemliydi.

Arabayı sürerken, kulağına gelen fısıltıyı algılamadan önce rüzgârın vücudunu ve Harmony'ninkini sararak etrafından esmesine izin verdi. Kelimeler yoktu, sadece ağlayışının fısıltısı vardı ama bunu daha önce de duymuştu. Ağlayışının ardında, onun sırrı vardı. , aldatma fısıltısı. Ve uyarı.

İzleniyordu. Lenny GPS'ten rapor vermemişti, bu da kontrolün kuyruğu algılamadığı anlamına geliyordu, ama rüzgârlar bilgiyi fısıldıyordu.

Bu yanıltıcı fısıltılar karşısında yüzünü buruşturdu. Hiçbir cevap yoktu ve yıllar boyunca isteksizliğinin nedeni de buydu. Hiçbir cevap, hiçbir kanıt, karşılaştığı sorunları çözmek için ihtiyaç duyduğu şeyi ona verecek tutunacak hiçbir şey yoktu.

O bir şerifti. O gerçeklerle, kanıtlarla ilgilenirdi. Sadece kendisinin duyabileceği bir tehlike fısıltısı ya da düzensiz bir çığlık ve güçlü bir sezgi bir adamı tutuklamak için yeterli. Tetiği çekmek için yeterli sebep değillerdi.

Bunu yıllar önce Chicago'da öğrenmişti. son derece gelişmiş SWAT ekibi. Dürbünü bir şüpheliye , tetiği çekmesi yönündeki talebi görmezden gelmişti. Kulağına fısıldayan ve tetik parmağını çekiştiren rüzgârla savaşmıştı. Saniyeler sonra, bir anne ve doğmamış çocuğu öldü. Olabildiğince çok masumu öldürmeye kararlı alçak bir teröristin Mümkün.

Ve şimdi rüzgârlar yine kulağındaydı; dehşet, acı ve uyarı dolu ince bir çığlık. Ve bu rüzgârlarda Harmony'nin adını duydu.

Ona bakarak derin bir iç çekti. Kapiya yığılmıştı, kemiksizdi, yorgunluktan neredeyse bayılacaktı. Bu derin yorgunluk sadece sıcaktan kaynaklanmıyordu. Koşuyordu Sinirlerine ve iradesine çok uzun süre dayandı.

Hiç uyudu mu?

Cevabı rüzgârda duydu. Koştu, savaştı ve uykusunda bile tetikteydi. şimdiye kadar.

Zayıf olduğunu fısıldamıştı. Savaşamıyordu ve bu zayıflık onu korkutuyordu.

Arabayı şehrin kenarına sürüp eve doğru ilerlerken, Lance Harmony'yi korumanın onu şu anda peşlerinde olan tehlikeden korumaktan daha fazlası anlamına geleceğini biliyordu. Bu onu kendinden korumak anlamına da geliyordu. Çünkü Harmony kaçmaya çalışırdı. Bir kez Uyandığında, sıcaklık yatıştığında, kalma arzusu ne olursa olsun korku onu ondan koparacaktı.

Jonas'ın onu kendisine getirmesinin nedeni bu muydu?

Lance bu düşünce karşısında kaşlarını çatı ve diğerinin nasıl olup da insan bunun gerçekleşme ihtimali olduğunu bilebilirdi.

O sırada rüzgârın koluna dolandığını hissetti, fısıltılı bir vuruş ona Irk bilimcisinin kan ve tükürük örneklerini hatırlattı, Elyiana, Braden'ın bir yıl önce ondan aldığı polis teşkilatında çalışıyordu. Ona ve Jonas'a göre, Breed'lerle yakın çalışan her kolluk görevlisi için bu gerekliydi.

Bu bir oyundu. Bunu hissetmiş, kulağına fısıldanan onaylamayı duymuştu. Jonas bunu bir süredir planlıyordu ama neden?

Orada hiçbir cevap yoktu. Sadece çılgılık vardı, paramparça, kırık, kalbinin sıkışmasına ve ruhunun ağrmasına neden olan ruh derinliğinde bir acı feryadı. Bu Harmony'nin acısıydı.

BÖLÜM 6

"Uyuyarak daha iyiydi..."

"Yorgunluk. kadarıyla iki haftadır uyumuyor..." "Lanet olsun, kimse yirmi dört saat uyumuyor..."

Sesler Harmony'nin bilincinden geçerken vücutunun belli bölgelerinde soğuk bir yanma hissetti. Kalçaları. Kollarında. Boynu boyunca. Dilinde. Bu çok garipti.

Sanki o bölgelerdeki etin altında buz gibi bir ateş oluşuyormuş gibi hissediyordu. Onu ağır uykusundan yavaşça çekip çıkarıyordu. bedeninin uyanma bariz isteksizliğine rağmen onu gerçekliğe zorluyordu.

Ama rahatsız edici olmaya başlamıştı. O soğuk yanık. Kaşlarını çatmasına ve gözlerini açmaya zorlamasına neden olacak kadar rahatsız ediciydi.

Bakışları Irk bilimci Elyiana Morrey ve Lance'e odaklandı. Lance bitkin görünüyordu. Ely, meraklı.

Lance'in yatak odasının etrafına baktı.

"Uyanmanın zamanı gelmişti," diye tersledi Lance. "Tuvaleti falan kullanman gerekmiyor mu?"

Bu uyumsuz soru karşısında gözlerini kırptırdı.

"Neden buradayım?" Bakışlarını bilim adamına çevirdi. "*Sen* neden Burada mı?"

Ely'nin dudakları seğirdi.

"Jonas emrettiği için buradayım." Kendini beğenmiş Yüz ifadesindeki memnuniyet Harmony'nin kaşlarını çatmasına neden oldu. "*Neden* buradasın?" diye tekrar sordu.

Lance sonunda doktor adına, "Gebe kalmamanız için gereken hormon tedavisine başlamak üzere burada," diye cevap verdi. "Muayene sırasında sen uyanmayınca burada kaldı."

Harmony'nin parmakları yanındaki battaniyenin içinde kıvrıldı.

"Ben uyurken beni muayene mi ettin?" Ve o bunu bilmiyor muydu? Hissetmemiş miydi?

Lance'e bakarken sıkıca yutkundu. Lance acı dolu gözlerle onu izliyordu, yüz ifadesi endişeden ağırlaşmıştı.

"Böylesi senin için daha kolay oldu," diye yanıtladı Ely. "Çiftleşme ısısı başladıktan sonra muayeneler çok acı verir. Bu şekilde acı çekmediniz."

"İyi olurdum." Hiç rüya hatırlamıyordu. O Lancee tekrar baktı ama yüz ifadesinden uykusunda konuşup konuşmadığını anlayamadı.

"Her iki durumda da testler tamamlandı." Ely omuz silkti. "Hâlâ muzdarip olduğun bir miktar anemi dışında iyi durumda . Sana verdiğim vitaminleri , değil mi?"

"Tabii ki var." Evet. Doğru.

Ely homurdandı. "Şişeyi çantanda buldum Harmony. Dokunulmamışlar. Ama endişelenme, hormonal terapi bunu düzeltecektir. haklar."

Odanın karşısındaki şifonyerin üzerinde açık duran siyah çantaya doğru ilerledi. "İlk ay boyunca bunlardan günde bir tane. Çiftleşme hormonları kanında ve sıvılarında yüksek konsantrasyonlarda görülüyor." Hap şişesini Harmony'nin görebileceği bir yere kaldırdı. yatağa geri dönmeden önce. "Son yirmi dört saattir iğne vuruluyorsun, bu da muhtemelen sıcaklığın neden bu kadar yüksek olduğunu açıklıyor. uyumanıza izin verir. Bunlar gebe önleyecek ve daha zayıflatıcı semptomlar boyunca işlev görmenizi sağlayacaktır. Yine de başka bir ırktan saklanmak imkansız olacaktır."

Harmony doktorun hap şişesini yatağın yanına koymasını izledi.

"Çiftleşme ısısı nedir?" diye sordu sonra. "Bunu neden yapıyor?"

Ely sanki cevap vermek için onun iznine ihtiyaç duyuyormuş gibi Lance'e baktı.

"Sana sormadı." Harmony sesine güç katmaya çalıştı ama şu anda kendini ıslak bir makarna kadar güçlü hissediyordu.

Ely'nin dudakları seğirdi. "Bu ses tonunu kullandığında bana Jonas'ı hatırlatıyorsun. Ve bu bir iltifat değil."

"Öyle algılanmadı," diye Harmony. "Cevap ver bana."

"Bu bir bağ." Ely ona bakarken ellerini beyaz laboratuvar ceketinin ceplerine soktu. "Doğanın sizin için seçtiği erkekle kalmanızı yolu. Gördüğümüz kadarıyla Bunun duygusal ve feromon temelli bir tepki olduğunu anlayabiliyorum. Hâlâ çalışıyoruz." Dudaklarında pişmanlık dolu bir gülümseme belirirken tekrar omuz silkti. "Tedavisi yok ve bundan kaçmanın bir yolu da yok."

Harmony öyle duymuştu.

"gerek." Battaniyenin altında çıplaktı.

Lance odanın diğer ucuna geçip ipek bornozunu alırken ona baktı.

"Otelden kıyafetlerinizi aldım. Ve silahlarınız." O kaşlarını çatarak ona döndü. "Taşıdıklarınızın yarısının yasadışı olduğunu biliyor musunuz?"

Kadın sessizce ona baktı.

Lance derin bir nefes aldı. "İşte bornozun. Kendi başına kalkabilecek kadar güçlü müsün?"

İpeği onun elinden aldı.

"Git." Bunu bir rica olarak dile getirmeye zahmet

etmedi. Bakışları onun üzerinde daraldı.

Kapıya yönelirken, "Ely kalıyor," diye emretti. "Akşam yemeği için bir şeyler ayarlamaya çalışacağım."

Harmony battaniyeleri çıplak vücudundan sıyırdı ve bornozunun içine girmeden önce bacaklarını yatağın kenarına doğru salladı.

"Bana ellerinizle mi dokundunuz?" diye sordu doktora soğuk bir şekilde.

"Eldivenliydim." Ely ona bakarken kollarını göğsünde kavuşturdu.

"Daha iyi eldivenler bul," diye tersledi Harmony. "Bana dokunduğun yerde derim yanıyor."

"Yanmak mı?"

"Soğuk, derin bir yanık. Uyluklar, kollar, boyun ve dil."

"Hiç kimse yanıktan bahsetmedi. Acı var ama yanık yok."

"Jonas, Lance ile geçirdiği ilk geceden sonra sırtıma dokunduğunda da oldu. Oldukça rahatsız edici bir durum."

"Bu da çok acı verici demek," diye homurdandı Ely. "Sen tanıdığım en inatçı Irklardan birisin. Hiç acı hisseder misin Harmony?"

"olsa yapmazdım. Duş almam lazım. Gece çantam nerede?"

"Losyon butiğini mi kastediyorsun?" Ely güldü. "Lance bir türlü O şişelerdeki isimlerin yarısını telaffuz edebiliyorum. Ne güzel bir var."

"Nerede o?" Konuşacak havada değildi.

Ely derin bir iç çekerek dolaba doğru ilerledi ve içindeki büyük gece çantasını çıkardı.

"Benimle konuşabilirsin Harmony. Ben senin düşmanın değilim."

"Dost olmayan herkes düşmandır." Harmony doğrudan onun gözlerinin içine baktı. "Ve benim hiç arkadaşım yok."

"Bu beni yerime koydu." Ely çantayı odaya taşıdı. Banyo, dönüp yatak odasına tekrar girmeden önce tezgahın üzerine oturttu. "İşte böyle. Banyoya kadar yürüyebilir misin?"

"Yürüyebilirim." Ya da denerken ölecekti.

Zayıftı. Korkunç derecede zayıftı. Bacakları ağırlığını taşıırken titriyordu ama onu ayakta tutuyordu. Şu an için önemli olan tek şey buydu.

Harmony yere doğru ilerlerken Ely, ", bu gece gitmem gerekiyor," diye açıkladı.

"Güle güle." Kadın ondan ne söylemesini istiyordu ki? Doktor onu iki hafta boyunca esir tutmuş ve başka bir insanın vücudunu yeniden dolduracak kadar kan alınmasına yardım etmişti.

"Ondan kaçamazsın Harmony," diye karşılık verdi Ely, Harmony kapı aralığına ulaştı. "Hormonal tedaviler yalnızca eşinizle düzenli olarak seks yapıyorsanız işe yarar. Eğer ayrılırsanız, hata ölümcül olabilir."

Harmony başını eğdi, öfkeyle dişlerini sıkarken ayaklarına bakıyordu.

"Jonas ne yaptığını biliyordu, değil mi?" diye fısıldadı. "Bu planlanmıştı."

"Bunu doğrulayamam." Ely'nin sesi soğuktu ve Harmony'ye Jonas'ın gerçekten de ne yaptığını tam olarak bildiğine dair güvence veriyordu.

"Bu sizi içine çekmesine izin verdiğiniz tehlikeli bir oyun, Doktor." Başını çevirdi ve acı dolu gözlerle diğer kadına baktı. "I

Bu iş ters ölen tek kişi ben olmayacağım, size söz veriyorum."

"Senin intikamını kim alacak Harmony?" Ely ona sordu. "Daha önce seni ateşin içinden çekip çıkaran insanlar. Jonas'ın senin hakkındaki dosyasını okudum ve Breed veri tabanındakinden çok farklı."

"Dediğim gibi, bu işe bulaşmak istemezsin." Harmony sıkıca gülümsedi. "Eğer o küçük oyununu oynamamış olsaydı, sadece beni Irk toplumuna yeniden dahil etmeye çalışmakla kalsaydı, biz hepsi güvende olurdu. Ama bu..." Elini vücudunda aşağı salladı. "Bu sadece riskleri değiştirdi. Eğer beni ortadan kaldırırlarsa, inan bana Jonas zarar görmeden kurtulamaz. Sen de öyle."

"Durumu nasıl?" Lance, içine tavuk çorbası koyduğu tencerenin başında durmuş, teyzesinin söylediği gibi yavaş yavaş kaynamaya bırakırken Ely'ye sordu.

Ellerini laboratuvar ceketinin ceplerine sokmuş, omuzları kamburlaşmış bir halde yavaşça odaya girdi.

"Korkmuş ama bunu iyi saklıyor." Omuz silkti, yüz ifadesi endişeliydi. "Diğerlerinin bahsetmediği birkaç belirtisi var. Onu muayene ederken dokunduğum yerde soğuk bir yanık oluştu ama bunun dışında ve biraz halsiz olduğu için iyi görünüyor."

Lance çorbaya dönmeden önce başını salladı ve çorbanın tepesinde yavaş yavaş buharın oluşmaya başlamasını izledi.

"Jonas yine aradı," dedi. "Laboratuvarda sana ihtiyacı olduğunu söyledi."

"Bu kadar uzun süre beklemesine şaşırdım." Ona bakarken yüzünde alaycı bir ifade vardı. "Bu noktada, eşin için elimden geleni yaptım."

Gebe kalmayacak ve tedavisine bu hormonu eklemem kesinlikle yasaklandı. Bazı nedenlerden dolayı, gebe kalmasının seninle kalmasını sağlayacağına inanıyor."

"Katılmıyor musun?" Adam onu dikkatle izledi.

"Benim tek amacım onun hayatta kalması, o kadar. Senin ilk önceliğin onun korunması ve arasında bir bağ kurulması."

onu sert bir şekilde bilgilendirdi. "Beni dinle Lance, eğer her ne sebeple olursa olsun kaçarsa, o zaman senin için sonsuza dek kaybolur. Irk kayıtlarına bir haydut olarak geçecek. Görüldüğü yerde öldürülür. Buna izin veremeyiz."

"Peki neden umursuyorsun?" Lance genç doktoru izledi, gözlerindeki şefkati gördü ama başka bir şey daha hissetti. Harmony'ye yardım etme arzusunda tamamen özverili değildi.

"Çünkü Jonas kendi bildiğini okumakta çok kararlı." Alaycı bir şekilde gülümsedi. "Bu noktada, bu benim için yeterli."

"Peki ya artık yeterli olmadığında?" diye sordu sertçe.

"O zaman Jonas'la konuşurum." Tekrar omuz silkti. "Ama şimdi gitmem gerekiyor. Ona başka bir bilim adamıyla daha fazla test istemesi sebep vermek istemiyorum. En iyisi, benim ne yaptığımı asla öğrenmemesi. burada aldatma var."

"Braden seni evine geri götürecektir." Braden onu daha fazla sorgulamak yerine başını salladı. "Jonas oraya bir heli-jet göndertiyor."

"Lance, eğer laboratuarda olsaydı hormonu güçlendirebileceğim kadar güçlendiremezdim. Jonas oyununu oynadığı sürece başaramayacağı daha hassas bir ayarlamaya ihtiyacı var. Ona verdiğim şey yardımcı olacak; uyarılmaya karşı tamamen çaresiz kalmayacak ama yine de şiddetli olacak. Bunun için üzgünüm."

"En acil sorunun icabına baktınız." İç çekti. "Hamile kalmayacak. Bu seçimin onun elinden alınmasına izin vermeyeceğim."

"Açıkçası ben de sana katılıyorum." Başını yorgunca salladı. "Ben şimdi gidiyorum. Bol sıvı aldığından emin olun ama Kafein. Ve dinlenmeye. Şu anda buna her şeyden çok ihtiyacı var."

Tanrım, o derin uykulardan birini daha kaldırıabilir miydi? Rüya görürken ağlamıştı. Alfa Bir'e, Jonas'a, ona yardım etmesi için yalvarırken gözyaşları sel olmuştu. Onu kurtarması için. Affetmesi için yalvarmıştı.

Yirmi dört saat uyumuştı. Sessiz gözyaşları ve kâbus savaşları arasında kalan Harmony, Lance'in onun için savaşmadığı şeytanlarla yüzleşmişti. Sadece ona sarılabilmiş, mırıldanabilmişti. Bazen bu onu biraz rahatlatmış gibi görünüyordu; bazen de onu daha da korkutmuş gibi görünüyordu.

Ely evden çıkarken, Lance yatak odasına gitti ve hızlıca dolabının arkasına gizlenmiş küçük kasaya gitti. Orada, Braden'ın getirdiği küçük elektronik böcek dedektörünü çıkardı. O sabah.

Yirmi dakika sonra dinleme cihazlarından ikisini yatak odasında, üçünü de evin her yerinde buldu. Küçük cihazlara bakarken boyun eğmiş bir halde başını salladı. Tüm yardımlarına rağmen Ely'nin de kendi sebepleri olduğu açıktı, hatta belki Jonas'ın da. Onları da dedektörle birlikte kasaya koydu, kapağını kapattı ve banyoya doğru ilerledi.

"Harmony?" Kapıyı hafifçe açmadan önce çaldı.

Büyük küvette sırtüstü uzanmış, saçlarını havluya sarmış, su etrafında köpürürken yüzünde mutlu bir ifade vardı.

"Rahat mısın?" Kızın gözleri açıldığında gülümsedi.

"Git buradan, belki yaşamana izin veririm," diye karşılık verdi uykulu bir sesle.

"Ocakta ev yapımı çorba var. İşiniz bittiğinde hazır olur." Durakladı. "İşin ne zaman bitecek?"

Gözlerini devirdi. "Beni mutfağa girerken gördüğünde. şimdi git buradan. İyileşmem gerek." Gözlerini tekrar kapattı ve küvete geri yerleşti.

"Ben de kedilerin suyu sevmediğini sanırdım," diye yorum yaptı, kendini .

"Bu kedi biliyor. şimdi buradan." Kadın ona bakma zahmetine bile girmede.

Lance kıkırdadı ve banyodan çıkıp mutfağa geri döndü. Kız kendine gelmeyi başardığında vahşi kediye geri alacaktı. şimdilik, o zayıfken kendi avantajını kullanacaktı.

Harmony Lancaster'ı, nam-ı diğer Ölüm'ü aşık etmek için çok az zamanı kalmıştı.

O ne yapmıştı?

Harmony, Lance gittikten sonra suyun içinde doğrulup alnını dizlerine dayayana kadar dizlerini kaldırdı ve kontrolü ele almak için mücadele etti.

Yirmi dört saat boyunca o kadar derin uyumuştu ki muayene edildiğinin farkında bile değildi. Rüya gördüğüne dair aklında hiçbir şüphe yoktu. Ama ne rüya görmüştü?

Gözlerini kapadı ve boğazında yükselmekle tehdit eden safrayı yuttu. Bu kadar derin uyuduğunda ne yaptığını biliyordu, Sonunda yorgunluk onu ele geçirdi ve vücudu kontrolünü kaybetti. Ağladı ve yalvardı. Sesini korku doldurdu ve dudaklarının arasından dehşet fısıldadı. Biliyordu, çünkü daha önce hep

Bu sesle, ona musallat olan kâbusların hatırasıyla uyandı.

Sadece sırlarını ele vermemiş olmak için dua etti.

Tanrım, bundan kurtulmanın bir yolunu bulmak zorundaydı. Bu ihtiyacı yenmenin, içini kemiren açlığı yatıştırmanın ve bu durumdan kurtulmanın bir yolu olmalıydı. Bundan iyi bir şey çıkmazdı. Sadece ölüm sonuçlanabilir. Ölümü.

Ama gitmek için Lance'ten uzaklaşması gerekiyordu. Sonra başını kaldırdı, gözleri hâlâ kapalıydı ve onun kokusunu içine çekti. Onun Eve onun kokusu sinmişti. Güçlü ve erkek, ihtiyacı olduğunu bilmediği güçlü bir sıcaklık hissiyle doluydu.

Ama küvette otururken, sıcak su etrafında dönerken, onu ilk gece ona çeken şeyin bu olduğunu fark etti.

O sıcaklık hissi, adamın vücut ısısının adamın elinden kadınıninkine akması, kadının ruhunun içinde dönüp durması ve hiçbir şey hissettirmeyen bir bağ yaratması. mantıklı.

Bunu yapamazdı. Gözyaşlarını geri kırttı ve kendini sert tutmak, duygularını soğuk ve duygusuz tutmak için kullandığı kalkanların yok olduğunu fark etti. Artık savunmasızdı ve bunu nasıl düzelteceğine dair hiçbir fikri yoktu. Hatta bunun nasıl olduğunu bile bilmiyordu.

Adamın onun ne olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Bilemezdi de. Eğer bilseydi, tıpkı Jonas'ın yaptığı gibi ona hakaret ederdi.

Altı ay. Arkasına yaslanıp tavana yorgun bir şekilde iç çekti, kaşları çatıldı. Sadece altı ay dayanması gerekiyordu, hepsi bu. O zamana kadar, bu sıcak şey, her neyse, kesinlikle dağılacaktı. Onu kontrol etmenin bir yolunu bulabilirdi. ihtiyacı .

Ely, ona hormon tedavisini Gebe kalmıştı ve bu konuda yalan söylemiyordu. Harmony

Yalanın kokusunu bir mil öteden alırdı. Jonas'ta bile bunu okuyabiliyordu; doktor onu kandırmıyordu.

Tamam. Omuzlarını dikleştirdi. Altı ay. Bunu yapabilirdi. O zaman özgür olacaktı. Jonas'tan ve Lance'ten kurtulacaktı.

Lance'ten hiç kurtulamayacağı düşüncesiyle duyduğu pişmanlığı görmezden geldi. Bu duygu değildi, diye kendini temin etti; bu hiç sahip olmadığı ve hep merak ettiği bir şeyi kaybetme düşüncesiydi. Sıcaklık. Dokunmanın verdiği haz. Özleyeceği şey buydu. Erkeği değil.

Asla adamı değil.

Fıskiyeleri kapattı, küvetteki suyu boşaltmak için fişi çekti ve dikkatlice ayağa kalktı. Hâlâ halsizdi ama geçecekti.

Yakında. Hareketsizlik ve gıdasızlık buna neden olmuştu, ciddi bir şey değildi.

Havluyu başından çekerek saçlarını silkeledi, sonra tezgâha ve orada duran gece çantasına doğru ilerledi. Ely'nin sesi içindeki losyonlardan bahsederken biraz küçümsüyordu. Losyon, saç ürünleri, makyaj malzemeleri, yağlar ve vücudunun her santimini temiz, yumuşak ve hafif kokulu tutmak için gereken aletler.

Kaçışının ilk yılındaki gibi değildi. Cildi kuru ve pul puldu, laboratuvarların pisliği üzerinde kalmıştı, her Çakalı kendine çekiyordu. onu aramak için gönderildi. Onu takip etmek o zamanlar kolay olmuştu. Aç, çiğ sınırlarla ve çalabildiği yiyecek kırıntılarıyla yaşayan Ölüm, kendi lanetine yenik düşmeye çok yakındı.

Artık değil.

Bir saat sonra, kuru saçlarını omuzlarının etrafında salladı. Kalın, ipeksi teller saten yumuşaklığındaki tenini okşuyordu. Losyonlarının hafif sabah çiği kokusu Lance'in vücudunda bıraktığı kokuyla karıştığında hayatla parıldıyordu.

O artık oluklardan çekilip yaşayanların dünyasına sürüklenen cılız, kirli bir hayvan değildi. Öldürdüğü zaman Ölüm'dü. İntikamın karanlık gölgesiydi, kararlılığı durdurulamazdı. Bir kadın olarak Harmony'ydi. Sakin. Sakin. Ve bundan kurtulacaktı.

Olabilir.

BÖLÜM 7

Hormonal tedavinin tek avantajı, hormonal bozukluğu önlemektir. Harmony, gece Lance'in evinin üzerine tamamen çökerken, "Gaflet," diye düşündü. Çünkü tahrik olmasına hiç yardımcı olmuyordu.

Acı orada değildi. Açlığın arttığını hissedebiliyordu. İhtiyacın acı verici farkındalığıyla patlayan beyaz alevler olmadan içinde büyüyordu. Ama acıyordu. Islaktı. Ve o Lance'i tepeden tırnağa yalamaktan başka bir şey istemiyordu.

Açık oturma odasında oturan Harmony, dikkatini karşılarındaki duvarda asılı duran geniş ekran televizyonda gösterilen haber programında tutmaya çalıştı. Koltuklardan birinde bağdaş kurarak oturan Geniş, rahat koltuklarda tırnaklarıyla uğraşırken göz ucuyla Lance'i görebiliyordu.

Kanepenin köşesinde arkasına yaslanmıştı. Büyük bir yastık arkasına yaslanmıştı ve kumandayı sıkı bir şekilde yanında .

Bu pozisyon Harmony'ye vücudunun her sert kas hattını izleme avantajı sağladı. Uzun, güçlü bacaklar, kesinlikle tatlı kasları gizlemek için hiçbir şey yapmayan kotla kaplıydı.

Altında. Biraz kıvıldadı, daha rahat bir şekilde gerindi ve kadının dikkatini esneyen kalçalarına çekti. Ve onun hiç işi yoktu Gözlerinin o bölgede gezinmesine izin verdi, çünkü bakışlarını aralarındaki sert çıkıntıdan uzak tutmak imkânsızdı.

Sertleşmişti. Ereksiyonu kot pantolonunun altında kalın bir kama gibiydi ve karnının alt kısmına doğru uzanıyordu. Bakışlarını tekrar televizyona çevirdi ama haber spikerinin sevimli çocuk cazibesi, Lance'in yansıttığı kaba saba, dünyevi çekicilik karşısında hiçbir şey ifade etmiyordu.

Birkaç saniye içinde gözleri tekrar değişti ve Kanepede terk edilmiş bir şekilde uzanan bedenin cazibesi.

Yarı uykulu görünüyordu. Uykulu gözlü, rahat. Tehdit edici değildi. Kendisini kelepçelemesine, ağzını tıkamasına izin verdiği adamın bu olduğuna inanmak zordu.

onu. Kemerini bağlı tutan, pantolonunu kalçalarına dolayan ve onu bağ döndürücü yükseklikte siken adam.

Vajinası bu anı karşısında sıkıştı. Meme uçları daha sıkı bastırmaya başlarken, kalçalarının arasındaki ıslaklığın arttığını hissedebiliyordu giydiği bol, ten rengi, pamuklu, kolsuz gömleğin karşısına geniş paçalı, uyumlu bir pijama altı giymişti.

Eğer orada daha fazla oturursa, onun kedi dediği gibi vücudunda sürünmeye başlayacaktı. Ve Tanrım, bu iyi hissettirmez miydi? Vücudunu okşuyor, ilerlerken erkek etinin her nefis santimini yalıyordu.

"İşe yarıyor mu?"

Adamın sesi onu hayalden uyandırdı ve ona daha dikkatli bakmak için başını çevirdiğinde gözlerinin açılmasına neden oldu.

"Ne?" Kadının onu nasıl izlediğini biliyor muydu? Onu arzuladığını?

"Hormon tedavisi." Hâlâ kumandayı tutan elini kaldırdı ve ona doğru salladı. "İşe yarıyor mu?"

Onun tadına bakma ihtiyacı onu öldürüyordu.

"Gayet iyi alışıyor." Başını eğip bakışlarını ondan çekmeden önce başını salladı.

Başını eğdi ve tırnaklarını parlatmaya odaklandı.

"Hmm." Alçak, karanlık mırıltı gözlerini kaldırıp ona dikti.

"Bu ne anlama geliyor?"

Yine o hınzır glmsemelerden birini ya da en azından hararetli bir baktı. Onun yerine kaşlarını hafifçe çatarak onu izliyordu.

çok fazla ciddi.

"Sen güçlü bir kadınsın," dedi sonunda yumuşak bir sesle. "Megan, hormonlara rağmen bu ateşi görmezden gelmenin imkânsız olduğunu söyledi."

"Ne söylememi istiyorsun, Lance?" Kadın sıkıca yutkundu. "Bu benim için rahat bir durum değil."

"Neden? O gece barda benimle eve gelecek kadar rahattın. Ne değişti Harmony?"

"Tek gecelik bir ilişki..."

"Onlardan çok var, değil mi?" diye sordu hafifçe.

"Hayır." iki yana salladı, kafası karışmıştı. Kendini kontrol etme, bir bakışla bir adamı olduğu yere mihlama yeteneği hangi cehennemdeydi?

baktı, kokusu sarmış, duyularını etkileyerek sistemini kaosa sürüklemişti. Nefes alış verişi sertleşmeye ve uyarılma hissi artmaya başladığında sinir uçları boyunca gergin bir farkındalık cızırdadı.

"Peki şimdi neden farklı olsun?" diye sordu ona.

"O zaman bir zayıflık değildin," diye tersledi ve ayağa fırlayarak kollarını göğüslerinin üzerine sardı ve kapıya doğru ilerledi.

"Artık bir zayıflıksın."

Hareket etmedi; sadece orada yatıyordu.

"musun Harmony?" diye sordu, sanki kız tam da bunu yapmaya niyetliymiş gibi.

"Bu konuşma anlamsız."

"Kendinden sonsuza dek kaçamazsın. Artık kaçmaktan yorulmadın mı?"

Harmony ona döndü, suçlamasının üzerinde yarattığı etkiyi saklamadığını biliyordu.

"Hayatta kalmanın tek yolu saklanmak," diye fısıldadı. "Son on yıldır beni arayan tek kişinin Jonas olduğuna inanıyor musun Lance? Ya da yaklaşan tek kişinin? Eninde sonunda düşmanlarım beni bulacak. Bulduklarında da zayıf olduğum yerden saldıracaklar."

"Kimya seni başka birine bağlamaz Harmony. Duygular bağlar."

Şok içinde ona baktı. Duygu mu?

"Benim duygularım yok," diye tersledi. "İntikamı saymazsanız tabii."

"O zaman zayıflığın yok." Omuz silkti. "Düşmanlarınız sizin önemsemediğiniz bir şeyi kullanamaz."

Dudaklarından dökülmek üzere olan öfkeli sözcükler için dişlerini sıkarken dudaklarını birbirine bastırarak ona baktı.

"Tek gecelik bir ilişkiden sevgili , ." Gülümsemesi belli belirsiz alaycıydı.

"Yani senin küçük yatak arkadaşın olayım ve tehlikeyi unutayım öyle mi?" diye tersledi.

Kaşları yavaşça kalktı. "Senden seks istemiyordum Harmony. *Seni* tanımaya çalışıyordum. Ne kadar inatçı ve inatçısın. Yatağıma ne kadar kolay düşeceğini öğrenmeye çalışmıyorum."

"İnatçı olmak zorundaydım. Güçlü," diye . "Öyle olmasaydım kaçtığım o ilk yıl ölebilirdim."

Dane Vanderale'in onu kırık dökük, neredeyse ölmüş halde bulduğu yıl. Onu kurtarmıştı, tıpkı o zamandan beri birçok kez kurtardığı gibi.

"Evet, dosyanda o ilk yıllla ilgili birkaç not vardı." Sanki bu bilgi genel geçer bir gibi başını salladı. "Peşinizden gönderilen Çakallar ağır yaralı olduğunuzu rapor etmişler. Bilinmeyen bir ekip tarafından yönlendirilmeselerdi seni yakalayacaklardı."

Çakallardan biri yaşamış olmalıydı. Onları hakladığını ummuştı. İki tane vardı, acımasız ve kana susamış.

"Bundan emin değilim." Başını sertçe salladı. "Sadece kaçtığımı biliyorum. Benim için önemli olan tek şey buydu."

"On beş , ağır yaralıydın ve yalnızdın," belirtti. "Yine de hayatta kaldın."

"Ne istiyorsun?"

Harmony şimdi Lance'i dikkatle izliyordu. Bilgi arıyordu, bu da bir şeyler bildiği anlamına geliyordu. Dosyasının ona sağladığından daha fazla bir şey.

O iki Çakal arasındaki kavgayı çok iyi hatırlıyordu. Tek başlarına, aç ve bitkin bir halde sınırlarına hakim olamıyorlardı ve neredeyse onu yakalıyorlardı.

Bunun yerine, iki gölgeli figür kavgaya atladığında kaçmıştı.

Taşıdığı bıçak yaraları bir keresinde neredeyse ölümcül olmuştu. Enfeksiyon ve ateş baş göstermişti. Yaraları çok derindi ve vücudu savaşamayacak kadar zayıftı. Eğer Dane ölmeseydi onu buldum.

Afrikalı bir sanayicinin oğluydu, bir hayduttu ve kendi kurallarına uyan bir adamdı. O sıralarda, bir süredir Coyote Breed, bir arkadaşını, genç bir adamı öldürmek için gönderilmişti.

gerekenden fazlasını bilen biriydi. Ölümü kolay olmamıştı. Dane onu yakaladıktan sonra Coyote'ninki de öyle.

Irkların Genetik Konseyi'ni yok etmesine yardım etme hedefinde başarılı olabilmesi için yaptığı işin gizli kalması şarttı. Eğer Vanderales Girişimcilik'in devasa varlıklarının varisinin bir kanunsuzdan başka bir şey olmadığı öğrenilirse, bu onun tüm varlığını yok edebilirdi. aile sırrı. Harmony'nin mezara kadar taşımaya yemin ettiği bir sırdı bu.

"Nasıl kaçtın Harmony?" Sanki konu hava durumundan daha fazla bir şey ifade etmiyormuş gibi bu soruyu soruyordu. Cevap talep etmiyordu, onu sorgulamıyordu. Sadece soruyordu.

"Yardım aldım," diye fısıldadı. "İki adam kavgayı duydu. Onlar Çakalların dikkatini dağıtırken ben kaçtım."

"Çakallar neden koku almadıklarını söylediler?" Kaşları hafifçe çatıldı. "Sorgu raporlarında Çakalların tanımlayıcı bir koku olmadığına yemin ettikleri belirtiliyor. Irklar için herkesin bir kokusu var mı?"

"Evet." Yavaşça başını salladı. "Herkesin bir kokusu vardır."

"Benzersiz mi, yoksa parfümlerle falan gizlenebilir mi?" "Eşsiz," diye dikkatle cevap verdi, onu ihtiyatla izliyordu.

Bunun nereye varacağını biliyordu ve bunu engellemek için çaresizdi.

"Peki, kışını kurtaran iki adamın neden kokusu yok?" Kumandayı yere bırakırken kaşlarını çatı ve dalgın bir şekilde karnının sert, kaslı etini kaşıdı.

Hareket tişörtünü kaldırdı ve elini orada dinlendirmeden önce koyu renkli sert derisini gösterdi. Harmony beyninin tekrar çalışmasını sağlayacak kadar oksijen alabilmek için mücadele etti.

Kahretsin, o soğukkanlı bir suikastçıydı, seks kedisi değil. Ama şu anda, seks kedisi kesinlikle kendini belli ediyordu.

"Emin değilim." Süreci gerçekten anlamamıştı, yani teknik olarak ona yalan söylemiyordu. Değil mi?

"Ama bir fikrin var?"

Harmony ona şüpheyile baktı.

"Neden bu kadar soru soruyorsun? Bunun, bir eşin zayıflık olduğu ve benim senin için seks kediciğini oynamaya istekli olmadığım gerçeğiyle ne ilgisi var?"

"Seks kedisi mi?" O zaman gözleri hınzırca bir eğlenceyle parladı. "Bunu hiç düşünmemiştim ama fikri sevdim. Hem de çok hoşuma gitti."

"Mantıklı konuşmuyorsun." Dudaklarını ayırdığı kelimeleri durdurmak için elini kaldırdı. "Senin bu sayısız küçük konun birlikte iyi gitmiyor, Lance."

"Hey, seks kedisi meselesini sen açtın, ben değil. Sadece ilgimi çekti, hepsi bu. Anlat bana." Kaşları kalktı, sonra indi imalı bir şekilde. "Cins bir seks kedisi bunu nasıl

yapar?" "Pençeleriyle mi?" diye önerdi kızgınlıkla.

Gözleri şakacı bir şehvetle parıldarken dudakları büzüldü.

"Pençeleri severim," diye fısıldadı elini omzuna, boynunun yanındaki bölgeye dalgınca sürtmek için kaldırırken. Tam olarak onun onu ısırmişti. "Buraya gelip bana nasıl yapıldığını gösterebilirsin."

Gerçekten de ona doğru gitmek için hareket etti. Harmony ilk adımını attığında endişe içinde ayaklarına baktı; sonra durdu ve öfkeyle ona baktı.

Tısladı.

Düşünmeden, sesin göğsünden geçtiğini fark etmeden, gerçekten tısladı. Hayatında hiç tıslamamıştı. Şimdi ağzından çıkan kedi gibi hırıltılı tıslama değildi.

Şok içinde Lance'e baktı.

"Böyle devam edersen beni boşaltacaksın." Gözleri hararetli bir açlıkla parıldarken sesi alçalmış, tahrikle kalınlaşmıştı.

"Sen delisin."

"O kadar azdım ki, senin tıslamanı dinlerken kotuma boşalmak üzereyim." Sinirle homurdandı. "Delilik muhtemelen düşündüğünden daha yakın."

Doktor hormon tedavisine başlamadan önce uyarılmasının verdiği acı korkunçtu. O da acı çekiyor muydu? Kaşlarını çattı, odanın kokusunu izin verdiğinden daha derin bir şekilde içine çekti kendini bu noktaya getirdi.

Erkeğin uyarılma kokusu sarhoş edici ve yoğundu. Duyularına nüfuz etti, beynine hücum etti ve kalp atışlarını hızlandırdı. ağzının tekrar o garip tatlı tatla dolduğunu hissettiğinde şimşek gibi bir hız kazandı.

"Acıyor mu?" diye fısıldadı, cevaptan korkuyordu. Cevabı bilerek.

"Hayır bebeğim, acımıyor." Lance derin bir iç çekti. "Sadece çok sinir bozucu."

Ve yalan söylüyordu. Gerçeği söylemek ona istediğini vermek için onu suçlayabilecekken neden yalan söylüyordu? Kolayca haksızlığa uğramış erkeği oynayabilir ve saatler önce onu yatağına alabilirdi.

"O neden hareket etmiyorsun?" diye sordu ona. "Bir saatten fazladır aynı pozisyonundasın. Otur."

Adamın kot pantolonunun altında, malzemeye sertçe bastıran ereksiyonunu görebiliyordu.

"Sanırım bir süre burada uzanacağım." Onun yerine kıkırdadı. "Benim de biraz dinlenmeye ihtiyacım olduğunu söylemiş miydin?"

İki gündür uyumamıştı, önemli olacak kadar bile uyumamıştı. Ona göz kulak olmuş, kendini koruyamadığı zamanlarda onu korumuştı.

Harmony endişeyle dudaklarını yaladı. "Yaralandığımda, Çakallarla savaşan adamlar beni bir hafta sonra buldular. Çok hastaydım."

Bakışları üzerinde keskinleşti.

"O zamanlar çakalları biliyorlardı. Onları avladılar; ben neden olduğundan emin değildim." O zaman bilmiyordu ama şimdi biliyordu. "Beni sağlığıma kavuşturdular ve korudular. Neden koku alamadıklarını bana hiç söylemediler. Ama bazen, eğer başım beladaysa, bunu biliyorlar ve ortaya çıkıyorlar."

"Jonas'ın onlardan haberi var mı?"

"Breed veri tabanında benimle ilgili yer alan Konsey'in sahip olduğu her şey," diye açıkladı. "Jonas'ın Çakalların beni gerçekten yakalamayı başardığı birkaç seferle ilgili dosyaları neden sakladığını bilmiyorum ama o raporlar orada yok. Tıpkı her yakalandığımda aynı iki adamın beni kurtardığını gösteren raporlar gibi."

"Kimdi onlar?"

Ona geri dönmeden önce bir an için gözlerini kaçırdı. "İsimlerini sana açıklayamam, Lance. Onların hayatları..."

Elini kaldırdı. "İsim istemiyorum. Seni neden izliyorlar Harmony? Ne istiyorlar? Jonas ne istiyor?"

Başını iki yana salladı, çatıldı.

"Jonas ölmemi istiyor, Lance. Ama önce kendimi affettirmem için bana bir şans vermeden beni öldüremez. Ama hata yapmayın. Ben."

"Neden?"

Soru karşısında acı içinde nefes aldı.

"Annesini öldürdüm. O laboratuvarlarda onu önemseyen tek kişi Jonas hakkında benden başka hiçbir şey bilmiyordu. Ve ona ne kadar önemsemişimi gösteremedim, yoksa bunun için acı çekerdim. Madam LaRue çok kişisel yaratımını sahipleniyor. Diğerlerinin bana neden yardım ettiğine gelince, bu de yararına. Onlar bana yardım ediyor, ben de onlara. Onların orada olması yeterli."

"Peki neden bana bu kadarını şimdi söylüyorsun?" diye sordu ona, bilgiyi daha fazla sürdürmek yerine.

"Ben uyurken beni korudun," diye fısıldadı. "Bunu yapmak zorunda değildin. Neyle karşı karşıya olduğunu bilmeyi hak ediyorsun."

"Sen benim kadınımsın Harmony," diye hırladı. "Benim olanı her zaman korurum."

Başını yavaşça salladı. "Sana ait olamam, Lance. Asla olamam. Altı ay içinde, bu iş bittiğinde ve kendimi Irk Yasası'na göre affettirdiğimde, o zaman . Eğer düşmanlarımı senden uzak tutmayı başarabilirsem. beni o kadar uzun süre bulamazsın. Beni kadının olarak kabul etmeyi göze alamazsın, benim seni kendime ait bir şey olarak kabul etmemden daha fazla. Bunu yapmak sadece ikimizin de ölümüne neden olur."

"Daha ne kadar tek başına savaşılabirsin? Ölüm'ün yeterince canavar öldüremediği ya da yeterince çocuk kurtaramadığı için pes etmesine daha ne kadar var Harmony?" diye sordu.

Onu.

"Bunu neden yapıyorsun?" Bu, kendisinin de uzun süredir mücadele ettiği bir soruydu. "Neden bu işin peşini bırakamıyorsun, Lance?"

"Buraya gel." Sesi yumuşadı.

"Ne?"

Elini kaldırdı ve parmaklarını kendine doğru salladı.

"Buraya gel," diye tekrarladı.

Yavaşça, tereddütle ona doğru ilerledi. Ona bu kadar yakın olmanın ona ne yaptığını, onu ne kadar arzulattığını bilmiyordu. İçinde aç bir canavar gibi yükseliyor, ruhunu parçalayan bir ihtiyaçla hayatı boyunca geri itmişti.

"Ne?" diye tekrar sordu kanepenin yanında durakladığında.

"Dokun bana Harmony."

"Sana söyledim..."

"Beni becer demedim, lanet olsun, bana dokun dedim," diye homurdandı.

"Tam buraya." Göğsünü yumrukladı. "Sadece dokun bana."

Eğildi ve avucunu onun göğsüne koydu.

Sıcaklık. Harmony kanepenin yanında dizlerinin üzerine çöküp adamın vücudunun inanılmaz sıcaklığını vücudunda hissederken içine dolan zayıflığı hissetti. Bu fenomen başka biriyle yaşadığı şeye benzemiyordu. Başkalarına dokunmuştu, bakire değildi ama bunu hiç yaşamamıştı.

"İşte bu yüzden Harmony." Harmony'nin saçlarını şefkatle yüzünden geriye doğru taradı, Harmony gözlerinin içine bakarken başparmağıyla yanağını okşadı.

"Bedenimin sana teslim olduğunu hisset. Bunu daha önce hiç yapmamıştım. Sanki ruhum da bedenim gibi neye ihtiyacın olduğunu biliyor ve sana özveriyle veriyor. İşte bu yüzden çekip gidemiyorum. İstedığının bu olmadığını bilsem bile seni kendim olarak görmemin nedeni bu. Çünkü bu bağ zaten var. Park yerine girdiğimde oradaydı. O barda tek istediğim eve gitmekti. Gözlerim seninkilerle buluştuğu, tenim seninkilere değdiği anda oradaydı. Kaçman kaç, ama en azından neyden farkında ol, bebeğim."

Çok samimi görünüyordu. Gözleri kararıyor, ifadesi endişe ve kaygı çizgilerine dönüşüyordu. Sanki umursuyormuş gibi.

"Neden?" Lance'in vücudunun sıcaklığı avuçlarından akarken bile sorunun dudaklarından dökülmesine engel olamadı. "Neden umursuyorsun, Lance? Ben öldürüyorum..."

Başını yavaşça salladı. "Çocuğun yapmaya zorlandığı şey onun suçu değil," diye fısıldadı. "Kadının hayatta kalmak ve sonra da intikam almak için yaptıkları affedilebilir. Önemli olan bu noktadan sonra nereye gideceğiniz. Adil olan ile adalet arasındaki farkı öğrenmek, özgürlüğünüz ya da ölümünüz arasındaki fark anlamına gelebilir. Ama aramızdaki şey yaşamdan ya da ölümden daha derindir. ölüm."

"Bu kimyasal bir reaksiyon," diye tersleyerek elini geri çekmeye çalıştı.

Eli onunkini kavradı ve bakışları şiddetlenirken bir kez daha göğsüne yaslanmaya zorladı.

"Kaç tane tek gecelik ilişki yaşadın Harmony? Kaç erkeği barlarda tavladın ve geceyi sikişerek geçirdin?"

"Dur!"

"Cevap ver bana. Yoksa senin yerine ben mi cevap vereyim? Hiçbiri."
Öfkesi, şehveti ve ihtiyacı havaya karışmış gibi görünürken sesi kıza doğru yükseliyordu onun etrafında. "Bunu daha önce hiç yapmadın.

Neden?" "Bu seni ilgilendirmez."

"Neden, Harmony?" Adamın sesi yükselmiş, eli kızın elini göğsünde hapsettiği kadar etkili bir şekilde onu yerinde hapsetmişti. Serbest eli diğer bileğini kelepçeleyerek onu yerinde tutarken, kolu arkasındaki yastıktan aşağı inmişti. "Cevap ver bana."

"Ben istemedim."

"Gerçeği söyle, lanet olası!"

"Çünkü dokunuşlarının bir önemi yoktu." Sonra ondan uzaklaştı, Bir adamla, güvendiği bir adamla geçirdiği ilk gecenin anısı beynini kemiriyordu.

Kendini bunu yapmaya zorlamıştı, istemediğini bildiği bir yakınlaşmaya zorlamıştı. Dane onun arkadaşıydı. Ona yardım etmiş, saklanabileceği güvenli bir yer vermişti. Dokunuşu onu hasta etmemişti ama onu ısıtmamış, kendine çekmemişti de.

"O zaman benim dokunuşum önemliydi." Onun ayağa kalktığını duyduğunda sesinde kendini beğenmişlik yoktu. "Tıpkı senin dokunuşunun benim için önemli olduğu gibi, Harmony. Sen benim için önemlisin. Saklanmanın ne sana ne de bana faydası var. Düşmanların burada olduğunu öğrenirse, ister bir haftalığına ister iki yıllığına gitmiş ol, beni bulurlar."

Harmony ona baktı, korku zihninde dolaşmaya başladığında nefes alış verişi sertleşmişti. Adam haklıydı. Fark etmezdi; onu hâlâ takip eden Çakallar ve Konsey askerlerinin umurunda olmazdı. Onlar Cehennem için grev.

"Şimdi koş, Harmony." Elini kapıya doğru salladı. ona geri döndü. "İşte lanet kapı. Sence bu kapı

bir fark yaratmak için?"

"Bunu neden yapıyorsun?" diye umutsuzca haykırdı, yumrukları iki yanında sıkılmıştı. "Neden gitmesine izin vermiyorsun? Bırak beni?"

"Çünkü sen bana aitsin!" diye bağırdı, sesi öfkeliydi, mavi gözleri alev alev yanıyordu. "Benim, Tanrı adına, en az benim kadar sana ait. İnkâr et. Devam et Harmony, gözlerimin içine bak ve inkâr et."

"Bu çılgınca fikirleri nereden buluyorsun?" bağırdı, hayal kırıklığı onu parçalamaya başladığında ellerini saçlarının arasından geçirdi. Hayal kırıklığı ve öfke. "Bunu neden yapıyorsun?"

"Nedenini bilmek ister misin? Neden?" diye hırladı. "Bunu dene Harmony."

Kız ona karşı koyamadan, kolları ona sarıldı; bir eli başını kavradı, diğeri sırtına dolandı ve başı alçaldı. Adamın sıcak ve sahiplenici dudakları kızın dudaklarını kaplarken, dili de sahiplenici bir şekilde kızın ağzına girdi.

Dilinin alt tarafındaki bezler canlandı, etrafa saçıldı. uyarılmanın tatlı tadı. Kollarını kaldırarak onun boynuna doladı, ona yakın olmak için yanıp tutuşuyordu, tıpkı onun da kendisini çekmek için yanıp tutuştuğu gibi ona karşı. İtirazları, korkuları bir kenara arzu sinir sisteminde hızla ilerliyordu.

Lance onu yuttu, öpücüğünü aldı ve karşılığında bu kadar basit bir okşamadan asla bu kadar yoğun, bu kadar ateşli olmaması gereken bir zevk verdi.

İnilti ler odanın sessizliğini doldurmaya başladığında diller düelloya tutuştu, savaştı. Harmony ona karşı gerildi, ereksiyonunun karnının alt kısmına sürtündüğünü ve vajinasında oluşan ısıyı körüklediğini hissetti.

Bu mükemmeldi. Öpücüğü mükemmeldi. Dudakları onunkilerle eşleşti. Dili, inkâr edilemeyecek kadar sıcak bir okşayışla onunkini okşadı. Sanki vücudunun her hücresi, her nefesi, her dokunuşu sadece onun için yaratılmıştı.

onu. Vücutlarının temas ettiği her noktada, adamın sıcaklığı içine işliyor, onu ısıtıyor ve bağılıyordu.

"Hayır. Kahretsin. Seni bu şekilde götürmeyeceğim."

Harmony itiraz edemedi. Lance öpücüğü kesti ve onu dikkatlice kendisinden uzaklaştırdı. Yüz ifadesi kontrolünü sürdürme çabasıyla gerilirken ellerini saçlarında gezdirdi.

"Ne? Ben ne yaptım?" Harmony şaşkınlıkla başını salladı.

"Bu seçimi senden almayacağım," diye hırladı, acı içinde yüzünü buruşturarak. "Senden zorla hiçbir şey almayacağım Harmony. Eğer beni şimdi istiyorsan, o zaman bana gelmelisin."

Lance başını iki yana salladı, ellerini zayıf kalçalarına dayayıp başını eğdi ve salladığında hayal kırıklığı yüzünden okunuyordu yavaşça. Başını bir kez daha kaldırdığında dudaklarından alaycı bir gülümseme geçti.

"Ben yatmaya gidiyorum bebeğim." İç çekti. "Biraz dinlenmeye ihtiyacım var. Yarın sabah işe gitmemiz gerekiyor. Sabah görüşürüz."

Eğildi, yanağına hafifçe bir öpücük kondurdu ve uzaklaştı. Adam öylece uzaklaşırken Harmony şok içinde ona baktı.

Dönüp adamın kaybolduğu kapı bakarken elini yanağına götürdü. Bunu neden yapmıştı? Ona sahip olabilirdi. Belli ki acı verici bir şekilde tahrik olmuş, acıkmıştı, onu rahatlatacak şeyi elde edebilecekken neden çekip gitmişti?

Tanrım, hiç mantıklı gelmedi.

Hayal kırıklığı içinde homurdandı, sonra da hayvansı ses karşısında yüzünü buruşturdu. Lanet olsun ona, artık Jonas gibi konuşmaya başlamıştı.

"Erkekler!" Mutfağa doğru yürüdü, adamın kilerde tuttuğu büyük dondurucuda bir yerlerde dondurma gördüğünden emindi. Böyle bir kızgınlık kesinlikle dondurma gerektirirdi.

BÖLÜM 8

Onu korumaya çalışıyordu.

Birkaç saat sonra Harmony açık yatak odasının kapısında durdu. odaya bakıyor ve Lance'in uyumasını izliyordu. Battaniyeler uzun, kaslı vücudundan geriye atılmıştı, koridordan gelen loş ışık formunu gölgeliyordu.

Kalçalarının arasından yükselen ereksiyonunu hiçbir şey gölgeleyemezdi.

Harmony kaşığı yarım litrelik şaraba daldırırken yavaşça içine çekti. Uzak durmaya çalıştığı tereyağlı cevizli dondurma. Donmuş şekerlemeyi dudaklarına götürdü. Dilinin altındaki bezlerdeki şişliği hafifletti, onlardan dökülmek isteyen hormonu yatıştırdı ama uyarılmasını hafifletmek için hiçbir şey yapmadı.

Saatlerce evi arşınlarken, hayal görüyor olması gerektiğine kendini . Başkalarını korurdu; korunmaya alışık değildi.

Lance yatakta kayarken, bacaklarını açarken, bir elinin parmakları sikinin genişliği etrafında kıvrılırken kaşığı yaladı. Bir saniye sonra dudaklarından sinirli bir inilti çıktı. Eli tekrar yatağa düştü.

Kaşık tekrar kartonun içine daldı ve bir tane daha getirdi. kaşık dolusu tatlıyı dudaklarına götürdü. Onu izlerken buz gibi tadın ağzında erimesine izin verdi. Dondurma ne kadar lezzetli olsa da

uyarılımlılığıyla uyumaya çalışan adamın tadıyla kıyaslanamazdı.

Dudakları bir gülümsemeye dönüştü. Onun için yapabileceği bir şey vardı. Bir keresinde, birkaç yıl önce, onun için çok yaramaz bir film izledim. Sadece meraktan soruyorum. Film çok vampir bir kadın, tahrik olmuş bir erkek ve dondurma içeriyordu.

Lance çok seksiidi. Her dişiyi memnun edebilecek deneyime sahip cinsel bir yaratıktı. Kendi deneyimi eksikti ama onun dokunuşundan hoşlandığını biliyordu. Dondurma hoşuna gider miydi?

Hareket ederken dudaklarını yaladı, dizlerini yatağa yerleştirip pozisyonunu alırken kaşığı tekrar dondurmaya daldırdı.

Lance zevk içinde uyandı. Soğuk, şehvetli, enfes bir zevk... Elleri zevki yerinde tutmak ve geri çekilmesini önlemek için uzanırken taşakları sıkılaştı ve vücudu şaha kalktı.

"Kal. Yoksa dururum." Harmony'nin sesi ipeksi bir yumuşaklıkta, karanlık ve tahrik ediciydi.

Kadının ağzının, ereksiyonunun ağrıyan uzunluğundan kalkışını izledi. yataktan bir kutu dondurma aldı, kaşığı daldırdı ve sağlıklı bir parçayı dudaklarına götürdü. Lance gerildi, izledi, bekledi. Bir eliyle sikinin tabanını kavrayıp dudaklarına götürürken başını eğdi. Sonra üzerine aktı.

"Oh lanet olsun!" Kadın açgözlülükle etini emmeye kalçaları yataktan kalktı.

Soğuk krem sikinin üzerinde yıkandı ve aşırı ısınmış etine saldırmak için buzlu hislerin bir isyanını gönderdi. Dili, şiddetle uyarılmış etin üzerinde geziniyor, ağzıyla okşuyor ve okşuyordu tıkanmış kafasını emdi.

Lance parmaklarını altındaki çarşafa geçirdi, kalçaları kamburlaştı, buz ve alevler savaşıırken başı yatağa sürtündü, Terin vücudunu yıkamaya başladığını hissederken boğazından acı dolu bir inilti döküldü.

Orospu çocuğu, bu iyiydi. kadar iyiydi ki, hayatta kalıp kalamayacağını merak ediyordu. Kıpırdamamak, ellerini iki yanında tutmak ve Harmony'nin seçim yapmasına izin vermek için mücadele etti. Oh kahretsin, eğer acele etmez ve boşalmasına izin vermeyi seçerse felç geçirecekti.

"Harmony." Kahretsin, nefes nefese kalmıştı. "Bebeğim. Cehennem." Yine onunla alay ediyordu. Dilini önce tıkanmış başın etrafında yaladı. Tekrar ağzının derinliklerine çekti, dili alt tarafta ipeksi bir alev gibi çalışıyordu.

Şişmiş tepenin etrafında inledi. Sesin titreşimi neredeyse beyinde roketlerin patlamasına neden oluyordu. Pençe parmakları Duygu, omurgasının her omurunu kavradı ve vücudundaki her kası gerdi.

Sikinin şiştiğini hissederken gözlerini kırptırarak görüşünü netleştirmeye çalıştı. Orospu çocuğu, sanki yeterince şişmemiş gibi. Emerken, yalarken ve sonra tekrar inerken elleri, tabandan dudaklarının kapladığı yere kadar, yukarı ve aşağı şaftı okşuyordu.

Ve patladı.

Boğazından kopan hırıltı onu şok etti, aynı şekilde taşaklarından başlayıp omurgasından yukarı çıkan ve yankılanan bir güçle kafatasına çarpan enfes coşku da. Bir saniye sonra onun hissi Ağzında patlayan meni aklını tam bir kaosa sürükledi.

Kalçaları, meni fışkırdıktan sonra kızın içine fışkırırken eğildi. ağzı, karnını tırmalayan açlığın sadece en kötüsünü dindirdi. Gerginliği azaltsa da, karnındaki sertliği hafifletmek için pek bir şey yapmadı. ereksiyon.

"Umarım az önce ne halt ettiğini biliyorsundur." Elleri ona doğru uzanıp kollarını kavradığında ve onu yatağa geri fırlattığında inledi.

Kendini onun üzerine doğru kaldırdı, dizleri onun kalçalarını açarken, kadın ona ateşli bakışlarla bakıyordu. Kahretsin, çok seksiydi. Gözleri hafifçe eğikti, adam ona bakarken parlak yeşil gözleri parlıyordu. Şişmiş göğüslerinin ucunda sert, kiraz rengi meme uçları vardı. Tatlı, tatlı meme uçları.

Başını eğdi, kadının boğazından bir çığlık yükselirken birini ağzına aldı ve sikinin başını kaygan, yumuşak etin tatlı kıvrımlarının arasına soktu.

"Ah evet," diye mırıldandı meme ucunu tekrar yalamadan önce. "Oh, bu çok iyi."

Yavaşça ileri doğru bastırdı, nefes almak için savaşıırken Vajinasının inanılmaz derecede sıkı kasları aletini kavradı. Tatlı merhamet, o kadar sıkıydı ki, bu zevki yaşamak için yapabileceği tek şey buydu.

Bakire almak gibiydi. Her seferinde. Aletini yavaşça içine sokuyor, onu içine aldığı hissediyor, küçük zevk çığlıklarını duyuyordu.

"Harmony... bebeğim." Elleri kalçalarına gitti ve Harmony onun altında kavis çizerken onu sabit tuttu. "Kıpırdama bebeğim. Sakin olmama izin ver. İzin ver Sakin ol."

"Kimin kolaya ihtiyacı var?" Elleri adamın saçlarını kavrarken sesi sert ve çaresizdi.

Nefesini tutabilseydi kıkırdayacaktı. Vajinasının kasları o şeyi yapmaya başladığında yarısına kadar içine girmişti. Kahretsin. Cehenneme kadar yolu var. Bir kadınla nasıl kontrolünü sağlayabilirdi ki?

Binlerce küçük parmak onun sikinin üzerinde çalışıyor, içine çekiyordu. İşte böyle hissettiriyordu. Kaslar sikine karşı çalışıyor, okşuyor ve emiyordu.

gelme ihtiyacından patlayacak.

"Bebeğim. Deniyorum." Geri çekildi. Bastırdı. Geri çekildi.

"Kolaya ihtiyacım yok." Çığlığı açlıkla yankılandı. "Hepsine ihtiyacım var. Şimdi. Şimdi, Lance." Tekrar ona doğru eğildi, kalçaları genişledi, vücudu ona doğru gerildi.

Ve daha önce iki kez yaptığı gibi, kontrolünü kaybetti. Düzensiz bir iniltiyle geri çekildi, ardından sert ve uzun bir hamleyle kadının içine daldı.

Onu becermek inanılmaz derecede , o kadar çok zevk veriyordu ki, her seferinde bundan asla kurtulamayacağına yemin ediyordu.

"Öp beni, bebeğim." Elleri kadının kalçalarından kalkarken, adam kadının içine sonuna kadar girdi.

Parmakları kızın saçlarına saplandı, dudakları kızın kileri kaplarken ipeksi telleri sıkıca kavradı. Arzuladığı tat anında oradaydı.

Hanımeli ve baharat. Ambrosia. Dudaklarındaki tadı öptü, sonra dilini ağzına çekti ve daha fazla emdi.

Tanrım, çok tatlıydı. Tepeden tırnağa. Sahip olduğu her yumuşak gözenek onundu. Onun kızıydı.

Onu kendisine doğru tutarak hareket etmeye başladı, kalçaları oynadı, sikini onun sıcak, dar derinliklerine daldırmadan önce geri çekildi Kuku. Onu çaresizlikle becerdi, çünkü o çaresiz bir adamdı. Onu zorunlu bir ihtiyaçla becerdi, çünkü kadın onu acıttı, onu özletti, ruhundaki her sahiplenme dürtüsünü onu kendisine bağlamak için çaresiz bıraktı.

Onu önce bedeniyle, sonra da ruhuyla içine aldı. Derin, tahrik edici vuruşlar yaptı ve güçlü bir şekilde içine girdi, kadının kasıldığını hissettikçe tatmin oldu.

"İşte böyle bebeğim," diye homurdandı dudaklarına karşı. "Benim için gel, tatlım. O tatlı amcığın etrafımda patladığını hissetmeme izin ver."

"Lanet olsun sana." Çılgılığı açlıkla doluydu. "Daha sert. Sana daha çok ihtiyacım var."

"Daha sert," diye inledi. "Lanet olsun, bebeğim. Seni incitmek istemiyorum. Sana zarar veremem."

İtişlerini yavaşlatmak için elinden gelen tek şey buydu. Onun içine girmek istiyordu. Ama kadın hâlâ o kadar sıkıydı ki, yumuşak kaslarıyla onu mükemmel bir güçle kavırıyordu. Ona zarar veremezdi.

"Yap ." Dudaklarını onunkilerin altından kopardı. "Şimdi yap."

Dişlerini adamın omzuna geçirdi ve onu ısırıldı. Bu küçük, narin bir ısırık değildi. Keskin köpek dişleri etine battı ve kafatasının içinde patlayan bir ısı ve zevk-acı mızrağı gönderdi.

Onu daha sert aldı. Onu altında tutarak defalarca içine daldı, ta ki kadın altından kalkıp ağzını ondan ayırana ve çılgılık atana kadar.

Sanki bu ses ihtiyacı olan katalizörmüş gibi, Lance onun içinde patlamadan önce taşaklarının şiddetle gerildiğini hissetti.

Sanki hayatında hiç boşalmamış gibi boşaldı. Adam kadının derinliklerine doğru ilerlerken içinde şiddetli meni dalgaları patladı. Kadının vücudu onun altında titrerken adamın vücudu da sarsıldı. Patlamalar hafiflemeye başladığında sarsıcı spazmlar her ikisini de yırttı ve sonra yavaş yavaş .

Lance ona doğru uzandı, uzun saniyeler boyunca nefes almak için mücadele etti ve sonunda onun yanına yığılıp onu bedenine çekti. Lance'in

Serbest bırakılmasının şiddeti vücudunda kalan son gücü de tüketmişti ve uykunun sadece saniyeler uzakta olduğunu biliyordu. Huzurlu bir uyku.

Dinlenme ihtiyacına teslim olurken, evinin dışındaki rüzgârların yumuşak çağrısını, koruma vaadini duydu. Şimdilik Harmony'yi korumak konusunda endişelenmesine gerek yoktu. Toprak ikisini de koruyacaktı.

"Şimdi uyu," diye fısıldadı kulağına. "Güvendesin."

"İyi geceler Lance," diye fısıldadı Harmony, çenesi başına yaslanırken onu göğsüne daha da yaklaştırmasına izin verdi.

Burası. Gözleri kapanır ve uyku onu ele , hayat buydu, diye düşündü. Tam burası. Ve kulağına küçük bir esinti fısıldadı Olumlama. Hayat buydu.

Harmony gece boyunca uyukladı, duyuları her zaman farkındaydı. Hassas kulaklar Lance'in evinin dışındaki her sesi alıyor, gecenin seslerinde herhangi bir değişiklik olup olmadığını dinliyordu.

Tehlike yaklaştığında, vahşi yaşam duraklardı. Bu doğanın bir parçasıydı. Tehlikenin kendileri için mi yoksa başkaları için mi olduğunu görmek için izler ve dinlerlerdi. Pencerelelerin dışındaki senfonide ne bir duraklama ne de bir değişiklik vardı.

Bu senfoni onun kısmen dinlenmesini sağladı. Derin ve çaresizce uyurken göğsüne yaslanıp kollarına sığındı. Onu koruduğu gibi o da onu korudu. Yeni bir gün başlamadan önce ihtiyacı olan dinlenmeye izin veriyordu.

Son üç gün her ikisi için de son derece zor geçmişti. Belki de. Lance için de kolay olamazdı. Onun hayatı da en az onunki kadar darmadağın olmuş olmalıydı.

Kollarında uyuklarken, zaman zaman onun ruhunun parçalarını vücudunun sıcaklığında hissettiğini hayal etti. Neden bu kadar karanlık bir varlığın içinde bu kadar mahrem bir parçasına izin vermişti? anlayamıyordu.

Uyumak istemiyordu, gerçekten. Uyuklamanın inceliklerini uzun zaman önce öğrenmişti. Ama Harmony ilk kez huzur buldu. Onun sıcaklığıyla kucaklaşan ruhu dinlendi.

BÖLÜM 9

Kalbi ve Lance arasındaki mesafeyi korumak Harmony iki gün sonra kendisine tahsis edilen Raider'la geçerken kolay olduğunu itiraf etti. Lance, yedek Raider'ın normalde diğerlerinden birinin tamir için arızalanması durumunda kullanılmak üzere tutulduğunu açıklamıştı. daha önce, aracın üzücü şekli için neredeyse özür diliyordu.

Aralarında en iyisi olmadığını kabul ediyordu ve kesinlikle çöl devriyesi için uygun değildi, ama bir kez tuhaflıklarını öğrendiğinde, şehirde manevra yapmak kolaydı.

Broken Butte'ta turist sezonu tüm hızıyla devam ediyordu. Kasabanın dışındaki çöl, kanyonlar ve mağara oluşumları burayı düzenli bir yaz gezginleri için cazibe merkezi. Kasabanın kendisi, ana caddeyi kaplayan butikler, kafeler ve özel mağazalardan şehrin kenarlarını çevreleyen barlar, restoranlar ve otellere kadar bir Eski Batı havasına sahipti.

Bir tarafında bir klinik, hastane ve tıbbi pavyon vardı. Kasaba, daha sonra batı kenarı boyunca küçük bir sanayi parkı ve

Çiftlik sahiplerini ağırlamak için.

Devriye gezmesi için kendisine verilen sanayi bölgesinde ilerlerken buranın büyüleyici bir kasaba olduğunu kabul etti.

Kasabanın dış mahallelerinde birkaç ev, bir karavan parkı ve birkaç apartman kompleksi vardı ama diğer polis memurlarından buranın kasabanın en sakın bölgesi olarak kabul edildiğini duymuştu.

Çok sıkıcıydı ama şehirde olmadığı sürece H. R. Alonzo'yla karşılaşma olasılığı olmadığı gerçeğiyle yetiniyordu. Ya da daha fazla belaya bulaşmayacaktı.

İyi kalpli Rahip Alonzo, girişimci bir Breed onun propagandasını yeterince dinlediğine karar verip beynine bir kurşun sıkana kadar düğmelere basmaya devam edecekti.

İrk toplumunun baş belasıydı, İrkların toplumda kaydettiği her ilerlemeyi protesto etmek için Kan üstünlükçü ve saf toplumları bir araya getiriyordu. Şu anda, Megan Arness'in çiftliğini ve orada kurduğu Melez rehabilitasyon merkezini protesto etmek için bir kez daha izin başvurusunda bulunuyordu.

Megan Arness başka bir sorundu ve Harmony empat ve Breed kocasının bir parçası olmak istemiyordu. Geçen yıl Fransa'da onu neredeyse yakalıyorlardı. Neden kovalamaktan vazgeçmişlerdi? hiçbir zaman emin olamamıştı, ama onlar bunu yapmadan önce, onlardan kaçmanın umutsuz bir dava olup olmadığını merak etmişti.

Megan Arness yeterince yaklaşırsa sırlarını yaşayan her şeyden ya da herkesten daha hızlı açığa çıkarabilirdi. Harmony kalkanlarının güçlü olduğunu biliyordu, ama aynı zamanda o kadının duyguları ve sırları tespit eder. Ve Harmony'nin saklayacak çok fazla sırrı vardı.

Ve bir de bazen turistlerin sadece Garip. Bir gün önce bir soygunu durdurmuştu.

Genç bir annenin cüzdanını çalan o küçük serseri çok sinir bozucuydu. Uyuşturucunun etkisindeydi ve normaldi; onu etkisiz hale getirmek ve zapt etmek için yüzünü kaldırıma çarpmak zorunda kalmıştı.

Ne yazık ki burnunu kırmıştı. Öyle bir niyeti yoktu. Cehenneme kadar yolu var, çocuk eldivenleri giymeye alışık değildi. Küçük ahmak, polise küfretmek yerine hayatta olduğu için kendini şanslı hissetmeliydi. Kasabanın dış sınırlarına atanmasına neden olan şey de buydu.

"Harmony, GPS'in yine yanıp sönüyor." Lance'in sesi Raider'ın iletişim bağlantısından geliyordu ve bir kızgınlık belirtisi gösteriyordu. "Onunla mı uğraşıyordun?"

Gözlerini devirdi. Baştan tamir etmişti.

"Ona dokunmadım, Şerif," diyerek elini masaya uzattı. ve GPS ekranına dokundu. "Bu tarafta iyi çalışıyor gibi görünüyor."

Boş bir arsaya girmeden önce aynalarını kontrol etti ve gösterge panelindeki takip modülünü ayarladı.

"Üzerinde çalışmaya başlama." Lance'in kızgınlığı açık ve net bir şekilde ortaya çıkıyordu. "Geri döndüğünde garajdaki Davy'ye bak; ona kontrol etmesini söylediğimi söyle."

"İlk seferinde Davy üzerinde çalışmıştı," diye bilgilendirdi onu. emniyet kemerini çözdükten sonra yana doğru eğilerek gösterge panelinin altındaki kabloları baktı. "Bunu eve götürmeme izin vermelisin. Kendi başıma birkaç saat içinde toparlayabilirim."

"Korkunç bir düşünce," diye belirtti. "Onu garaja götür. Ve kablolarla oynamayı bırak."

Ahizeye bakarken elini suçluluk duygusuyla ön panelin altından geri çekti.

"GPS beni takip edemezsiniz," diye tersledi.

Bu işe yaramayacaktı. Bu senaryo için biraz fazla paranoyaktı. Jonas'ın teşkilata yerleştirme şartı her zaman izlenebilir olmasıydı. Piç kurusu.

Lance ona "Soluyor, çevrimdışı değil," diye güvence verdi. "Hadi bugünlük bu kadar yeter deyip garaja git. Belki Davy üzerinde çalışmasına yardım etmene izin verir."

Bu düşünceyle yüzünü buruşturdu, sonra koltuğunda doğruldu ve hayal kırıklığı içinde içini çekti. Bakışları dikiz aynasına kaydı ve şok içinde dondu kaldı.

Lacivert beyaz cip yakın bir yere park etmişti ve Şoför koltuğunda oturan tanıdık sima, etrafta görgü tanığı olup olmadığını hızla kontrol etmesini sağladı.

Kahretsin, buna ihtiyacı yoktu.

İletişim bağlantısını tekrar açtı ve gözlerini arkasındaki araçtan ayırmadan konuşmaya başladı. "Kontrol, bir süreliğine kişisel bir mola verebiliriz. İleride bir istasyon var."

"Anlaşıldı." Lenny Blanchard'ın sesi bağlantıdan geldi. "Şerife haber vereceğim."

Bu da sadece birkaç değerli dakikası olduğu anlamına geliyordu.

Boş arsadan çıkıp ilerideki istasyona yöneldi ve oradan dönüp binanın arkasına doğru gitti.

Dane.

Harmony, Raider'ı park etti ve aldatıcı bir tembellikle ona yaslanmadan önce SUV'den adım atışını izledi.

"Bunun için zamanım yok." Ondan birkaç adım ötede durdu ve temkinli bir şekilde onu izledi.

Her zamanki gibi vahşice yontulmuş ve özünde yakışıklıydı. Beyaz sarı saçları koyu bronzlaşmış yüzünü çerçevelerken, zümrüt yeşili gözleriyle ona bakıyordu. Lance'den birkaç santim daha uzundu, Kolayca altı-beş yaşlarında, çoğu kadının şehvetle solumasına neden olan güçlü kaslı bir vücuda sahipti.

"Yakalandığınıza dair bir rapor aldım." Bakışları onu taradı.

Ve işte Dane'le ilgili kafasını en çok karıştıran kısım da burasıydı. Onun kaçırıldığını nereden biliyordu?

"Evet, diyelim ki şartlı tahliye edildim," diye espri yaptı. "Ve seninle buluşmak sorunlara neden olacak. Burada ne halt ediyorsun?"

"Seni kurtarmak için buradayım." Beyaz dişleri tehlikeli bir şekilde parlıyordu. "Gitmeye hazır mısın?"

Harmony hızla geri adım attı. Harmony'nin gitmesini sağlayabilecek güçteydi; bunu daha önce de yapmıştı. İssiz alanda etrafına bakınıp desteğini aradı. Dane'in her zaman desteği vardı.

"Gidemem, Dane." Sonunda başını sertçe salladı. "Eminim şimdiye kadar neden burada olduğumu çok iyi biliyorsundur."

Dane her zaman her şeyi biliyor gibiydi.

Uzun süre sessizce onu izlerken kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu.

"Tabii ki yapabilirsin." Adamın gözleri sonunda kızın üzerinde kısıldı. "Kasabanın dışında bekleyen bir heli-jet var. Yarım saat içinde buradan gidebiliriz. bir saat."

"Sana söyledim, gidemem." Zihninin bu fikre isyan ettiğini hissederken dişlerini sıkarak kelimeleri tekrarlardı.

Tanrım, onun nesi vardı? Çiftleşme sıcaklığının Vücudunu etkilemek, onu aptallaştırmak değil. Elbette ; sadece gitmek istemiyordu. Hepsi bu. Özgürlük güçlü bir cazibeydi.

"Sadece altı ay dayanmam gerekiyor..."

"Düşmanların seni bulana kadar altı hafta bile dayanamazsın," dedi. "Saç rengindeki değişiklik hoş bir dokunuş. Makyaj güzel. Ama bulunacaksın Harmony. Eninde sonunda."

"Dikkatli olursam olmaz." Ve nasıl dikkatli olunacağını biliyordu.

Dane onu yakından izlerken homurdandı.

"Seni dışarı çıkarabiliriz Harmony. Birkaç ay içinde Büro'nun bilgisayarlarını nasıl hackleyeceğimizi ve dosyalarınızı nasıl sileceğimizi bulabiliriz..."

"Jonas beni o kadar kolay bırakmaz. Bu oyunu oynayıp bitirmek daha iyi."

"Seni başarısızlığa hazırladı, tatlım..."

Sanki bunun çok iyi farkında değilmiş gibi.

"Bunun için zamanım yok." Başını hızla salladı. "Departmana dönüp şu aptal GPS'i tamir ettirmem gerekiyor. Bu sefer kaçamam, Dane. Eğer devam edersem, o zaman kayıtları siler."

"Kendini kandırıyorsun Harmony." Gülümsemesi bilmişti. "Seni tuzağa düşürdü. Seni bundan kurtarabilirim."

Bir adım daha geri çekildi. Yıllar boyunca hep orada olmuş, onu ateşin içinden çekip çıkarmıştı. Onu kurtarmış, birden fazla kez hayatını kurtarmış ve her zaman tam olarak nerede olduğunu ve her an ne yaptığını biliyor gibiydi.

Ve nedenini hiç bilmiyordu. Son zamanlara kadar nedenini hiç sorgulamamıştı.

Birden hormonların, Lance'e duyduğu açlığın ve kafa karışıklığının yarattığı bulanıklık zihninden silindi. Gözlerini ıssız alana dikti, bakışları Lance'e dönmeden önce ensesindeki tüyler diken diken oldu.

"İzlendiğimi biliyorsun," dedi, bu gerçekten emindi.

"Elbette." Gülümsemesi son derece kendinden emindi. "Ama şu anda değil bir an. Hadi küçük kız, şerifine geri dön. Ben bir süre buralarda takılıp arkanı kollayacağım. Her zaman yaptığım gibi." Bu bir tehdit gibiydi.

"Gitmeni tercih ederim." İşlerin çok daha karmaşık bir hal almak üzere olduğunu hissediyordu.

"Eminim yaparsın, bebeğim." Cipe binerken tekrar gülümsedi. "Eminim yaparsın. Ne yazık ki, sanırım merakım uyandı."

Bununla birlikte kapıyı kapattı, motoru çalıştırdı ve uzaklaştı. Harmony geçen hafta ilk kez lanet okumuyordu.

BÖLÜM 10

Davy onun Raider'a dokunmasına izin vermedi.

Harmony bölümün garajından Şerif Departmanı'na giden kaldırım boyunca hızlı adımlarla yürürken içinde bir öfke kabarmaya başladı.

Tamircinin yaşlanmış bahanesi, ukala yorumları ve kendini beğenmiş gülümsemesiyle kışına tekmeyi basmak için en iyi adaydı.

Adamın kasıtlı olarak GPS'le oynadığını hissediyordu ve eğer öyle olduğunu öğrenirse, garaj bahanesini at kuyruklu kafasıyla birlikte temizleyecekti.

Aptal .

O gün için sabrının sınırındaydı ve bunu biliyordu. Dane'in gelişi göze alamayacağı bir karışıklıktı ve Bunun sonuçları endişe vericiydi. Dane sorun yaratabilirdi. Ve onun neden orada olduğunu anlayamıyordu.

Köşeyi döndü ve Lance'in ofislerinin bulunduğu tek katlı kerpiç binaya çıkan merdivenlere doğru hızlı adımlarla yürüdü. Basamakları ikişer ikişer çıktı, birkaç kişinin bakışlarına aldırmadan seyirciler. Üniformasıydı. Tamamen siyahtı, tabancası kalçasının altında duruyordu ve kolunda Irk İşleri Bürosu amblemi vardı, dikkat çekeceği kesindi. Gerçekten ihtiyacı olmayan bir dikkat.

Lobiden geçerken Lenny Blanchard'a el salladı, o da ona gülümsedi; sonra kararlı bir şekilde Lance'in ofisine doğru ilerledi.

Kapı kolunu kavradı ve içeri doğru itti.

"Lance, senin şu tamirci bozuntusu sinirime dokunacak," diye tersledi ve masasının üzerinden ona sert bir bakış fırlattı. "Ve bir daha bana kedicik dediğinde, at kuyruğu eksik olacak."

O zaman yeni koku ona çarptı. Bir dakika sürdü, çünkü Lance'in kokusu ilk başta diğer her şeyi bastırıyor gibiydi.

Döndüğünde eli silahına gitti ve duvara yaslanmış, gözlerini ona dikmiş, ellerini ipek pantolonunun ceplerine sokmuş olan Jonas'a baktı.

Lance ayağa kalkıp masanın etrafından dolaşarak Harmony'ye yaklaşıırken, "Görüyorum ki mizacın değişmemiş," dedi.

"Daha sonra gelebilirim." Lance'e öfkeli bir bakış fırlattı. Buraya gelmeden önce onu uyarabilirdi.

"Az önce geldi." Lance ona birkaç metre yaklaştığında durdu, belli ki Jonas'la yüzleşmeye karar verirse araya girmek için kendini hazırlamıştı.

"Tamam. Onunla işin bittiğinde bana haber ver. Zaten bir fincan kahveye ihtiyacım var."

"Kahve çiftleşme sıcaklığının belirtilerini daha da kötüleştiriyor Harmony," Kadın kapıya doğru dönerken Jonas anons etti. "Bunu istemezsin, değil mi?"

Yüzüne bir gülümseme yapıştırarak, Lance'e boğucu bir bakış atarken ona geri döndü.

"Bu erken ayrılabilceğimiz anlamına mı geliyor?" diye fısıldadı Lance'e.

Lance'in dudakları kıpırdadı. "Belki."

"Hmm, belki birkaç fincan kahve içerim o zaman. İşin bitince bana haber ver."

Artık bir fincan kahveye daha dokunmadan kafein yoksunluğuna girecekti. İçinde pençeleşen ve kontrolüne zarar veren ihtiyaçlarla başa çıkmaya çalışıyordu. O değildi daha da kötüleştirmek üzere.

"Harmony, toplantıdan çıkabileceğin sana söylenmedi," diye açıkladı Jonas, Harmony tekrar çıkmak için döndüğünde.

Yavaşça nefes aldı, kapının kolunu kavrayıp hızla çevirirken ona dönmeyi reddetti.

Jonas yumuşak bir sesle, "Dün gece Pinon'da bir cinayet işlendi," dedi. "Birkaç genç kadını kaçıırıp tecavüz ettiğinden şüphelenilen bir barmen

bölgede. Boğazı kesilmişti."

Yavaşça ona döndü.

"Bu yüzden mi buraya geldin?" Lance, o bir şey söyleyemeden tersledi.

Harmony şaşkınlıkla ona baktı. Adam öfkeliydi. Gözleri Jonas'a dikilmişti, parmakları onu kendine çekmek için bileğine dolanırken vücudu gerilmişti.

"Onun bu." Jonas omuz silkti, bakışları Lance'in tutuşunda keskinleşti. "Kapanıştan sonra barın arkasında öldürüldü ve ertesi gün işverenin bulması için bırakıldı. Önceki cinayetlerine uyuyor."

"Şüpheli cinayetler," diye hatırlattı ona tatlı tatlı. "Kanıtınız yok ve ben de suçlamaları reddettim."

"Demek öyle." Alaycı bir tavırla başını eğdi. "Ama ikimiz de gerçeği biliyoruz. Dün gece neredeydin?"

"Benimle," diye tersledi Lance. "Bütün gece."

"Bunu biliyor Lance," diye mırıldandı Harmony usulca. "Beni takip ediyor ve bahse girerim geceleri de evi izliyorlardır."

Jonas'ın gri gözlerinde eğlence parıldıyordu. "Ve ikimiz de senin kaçıp gitmekte ne kadar iyi olduğunu biliyoruz." Duvardan doğruldu, Yine de ellerini ceplerinde tutuyordu.

İhtiyaç olduğunda Jonas'ın zeki olamayacağını kim söyledi?

"Ofisimden defol Jonas," diye hırladı Lance o zaman. "Harmony'nin dün gece benimle olmadığına dair hiçbir kanıtın yok ve ben de onun orada olduğuna dair ihtiyacım olan tüm kanıtlara sahibim. Artık onun üzerinde herhangi bir yargı yetkiniz yok."

"Suç mahalline gittin mi?" diye sordu Jonas'a.

Jonas aniden başını

salladı. "Kokum orada

mıydı?"

Dudakları gerildi. Onu orada yakalamıştı ve bunu biliyordu. Ne yazık ki geçmişte işlediği bazı cinayetlerde onun kokusu yoktu ve o da bunun farkındaydı. Ölüm, bu konuda inanılmaz derecede ustaydı. kendini saklıyordu.

"Hayır. Kokun orada değildi," diye itiraf etti, sesi öfkeyle koyulaşmıştı.

"O halde beni suçlamaya hakkınız yok." Kadın zaferle gülümsedi.

"Görünüşe göre katilinizi başka bir yerde bulmanız gerekiyor."

Jonas'ın bakışları Lance'e kaydı, dudakları alaylı bir eğlenceyle kıvrılırken gözleri alaycıydı.

"Topuklarının bir boka yaradığı yok, değil mi?" Jonas ona eğlenen bir hoşgörüyü sordu.

"O bir hayvan değil, o yüzden bunu yapmasını beklemiyorum." Lance, elindeki Sanki yanında duran silaha uzanacağından endişeleniyormuş gibi onu tutuyordu. Bu çok cazipti ama kendini kontrol etmesi bundan daha iyiydi.

Jonas homurdanarak, "Çiftleşme iyi gidiyor o zaman?" diye sordu.

Lance'in öfkesi hemen kabardı. Harmony bunun kokusunu alabiliyordu, bir yangına dönüşme potansiyeli olan sıcak bir alev gibi yanıyordu.

Lance onu sessizce, "Jonas, oyunların yorucu olmaya başladı," diye uyardı.

Jonas'ın dudakları onları yakından izlerken kıvrıldı.

zayıflık. Harmony onun onları incelediğini, yararlanacak bir açık aradığını hissedebiliyordu.

"Daha önce de söylediğim gibi, sadece durumu kontrol etmek için uğradım." O Sonra omuz silkti, sanki bir kardeş ziyareti sıradan bir şeymiş gibi. "Sizi işinizle baş başa bırakayım." Bakışları Harmony'nin üzerinde keskinleşti. "I

Yerinizde olsam kesinlikle Raider'ın GPS'ini tamir ettirirdim. Bundan dolayı herhangi bir komplikasyonun ortaya çıkmasını istemeyiz."

Ellerini ceplerinden çıkarıp kapıya doğru yürümeden önce alaycı bir tavırla başını salladı. Harmony odadan çıkarken ona veda etme zahmetine girmede ama kapı kapanana kadar gözünü ondan ayırmadı geniş sırtının arkasında.

Lance onun kolunu bırakırken, "Günün birinde onu ofisimden kovacağım," diye düşündü. "Şimdi, Davy'nin sorunu ne?"

"Pinon'a gitmemiz gerekiyor." Tamirci hakkındaki soruyu geçiştirdi. "Olay yerini görmem gerekiyor."

Lance kabaca nefes verdi. "Bunu zaten düşünmüştüm. Şerif Grasse ile temasa geçip o tarafa doğru gittiğimizi bildireceğim."

"Bu bir tesadüf olamaz, Jonas bunu biliyor," dedi sonunda. Jonas onlara haber verdiği anda cinayetin sonuçları kafasına dank etmişti. "Birisi benim kim olduğumdan şüpheleniyor."

"O zaman kim olduğunu bulmamız gerekecek," derken sesi alçalırken, uykulu ve aç bakışları onu yiyip bitiriyordu. "Ben Şerif Grasse'ı bulurken sen de raporunu hazırla, sonra Pinon'a gideriz. Çok geç olmadan dönmek istiyorum."

Şerif Grasse, kırk yaşlarında, sert tavırlı ve nazik ela gözlü bir kadındı. Gözlerinin kenarlarında karga ayakları kırışmış ve dudaklarının kenarlarında gülme çizgileri oluşmuştu. Ama Harmony ve Lance küçük bir arabanın arkasına yanaştıklarında

İlçe sınırının hemen içinde küçük bir bar olan Drink Em Up'a ev sahipliği yapan çimento bina.

Koyu mavi Raider'ından indi, kapıya yaslanırken gözlüklerini gözlerinden çekti.

"Lance, seni tekrar görmek güzel." Ona doğru adım atarken gülümsemesi dostçaydı.

"Katie, Ben ve çocuklar nasıl?" Lance gülümseyerek karşılık verdi, Katie'ye olan aşinalığı her halinden belliydi.

Onlar birbirlerine hoş beş ederken Harmony sessizce durdu ve sosyal nezaket karşısında sabırsızlığını sürdürdü. Bu da suikastçının bir başka artısıydı. Ölüm hiçbir zaman bir hedefe çocukların iyi olup olmadığını sormamıştı.

"Katie, Harmony Lancaster ile tanış, kendisi Irk İşleri Bürosu'ndan geçici görevle geldi." Lance sonunda onları tanıştırdı. "Harmony, Katie Grasse, Otero İlçe Şerifi."

Harmony soğukkanlılıkla başını salladı. "Şimdi olay yerini görebilir miyim?" diye sordu sessizce.

Şerif Grasse'ın gözleri eğlenceyle parlıyordu.

"Bana şu Wyatt denen adamı hatırlatıyor, Lance," diye . "Her şey iş. Bu bir Irk meselesi mi?"

Harmony onun yerine, "Bu bir ırk meselesi," diye cevap verdi. "Ve Jonas tam bir kedicik. Sadece onu nasıl idare edeceğinizi bilmeniz gerekiyor."

Diğer kadın şaşkınlıkla ona göz kırptı ve ardından dudaklarından bir kahkaha döküldü.

"Devam et o zaman." Omuz silkti. "Soruşturma birimi çoktan bu işin üstesinden geldi. Geriye pek bir şey kaldığını sanmıyorum."

Harmony, Lance ve Şerif Grasse'den uzaklaşarak kan kokusunu kapının hemen arkasındaki çöp kutusuna kadar takip .

"Olay yerinin fotoğraflarını getirdin mi?" Lance'in onları istediğini biliyordu.

Dizlerini bükerek asfalttaki kanlı lekenin yanına eğildi ve orada gördüklerine dayanarak yaranın açısını ve derinliğini hesapladı.

"bakalım." Dosya sert bir ona uzatıldı.

Harmony dosyayı açarak cesede baktı. Sade yüz hatları, keskin bir burun ve boğazı kesinlikle kesilmişti. Ama bir cinayet için açığı yanılttı. Jonas'a ait bir şey fark etmeliydim.

"Katiliniz maktulden daha uzundu," diye mırıldandı. "Kurbanın boyu ne kadardı?"

"Altı ayak." Otero şerifi onun yanında diz çöktü. "Nasıl anladınız?"

"Kesiğin açısı." Tırnağını yaranın üzerinde gezdirdi. "Katilin kurbanla olan boyuna göre yaralar farklı olacaktır. Basınç noktalarındaki kesiğin derinliği önemlidir. Eğer barmen 1.80 boyundaysa, katiliniz birkaç santim daha uzundu. Belki altı-üç ya da -dört."

"Adli tabip hâlâ cesedi inceliyor ama Büro müdürünüz de cesedi inceledi. Bundan bahsetmedi," diye yorum yaptı Grasse.

"Bıçakları benim bildiğim gibi bilmiyor." Harmony dosyayı ona geri uzattı. "Silahın Özel Kuvvetler'e ait bir K-bar olduğunu tahmin ediyorum."

Katil aslında bir Irk olabilir. Ya da bir Konsey askeri. Özel Irklar için sadece öldürdüklerini tespit edebilmeleri için eğitim protokolleri geliştirilmiştir.

Harmony cebinden bir çift lateks eldiven çıkardı ve aşağı uzanmadan önce bir tanesini taktı. Parmaklarını eldivenlerin üzerinde kan lekesini burnuna götürmeden önce. Bulduğu tek şey eski kanın çürümüş kokusuydu.

Yüzünü buruşturarak ayağa kalktı ve gözlerini lekeye dikti.

"Suç birimi herhangi bir kanıt buldu mu?"

"Hiçbir şey yok. Kan ve ceset dışında elimizde bir şey yok." Şerif iç çekti. "Bir Breed'e kontrol ettirmenin bize bir ipucu vereceğini umuyorduk."

Harmony başını salladı. Cinayeti işleyen her kimse dikkatli davranmış ve özellikle de onun yöntemini kullanmaya özen göstermişti.

Grasse o zaman, "Bu, son birkaç yıl içinde Amerika'da işlenen birkaç cinayete benziyor," demişti. "Kolluk kuvvetlerinin aleyhinde kanıt toplayamadığı şüpheli tacizciler. Elimizde bir Elimizde seri katil var." Ya da

gündemi olan bir taklitçi.

Harmony gözlerini Lance'e kaldırdı, başını eğip konsantre olmasını izledi. Ne düşünüyordu acaba? Bazen onun başka kimsenin duyamayacağı bir şey duyduğuna yemin edebilirdi.

"Bu farklı," diye cevap verdi sonunda. "Kesiğin açısı, derinliği ve yöntemi... Bu bir taklitçi."

Lance ona uyarıcı bir bakış atarken Grasse'ın gözleri kısıldı.

"Dediğim gibi, bıçakları bilirim." Harmony omuz silkti. "Ve bıçaklarla yapılan öldürmeleri inceliyorum. Güven bana, bu farklı. Adli tabibiniz Diğer cinayetleri yakından incelemek isterse bunu doğrulayabilir. Elinizde ne var bilmiyorum ama bu bir kanunsuz cinayet değil."

Daha çok bir tuzak gibi görünüyordu.

Grasse yorgun bir nefes verdi. "Adli tabip, Müdür Wyatt'ın isteği üzerine diğer cinayetleri incelemeye başladı bile. Bu olasılığı ortaya atan oydu."

Jonas bunu neden yapsın ki?

Harmony başını eğmiş, şerifin yorumunu anlamaya gözlerini koyu lekeye dikmişti.

"Bunlar olay yeri resimlerinin kopyaları mı Katie?" Lance o zaman sordu. "Mümkünse onları saklamak istiyorum; belki Harmony daha sonra onları inceleyip bir şeyler bulabilir."

"Evet, bunlar kopya." Dosyayı . "Umarım bir şeyler bulursunuz. Bert Feldon pek sevilmezdi, ama ölünceye kadar mahkum edildi, nefes almaya hakkı vardı."

Eğer masumsa nefes almaya hakkı vardı ama Harmony bu düşüncüyü kendine sakladı. Bu noktada bunu söylemenin hiçbir yolu yoktu.

"Evinde bir şey buldunuz mu?" diye sordu şerife.

Şerif Grasse başını salladı. "Temizdi." Sonra saatini kontrol etti ve kabaca nefes verdi. "Gitmem gerekiyor, ama başka bir şeye ihtiyacınız olursa bana haber verin."

"Tekrar teşekkürler Katie, Ben'e selam söyle." Katie veda etmek için elini kaldırdığında Lance başıyla onayladı ve döndü.

Şerif aracına doğru ilerlerken Harmony, "Gitmeye hazırım," dedi. Harmony, Raider'ına doğru ilerlerken Lance'e bakmayı reddetti.

"Jonas sana komplo kurmaya çalışır mı Harmony?" Lance'in sorduğu soru onu şaşırtmamıştı.

Raider'ın kapısını açtı ve koltuğa kayd. Parmaklarını yorgun bir şekilde saçlarının arasından geçirdi.

"Jonas'ın artık ne yapacağını bir bilsem." İç çekti. "Ama o cinayeti o işlemedi." Ancak emri vermiş olabilir.

Harmony, Broken Butte'a dönüş yolculuğu boyunca sessiz kaldı, başını çevirmiş, bakışlarını pencerenin dışındaki manzaraya dikmişti.

Lance'le birlikte Raider'ın içinde kapana kısılmış olmak, ona işkence eden tahrik için cehennem gibiydi ve net düşünmeyi neredeyse imkânsız hale getiriyordu.

Lance Raider'ı evin önünde durdurduğunda Harmony araçtan atladı ve etrafından dolandı.

"O cinayeti ben işlemedim," dedi ona, içinde yanmaya başlayan öfkeyle. Öfke ve uyarılma, hayal kırıklığı ve kızgınlık, içini kemiren açlıkla birlikte birikmeye başlamıştı.

"Öyle olduğunu hiç düşünmemiştim," dedi adam onun arkasından ilerlerken. Ön kapıya doğru ilerlerken evin anahtarları elinde şingirdadı.

"Peki bunu nasıl buldun?" diye tersledi ve ona ters ters baktı. "Senin haberin olmadan evden sızışamayacağım kadar iyi olduğunu mu sanıyorsun? Güven bana Lance, bunu yapabilecek kadar iyiyim."

"Evet. Yeterince iyisin." Adam başını salladı, yüz ifadesi ciddiydi ama eğer yanılmıyorsa yüzündeki eğlenceyi görebiliyordu. gözlerinde parıldıyordu.

"Sen nereden bileceksin ki?" Verandaya çıktıklarında ve Lance kapının kilidini yavaşça açtığında .

Bir şerife göre fazla güveniyordu, diye düşündü. Ondan hemen şüphelenmesi gerekirdi, hemen savunmaya geçmesi değil.

Eve temkinli adımlarla girdi, Lance arkasından içeri girerken bakışları hızlıca giriş yolunu, mutfak/yemek odasını ve oturma odasının alt katını inceledi.

"Güvenlik sistemleri atlatılabilir, Lance," diye sert bir şekilde hatırlattı ona.

"Ama rüzgarlar olamaz."

Harmony, Lance'in odasından yaşlı bir adam çıkarken dönüp baktı; eğik bacakları geyik derisinden bir pantolonun içindeydi ve siyah Metallica gömleği vücudunun üst kısmını örtüyordu. Uzun gri saç örgüleri göğsüne düşüyordu ve Lance onu yakaladığında buruşuk yüzü bir gülümsemeye dönüştü.

Harmony'nin eli silahının üzerinde.

"Sakin ol, vahşi kedi," dedi ve iç çekti. "Büyükbabam Joseph Redwolf ile tanışın. Büyükbaba, bu-"

"Suikastçı." Siyah gözleri gülümseyerek kırışırken yavaşça öne doğru kaydı, başı eğildi, boğumlu elleri pantolonunun geniş ceplerini itti. "Bir katile benzemiyor, torunum. Belki de bu durumda, rüzgârlar yaşlı kulaklarıma tüm sırları fısıldamamıştır. Sen ne düşünüyorsun?"

"Sanırım bir içkiye hazırım," dedi Lance ve tekrar içini çekti. "Çok uzun, çok sert bir içki. Bana katılmak isteyen var mı?"

BÖLÜM 11

"Çok güzel bir kadın, torunum. Dünya sana iyi ," diye yorumladı Joseph, Lance ikinci içkisini doldururken ve bu günün ne zaman biteceğini merak ederken.

"Yine başlama büyükbaba," diye .

Joseph kıkırdadı, ona eski günlerini hatırlatan kaba bir sesle. büyükbabasının yaşındaydı. Yaşlı adama döndü ve onu izledi. yakından. Joseph son zamanlarda pek hareket etmiyordu. Evde normalden çok daha fazla zaman geçiriyordu.

"Ah, sonunda görmek güzel." Joseph başını salladı. Sıkıca. "Toprak onun adını sizinkiyle birlikte fısıldıyor ve onun zevkinin müziği iyiye işaret. Birlikte çıkacağınız yolculuk sizi zorlayacak bir yolculuk olacak."

Lance buna homurdandı. İçlerinden birinin rüzgârdaki fısıltılardan bir anlam sevinmişti, çünkü hiçbir ilerleme kaydedemediği kesindi.

"Ama bu tehlike getiren bir şey." Yusuf şimdi onu dikkatle izliyordu. "Ölüm fısıldıyor ama kan değil. Bazı zamanlar rüzgârlar diğerleri kadar verici değildir."

Lance'in rüzgârlarla taşınan mesajlarla savaşmasının nedenlerinden biri de buydu. Asla cevaplar yoktu, sadece daha fazla soru vardı.

"Sana getireceği sırlarla hâlâ savaşıyor musun torunum?" Yusuf sonunda üzüntüyle sordu.

Lance yorgun bir şekilde içini çekti. "Deniyorum, Büyükbaba." yaşlı adama dikti. "Ama dediğin gibi, bazen rüzgârlar diğerleri gibi vermek."

Yusuf yavaşça başını salladı. "Ama önemli olan şeyi duyabiliyorsun. Onun senin kadının olduğunu ve tehlikenin seni takip ettiğini biliyorsun. Bunlara kulak verirsen, bunu atlatmanı sağlarlar."

"Ya da öldüğümü görürsün," diye mırıldandı Lance içkisini geri savurmadan önce.

"Ölümünle ilgili bir çığlık duymuyorum." Yusuf omuz silkti. "Eğer ölürsen, bu senin cehaletin yüzünden olacak, dünyanın iradesi yüzünden değil."

Bu onun büyükbabasıydı, sonuna kadar sempatikti.

"Bir şeylerin hâlâ benim elimde olduğunu bilmek güzel," diye homurdandı Lance hayal kırıklığıyla. "Ben de merak etmeye başlamıştım."

Büyükbabası bu yorum karşısında kıkırdadı.

"Sadece uğrayıp genç kadınınızla tanışmak istemiştım," dedi Yusuf o zaman. "Rüzgârdaki çığlıkları neden duyduğumu şimdi anlıyorum. O yaralı bir kadın, değil mi?"

Yaralı, Harmony'nin içinde hissettiği şey için hafif bir kelimeydi. Bazen onun kâbuslarını hissedebiliyor, onu yönlendiren acıyı ve kimseye ihtiyaç duyma korkusunu hissedebiliyordu.

"Evet. Öyle." Yüzünü buruşturmadan önce bardağı bara vurdu Sıkıca. "Jonas onu buraya getirdi ve içimde onunla çok tehlikeli bir oyun oynadığına dair bir his var."

"Ah evet, Jonas Wyatt." Yusuf içini çekti. "O zor bir adam. Genç Aslan. Olduğu şeyle ve ruhunun özlemini şeyle savaşıır. Bir savaşçı kendisinin böylesine temel bir parçasıyla savaştığında sık sık başkalarını incitir. Derslerini zor yoldan öğrenmek onun kaderi."

"Böyle devam ederse yumruğumun ucunda," diye tersledi Lance. "Oyunlarından bıkmaya başladım. Özellikle de Harmony ile oynadığı bu oyundan."

"Onu sizden almak isteyen pek çok güç olduğunu düşünüyorum, Torun. Sadece Jonas değil. Soru şu ki, onların Sadece sana ait olanı mı alacaksın?" O zaman Yusuf ona sordu. "Anlayış bir erkekte iyi bir özelliktir. Ancak bazen bir erkek, kadınına gerçekten de onunla boy ölçüşebilecek kadar güçlü bir erkek olduğunu göstermelidir. Bazen de kadına, tehlike geldiğinde bilmesi gerekenleri öğretir. onun adını fısıldıyor. Belki de bunun üzerinde düşünmelisiniz."

Lance bir kez daha küfrederek büyükbabasına baktı. Joseph Redwolf sessizce, konuşmaya meyilliydi. Öylece ortaya çıkıp size bir şey söyleyemezdi. Her şey bir ders ya da çözülmesi gereken bir bulmaca olmalıydı.

"Akşam yemeğine ne dersin?" Lance ortamı yumuşatmanın bir yolu olarak bunu önerdi. Her zamanki gibi, cevaplar ya ona gelecekti ya da hayat, büyükbabasının ne demek istediğini anlamasına yetecek kadar güçlü bir şekilde kıcına tekme basacaktı yapmaya çalışıyordu.

"Akşam yemeği güzel ama Megan'a seni gördükten sonra onunla ve genç Irklarıyla yemek yiyeceğime söz verdim. Senin için endişeleniyor. Şu anda senden uzak kalmak onun için kolay değil ama bunu ondan neden istediğini şimdi anlıyorum. Genç dişi aslanınızın içinde hapsolmuş duygular onu bunaltabilir."

"Evet. Yaparlardı." Kahretsin, neredeyse onu eziyorlardı ve o empatik değildi. "Meg'e sevgilerimi ilet, büyükbaba. Onu yakında göreceğimi söyle."

"Bunu ben yapacağım." Joseph ön kapıya doğru ilerlerken başıyla onayladı. "Sen de genç kadını yanından ayırma Lance. Onu takip eden tehlikeye saldırma şansı verme. Senden başka gerçek dostu yok. Henüz."

Ve bu son şifreli yorumla Joseph ön kapıya doğru ilerledi ve kendini dışarı bıraktı. Lance kendine bir içki daha doldurdu. Uzun bir akşam olacaktı.

Harmony'nin hayvan duyularını kutsadığı zamanlar olduğu gibi, onlara lanet ettiği zamanlar da vardı. Eve girdiğinde Lance'in varlığını kaçırdığını fark etti. Büyükbaba kendine lanet ettiği anlardan biriydi.

Ne pahasına olursa olsun uzak durulması gereken bazı insanlar vardı, çünkü onlar doğanın, etraflarındaki toprağın bir parçasıydılar. Yeryüzü onlarla konuşuyordu. Aslan kısmı Joseph Redwolf'ta bunu fark etti. O yeryüzünün bir çocuğuydu, onunla tamamen uyum içindeydi ve bu nedenle başkalarının göremediğinin ötesini görebiliyordu. Torunu Megan Arness gibi ama ondan farklıydı.

Harmony normalde onu bir medyumun varlığına dair uyarı o ince güç değişimini fark etmemişti. Ama aynı zamanda bir şeyleri görmeden, bir şeyleri bilmeden görenlerin olduğunu da biliyordu. savunmasını kırıyordu. Lance'in büyükbabasının da bu insanlardan biri olduğuna dair bir his vardı içinde. Lance'in de öyle olup olmadığını merak etmeye başlamıştı, çünkü onun savunmasının altından bir yol bulmaya devam ediyordu. Bir bakış. Bir dokunuş. Belli bir ses tonu.

Eğer orada daha fazla kalırsa, uzaklaşmanın onu öldüreceğine dair korkunç bir his vardı içinde. Bağlanmak ya da arkadaş edinmek onun tarzı değildi. Kalp ağrısı potansiyeli giderek artıyordu. Ve bir hafta içinde bu potansiyel ciddi şekilde kontrolden çıkmaya başlamıştı.

Gece derinleşirken Harmony odasının karanlığını düşünmek için kullandı. Yere uzanmış, yaptığı egzersizler yüzünden terden sıırılsıklam olmuş bir halde zihnini boşaltmak için mücadele etti. Uyarılmaktan ziyade kaslarının yanmasına konsantre olmak için geri kalanı boyunca yanıyor.

Antrenmanlar boyunca düşünebilirdi. Barmeni kim öldürmüştü? Hangi düşmanın onu vurmak yerine suçu üzerine yıkmak için çalışacağını biliyordu? Burada erişilebilir durumdaydı. Bir keskin nişancının silahından saklanmanın bir yolu yoktu, bu da bunun Konsey tarafından yönetilen bir operasyon olmadığı anlamına geliyordu. Konsey onu istiyordu ama ölmesini değil. Ölüyken işlerine . Başka bir cinayet işlemekten suçlu bulunursa, Jonas'ın onu öldürmekte tereddüt etmeyeceğini biliyorlardı.

Elbette başka düşmanlar da edinmişti. Bir suikastçının bunlardan bir vardır. Ama Harmony dikkatli davranmıştı. Ölüm'ün kişiliği Harmony olarak tasvir ettiğinden çok daha farklıydı. Harmony bir şehir caddesinde yürüyebilir, en iyi mağazalardan alışveriş yapabilir ve en iyi restoranlarda yemek yiyebilirdi. Ölüm ise gecenin karanlığını kullanmak ve gölgelerde saklanmak zorundaydı.

Gözlerinden damlayan teri silerek halıya ve nefes almak için mücadele ederken zorlukla nefes aldı
Başka bir mekik setine başlamadan önce.

Alonzo şehirdeydi. Ölüm'ü biliyordu ama Harmony'yi bilmiyordu. Teşkilatta bir Breed olduğunu biliyordu ama ikisini birbirine bağlasaydı, ayrıntılı bir komplo sahnelemezdi. Piç kurusu.

Ayrıca Alonzo'nun sırlarını, Konsey'le olan bağlarını ve on yıl önce Fransa'daki operasyonu bildiğine dair hiçbir fikri olamazdı.

Bunların hiçbirisi mantıklı değildi.

Kaşlarını çatarak tavana baktı, temeli olmayan bir şeyi çözmeye çalışıyordu. Öldürülen barmenin garip bir olay olma ihtimali her zaman vardı ama Harmony bu tür olaylarla ilgilenmiyordu. tesadüfler. Onlar onun için yoktu. Onun için

ölümden başka hiçbir şey yoktu.

Bunu düşününce göğsünü sıkan acı neredeyse nefesini kesecekti. Yirmi beş yaşındaydı. Bu yılların yirmisi öldürmekle geçti.

Ellerini yerden kaldırdı ve onlara baktı, odanın neredeyse karanlığında bile kanı gördü. Çok fazla kan
Ellerinden dökülüyor, ruhunu ve dokunduğu her şeyi lekeliyordu.

Dokunduğu herkes.

Tanrım, onun burada ne işi vardı? Yarı histerik bir kahkaha neredeyse dudaklarının arasından geçiyordu. Bunu yapabileceğini ona düşündüren neydi? Jonas'ın ona sunduğu özgürlüğe sahip olabileceğini.

Altı ay. Onun asla altı ay dayanamayacağını biliyordu. Geçmişinin onu takip edeceğini, bulacağını biliyordu ve o da tam olarak bunun olmasından korkuyordu.

Orada yatarken, kapı kolunun dönme sesi silahını yanından çekip dizlerinin üzerine çökmesine neden oldu, kapı içeri doğru sallanırken emniyet kilidi açıldı.

"Delirdin mi sen?" diye bağırdı Lance'e öfkeyle ayağa kalkarken. "Bunu asla yapma. Asla."

Kapı aralığında durmuş, bir elini pervaza dayamış odaya bakıyordu. Koridordan gelen ışık onu gölgeliyordu, Ama bunun kendisini açıkça ortaya koyduğunu biliyordu. Rahat pamuklu tişörtünü ve ona uygun boxer'ını giymişti, terden ıslanmıştı, vücudunun hiçbir yeri onun bakışlarından saklanacaktı.

Meme uçları kumaşa bastırıyor ve klitorisi zonkluyordu. beklentiyle ona bakıyordu. Gömleksiz. Tanrım, bir gömlek bile giyemez miydi? Onu şehvetle nefes nefese kalmaktan kurtaran tek şey adamın gölgede kalması ve ayrıntıları görememesiydi.

Ama kokusunu alabiliyordu. Ve onun kokusu çok sıcaktı. Çöl sıcağı ve fırtınalı rüzgârlar. Bu kombinasyon dilindeki bezelerin daha da şişmesine ve uyarılmanın tatlı tadının ağzına yayılmasına neden oldu.

Harika. Harika, diye düşündü. Bunu elinde tutmayı başarmıştı. İki gün boyunca çiftleşme ateşi kontrol altında tutuldu, sadece çıplak bir göğüs ve onun kokusuyla gafil avlanmak için.

"Orada öylece duracak mısın?" Komodine doğru yürüdü ve en azından kendine bir ışık vermek için ışığı yaktı.

onu görmenin avantajı. Çoğu Irkın aksine, gece görüşü pek de olağanüstü sayılmazdı.

Belki de ışıkları kapalı bırakmalıydı.

Onu izlerken kıpırdandı, sert göğüs kasları dalgalandı, kot pantolonunun düğmeleri açılmış bandı gözlerini çekerken karın kasları sıkılaştı.

"Terden sıırıslıklam olmuşsun," diye gözlemledi. "Burada yatıp bir iblis gibi çalışmak benim yatağımda olmaktan daha mı iyi?"

"Evet!" Hayır.

Parmağını kıza doğru sallarken yüz ifadesi azarlayıcı bir hal aldı. "Yalan söyleyen küçük kızların kıcına şaplak atılır," diye onu uyardı.

Bu onu etmedi. Etmedi.

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu ve ona ters ters baktı.

"Yerinde olsam bunu denemezdim," diye homurdandı.

"Ne? Seni pataklamak mı?" Dudaklarını çekiştiren çarpık gülümseme saf bir şehvetti. "Söz veriyorum bebeğim, bundan zevk alacaksın."

Gerçek bir hırlamaya iki saniye uzaklıktaydı. Ve Irk'ın klişelerine uymaktan o kadar nefret ediyordu ki.

"Tam olarak ne istiyordun?" diye sordu dişlerini sıkarak.

"Tam olarak mı?" Alaycı bir şekilde kaşlarını kaldırdı. "Buna cevap vermemi istediğine emin misin?"

Saate baktı.

"Saat gece yarısını geçti. Sabah çalışman gerekmiyor mu?"

"Öyle değil ?" diye cevap verdi, sesi ipeksi bir koyuluktaydı ve nasırlı avuçlarının teninde yarattığı etkinin neredeyse aynısıyla kadının duyularını okşuyordu.

Yatak odasına adım attığında, etrafındaki hava aılıkla titreşiyordu.

Tanrım, onun hakkında ne yapacaktı?

"Lance, lütfen." Geri çekildi, şimdi umutsuzca ona bakıyordu. "Yatağına git."

"Benimle gel Harmony," diye fısıldadı, yaklaşırken teninin koyu tik rengi parlıyordu. "Yine uyurken sana sarılmama izin ver. Sana göz kulak olacağım, bebeğim."

Bunun cazibesi teninde bir ürperti yarattı. Geçen gece uyurken ona sarılmıştı. Elinde değildi, kendini tutamadı. Sadece uyumak istemişti ama daha önce kendini durdurabildiğinde onu bekleyen uçuruma düşmüştü. Ve bunu rüya görmeden yapmıştı.

Başını salladı, saçlarının omuzlarına döküldüğünü, zaten hassas olan tenini okşadığını ve ona onun dokunuşunu hatırlattığını hissetti.

Her saniye biraz daha yaklaştı, ta ki ondan birkaç santim uzakta durana kadar, vücudunun sıcaklığı onu sarmaladı. Adamın sıcaklığı onu sarana kadar üşüdüğünü bile fark etmemişti.

"İslenmişsin bebeğim," diye fısıldadı, eliyle gömleğini kavrayıp yukarı çekti. "Dur sana yardım edeyim."

Harmony şaşkınlıkla ona gözlerini kırıştıtırırken gömlek kafasını temizledi. Bunu ona nasıl yapmıştı?

"Lance." Ellerini adamın çıplak göğsüne bastırdı, sonra inledi, avuçlarının adamın vücudundaki ısıyı emdiğini hissettiğinde yenilginin sadece saniyeler uzakta olduğunu fark etti.

"Evet, hisset bunu," diye mırıldandı. "Seni ısıtmama izin ver, bebeğim."

Harmony dudaklarının çaresizce ayrıldığını, tüm vücudunun gerildiğini hissetti, öpücüğünün vahşi sıcaklığına hazırlanıyordu. Bunun yerine, ağzıyla dudaklarını okşamakla yetindi.

Elleri beline doğru kaydı, nasırlı avuç içleri ateşli bir zevkle okşayarak göğüslerinin kabarık tümseklerini kavradı. Başparmakları göğüs uçlarını okşadı ve kadın nefes nefese kaldığını hissetti.

Onun dokunuşu için nefes nefese kalmıştı. Vücudundaki tüm sinir uçlarının zonkladığını ve beklediğini hissederken elleri adamın bileklerini .

Başparmağı ve işaret parmağı meme ucunun sert ucuna erotik bir baskı uygularken sarsıldı ve midesine doğru yanan bir zevk dalgası gönderdi. Bu his karşısında nefesi kesildi. tırnaklarını bileğine geçirdi.

"Bunu yapmaya devam edemeyiz." Ağlaması zayıftı, yalvarıyordu. "Bunu bana yapma, Lance."

"Ne yapacağım? İhtiyacın olduğunu kabul ettirmek mi?" Dudakları Harmony'nin çenesinde gezindi ve ardında ateş bıraktı. "Benim hissettiklerimi hissettirmek mi, Harmony? I Senin için yan bebeğim. Benim için yan."

Alevlerin sürekli olarak onun içini yediğini, iradesini ve savunmasını parçaladığını bilmiyor muydu?

"Sadece benim için hisset Harmony," diye mırıldandı. "Sadece kısa bir süre için."

Dudakları onunkilere döndüğünde, eriyerek içine girdi ve onu inkâr edemeyeceği bir özlem ve coşkuyla öptü. Derin, yudum yudum öpücükler. zihnini uyuşturdu ve duyularını döndürdü.

"İşte, tatlım." Geri çekilirken sert ve kaba bir şekilde nefes alıyordu, gözlerini açmak için mücadele ederken bir eli gövdesinden aşağı, karnının üzerine doğru kayıyordu.

Bir saniye sonra avuç içi kalçalarının arasına kaydı ve baş döndürücü bir zevk dalgasının içinden geçtiğini hissettiğinde vücudunun ağrıyan merkezine bastırdı.

Avucunu yerinde tutarak kalçalarını sıkmaktan kendini alamadı. Avuç içi amının üzerinde sıkıca kavranmıştı, avucunun topuğu klitorisine karşı, yıkıcı sonuçlarla ona karşı öğütüyor.

Ellerinin altındaki teni ısınmıştı, dudaklarının altında boynunun güçlü sütunu onu çağırıyordu. Teni erkek uyarılması tadındaydı ve Diline yapışan ve altındaki bezlerden dökülen hormonla karışan ısı. Sarhoş edici lezzet daha fazlası için uzanmasını sağladı, duyuları canlanırken dişleri adamın tenini tırmaladı.

Savunması dağıldı, ikisinin ortak açlığının ağırlığını taşıyamadı. İçinde kabaran açlık ve ihtiyaçla savaşma mücadelesi, onun kollarında verilemeyecek bir mücadeleydi.

"İşte bebeğim," diye fısıldadı köprücük kemiğine doğru, başı alçalıyor, avucu klitorisini alevlendirip boxer tarzı külotunun yumuşak pamuğunu ona doğru bastırırken, hatasız bir şekilde meme uçlarının sert tepelerine yöneliyordu. Adam elini kıza doğru bastırdı ve kızın dudaklarından sert bir çığlık kopararak parlak zevk patlamaları yaşamasına neden oldu.

Onun içinde kaybolmuştu. Bir dokunuşla pes ediyordu ve umurunda bile değildi. Geçmiş, şimdiki zaman, onu çevreleyen tehlike, hepsi Etrafında çözülme tehdidi vardı ve çözüldüğünde öleceğini biliyordu. Bunu yapamazdı. Açlığının hayatında bulduğu tek iyi şeyi yok etmesine izin veremezdi.

Lance'i sevmek bir zayıflıktı. Onu öldürtebilecek bir zayıflık.

"Hayır." Ondan uzaklaştı, bunu yapacak gücü nereden bulduğundan emin değildi.

Yatağa doğru tökezleyerek uzandı, gömleğini yerden çekip aldı ve kurtulmak için mücadele ederken göğüslerine dayadı

ondan.

Aralarında odanın uzunluğu varken döndü, ağır ağır nefes alan, başı eğik, elleri havada adamın sırtına baktı. kalçalarına yaslanmıştı. Kontrol için savaşıyordu; bunu vücudunun her kasında görebiliyordu.

Adam ona döndüğünde, mavi gözlerinin parlaklığı ve yüz ifadesindeki vahşilik karşısında irkildi.

"Daha ne kadar kaçabilirsin Harmony?" Sesi sert bir törpüydü. "Altı ay dayanabilir misin, bebeğim?"

" zorundayım," diye haykırdı, adamın yüzündeki ifadeden, açlık ve ihtiyaçtan, düşeceğinden emin olmasından nefret ediyordu. "Anlamıyor musun, Lance? Buna sahip olamam. Doğanın ne istediğı ya da benim ne istediğim önemli değil. Buna sahip olamam."

Yumruklarını gömleğinin eteklerinde sıktı, ona geri dönme, ona dokunma ihtiyacını zapt etmek için savaştı.

"Peki neden sen anlamıyorsun?" diye karşılık verdi. "Sert kışlı suikastçı olduğun mi? Tek başına savaşmak zorunda olan zavallı küçük Breed. Bu saçmalık ve sen de bunu biliyorsun."

"Hayır, bu saçmalık değil," diye öfkeyle karşılık verdi. "Gerçek bu, sadece bunu göremeyecek kadar azgınsın."

"Oh, azgınlık hakkın var, bebeğim. O kadar sertim ki Seni bir hafta boyunca hiç bırakmadan becereceğim. Ve sonsuza dek böyle çekip gidersem lanetleneyeceğim. Sen benim dostumsun. Yapabileceğini mi sanıyorsun? sadece uzaklaşmak mı? Öylece gidecek mi?"

Adam ona bağıırken irkildi, sesinin çakıllı tınısı artan hayal kırıklığı ve öfkesine tanıklık ediyordu.

"Bu sadece şehvet." Elini havada gezdirdi, buna inanmak için kendisi kadar çaresizdi. "Kimyasal bir reaksiyon. Gececektir."

"Ve sen sadece kendini kandırıyorsun."

Adam hızla ona doğru yürürken Harmony ondan kaçmak için sıçradı, eli bileğini kavradı ve elini kalçalarına doğru çekti.

"Bunu hisset, Harmony."

parmaklarını kot pantolonunun altındaki sert ereksiyonun genişliği üzerinde gezdirirken kadın inledi.

"Bu hiç . Bununla uyanıyorum ve bununla yatıyorum.
Ve Tanrı olsun, eğer bana en az benim kadar ıslak olmadığını söylemeye kalkarsan, yanıldığını kanıtlamak için olduğun yerde sikerim."

". "

"Geçmeyecek," diye havladı onu yakaladığı gibi hızla geri çekilirken.

"O zaman yapmak zorundayım," diye fısıldadı, onu parçalayan ihtiyaçlardan dolayı acı çekiyordu. "Anlamıyor musun, Lance? Hayatımdaki herkes arasında, ona dokunan tek iyi şey sensin. Benden bunu yapmamı istiyorsun.
benim seni yok etmeme izin verme riskini alamazsın. Bunu yapamam. Burada kalamam. Burada asla kalamam. Ölüm avlanır, Lance. Konsey askerleri ve kolluk kuvvetleri de aynı şekilde. Kabul etseniz de etmeseniz de eninde sonunda bulunacağım."

Sustu.

"Senin bir savaşçı olduğunu sanıyordum," dedi sessizce. "Cehennemden ateş ederek çıkan ve onu yok etmeye niyetli canavarları ortadan kaldıran çocuk bir savaşçıydı. Onun büyüdüğü şey tamamen başka bir şey. O çocuk

nasıl yaşanacağını bilirdi. Büyüdüğünde ona ne oldu Harmony?"

"Sadece ölümün önemli olduğunu öğrendi," dedi ona hüzünle. "Çünkü her şeyin bittiği yer orası, Lance. Dokunduğum her şey ölümle sonuçlanıyor."

"Nasıl olur?" diye tersledi. "Çünkü kaçmaya devam ediyorsun Harmony. Belki kaçmayı bırakırsan, sadece bir süreliğine, uğruna savaşımaya değer bir şey bulabilirsin. Ayakta durup savaşmak, saklanıp öldürmekten daha fazla cesaret ister. Bir kez dene bebeğim, belki zaman ayırmaya değer bulabilirsin." Bakışları yine onun üzerinde gezindi. "Belki de senin sorunun budur. Yüzleşmek zorunda olmadığın bir şeyden korkmak zorunda değilsin. Öyle değil mi?"

"Bu doğru değil." Başını çılgınca salladı.

Haklı değildi. Haklı olamazdı. Hiçbir şeyden, hiç kimseden korkmuyordu. O Ölüm'dü.

"Bu doğru Harmony. İnkâr çalışırken mekik çekerek kendinizi öldürürken iyi eğlenceler. Şahsen ben çok daha zevkli bir tedavi gördüm.

Zihin. Ama sen sadece kendi bildiğin gibi yap. Şimdilik."

"Bununla ne demek istiyorsun?" Gözlerini ona dikti Lance'in sabrının hızla tükenmekte olduğu hissiyle savaşıırken şüpheyle.

"Aynen dediğim gibi. Sınav çekmeyi deneyin. Daha çok işe yarıyor gibi görünüyor." Odadan çıkarken gülümsemesi sıkıydı. Tehdit yine de arkasında kalmıştı. Tıpkı pençeleyen, ateşli ihtiyaç gibi.

Yere çökerek sınav çekmeye başladı.

BÖLÜM 12

Lance ertesi akşam eskimiş Raider'ı kendi Raider'ıyla değiştirdi. Ne yazık ki, onunla birlikte geldi. Yaralanmaya hakaret eklemek için, programı da değiştirdi.

O sabah ona değişikliği haber verdiğinde, "Eğer bütün gece ayakta kalacaksam, o zaman çalışıyor da olabilirim," diye terslemişti.

Daha popöler barlardan birinde bir karışıklık ve kavga olduğu ihbarı geldiğinde, neredeyse sevinçten ellerini ovuşturacaktı. Lance arabaya doğru koşarken öne doğru oturdu ve emniyet kemerini zorladı. Kuruluş.

Aylardır iyi bir dövüş yapmamıştı. Ne yazık ki Adrenalin damarlarında dolaşmaya başladı, vücudunda oluşan ısı arttı. Cildi hassaslaştıka ve sinir uçları zonklamaya başladıkça, uyarılma neredeyse kanında bir narkotikti.

Raider tamamen durmadan önce emniyet kemerini atıyor ve kapıyı açıyordu. Adını Lance'i duymazdan gelerek bara ve içerideki kavgaya doğru yöneldi.

"Oh, hayır değilsin." Adam kızın kolunu yakaladı ve kız şaşkınlıkla ona bakarken onu durdurdu.

"Ne?"

"İfadelerini alın!" Dışarıdaki küçük kalabalığa doğru buyurgan bir tavırla işaret etti. "şimdi."

"Ama dövüş..." Tanrım, gerçekten de enerji harcaması gerekiyordu. İhtiyacın midesine kramplar soktuğunu, damarlarında biriktiğini hissedebiliyordu.

"İfadeler," diye hırladı, gözlerindeki bakış kadının tereddüt etmesine neden oldu. "şimdi."

Öfkeyle hırladı, sesi gırtlğından çıkarken köpek dişlerini gösterdi. Kızın elini tutarak defterini kızın eline çarptı.

"Şimdi." Bu ses tonu ilkeldi, öyle tamamen alfa sesiydi ki bir an için şaşırđı. "Hemen şimdi."

O ve diğler yardımcılar barı temizlemeye başlarken, kadın ifadeleri aldı ve bunun adaletsizliğine öfkelenđi.

"Bu hiç adil değildi," diye tersledi adam bir saat sonra bardan çıkarken, gömleğinin yakasından tuttuğı kemikli bir kovboyu bekleyen devriye arabasına doğru sürüklerken şakağında bir çürük oluşmuştu. "Bunu yapabilirdim. yardımcı oldu."

Kaba bir şekilde homurdandı.

"Yardım etmeme izin verseydin gözün morarmazdı," diye karşılık verdi, yumruğı parçalanmış defterin etrafında kenetlenmişti. "Bunu yaptığına inanamıyorum."

Ona körü körüne itaat ettiğine inanamıyordu. nasıl karşılık vereceğini bilmeyen itaatkâr bir pısıırıktı. Hayatında hiç bir erkeğe itaat etmemişti. Neden şimdi başlıyordu ki?

"Tavrınız ciddi şekilde berbat olmaya başladı, Şerif," diye bilgilendirdi onu, mecazi olarak çok derinlemesine bakmamaya çalışarak kuyruğunu kıstırdı ve itaat etti.

"O ifadeleri aldınız mı?"

"Her biri," diye sahte bir tatlılıkla cevap verdi, ilk özür belirtisi olmadan bakışlarını karşıladığında ona ters ters baktı. "Sen beni içeri ."

"Neden?" diye havladı arkasını dönüp Akıncı'ya doğru ilerlerken. "Vücudundaki o öfkeli enerjinin bir kısmını harcayabilesin diye mi? sanmıyorum. Bin şu Raider'a."

Kız geçerken kapıyı sarsarak açtı.

"Bu senin ağzından duyduğum en aptalca şey.

"Adam kapıyı çarparak kapattıktan ve kendi tarafına doğru yürüdüktan sonra tersledi. "Ben köşeye koyup oturmasını söyleyebileceğın bir evcil hayvan değılim."

"Bu bir köpek." Raider'ı vitese takmadan önce anahtarı kontakta çevirdi. "Herkes kedilerin bir boka yaramadığını bilir."

Öfke içinde patladı. "Ben kedi

değılim," diye tısladı.

Kahretsin. Bu sesten nefret ederdi.

Onun dudaklarının arasından geçen sırıtıştan da nefret ediyordu.

"Bunun beni yatağına sokacağını mı sanıyorsun?" Alaycı bir tavırla ona döndü, dudağı alaycı bir şekilde kalktı. "Hiç sanmıyorum, sevgilim. Beni bu kadar kızdırmak için lanet ifadeler almaktan biraz daha fazla heyecan vermen gerekecek."

Lance cevap olarak sadece homurdandı. Ve onun bunu yapmasından nefret ediyordu.

Harmony onu patlatmak için ağzını açtığında, merkezden bir aile içi rahatsızlık ihbarı geldi. Lance bir anda durgunlaştı ve çağrıya cevap verirken öfkeden buzgibi oldu.

"Ne oldu?" Onun etrafında dolaşan öfkeyi hissedebiliyordu.

"Tommy Mason." İsmi ısırarak söyledi. "Eve son ağrıldığımızda karısını neredeyse öldüresiye dövüyordu. Ona dokunmadığına yemin etmişti. Kitaplardaki tüm aile içi şiddet yasalarını aşmayı başarmış."

Harmony yavaşça nefes aldı.

"Belki de bu çağrışı almak için yanlış kişi benim," dedi sonunda. "Bu tür durumlarda pek başarılı olamıyorum, Lance."

Bu gibi şeyler onu şu anki durumuna getirmişti. Dünyadaki canavarların işkence ve cinayetlerinin kelimenin tam anlamıyla yanlarına kâr kalması adaletsizliği. Genç kurbanların şoka girmiş gözlerini ya da genç kadınların kırık, cansız bedenlerini görmek. Adalet her zaman dünyanın kuduz hayvanlarına suçlarının bedelini ödetmiyordu.

"O zaman başlasan iyi olur." Barın otoparkından çıkarken Raider'ı hızlandırdı, sirenleri açtı ve şehrin dışına doğru yöneldi.

"Şerif, ateş açıldı," diye rapor verdi Merkez, Lance hızlı bir dönüş yaparken. "Mason Eyalet Polisi'ne ateş açtı. Şu anda bir rehine durumumuz var."

Lance'in mırıldandığı beddua, Raider bir virajı dönüp Eyalet Polisi araçlarının yanıp sönen ışıkları görüldüğünde ensesindeki tüyleri diken diken etti.

"Raider'da kal," diye sessizce emretti ona. "Ben bununla ilgileneceğim."

"Cehennem gibi," diye soğukkanlılıkla bildirdi ona.

"Bak Harmony, Mason'ın karısının bir çocuğu var. Bunu bir rehine durumuna dönüştürdü ve eğer içiyorsa tahmin edilemez."

"Beni buraya getirme kararını sen verdin." Eğer bir çocuk olsaydı Raider'da kalma şansı yoktu.

"Ve ," dedi sessizce, bakışları aniden yumuşadı, pişmanlığa dönüştü. "Seni bu şekilde riske atmayacağım. Raider'da kal."

"Merak etmeyin Şerif, sizi utandırmayacağım." Gülümsemesinin güven verici olduğunu umuyordu. Şerif bir şey yaparken ona diken batıramazdı.

tamamen beklenmedik bir şey. Neredeyse dokunmadan bile sıcak hissettiriyordu. "Sen kendi işine bak, ben de kendi işime bakayım."

Raider, Eyalet Polisi araçlarının arkasında durdu. Harmony, Lance araçtan inerken onu takip etti ve komutana doğru ilerlerken alçakta durmak için eğildi.

"Yanaşır yanaşmaz ateş etmeye başladı, Lance." Rozetinde Komutan Steven Noonan yazıyordu.

Lance'ten birkaç santim daha kısa olan adam, arabasının açık kapısının yanında eğilmiş, gözlerini eve dikmişti.

"Onu ön yatak odasında tutuyor. Ne zaman içeri girmeye çalışsak ateş ediyor. Kadını öldürmekle tehdit ediyor."

"Jaime mi?" Lance sordu.

"Çocuktan bahsetmedi ama komşular çocuğun evde olduğunu söylüyor." Komutan yüzünü buruşturdu. "Yine de ondan bir iz görmedik."

Lance'in dikkati komutan tarafından dağıtılmışken Harmony yavaşça kruvazörün yanına doğru kayarak evin önünden geçen gölgeli hendeğe yöneldi. Silahlı adamın gözleri önünde evi izlemek ona kalırsa pek akıllıca bir hareket değildi ve bunun o çocukla annesine bir faydası olmayacağı da kesindi.

Harmony'nin çok daha iyi bir fikri vardı ve izin isteyecek kadar aptal değildi.

kalarak, aracın arkasına ulaştığında, aracın hemen diğer tarafında başlayan hendeğe doğru sürünmek niyetiyle yerde kaydı.

"Dur!" Güçlü bir el bileğinin etrafına dolandı.

Sırt üstü dönerek Lance'e baktı. "Onları bedava alabilirim kimse ölmeden. Yemin ederim." Kadın sakince ona baktı. "Neden hayatları riske atayım? Bunu yapabileceğimi biliyorsun, Lance."

"Ya çocuk ölürse?" diye homurdandı, içinde zonklayan öfkeye rağmen sesini alçak tutuyordu. "O zaman ne yapacaksın Harmony?"

Onun ne istediğini biliyordu. Eğer öldürürse, Jonas ona sahip olacaktı. Özellikle de bu durumda.

Keskin bir nefes aldı. "O zaman piç yaşayacak. Şimdilik," dedi karşılık verdi. "Tabii sizin iyi adalet sisteminiz onun suçlu olmadığına karar verene kadar. O zaman konuyu yeniden düşünmemiz gerekebilir."

Lance'in gözleri kısıldı.

"Hızlıyım ve sessizim. Geldiğimi asla göremez. O beş para etmez bir kadın dövücü, Lance. Avlanan bir çakal değil. Onu alt edebilirim."

İçeriden bir el ateş edildi ve bir kadının çığlık sesi onu irkiltti. Yavaşça ayak bileğini bıraktı. Kemerinin yanındaki küçük çantaya uzanarak bir dizi kişisel silahı çıkardı.

Kulağın üzerine oturan, küçük mikrofonu yanağa uzanacak şekilde uzanan kom bağlantılar.

"Bunu kullan." Birini ona uzatırken diğerini kulağının üzerine yerleştirdi. "Eğer bu gece ceset torbası kullanmak zorunda kalırsam, hiç mutlu olmayacağım Harmony," dedi. sessizce onu bilgilendirdi, sesinin sesi bağlantının içinden geliyordu yerine takarken ve tel inceliğindeki mikrofonun yanağının üzerinde kıvrılmasına izin verirken.

"Ceset torbası yok," diye gülümseyerek söz verdi ve ona hızlı bir öpücük gönderdi.

Karnına doğru yuvarlanarak kendini drenaj hendeğine itti ve evin birkaç metre ötesindeki daha derin gölgelere doğru ilerlemeye başladı.

Üniformasının siyah malzemesi karanlığa karıştı, Bu da ona hendekten çıkıp arazinin kenarında yetişen yabani otlara ve çalılara doğru sürünürken ihtiyaç duyduğu ek kamuflajı sağlıyordu.

Uzun gölgelerin içinde karnını tutarak, kaba otların ve taşlarla kaplı avlunun üzerinde süründü ve gözlerini evin o tarafını gören pencereden ayırmadı.

"Evin yan tarafına doğru ilerliyorum," diye fısıldadı mikrofona, sonunda binanın dışına doğru ilerlerken. Ayağa kalkarak kendini dış cephe kaplamasına yasladı. "Arka kapı var mı?"

"Mutfağa açılıyor," diye yanıtladı Lance. "Kısa bir koridor var, sonra oturma odasına ve onun yanında da onu tuttuğu yatak odasına açılıyor."

"Hallediyorum. Telsiz sessizliği başlıyor." Mikrofonu yukarı çevirdi, sadece alıcıyı aktif bırakarak arka tarafa doğru ilerledi. Ev.

Arka kapıyı geçip evin en ucundaki pencereye yöneldi. Pencere sıkıca kilitlenmişti ama bıçağını çerçevenin altına kaydırıp yukarı doğru kaldırmaya başladığında küçük metal kilit kolayca çevrilebildi.

Birkaç dakika içinde pencereyi kaydırarak açıyor ve Evden. Artık onu duyabiliyordu. Sesi bulanıktı, ön yatak odasından küfrederken öfkeliydi.

"Harmony, yukarı gelen komşulardan biri Mason'ın üzerinde bir bıçak var. Bir sustalı bıçak." Lance onun kulağına konuştu.

"Acımasız bir dövüşçüdür, dikkatli olun."

Yani kötü çocuk bıçaklarla oynamayı seviyordu. O da öyle.

Etrafına dikkatlice bakmadan önce pencereyi kapattı. Çocuğun odasına girmişti; kokusu her yere sinmişti. Çok az oyuncak, sadece küçük bir yatak ve şifonyer, dağınık birkaç gömlek vardı. Çocuğun hayatının nasıl olduğunu gösteren kasveti çekerek kapıya doğru ilerledi ve Tommy Mason'ın karısına attığı çığlığı dinledi.

"Seni aptal fahişe. Gitmeye çalışırsan ne olacağı konusunda seni uyarmıştım. Seni uyarmadım mı?"

Bir kadının hıçkırarak ağladığını duyabiliyordu ama çocuğu duyamıyordu.

Küçük çocuğu oturma odasında, bir köşeye büzülmüş, elleriyle kulaklarını kapatmış, bir ileri bir geri sallanırken buldu. Gözyaşları kirli yüzünü kirletmiş ve gözleri kapanmıştı.

Yaklaşarak aynı anda elini adamın dudaklarının üzerine koydu ve kulağına yumuşak bir "Sakin ol tatlım" mırıldandı.

Gözleri parlayarak açıldı.

"Şşşt," diye tekrar fısıldadı, dokunuşu onun kırılgan, titreyen bedeninde hızla gezinirken nazikti. "Yaralandın mı?"

Başını hayır anlamında salladı ama annesi diğer odadan onun adını haykırırken gözleri çılgınca bakıyordu.

"Biri gelirse bağırma zorundayım," konuşmaya çalışırken sesi titriyordu. "Ona yine zarar verecek. Bağırma zorundayım."

Parmaklarını onun dudaklarına

dayadı. "Güven bana."

Umutsuzca başını salladı, vücudu sessiz hıçkırıklarla sarsılırken vahşi mavi gözlerinden yaşlar döküldü.

"Hiç bir Breed gördün mü?"

Neredeyse duracaktı, gözleri büyüdü. Çoğu çocuk Irklar konusundan etkilenmişti. Sığınak'a mektuplar yazıyorlardı ve Harmony, Irk irtibat görevlisi Tanner Reynolds'ın birkaç okulda çocukları büyülediğini biliyordu. Onlar küçük beyinler için süper kahramanların en yeni versiyonuydu.

Dudağını kaldırarak ona köpek dişlerini gösterdi, belki biraz küçüktü ama kesinlikle etkileyiciydi. Adam şok içinde ona göz kırptı.

"çok ama çok sessiz kalırsan, annenin iyi olduğundan emin olabilirim. Ve daha asla geri gelmemesini sağlayacağım. Birkaç dakika daha sessiz kalıp bana bu şansı verebilir misin?"

Sessiz bir hıçkırık küçük bedenini sarstı. Belli ki yetersiz beslenmişti ve dehşete düşmüştü. "Çok iyi," diye mırıldandı bir kez kulağına. "Şimdi çok ama çok sessiz ol. Tamam mı?"

Umutsuzca başını salladı.

Harmony mikrofonu aşağı çevirerek bağlantıyı etkinleştirdi.

"Çocuk güvende. İçeri girdiğinizde solunuzda, köşeye büzülmüş durumda. Ben anneye gidiyorum."

"Sakin ol Harmony," diye uyardı Lance, sesi endişeliydi. "Bağlantıyı aktif tut."

Yukarı çevirdi. Tel, ihtiyacı olmayan bir dikkat dağıtıcıydı.

Çocuğa son bir kez bakarken parmağını dudaklarına götürdü ve kapıya doğru ilerledi. Çocuğun kendisini görmeyeceğinden emin olana kadar bekledi ve K-bar'ı kılıfından çıkardı.

ve koridora geri döndü. Yatak odasının kapısı açıktı, oda dışarıdaki devriye araçlarının yanıp sönen ışıklarıyla aydınlanıyordu.

"Oroşpu çocukları. Benim işime karışmaya hakları yoktu." Bir elin etle buluşma sesini bir kadının kırık sesi takip etti
Ağla. "Bunların hepsi senin suçun, seni mızımız kaltak."

Karnı ilerleyen Harmony, Tommy Mason karısına bağırırken alçakta ve sessiz kalarak girişe doğru ilerlemeye başladı. Harmony'nin ayakları kapı aralığını geçmişti ki geniş, iri yarı
Bir adamın bahanesi pantolonundan bir sustalı çıkardı ve çevirerek açtı.

Bir eliyle karısının uzun saçlarını kavrarken diğer eliyle bıçağı kaldırdı. Ve Harmony zamanının biliyordu. Hızla yuvarlanıyordu,
Ayağa kalktı, kadını yere savururken bıçağı adamın tuttuğu saçları kesti.

"Ne be?" Geri çekildi, bakışları önce şaşırdı, sonra Harmony'nin üzerinde öfkeyle daraldı. "Sen ölü bir fahişesin."

Harmony dramatik bir şekilde iç çekti. "Ben de öyle duydum."

Evden canlı çıkması gerekiyordu, hatırlattı kendi kendine, elinin düz kısmını burnuna dayayıp tam geri çekerken
Darbesini yumuşatmak için zamanı vardı. Adam geriye doğru uçarken bileğini yakaladı, bıçağı adamın elinden aldı ve adam yere düşene kadar döndürdü.
Dizlerini. Sırtının küçük kısmına sert bir diz indirdi ve kadın bileklerindeki bağları koparıırken adam yere yığıldı.

"İşte böyle, göt herif," diye tısladı kulağına. "Tutuklusun."

Sonra saçlarını kavradı, başını geriye çekti ve yere . İlk seferinde inlemeyi ve öfkeyle debelenmeyi başardı.
İkinci seferinde onun altına yığıldı, iri vücudu kemiksiz kaldı.

Neredeyse çok kolaydı. Vücudunda dalgalanan adrenaline ihtiyacı olan mücadele verilmemişti. Etinin altında buz gibi bir yanık oluşmaya başladığında damarlarında nabız gibi atıp duruyordu.

Düşen adamın sırtından atlayarak ellerini sıktı ve ardından kalçalarını ovuşturdu. Tanrım. Bu da neydi böyle?

"Harmony, lanet olsun, cevap ver bana," bağırdı Lance, birkaç saniyedir onun sesini duyduğunu fark ettiğinde.

Yavaşça nefes aldı, bakışları odada dolaşırken kapıdan sendeleyerek giren genç kadının temkinli halini buldu.

"Harmony... Şimdi, lanet olsun." Sesi sertti ve kadının içinden şehvet akmasına neden oldu.

Mikrofonu aşağı çevirerek bağlantıya doğru mırıldandı. "Senin için bir hediyem var bebeğim. Gelip almak ister misin?"

Evet, şehvetti.

BÖLÜM 13

Sesi telsiz bağlantısı üzerinden mırıldandığı anda, Lance tepkinin vücudunda dalgalandığını hissetti. Aleti zaten acı verici bir şekilde dikleşmişti ama kadının sesindeki seksi ton, kot pantolonunun içinde sarsılmasına neden oldu, inanılmaz derecede sert ve sikişmeye hazır.

Lanet olsun ona. Seks kedisine dönüşmek için çok iyi bir zaman seçmişti. "Tamam, Steven, içeri girelim. Onu aldı."

Sağlık görevlileri arkalarından gelirken eve doğru Steven'ın hızlı ve şaşkın bakışının farkındaydı.

Lance onları anne Liza'nın küçük oğlunu kucakladığı köşeye doğru yönlendirdi. Kanlar içindeydi, dövülmüştü ama bilinci yerinde görünüyordu.

Hızla hareket ederek, o ve iki Eyalet Polisi memuru silahlarını çekmiş bir halde yatak odasına girdiler ve hızlıca durdular.

Harmony kalçalarının üzerine oturmuş onu dinlerken Tommy Mason kaba sözler sarf ediyordu, başını eğmiş, başparmağını bıçağının ucunda yavaşça gezdirirken yüzünde alaycı bir gülümseme vardı.

"Kendini çok akıllı sanıyorsun," diye tükürdü Mason. "Seni ucube. Sen iğrenç bir hayvandan başka bir şey değilsin ve cezayı çekeceksin."

Harmony başını Lance'e doğru kaldırdı. "Sadece bilgi dolu," diye söylendi. "Her türlü üstünlükçü söylem. Güzel kasabanızda iyi insanlar var, Şerif Jacobs."

Memurlar Mason'ın kollarını kavrayıp onu yerden kaldırırken o da kenara çekildi. Harmony bıçağı ustalıklarla kınına soktu ve beklentiyle ona baktı.

"Acıktım," dedi. "Daha önce bir fast-food lokantası görmemiş miydim? Tüm o pis işlerle uğraşmadan önce yolumuzu değiştirebilir miyiz? evrak işi?"

Onu yakından izledi. Gözleri doğal olmayan bir şekilde parlak, sesi normalden daha boğuktu.

"İyi misin?" Ona doğru ilerledi, bakışları dikkatle üzerinde gezindi. "Seni kesmeyi başardı mı?"

Kadınsı olmayan bir çıkardı. "Lütfen." Soruyu elinin tersiyle itti. "Çok amatör biriydi. İnsanlar nasıl kullanılacağını öğrenmeli bıçaklarla oynamaya kalkışmadan önce." Arkasına uzandı ve bir kanıt torbasına konulmuş sustalıyı çantasından çıkardı.

kemer. "bakalım. Üzerinde küçük, iğrenç pençelerimin izi bile yok."

Çantayı dikkatle aldı, parmaklarının onun parmaklarına değmesine izin verdi ve parmak uçlarının doğal olmayan soğukluğunu hissetti.

"Gidip şu ifadelerin bakalım," dedi ve çekti. "Steven ve adamları Mason'ın icabına bakacak."

"Onu kilitleyecekler mi?" Yatak odasından çıkıp ön kapıya yöneldiklerinde kadın onun önünde ilerledi.

"Onu hapse atacaklar. Önümüzdeki yirmi yıl içinde bir hücrenin dışını görürse şanslı olacak. Eyalet Polisine ateş etmek ağır bir suçtur. suç."

Lance, ortağı Mason'a haklarını okurken polis memurunun yatak odasının zemininden bir tabancayı dikkatle kaldırıp kanıt torbasına koyduğunu görmüştü.

"Onu bir polis memuruna ateş ettiği için hapse atacaklar ama karısını dövmek mi?" Harmony dışarı çıktıklarında başını salladı. "Dünya çok hasta bir yer, Lance."

"Elimizden geleni yapıyoruz Harmony."

Raider'a ulaştıklarında "Peki ya kişisel en iyiniz yeterince iyi olmadığında?" diye sordu.

Kız ona döndüğünde, Lance onun muhteşem yeşil gözlerini dolduran gölgeleri gördü. Saf, parlak ve koyu renk lekeler içermiyorlardı. Neredeyse büyüleyiciydi.

"Elimden gelenin en iyisi yeterince iyi olmadığında, savaşmaya devam ediyorum," diye iç geçirdi kapıya yaslanıp onu aracın içi ile arasına hapsederken. "Komşular her aradığında buraya geliyorum. geldiğinde Liza'ya yardım etmeye çalışıyorum. Ta ki onu bırakana kadar.

onu parmaklıklar ardına koymama yardım edecek kadar korkuyorsa, yapabileceğim hiçbir şey yok."

"Peki ya küçük çocuk?"

"Elimden geleni yapıyorum Harmony." Kızın sorduğu soruyu ve arkasındaki uyarıyı biliyordu. "Ben yasaları uyguluyorum, bebeğim. Ben yapmıyorum."

Yavaşça nefes aldı. "Ben bu iş için biçilmiş kaftan değilim. Belki Lenny benimle yer değiştirir."

İkisi de bunun mümkün olmadığını biliyordu. İmzaladığı kağıtlarda açıkça yazılmıştı. Harmony devriye gezmek zorundaydı, masa başında değil.

"Başarabildiğin iyi şeylerden tatmin olmalısın," diye fısıldadı ve uzanıp solgun yanağına dokundu. "Tutuklamanın mahkûmiyete dönüştüğünü gördüğünüzde, görevinizi yaptığınızı bildiğinizde sistemdeki sızıntıları durduracak kadar iyi iş çıkarıyor. İyiler kötülerden daha ağır basıyor Harmony."

"Eğer tekrar serbest kalırsa, ikisini de öldürecek," dedi ona. "O söyledi O çocuk içeri biri girerse çılgılık atacaktı. Ve neredeyse çılgılık atıyordu. O çocuğa bunu ödetecek. Ve bunu yaptığında, avlanmaya gideceğim."

Ve işte Ölüm oradaydı. Kadının sesindeki dönüşümü duydu, ona acımasızca bakmasını izledi.

"Jonas'ın bu kadar kolay kazanmasına izin mi vereceksin?" diye sordu. "Yaşayarak kaç çocuğa daha yardım edebilirsin Harmony?"

"Bana sevgisini veren birkaç kişiden birini hayal kırıklığına uğratmış olsam ne fark eder ki?"

güveniyor musun?" diye sordu ona. "O piçin senin yasalarından kaçmasına izin verme Lance, yoksa Ölüm'ün adaletini bulabilir."

Sonra , iki elini de onun göğsüne dayadı.

Nefesi titreyerek kesildi. Ve o zaman hissetti. Vücudundaki sıcaklık

bina, rüzgâr kulağına acı fısıldarken ona uzanıyordu.

Uzanarak ellerinin arkasını kendi elleriyle kapattı,
Başını öne eğip onun göğsüne yaslariken sessizce duruyordu. Başka gözler onları izliyordu ve Lance bunu biliyordu. Ambulans yoldan çekilirken, diğer memurlar yavaşça araçlarına doğru ilerlediler ve merakla onlara baktılar. Ve Mason. Lance bakışlarının sırtını delip geçtiğini, nefretin ona doğru bastırmasıyla içinden sıyrıldığını hissedebiliyordu.

Tommy Mason bir sorun olacaktı. Lance bunu hissedebiliyordu.

"Özür dilerim." Harmony ani bir hareketle doğruldu, ellerini adamın göğsünden çekti ve meydan okurcasına ona bakarken omuzlarını dikleştirdi.

Elleri hâlâ onunkileri tutuyordu. Onları ters çevirerek kızarmış tenine baktı ve çiftleşme sıcaklığının etkisini gösterdiğini anladı.

Başka bir erkeğe dokunmuştu. İçindeki hormonal güçler dokunuşlar arasında ayırım yapmıyordu. Ona başka bir erkeğin dokunuşunun işe yaramayacağını gösteriyor, onu uyarıyordu.

"Bunu düşünmemiştim," diye fısıldadı ellerini dudaklarına götürüp ortasına bir öpücük kondururken.

Lance uyarılmanın parçaladığını hissederken sertçe soludu. Kahretsin, yanlış yer. Bunun için kesinlikle yanlış yer.

"Şu raporları yazalım da eve gidelim." Onu yavaşça serbest bıraktı.
"İşimiz bittiğinde istersen Liza ve Jaime'yi hastanede kontrol edebiliriz."

Ondan uzaklaşıp Raider'a doğru kayarken başını sertçe salladı.

"Bunu daha iyi olur," diye fısıldadı sonunda. "için daha iyi."

Şubeye doğru giderlerken, Lance camını bir santim kadar indirerek rüzgârın aracın içinde hareket etmesine ve kulağına fısıldamasına izin verdi. Uyarılar. Tehlike. Acı. Ve Tommy Mason'ın adı.

Şerif Departmanı'nın otoparkına girdi ve araçtan çıkmadan önce yorgun bir şekilde iç geçirdi, girişe doğru merdivenlerden çıkarken Harmony'ye yakın durdu.

İçeride, resepsiyon alanında bir kalabalık vardı ki bu Cuma gecesi için pek de alışılmadık bir durum değildi. Eyalet Polisi'ne ait araçlar kaldırımın kenarına park etmişti, bu da Steven ve ortağı Lyle'ın Mason'ı kayıt altına aldıkları anlamına geliyordu.

Harmony'yi takip ederek kargaşanın içine adım attı. Hiçbir uyarı olmadan, ona rehberlik edecek hiçbir rüzgar fısıltısı olmadan Peder H. R. Alonzo.

"Şerif Jacobs, bu geceki eylemlerinizi suç sınırında." Alonzo, belki de yarım düzine cemiyet üyesinin desteğiyle ayakta dururken, yardımcıları da ona temkinli bir şekilde bakıyordu.

Harmony kalabalığın arasından sıyrılmak ve yaklaşan çatışmadan kaçmak için yana doğru hareket etmeye çalıştı. Ta ki iri yarı adamlardan biri önüne çıkıp elini uzatıp kolunu tutana kadar.

Harmony tısladı. Dişlerini gösterip ondan uzaklaşırken öfkeli bir kedi sesi .

"Alonzo, burada ne halt ediyorsun?" Lance yakaladı Harmony'nin kolu bıçağına uzanamadan onu arkasından itti.

"Onu kurtaramazsınız." Soluk mavi gözleri fanatizmle yanarken, haklı bir öfke pederin ağır çenesini kızarttı. "Biz gördük

Eyalet Polisi'nin getirdiği o zavallı adama yaptığı şey. Saldırısının acımasızlığı yersizdi."

Lance ona soğuk bir şekilde baktı. Vahşet, kıçı.

"Şikâyetle bulunacaksan sabah gel," diye tersledi. "O zamana kadar yolumdan çekil."

"Bu hayvanları Tanrı'dan korkan insanlara zorla kabul ettirebileceğinizi mi sanıyorsunuz?" Alonzo'nun sesi yükseldi, bu sert soru Lance'in sinirlerini bozan bir vaaz tonuyla sorulmuştu.

Arkasında Harmony'nin onu izlediğini ve beklediğini hissedebiliyordu. O anda hava tehlikeyle uğuldamaya başladı.

"Alonzo, bunun için artık çok geç," diye homurdandı Lance, Harmony'nin kolunu kavrayıp kalabalığın arasında dolaşmaya başlarken. Sesleri yükselmeye başladığında onlar da onunla birlikte yer değiştirdiler.

"Ne zamandan beri hayvanlara hizmet ediyoruz Şerif?" diye *bir* kadın sesi yükseldi. "Kuzeninin o yaratıklarla arkadaşlık etmesi ve kasabamızı mahvetmesi yeterince kötü zaten."

Bakışlarını şehrin kadınlarından birine, güneşin altındaki her şeyi protesto eden, tutucu, sorun çıkaran yaşlı bir işgüzara çevirdi. Onun burada olacağını bilmeliydi.

"Bunu Belediye Meclisi'yle görüş, Matilda," diye tersledi. "Burada değil."

Alonzo, "Kuzeni kendi evcil hayvanına ne kadar düşkünse, o da o yaratığa o kadar düşkün," diye haykırdı. "İğrençlikler neyse odur. Onları bu Tanrı'dan korkan kasabadan kovmanın zamanı geldi..."

"David, burayı boşalt!" Lance kalabalığın arasından ilerlemeye başlarken, kararsızlık içinde kendisini izleyen yardımcılara hırladı, Harmony'yi de yanında sürükleyerek.

Bir saniye sonra kız ondan koparıldı. Lance dönerek, iri yarı bir erkeğin onu sinmeye zorlamak için kolunu bükmeye çalışmasını öfkeyle izledi. Polis memurları çatışmaya koşuyordu ama onlar kalabalığı yaramadan Harmony döndü, kıvrıldı ve bir nefes içinde kendisinden çok daha iri olan adamı sırt üstü yatırıp silahını ona sapladı. Çenesinin altında.

Lance bıçak olmadığı için Tanrı'ya şükreliyordu.

"Az önce bir kanun görevlisine saldırdınız." Bakışlarındaki acıya rağmen gülümsemesi kendini beğenmiş bir ifadeydi. "Tutuklandığınızı size büyük bir kişisel zevkle bildiriyorum."

Lance, Alonzo'nun muzaffer yüz ifadesine dönerken bir yardımcısına, "Bu insanları buradan çıkarın," bağırdı.

"Dernek üyeniz az önce yardımcılarımdan birine saldırdı," dedi. onu öfkeyle bilgilendirdi. "Bu küçük buluşmanın lideri olarak, belki de hazır başlamışken sizi tutuklamalıyım."

Lance, yumruğunu pederin böbürlenen, abartılı yüzüne indirmemek için kendini zorlarken içinde öfkenin kabardığını hissedebiliyordu.

Kalabalığın geri kalanı kapıya doğru ilerlemeye başlarken Alonzo, "Avukatım sabah burada olacak," diye güvence verdi. "Merak etmeyin, Şerif, senin yardımın olsun ya da olmasın, Tanrı'nın işini yapacağımdan emin olabilirsiniz."

"Tanrı'nın işi mi?" Harmony ayağa kalkarken sert bir şekilde nefes alıyordu, rahibe doğru koşarken saldırganı polis memurlarına teslim etti. "Size göstereyim-"

"Harmony," diye tersledi Lance, hızla ona döndü. "Raporlarınız var."

Kadın olduğu yerde durdu, adamın ses tonu onu Gözleri daralmadan ve bakışları onun omzuna odaklanmadan önce tereddüt etti.

"Şimdi," diye sertçe hatırlattı ona.

Kadının vücudundaki gerginliği ve acının içinde birikmeye başladığını biliyordu. Bir gecede iki erkek kendini ya da başkalarını korumak zorunda kalmıştı. Üst

kıvrımı tehditkâr bir şekilde kıvrılmadan önce dudakları inceldi.

"Raporlar," dedi yavaşça, gözleri Alonzo'dan hiç ayrılmadan. "Elbette, Şerif. Bırakın ben . Daha sonra oynayabilirim." Mırıldandığı tehdit ne onun ne de Alonzo'nun dikkatinden kaçmıştı.

"Sadece hayvanlar bu şekilde tepki verir..."

Lance kendini durduramadan yumruğu pederin giydiğı sert gömleğın kumaşına dolandı ve diğır adamı parmak uçlarına kaldırdı.

"Departmanımdan defol git," diye hırladı. "Ve avukatlarınla konuşurken, onlara ilçe savcısından da bir telefon beklemelerini söyle."

Lance onu kapıya doğru itti, içinde yükselen öfkeden nefret ediyordu. Hayatı boyunca sükûnet için savaşmış, Harmony'nin henüz öğrenemediğı o dengeyi kendi içinde bulmak için mücadele etmişti. Ama Peder Alonzo gibi dengesini her seferinde bozabilecek insanlar vardı.

Alonzo geri ve şiş burnu öfkeyle seğirirken bir hışımla gömleğini düzeltti.

"Beni son kez görmediniz, Şerif. Bu benim görevim. Bu yaratıkların hepimize bulaşmayacağından emin olmalıyım. Ve görevimi sonuna kadar götüreceğim. Engeller ne olursa olsun. Tanrı'ya görevimi yerine getireceğime yemin ettim-"

"Eminim o da en az benim kadar düşünüyordur," diye homurdandı Lance. "Şimdi, defol git buradan."

Dönerek Lenny'ye pederin yanına gitmesini işaret etti.

"Kapıyı bulduğundan emin ol. Çabuk," emretti yardımcısına, ofisine doğru yürürken. "Ve geri dönmeyeceğinden emin olun."

Lance kapıyı arkasından çarptı ve Harmony'nin ellerini birbirine sürttüğü yere doğru yürüdü, yüz ifadesi çılgına dönmüştü.

"Ellerim donuyor." Kadın sıkıntıyla ona baktı. "Ya da yanıyor. Durduramıyorum."

Harmony gülse mi ağlasa mı bilemedi. Daha önce sadece rahatsız edici, sinir bozucu olan şey şimdi daha da sertleşiyordu. Ellerinde ve vücudunun ön kısmında soğuk bir yanma hissetti. kabarıyordu. Özellikle de iki adamın üzerine binmeye zorlandığı kalçalarının arası.

Lance onun ellerini kavrarken, avuçlarının ortasına kondurulan o şefkatli öpücüklerden bir tane daha bekledi. Daha önce de işe yaramıştı. Bunun yerine, boştaki eliyle başını kavrarken ellerini gömleğinin gevşek kuyruğunun altına itti.

Ve onu öptü. Onu

yuttu.

Dudakları derin, uyuşturucu öpücüklerle Harmony'nin dudaklarını yağmalarken, dili Harmony'ninkine doğru kayıyordu. Harmony ezici bir şekilde inledi bezlerin ağır, şişmiş hissi olarak rahatlama ve açlık dilinin altında hafiflemeye başladı. Tatlı tadı duyularını daha da ateşledi, bedenini hassaslaştırdı ama hiçbir şey Lance'e daha fazla ihtiyaç neden olamazdı.

Adrenalin vücuduna ; en büyük zayıflığı bu kabaran heyecandı. Normalde bu heyecandan inmek onu depresyonla, her zaman sahip olduğu insani rahatlığa duyduğu ihtiyaçla

kendini inkar etti. Ama artık depresyonda değildi. Çaresizdi. Açtı.

Eli gömleğinin küçük çitçitlerini yırttı, kolları boynuna dolanmadan önce kenarlarını ayırdı. Saçlarının ipeği
Avuç içleri rahatlatıyordu ama vücudunun sıcaklığı kışın yakılan bir ateş gibiydi ve içindeki tüm soğuk ve yalnız yerleri ısıtıyordu.

Ve ondan daha fazlasına ihtiyacı vardı. Ne yaptığını tam olarak anlayamadan onun vücuduna tırmanmaya çalışıyordu. Onun Ağrıyan amını adamın sikine bastırırken, ona sürtünürken, adamın elleri kışının yanaklarını kavrarken ve birbirlerinin dudaklarını yerken onu kendisine doğru tutarken enfes bir zevkle inlerken, kalçaları adamın etrafına sarıldı.

Öpücükler sarhoş edici ve ateşliydi. Harmony, öpücükler derinleştikçe etinin altındaki soğuk geri çekildiğini hissetti.

"Lanet olası ofis bunun için uygun bir yer değil." Lance hareket ederken dudaklarını onunkilerden ayırdı, sesi boğuk ve şehvetliydi.

Adam onları odanın karşısındaki küçük kanepeye indirirken Harmony'nin nefesi . Bacakları adamın kalçalarına sarılmıştı ve vücudu şimdi onunkinin üzerine geldiğinde, sikinin hassas etine yaptığı baskı daha sert, daha sıcaktı.

"Bu hoşuma gitti." Onun altına doğru kaydı, kalçaları sert, kot pantolonla kaplı ereksiyonun üzerinde gezindi.

"Eminim öyledir." Yarı kahkaha, yarı homurtu dudaklarında küçük bir gülümsemeye neden oldu. "Ofisimde sevişmeye devam edeceğiz, sonunda kovulacağım."

"Seni koruyacağım." Adam başını eğip dudaklarını boynuna götürürken kadın nefes nefese kaldı. "Onlara kafana silah dayadığımı söyle... Tanrım. Lance..." Elleri üstünün altından kayarak göğüslerini sıkıca kavradı,
dişleri boynunu tirmalarken, parmaklarını zorluyordu.

"Böyle mi?" Boynunu ısırdı, sonra diliyle küçük zevk-acı hissini yatıştırdı.

"Oh, hoşuma gitti," diye inledi, adama doğru eğildi, adam nefes nefese kalınca Baş ve işaret parmaklarıyla meme uçlarını kavradı ve onları lezzetli bir şekilde yuvarladı. "Bunu ben de seviyorum."

Nefes nefese kalmış, zevkten sarhoş olmuştu. Vücudunun taleplerine rağmen kendini ondan uzak tutmuştu ve o zaman bunun sadece ihtiyacını artırdığını fark etti.

"Tanrım, tadın çok güzel." Harmony onun altında kıvranırken dudaklarına geri döndü, onları kapladı ve ikisini de akılsız bir zevk yolculuğuna çıkardı.

"Lance, daha fazlasına ihtiyacım var." Dudakları önce boynuna, sonra köprücük kemiğine doğru ilerlerken kalçalarını daha da yaklaştırdı. "Şimdi daha fazlasına ihtiyacım var."

"Bir dakika içinde. Her seferinde bir tat," diye homurdandı kadın sırtını dikleştirirken, dudaklarının dar gömleğinin ortaya çıkardığı göğüslerinin üst kıvrımlarında gezindiğini hissetti.

"Daha fazla. Şimdi..."

Başını iki yana salladı ve gözleri şokla açılırken başını yana çevirdi. Jonas ofise girdi ve onlara alaycı bir şekilde bakarken kapıyı kapattı.

"Bu benim gecem değil," diye fısıldadı Lance duraklayıp başını çevirdiğinde. "Sence onu görmezden gelebilir miyiz?"

Bu Jonas'ın esmer yüzüne bir kaş çatma, ama Lance'e bir kıkırdama getirdi.

"Sinirlenecek," dedi iç çekerek ve onu dudaklarından hızlıca öpmek için harekete geçti.

Başını yakaladı, onu sadece bir saniye daha kendisine doğru tutmaya niyetlendi. Bir saniye uzadı, iniltisi duyularını köreltti ve neredeyse en kötü türden bir misafirleri olduğunu unuttu.

"Hellion." Lance onu durduramadan geri çekildi, ancak kollarından tutup ayağa kaldırırken gülümsemesi açıkça onaylıyordu. "Git şu raporları yaz. Ben bununla ilgileneceğim."

"ne var?" Kardeşine bakarken gömleğini düzeltti.

Jonas dudaklarını eğlenerek bükerken, "Gördüğüm kadarıyla pek değişmemiş," dedi. "Ve dışarıdaki topluluk üyelerinden duyduğum kadarıyla daha da yavaşlamamış."

"Aslına bakarsanız öyle," dedi. "Bir hafta önce tetiği çekmekte tereddüt etmezdim."

"Raporlar, Harmony." Lance onun gözlerine takıldı, gömleğini yeniden giyerken bakışlarındaki uyarı kararlıydı.

"İyi. Raporlar." Gömleğini tekrar düzeltti. "Yemin ederim, o piçleri öldürdüğümde hiç rapor yazmak zorunda kalmadım. Boğazlarını kestim ve yürüyüp . Evrak işi yok, yok. Tabii sizi öldürmeye kararlı bir kardeşiniz yoksa." Jonas'a küçümseyerek gülümsedi.

Kadın odadan çıkarken başını onaylarcasına eğdi. Sessizce hırlayarak masaya doğru ilerledi ve ihtiyacı olan kâğıtları bulmadan önce sert ahşap koltuğa oturdu.

Aptal raporlar. Suikastçılar rapor vermezdi. Bu çok saçmaydı.

"Sana nasıl yardımcı olabilirim, Jonas?" Lance masanın arkasına geçip kendi sandalyesine oturmadan önce ona bir sandalye işaret etti.

Vücudu şehvetle uğulduyordu; Breed'i kapıdan dışarı itme ve o koltukta başlayan şeyi bitirme ihtiyacı neredeyse ezici.

Jonas yerine oturdu, yüz ifadesi her zamanki gibi soğuk ve alaycıydı. Jonas'ta insanı hem iten hem de kendine çeken bir şeyler vardı. O cıvıl cıvıl gözlerinde bir acımasızlık, bir Güvenebileceğinizden asla emin olamadığınız bir amaç. Lance

ona güvenilemeyeceğini biliyordu.

"Yerleşmesi iyi mi?" Jonas sandalyesinde arkasına yaslandı, yüzünde meraklı bir ifade vardı.

"Durumu iyi." Lance başını salladı. "Ama içimden bir ses bunun tam olarak neden olduğunuzu..." Saate baktı. "Saat sabahın biri."

"Buradan geçiyordum." Jonas omuz silkti. "Bu akşam Megan ve Braden'ın evindeyim. Braden bana evini değiştirdiğini söyledi. Ben de bir uğrayayım dedim."

Bu ilginçti. Jonas'ın hiçbir şeyi merak etmediğini hissediyordu; her zaman bir gündemi vardı.

"Kes saçmalamayı, Jonas," diye homurdandı. "Küçük bombanı bırak ve dışarı çık. Harmony'nin mektup yazması o kadar uzun sürmez. Raporlar ve içimden bir ses şimdilik ikinizin ayrı kalmanızın daha iyi olacağını söylüyor."

Jonas'ın dudakları kıvrıldı.

"Ciddiyim, dediğim gibi, sadece nasıl olduğunu görmek için uğradım..."

"Ya da henüz gebe kalıp kalmadığını görmek için?" Lance sesini alçaltarak öne doğru eğildi. "Braden bir keresinde bir Irkın koku alabildiğinden bahsetmişti."

yeni bir hayat. Onu yenmeyi başarıp başaramadığınızı kontrol edecek kadar merak ettiniz mi?"

Jonas sessizce ona baktı.

Lance sandalyesinde arkasına yaslanırken başını yorgunca salladı.

"Ben aptal bir adam değilim Jonas. Ondan ne istiyorsun? Yaptığın her şey için bir nedenin vardır. Onu buraya getirdiğinizde ne biliyordunuz. Tıpkı hormon takviyesi almazsa erken gebe kalma ihtimalini bildiğin gibi. zaman. Hamile mi?"

Lance sözlerini bitirdiğinde Jonas'ın yüzünde hiçbir ifade yoktu.

"Ondan ne istiyorsun, Jonas?" diye sordu ona, sesi gıcırıyor. "Niyetiniz onu kurtarmak olsaydı, onu başarısız olacağına neredeyse bahse girebileceğiniz bir duruma sokan neydi?"

Bu onu rahatsız ediyordu. Jonas onun kardeşi idi; asıl kaygısı başarılı olmasını sağlamak olmalıydı, bunu onun için mümkün olduğunca zorlaştırmak değil.

"Değişiklik olsun diye yasalar çerçevesinde nasıl çalışılacağını mı öğreniyor?" Jonas soruya cevap vermek yerine sordu.

"Mükemmel," diye tersledi Lance. "Şimdi soruya cevap ver. Ondan ne istiyorsun?"

Jonas sessizce ona baktı.

Lance başını salladı. "Unut . Eninde sonunda anlayacağım. Ve eğer onu tehlikeye attığını öğrenirsem, bunu sana ödetirim. Cins olsun ya da olmasın. Bunu ödeyeceksin, Jonas."

Jonas bir yıl önce Megan'la ve onun sadakatiyle oynamıştı, Lance'i ofisteki sızıntıdan sorumlu tutmaya çalışmak, onu iki kişinin neden olduğu duygu kâbusunun içine atmaya zorlamak Irk ölümleri. Megan'ın onlar ölürken duygularını anlama yeteneği, katillerini bulma soruşturmasında önemli bir rol oynamıştı. Lance'in onu manipüle etmeye çalışması ne Lance'in ne de Megan'ın o zamanki sevgilisi Braden'in hoşuna gitmişti.

"O halde onu kontrol etmenin faydasız bir çaba olduğunu görebiliyorum." Jonas ayağa kalktı, bakışları çarpışırken yüzünde yasaklayıcı bir ifade vardı. "Ona tasma takmaya devam et Lance. Tekrar çizgiyi aşarsa onu Irk Yasası'na teslim etmek zorunda kalmaktan nefret ederim."

Lance yavaşça ayağa kalktı. "Ve eğer denersen seni öldürmek zorunda kalmaktan nefret ederim, Jonas," diye soğuk bir şekilde cevap verdi, diğer adamın sesinde ima edilen tehdit karşısında gerildi. "Hiç kuşkunuz olmasın, oyunlarınız Harmony'yi daha fazla ilgilendirirse ölmenize neden olur. Kanun olsun ya da olmasın, benim olan benim olarak kalır."

BÖLÜM 14

Hiç kuşkunuz olmasın, oyunlarınız Harmony'yi daha fazla içine alırsa sizi öldürtür. olsun ya da olmasın, benim olan benim kalır.

Raporunu yazarken Lance ve Jonas'ın konuşmalarını takip etmek onun için çok zor olmamıştı. Lance'in son uyarısı Yine de onu şok etti ve Jonas kadar küçük ofiste tuttu.

Onu savunması hiçbir anlam ifade etmiyordu. Onun ne olduğunu biliyordu. Dosyasını okumuştı. Onu nasıl bu kadar kolay savunabiliyordu?

Birkaç saat sonra evine girdiklerinde, "Biliyor musun, dosyamdaki tüm o insanları gerçekten öldürdüm," dedi.

Kapalı kapının yanında durup adamın botlarını çıkarışını izledi, koyu mavi gözleri sakince onunkilere bakıyordu.

"Bunu biliyorum Harmony." Doğrulurken başını salladı, ayağa kalktı İfadesindeki küçümseme ya da yargılama eksikliği kafasını daha da karıştırdı.

"Onları öldürdüm," diye ekledi. "Onları avladım. Takip ettim onları. Ve kanlarının parmaklarımın üzerinden aktığını hissettim. Ve bundan pişman değilim, Lance."

"İstemediğini biliyorum." Yüz ifadesi kasvetliydi.

"Bunu nasıl kabul edebiliyorsun?" diye fısıldadı. "Sen bir şerifsin. Hukukla uğraşıyorsunuz, bunu kendiniz söylediniz. Beni nasıl bu kadar kolayca?"

Hiçbir anlamı yoktu. Zar zor ayakta .

"Bir çocuğun savunması yoktur," dedi sonra. "Çocukken sana yapılan şey affedilemezdi. Bir yetişkin olarak bununla nasıl başa çıktığın affedilebilir olmaktan çok daha fazlası. Ama zamanının geldiğini sen de benim kadar iyi biliyorsun. Bir bakıma Jonas haklı. Hayatta kalmak için sistem içinde nasıl çalışılacağını öğrenmek zorunda kalacaklar."

"Canavarların serbestçe dolaşmasına izin veren bir sistem mi?" diye alay etti göğsü acıyla gerilirken. "O çocuklara ne yaptıklarını biliyor musun Lance? Herhangi bir fikrin var mı...?"

"Hepsini kurtarabileceğini mi sanıyorsun Harmony?" Ona acımasızca baktı. "Aldığın her can senden bir parça götürdü.

Ruhun. Sen uyurken sana sarıldım, Jonas seni hastaneye getirdikten sonra. Ofis. Döktüğün gözyaşlarını gördüm ve hissettiğin acıyı duydum. Bu şekilde kendini öldürmeyeceğini mi ?"

Kadın irkildi. Rüya görmüş olma ihtimali olduğunu biliyordu ama adam bundan hiç bahsetmemiş, tahmin etmesine izin vermemişti.

"Ben sadece bir kişiyim," diye fısıldadı. "Bir yaratım, hepsi bu."

"Hayır, kahretsin, sen bu kadar değilsin Harmony," diye ısırdı, elleriyle kollarının üst kısmını kavrayarak onu hafifçe salladı. "Şu haline bak. kendin, bebeğim. Uyumuyorsun, zar zor yemek yiyorsun. Sadece sinirleriniz ve inatçılığınızla hareket ediyorsunuz. Daha ne kadar yapabilirsin

Bu mu? Sizi yakalamasına ve her şeyi berbat etmenize daha ne kadar var? Bunun sonuçlarından daha ne kadar kaçabileceğinizi düşünüyorsunuz? Yakalanacaksınız. Tutuklanacaksınız. Ve öleceksin."

Harmony onun gözlerindeki acıyı ve bunun olmasını engellemek için yüzündeki kararlılığı sertçe nefes aldı.

"Onlar çocuk," diye haykırdı kendini durduramadan. "Çaresiz. Yüce Tanrım, Lance-"

"Yasalar çerçevesinde çalış, Harmony," dedi. "Zekisin ve sezgilerin çok kuvvetli. Kanıtı bulmak ve onları adalete teslim etmek için bu yeteneklerini kullan. Adalet işe yarar, bebeğim. Yasayı kendi yararına kullandığında."

"Çocuklar ölürken."

"Sen hayattayken mümkün olduğunca çoğunu parmaklıklar ardına tıkmak için," diye bağırdı ona. "Tanrı aşkına, eğer ölürsen tek bir çocuğa ne faydan dokunacak?"

"kadarını kurtarıyorum." Umutsuzca başını salladı.

"Saçmalık!" Onu yakaladığı gibi hızla bıraktı. "Bunun işe yaramadığını sen de biliyorsun Harmony. Bu seni mahvediyor."

"Başka ne yapacağımı bilmiyorum," diye öfkeyle bağırdı. "Buna dayanamıyorum, Lance. İstismara uğrayan çocukların gözlerindeki acıyı görmeye dayanamıyorum. Onları kurtarabilecek insanlardan birini bile öldürmek için yaratıldığımı ve kullanıldığımı bilmeye dayanamıyorum."

Elini ağzına götürdü ve yüzündeki ifadeye anlayış hakim olurken ondan uzaklaştı.

"Çocukken işlediğin ," dedi arkasından. "Hâlâ onları telafi etmeye çalışıyorsun, değil mi?"

Göğsü acıdan o kadar sıkışmıştı ki zar zor nefes alabiliyordu. Sert bir ürperti vücudunu sarmıştı ve ruhundaki soğuk buzlanmayı hissedebiliyordu.

"Çocukken gerçekleştirdiğim suikastlar, her kurban çocuklar ve onların hakları için savaştı," diye fısıldadı, hatırlamanın bile anlamsızlığı karşısında başını sallayarak. "Her biri. Onlar Örnek ebeveynler ve adına layık ebeveynleri olmayan çocuklar için savaştılar."

"Ve mücadelenin karşılığını böyle mi vermeni isteyeceklerini düşünüyorsun?" Kollarını ona doladı, sanki ne yapacağını biliyormuş gibi. karanlık, soğuk yerler ona eziyet ediyordu. "Eğer onların hayatları hakkında bir şey biliyorsan, öyle olmadığını da biliyorsundur."

Harmony nefes alışını kontrol etmek, gözlerini dolduran nemi kontrol etmek için mücadele etti. Yorgundu, yorgunluktan, uyarılmışlıktan ve kendisine anlamsız gelen duygulardan dolayı gergindi artık.

"İnançları uğruna öldüler," diye fısıldadı. "Konsey'in bizi yarattığından şüpheleniyorlardı. Konsey'den bilgi kaçırılmıştı. birkaç kez laboratuvara götürüldü ve dikkatleri çekildi. Hiçbirimizi kurtaramadan öldürüldüler. Onları ben öldürdüm."

Ondan uzaklaşmaya çalıştı, kendisini içten dışa doğru zayıflatan adamlar arasına mesafe koymaya çalıştı.

"Sana yalan söylendi ve kullanıldın," diye fısıldadı kulağına. "Bunu sen de benim kadar iyi . Tıpkı öldürüldüğünü bildiğin gibi döktüğün kan yüzünden kendini içten dışa Jonas seni yakalamadan önce. Eğer öyle olmasaydın, seni asla bulamazdın."

"Bu doğru değil..."

"Bu doğru, bebeğim." Ona sıkıca sarıldı. "İşte bu yüzden onun oynadığı bu oyunu kabul ettin. İstedığı her neyse onu saklamak ve ölümlerin kefareti ödemesine çalışmak. Sen de benim kadar biliyorsun ki, artık canına tak etmişti."

Yapmış ? Jonas'ın onu yakalamasına bir şekilde izin vermiş miydi?

"Sende Jonas'ın istediği ne var Harmony? Onu seni feda edecek kadar çaresiz bırakan şey ne?"

Harmony Jonas'ın neyin peşinde olduğunu, ona asla veremeyeceği şeyi çok iyi biliyordu: kaçtığı gün laboratuvarından çaldığı bilgiler. On yıl önce, neredeyse bir asır önce yaratılan ilk Kedi Irkının hâlâ yaşadığına dair kalan son kanıt.

"Jonas intikam almak istiyor." Kısmen doğrudu. "Annesinin ölümünün intikamını almak istiyor."

"Jonas akıllı bir adam." Onu yavaşça bıraktı ve dönmesine izin verdi. ve onunla bir kez daha yüzleşsin. "Ve artık gerçeği bilecek kadar akıllı. Benim kadar iyi ve Dr. LaRue hakkında diğer laboratuvarlardan ve bilim adamlarından gelen raporlar oldukça kesin. Şimdi, bir kez daha soruyorum, Jonas senden ne istiyor?"

Sıkıca yutkunurken loş girişe, gölgeli oturma odasına ve mutfığa baktı.

"Sana söyleyemem," diye fısıldadı neredeyse sessizce.

Başını sallarken derin bir iç çekti. "Bunun için çok yorgunum, Harmony. Konuşmaya hazır olduğunda bana haber ver. Ama ikimize de bir iyilik yap ve ben sana yardım edebiliyorken bunu yap."

Kimseye sır vermek onun tarzı olmamıştı. Dane bile. Onu kez kurtarmış ve ilk sevgilisi olmuş olan adam gerçeği bilmiyordu.

Harmony duşa girdi, spreyi ayarladı ve alnını duş duvarına yasladı, tenine çarpan suyun sıcaklığını zar zor hissediyordu. Ama sessiz hıçkırıklar vücudunu acımasız bir şiddetle sarsarken gözyaşlarını hissetti.

Jonas her şey bitmeden onun öldüğünü görecekti. Lance neye inanırsa inansın, Jonas annelerinin ölümü için onu suçluyordu. Madam LaRue bir canavardı. Harmony'nin sakladığı belgeler arasında, bulunma riskine girmektense laboratuarlardaki her bir Cinsin öldürülmesi emri vardı. Kaçmadan önce Madam'ı ve emrindeki beş bilim insanını öldürmesinin nedeni buydu.

Elindeki kanıt onu haklı çıkarabilirdi ama bedeli çok ağırdı. Kendini kurtarmak için başkalarına ihanet edemezdi. Eğer ihanet ederse, o zaman onu yaratanlardan daha iyi olamazdı.

Bunun adaletsizliği şimdiye kadar onu hiç tokatlamamıştı. Lance'le olan bu çiftleşmeyle ilgili bir şey onu değiştirmişti. Ya da belki onu uyandırdı. Hangisi olduğundan emin değildi. Onunla ne kadar uzun zaman geçirirse o kadar zayıflıyor, ona o kadar ihtiyaç duyuyordu.

Kollarını göğsüne sarıp hıçkırıklarını zapt etmeye çalışırken, hayatında ilk kez bir şey olduğunu fark etti.

Kendini vazgeçiremediği bir ve büyük olasılıkla ikisinin de ölümüne neden olacaktı. Ve bu onu dehşete düşürüyordu. Lance daha fazlasını hak ediyordu; elleri sonsuza dek masum ölümlerin kanıyla lekelenmiş bir kadından daha iyisini hak ediyordu.

"Uyum."

Lance'in sesiyle nefesi kesildi, sonra kolları sardı. Adamın sert, çıplak göğsüne doğru itti, kendini toparlamak, gücünü yeniden bulacak kadar uzun süre kaçmak için savaştı.

"Beni öldürüyorsun," diye fısıldadı kulağına. "Gözyaşı dökmediğin zamanlarda bile çığlıklarını duyuyorum. Ama gözyaşlarından yankılanan acı kalbimi parçalıyor."

Başını kaldırdığında Lance onun şok olmuş gözlerine baktı. Parlak neon yeşili, gözyaşlarıyla çalkalanmış, acıyla gölgelenmiş Onu yok etmek. Onu yok ediyordu. Etrafındaki hava onun fiziksel olduğu kadar duygusal ihtiyaçlarıyla da ağırlaşmıştı ve onu başka hiçbir şeyin çekemeyeceği kadar çekiyordu.

Başını ellerinin arasına alarak başparmaklarını yanaklarında gezdirdi.

"Duramıyorum." Bir hıçkırık daha içini parçalayınca sarsıldı. "Tanrım, Lance, benim neyim var? Ben ağlamam. Ölüm ağlamaz."

"Ölüm on yıl önce öldü," diye fısıldadı dudaklarını onunkilere indirirken. "Bunu bilmiyor musun bebeğim? O artık yok. Artık sadece Harmony var."

Onun neden böyle bir isim seçtiğini anlayıp anlamadığını merak . Uyum. Huzur. şey ile olması gereken şeyin bir karışımı. Kendisini anlamlandırmak için savaşıyor parçası ve ona uyum sağlamak.

"Benim tatlı küçük kediciğim," diye fısıldadı, gözyaşlarıyla dolu bakışlarını tutarken dudaklarını onunkilerin üzerinde gezdirdi. "Sürekli bundan kaçmaya çalışıyorsun ve

Saklanmaya devam ediyorsun. O bilim insanları bedeninizi yaratmış olabilir ama size hayatı toprak verdi. Benim için yaratılmış mükemmel, güzel bir ruh.

Yalnız. Tıpkı benim senin için yaratıldığım gibi. Biz bu dünyanın çocuklarıyız Harmony. Sen de benden daha fazla bundan . Artık kaçamazsın."

Hediyeden kaçarken, içindeki fısıltıları duyması gerektiğini biliyordu. Rüzgâr işe yaramayacaktı. Hayatı ve geleceği onu koruma yeteneğine bağlı olacaktı. Fiziksel olarak değil ama kalbini, ruhunu korumasına. Zihninde çok fazla şey bir araya geliyordu, çok fazla tesadüf birbirine ekleniyordu ve önümüzdeki günlerin onun hayatı ya da ölümü anlamına geleceğini biliyordu.

Rüzgâr ona tehlikeyi fısıldıyordu. Rüzgârın iç çekişlerinde onun adını, yok oluşunun çığlığını duydu ve rüzgârın okşayışını hissetti. ensesindeki tehlike. Ve ruhunun onunkine bir nedenden ötürü bağlanmış olduğunu biliyordu. Onun diğer parçasıydı. Yıllardır aradığı kalbi.

"Ben bir öğrencim," diye fısıldadı ağlamaklı bir sesle. "Bir

katilim." Başını kaldırdı ve başparmağını dudaklarının

üzerinde gezdirdi.

"Sen benim eşimsin. Ruhumsun. Ben bir katil miyim Harmony? Dünya bana eşim için bir katil verir mi?"

Dudakları tekrar onun dudaklarına yapıştı, onun kendisine karşı yumuşadığını hissetti, açlığının sıcaklığını ve baştan çıkarıcı tadını tattı.

Parmakları yavaşça saçlarına doğru kayd, saç tellerine dolanarak kafa derisini yakıcı bir ısıyla çekiştirdi.

Lance misilleme yapmak için onun dudaklarını ısır, ancak öpücüğü derinleştirip onu duş duvarına doğru bastırırken sinirli hırıltısını ağızına aldı. Elleri kızın saçlarının nemli tellerine kayıyor, onu kendine yakın tutuyor, kız onunkileri çekerken onun kafa derisini çekiştiriyordu. Bu etki Anlık.

Ona doğru eğilirken dudaklarından küçük bir *çiğlik* çıktı, bacaklarının arasından kaydırırken amının çıplak tümseği adamın kalçasına değdi.

Kadın kaygan ve , uyarılmasının suları adamın etini yakıyordu.

"Tatlı küçük kedi yavrusu," diye tekrarladı, öpücüğünden geri çekilip onun parlak gözlerine bakarak.

"Acele et," fısıldadı, şişmiş dudakları nefes nefese kalırken aralandı.
"Sana ihtiyacım var."

"Sana ihtiyacım var. Dokunuşuna. Tatlı sıcaklığına. Senin tadına. Sana sahip olmama izin ver Harmony. Her şeyine."

Harmony ona baktı, dokunuşu karşısında zayıfladı. Sadece zevkten değil, gözlerindeki, ifadesindeki duygudan da.
Kendi savunmasının dağıldığını hissetti. Eğer onu istediği gibi alırsa, onu bir daha asla reddedemeyecekti.

"Güven bana Harmony." Dudakları tekrar onunkilere dokundu, sert ve sıcaktı, onları ayırdı, dilini nazikçe içeri sokarak okşadı.

"Korkuyorum, Lance." Sözcükler dudaklarından beklenmedik bir şekilde döküldü. "Eğer her şeyimi alırsan, beni artık istemediğinde geriye ne kalacak?"

Adam kara gözlerine yansıyan şokla ona baktı.

"Artık seni istemiyor muyum bebeğim?" diye fısıldadı sonra. "Bilmiyor musun Seni mi hayal ettim? Bizi ayakta tutan havanın kulağıma fısıldadığı adını duydum ve öpücüğünü hayal ettim. Tatlı Harmony, ben sensiz ölürüm."

Elleri kollarında gezindi, ellerini kavradı ve parmaklarını saçlarından ayırdı.

"Kelepçeleri tekrar kullanabilirim," diye fısıldadı hınzırca, sesinin erotik törpüsü kadının omurgasından aşağı ürperti gönderiyordu. "Seni yavaş ve kolay bir şekilde kurutabilir ve yatağıma götürebilirim, seni zapt edebilirim, dokunuşuma karşı çaresiz bırakabilirim."

Ve bu çaresizliği kullanırdı. Onunla oynayacaktı. Onu kendi zevkiyle çıldırtacaktı.

Duş kapandı ve birkaç dakika sonra, kalın, kabarık bir havluyu vücudunun üzerinde gezdiren adamın önünde duruyordu.

"Kelepçelere ihtiyacım yok."

Lance onun önünde diz durakladı, bir saniye sonra havluyu önce bir bacağının sonra da diğerinin üzerinden geçirdi.

"Neye ihtiyacın var?" Harmony'nin önünde diz çöküp ona bakarken sesi boğuk çıkıyordu. "Kendini bana vermek için neye ihtiyacın olduğunu söyle Harmony."

Gözlerinden düşen yaşları bir kez daha hissederken dudakları titredi.

"Sarıl bana," diye fısıldadı. "Lütfen, sadece sarıl bana."

İçindeki duyguların çatışması onu mahvediyordu. Lance'in bedeninin sıcaklığı sıcaklık ve rahatlık vaat ederken, ruhundaki soğuk yerler buz gibi görünüyordu.

Ona dokunmak istiyordu; buna ihtiyacı vardı. Lance onu büyük yatağına yatırıp üzerinde yükselirken, dudakları onunkileri kavrarken Harmony onun etini, sıcaklığını hissetme ihtiyacına karşı çaresizdi. Elleri göğsünde, omuzlarında gezindi. Lance'in vücudunun ateş gibi sıcaklığıyla inledi ve ona yaklaşmak için çaresizce kıvranmaya başladı.

Uyuşturucu veren her öpücükte, nasırlı ellerinin tenine her vuruşunda Harmony ruhunun bir parçasının daha ona teslim olduğunu hissediyordu.

"Kafama likörden daha hızlı giriyorsun," diye inledi dudakları çenesinde, sonra boynunda . "Ve tenini hissetmeyi ne kadar sevdiğimi söylemiş miydin?"

Adam bir göğsünü kavrayıp başparmağı ve işaret parmağı arasında sıkı bir meme ucunu tutarak çalıştırmaya başladığında Harmony tepki olarak sarsıldı nazikçe.

Meme ucundan klitorisine doğru alevler fışkırdı; karnını sıkan ve nefesini kesmekle tehdit eden sert bir ısı patlaması.

"Böyle mi, bebeğim?" Dudakları sıkı noktaya doğru hareket etti. "Bakalım bundan ne kadar hoşlanacaksın."

Ağız yerini alırken parmakları hareket etti, eli karnının üzerinde gezinirken uzun tomurcuğu içine çekti.

Bacakları onun arayış içindeki parmakları için ayrılırken, parmakları saçlarında sıkılaştı ve onun altında eğilirken dudaklarını göğsünde tuttu. Nefes almak, duyularına biraz daha tutunmak, parmaklarının, dudaklarının ve dilinin etine her dokunuşunun tadını çıkarmak için savaştı.

Parmakları amının kıvrımlarını ayırana ve başparmağı klitorisinin zonklayan tomurcuğunun etrafını törpüleyene kadar savaşı kazanıyordu.

"Tanrım evet," diye inledi, kalçalarını daha da açarak. "Lütfen. Lütfen..."

Başparmağı ona eziyet ederken, parmakları aşağı hareket etti ve vajinasının hassas açıklığına bastırana kadar çıplak teninde toplanan kaygan meyve sularında kaydı.

hisler patladı; kendinden geçmeye çok yakın bir zevk, varlığının içinde sarsıldı. Artık soğuk değildi, yanıyordu. Alevler amından klitorisine doğru yaladı, rahmini sıktı ve sonra vücudunun geri kalanına doğru hızlandı.

Dişleri göğüs ucuna işkence ederken, parmakları arasında işkence gibi bir baştan çıkarma oyunu oynuyordu. Nefes nefese kalmıştı, boğazından düzensiz çığlıklar yükselirken kalçaları kamburlaşıyordu.

Bir saniye sonra adamın parmaklarının girdiğini hissetti. Birbirine bastırılmış iki parmak, amının ağrıyan, doymuş derinliklerine doğru ilerledi.

Harmony, dizleri bükülürken ve serbest kalmak için savaşıırken zevkini haykırdı.

"Henüz değil bebeğim," diye homurdandı, dudakları göğsünden karnına doğru ateşten bir yol yalamak için hareket etti. "Önce o tatlı, yumuşak kedi. Senin tadına bakmak için ne kadar aç olduğumu söylemiş miydin?"

"Buna dayanamıyorum." Başını güçsüzce salladı, adam ellerini kavrayıp yatağa bastırırken ona tutunmak için mücadele etti.

"Orada kal." Karnını ısırıldı. "Seni sevmeme izin ver, Harmony. Bu mükemmel vücudun her tatlı santimini tatmama izin ver."

Harmony, Lance'in kalçalarının arasında hareket edişini izledi; Lance ona bakarken elleri dizlerini daha da ayırıyordu. Zekice Başını eğmeden bir saniye önce dudaklarını yalarken koyu mavi gözleri erkek şehvetiyle parlıyordu.

Adamın dili erotik bir kırbaça dönüşürken, acı veren zevkin titrek noktaları içinden akıp geçti. Şiddetle hassaslaşan etine vuruyor, alay ediyor, dürtüyor, yalıyor ve amının her şişmiş santimini tadıyordu.

Parmakları şeytandı. Parmakları vajinasının kavrayıcı derinliklerinde geziniyor, uçları kıvrıla kıvrıla kalçalarının yataktan fırlamasına ve içinden boğuk bir çığlık kopmasına neden olan bir noktaya ulaşıyordu Boğaz.

Gerçi bunun ona bir faydası olmamıştı. Ona işkence etmeye devam etti, onu şehvetli bir ziyafette yuttu, kısa süre sonra yalvardı, ağladı

Tamamlandı.

"Senin tadını seviyorum," diye mırıldandı parmağı klitorisine doğrudan bağlantısı varmış gibi görünen noktaya sıkıca bastırırken. Nefes nefese kaldığında, küçük tomurcuk boyunca yarışan his fişekleri gönderdi, savaşmak için savaştı. yırtan zevkin ortasında nefes alamıyordu.

"Tadın hâlâ hanımeli gibi," diye inledi. "Ve yaban gülleri."

"Lütfen, Tanrım. Lance yapamam..." Adamın parmakları tekrar kıpırdayınca haykırdı, düzleşti, neredeyse serbest kaldı ve dili klitorisine dönerken sert, hızlı bir vuruşla içine daldı.

Orgazma yaklaşmanın ürpertici dalgaları sinirlerine hücum etti. nefesini kesiyor ve onu öylesine yoğun bir his uçurumunda asılı bırakıyordu ki, bir daha hiç nefes alıp alamayacağını merak ediyordu. hayatta kalmak.

"Çok tatlı ve sınıksısın," diye fısıldadı klitorisinin etrafını bir kez daha yalamadan önce. "Parmaklarımı yumruk gibi kavırıyorsun. Ne kadar sıkı olduğunu hisset bebeğim. Sıkıma içine soktuğumda boşalmamak için elimden geleni yapıyorum."

Parmakları geri çekildi, sonra yavaş ve lezzetli bir hareketle tekrar içine girdi. Harmony, hassas dokunun onun için ayrıldığını hissedebiliyor, şehvetli kazığa oturtma onu serbest bırakma ihtiyacı içinde titremeye bırakırken onu sağlıyordu.

"Yine mi?" diye fısıldadı.

Bu kez, parmakları ona girdiğinde, dudakları klitorisini kapladı ve erotik bir şekilde emmeye başladı. Parmaklarının güçlü, ağır itişleri Bileğinin bir bükülüğü, nasırlı parmak uçlarının dokunuşuyla alevlenen sinir uçlarına sürtünmesi ve kadının patlaması.

Onun adını haykırdı. Orgazmı yıkıcı sonuçlarla içinde patlarken adını haykırdığını duydu. Kalçaları

Amcığı parmaklarını kavrarken başını tuttu, ruhunu koruyan son bariyer yıkandıkça iç kasları şiddetle kasıldı.

Savunmasız. Savunmasız. Yine de Lance onu yatıştırmaya başladığında, parmakları ondan kurtulduğunda, dudakları uyluklarına, karnına hafifçe bastırdığında, hissettiği şey zayıflık değildi.

İlk kez kendini tamamlanmış hissetti.

Uykulu adamın dizlerinin üzerine çöküşünü, yüzündeki açlık ve ihtiyaç dolu ifadeyi izledi ve onun da kendisine karşı savunmasız olduğunu fark etti. O açmıştı

Başından beri kendini ona adamıştı ve o bunu fark etmemişti bile.

"Çok güzel," diye fısıldadı itici, ağır ereksiyonu amının kıvrımları arasına yerleştirirken. "Benim tatlı, güzel, küçük kediciğim."

Harmony, sikini içinde çalıştırmaya başladığında ona doğru eğildi. Elleri kalçaları ve beli boyunca hareket ederken her vuruş onu sıkın kasların daha da derinliklerine götürdü. Sonunda, kabzasına kadar gömüldüğünde, onun üzerinde yükseldi ve kollarının onu sarmasına izin verdi.

"Isındım," diye soludu sonra, uzun zamandır bildiği kemik derinliğindeki soğuşun gittiğini fark etti.

"Çok sıcak," diye fısıldadı kulağına, sesi , neredeyse kalçaları hareket etmeye başladığında acı çekiyordu. "Tatlı bebeğim, o kadar sıcak ki evi yakacağız."

Adam durakladığında Harmony ona karşı dalgalandı, dudaklarını boynuna bastırırken vücuduna daha da yaklaştı. Yavaşça, kasları penetrasyona uyum sağladıkça amındaki gerilme yanması hafifledi. Onu hissedebiliyordu, sikinin her santiminin zonkladığını

İçinde, gizli sinir uçları açığa çıkana ve çılgınca okşanana kadar onu geri yordu.

"Bizi birlikte hisset Harmony," diye fısıldadı. "Gerçekten bundan kaçmak istiyor musun?"

Ona cevap vermesi için zaman tanımadı. Adam hareket etmeye başladığında Harmony boğuk bir çığlık daha attı. uzun, yavaş darbeleri ona saplandı, altında kıvranmaya başladığında onu yaktı.

Daha fazlasına ihtiyacı vardı. Çok yavaş ilerliyordu, onu daha yükseğe okşayan ama ulaşamayacağı bir yerde yanan orgazmı asla tetiklemeyen yavaş, eşit bir ritimle ona işkence ediyordu.

"Tanrım, çok sıkısın. Çok tatlısın," diye inledi onun kulağına. "Beni uçuruyorsun Harmony."

Onu ağılattı. Zevk sarmala dönüşmeye başladığında gözyaşlarına karşı koydu. İçindeki her vuruş, onu geren, onu daha yükseğe iten horozunun her oyuk kazması, onun başka bir parçasını çaldı Ruh.

Sadece dokunuşu değildi. Sadece kabul etmesi de değildi. Açlıkla ağırlaşmış, duygularla olgunlaşmış havaydı. Onun sıcaklığını hissediyordu, onun özü onu sarıyordu.

"Ruhumu çalıyorsun," diye nefesini tuttu, durakladığında tırnakları adamın omuzlarını ısıırıyordu, adam başını kaldırıp ona bakarken.

Bakışları uykulu, şehvetli bir sıcaklıkla karanlıktı.

"Ben nerede bitiyorum ve sen nerede başlıyorsun?" Fısıltıyla attığı çığlık onu şoke etti; eğer bu kadar doğru hissettirmeseydi, onun bu kadar büyük bir kısmına sahip olduğunu fark etmek onu dehşete düşürebilirdi.

Lance yüzünü buruşturdu dudakları onun dudaklarına inmeden bir saniye önce dişlerini gösterdi. "Birlikte başlıyoruz, bebeğim. Birlikte. Sonu olmayan."

Dudakları onunkileri kapladı ve gerçeklik geri çekildi. Kalçaları sert ve hızlı bir şekilde pompalanmaya başladı, her vuruştaki acımasız zevk kadının içini parçalıyordu.

Adam dudaklarına erotik, günahkâr sözcükler fısıldarken kadının çığlıkları geceyi .

"Becer beni, bebeğim... İşte, tatlım, tam orada sıkıca tut beni... Kahretsin, ateşlisin. Çok ateşlisin."

Lance bir eliyle kızın kalçasını, diğer eliyle de saçlarını kavradı ve dudaklarını kızın dudaklarından ayırıp dilini kızın derinliklerine sokarak onu umutsuzca sismeye başladı. Hareket ediyordu. Okşayarak. Patladığında onu uçuruyordu.

Onunla birlikte uçtu. Adamın kendisine karşı sarsıldığını hissettiğinde parlak ışık ve coşku patlamaları içinden geçti. Kukusu sıkıştı ona sıkıca sarıldı, onu derinden tuttu, zevkini haykırırken fıskıran horozunun sert uzunluğu etrafında sarsıldı.

İşte. Ecstasy. Coşku. Ve bir birleşme. Onun bir parçasını hissetti. ruhunun derinliklerinde onunla birleşti ve o anda, özgürlüğün Lance'i terk etmekle gelmeyeceğini biliyordu. Lance'ten ayrılmak onu yok ederdi.

BÖLÜM 15

"Jonas'ı kurtarmak istedim. Onu öldürecekti."

Uykulu, ölçülemeyecek kadar üzgün Harmony, odanın karanlık perdelerindeki çatlaktan süzülen şafak öncesi ışığında konuştu.

Lance onu göğsüne yasladı, çenesi başına yaslandı, kolları sardı, sırtını göğsüne ve karnına bastırdı.

"Onu kim öldürecekti Harmony?"

"Jonas," diye fısıldadı uzun bir aradan sonra. "Onu Madam LaRue doğurdu. Onu bebekken ve yeni yürümeye başlayan bir çocukken kucakladı. Jonas

Laboratuarların sağlayabileceği her şeyin en iyisini verirdi ama nazikti. Bir görevden döndüğünde saçlarını tarardı. O yokken testlerimi hep LaRue yaptırırdı. Zalimliğinin boyutlarını onun bilmesini istemiyordu. Diğer bilim insanlarının onu kontrol ettiğine, bilim adına yaptığı eylemlere onu zorladığına inanıyordu."

Onun saçlarını tarayacaktı. Kulağa basit, küçük bir jest gibi geliyordu ama Lance bunu söylerken onun sesindeki saygıyı duydu. "Jonas geçen ay beni yakaladığında, bilim adamı Elyiana kan ve sürüntü. Bundan nefret ediyorum. Bana batırılan iğnelerden nefret ediyorum. Bir süre sonra hücreme geldi. Ben laboratuvardayken kullandığı fırça hâlâ yanıdaydı. Ve saçımı taradı."

Sesi duygu yüklüydü ve Lance onun konuşmasına izin verirken gözlerini kırıştırmak zorunda kaldı. Sesinin tonu, yansıtıcı, boğuk, ruhunu yırtıyordu.

"Madam LaRue onu öldürecekti." Elleri adamın kollarında sıkılaştı. "Birkaçımız hariç hepimize ölmemiz emredildi. O odadaki diğer Irklar, benim öldürdüklerim, Jonas hepimiz için bir kaçış planlarken aylardır ona ihanet ediyorlardı. Madam bile." A

Küçük bir ürperti vücudunu sarmıştı. "O onun kişisel ve o bunu asla göremedi. Ben de onun çocuğuydum ama o laboratuvarlarda huzuru sadece Jonas biliyordu. Sadece o nezaketi biliyordu.

Ve onda gördüğüm iyiliği korumak istedim. Bir annenin anısını. Böyle anılar değerlidir, değil mi?"

"Onu korumak istedin," diye fısıldadı. "Çünkü onu seviyordun."

Sessiz bir hıçkırık vücudunu sarsarken nefesi kesildi.

"Birkaç hafta içinde kişisel muhafızları, acımasızlıklarıyla bilinen iki akal beni buldu. Onları o göndermişti. Bana son sözleri gönderdiği mesajdı. Serseriler ölür. Annesini öldürdüğüm odadan kaçarken söylediği son sözlerdi."

Lance sıkıca yutkundu. Tanrı yardımcısı olsun, başka bir şey istemiyordu. Jonas'ı parçalamaktan daha iyiydi. Piin, onun için hayatını tehlikeye atan bir çocuğa ne yaptığından haberi bile yoktu.

"Onun ne dair kanıtınız var," dedi sonra. Kanıtı biliyordu. "Neden ona vermedin?"

Uzun süre sessiz kaldı. "Tutunmamız gereken çok az şey vardı." Sertçe nefes aldı, sesi gözyaşlarıyla boğuklaşıyordu. "Tanrı'nın değıl, insanın yarattıkları olduğumuzu biliyorduk. Öldürmek için yaratıldığımızı. Ama Jonas'ın bir annesi vardı. Nazik dokunuşları vardı ve yumuşak sözler. Hayatlarımızdaki nefreti, acıyı ve vahşeti azaltacak bir şeyleri vardı. Ve ona bilgi vermek hiçbir şeyi değıştirmeyecekti."

Kadın tekrar titredi, adama daha sıkı bastırırken nefes alış verişi sarsıldı ve adam onun sahip olduğu her şeye duyduğu açlığı hissetti. bahsetti. Jonas'ın canavar bir anne imgesini korumak için savaşmıştı çünkü Jonas'ın annesine karşı umutsuzca bir açlık duyuyordu. Kendini yanılsama.

"Onu öldürmesine izin veremezdim," diye düzensiz bir şekilde fısıldadı. "Saçımı taradı..." Karanlık ve korkunç bir dünyada ona bir parça sıcaklık ve nezaket vermişti.

Lance onu kendine doğru çekti, yüzünü saçlarına gömerken onu olabildiğince sıkı.

"Ve şimdi de sen varsın," diye fısıldadı ağlamaklı bir sesle. "Onurlu. Sabırlı. Benim yüzümden ölürsen ben ne yaparım Lance? Canavarlar bulur ve içinde saf bir şekilde yanan hayatı yok ederse?"

Ve onsuz ne yapardı?

"Ben yeryüzünün çocuğuyum," dedi ona usulca, onun hâlâ kendisine yaslandığını hissederek. "Rüzgârlar beni çağırır, etrafımdaki hava başkalarının sırlarını kulağıma fısıldar. Beni tehlikeye karşı uyarır ve başkaları düştüğümü görecekken beni korur. Seninle tanıştığım gece beni bara götürdü. Dışarıda oturmuş, ne halt ettiğimi merak ederken orada yaparken, senin adını fısıldadı."

Yavaşça ona döndü, bir dirseğinin üzerinde yükselirken işkence görmüş soluk yeşil gözleriyle ona bakıyordu. Onun etrafını sarmak istedi. Onun etrafını öyle bir sarmak istiyordu ki, bir daha asla yalnız kalmasın.

"Sende Jonas'ın istediği bir şey var," dedi ona. "Jonas'ı her gördüğümde, ondan her bahsettiğinde bunun bilgisini duyuyorum. isim. Paylaştığınız annenin çok ötesine geçen bir sır ya da sırlar." Lance onun yüzünün solmasını ve gözlerinin korkuyla dolmasını izledi.

"Jonas intikam istemiyor Harmony. Hala burada olmasının tek sebebi Hayatta olan şey, sizin yanınızdayken içinde gerçek bir kötülük olmamasıdır. Ama ondan sakladığın şeyi istiyor. Ve bunu elde etmek için seni ya da beni kullanacak kadar kötü istiyor."

Adam onun yüz ifadesini izlerken başını yavaşça salladı. Yüzündeki ifade korkudan şaşkınlığa dönüştü, kaşlarını çatarken gözleri gölgelendi.

"ne olduğunu bilemez," dedi. "O ofisteki bilim adamlarından başka kimse bilmiyordu ve ben onları öldürdüm."

"Neyi biliyordun Harmony?"

"Yaratılan ilk Irk hâlâ yaşıyor." Sesi bir nefesten daha fazla çıkmayana kadar alçaldı.

Bilinmeyen sırlar. Önceden olan ve hala olan. Kulağına fısıldanan kelimeler, zihninde nefes aldı.

"Dahası da var." Kız tekrar altında titrerken Lance elini rahatlatıcı bir şekilde kızın kolunda gezdirdi. "Ama Jonas olduğunu düşünürsek, ne istediğini sadece Tanrı bilir."

"Peki ya neyin peşinde olduğunu öğrenmek için beklemeyi göze alamazsak?" Lance onun korkusunu hissetti.

"Alonzo beni gençken Ölüm olarak tanırdı. Eğer beni şimdi tanırsa, kimliğim açığa çıkar. Eğer bu olursa, hala hayatta olan her Çakal ve Konsey ile çalışmak peşimde olacak. Başıma konan ödül çok yüksek."

Tanrım, daha kötüsü olabilir mi?

"Orada ne yapıyordu? Bu işe nasıl bulaştı?" Lance sordu.

"Nasıl bir rol oynadığından emin değilim." İç çekti. "Ama o çok Madam LaRue için çok önemliydi ve Breed projesi için büyük miktarda para sağladığını biliyorum."

"Alonzo'nun Konsey'in bir parçası olduğuna dair kanıtınız var mı?" İyi kalpli pederin alaşağı edildiğini görmeyi çok isterdi.

Başını iki yana salladı. "Elimde öyle bir kanıt yok. Ama birkaç kez laboratuara geldi ve Madam ve öğretmenimle görüştü. Eğer beni tanırsa, Lance..."

"O zaman Alonzo'nun bunu öğrenmemesini sağlamalıyız." O anda tehlikenin etraflarında yoğunlaştığını hissedebiliyor ve hava tehlikeye karşı uyarırken bile kulağına gelen rahatlama fısıltısını duyabiliyordu

Alonzo temsil edebilirdi. Harmony'nin kim olduğunu bilmiyordu ve şu anda önemli olan tek şey de buydu.

Dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi. "Rüzgârları mı dinliyorsun?"

Saçlarını yanağından geriye doğru düzeltti. "Sonunda," dedi pişmanlıkla kabul etti. "Büyükbabam benden memnun olurdu."

"Konsey sizin gibi yetenekleri olan kadınları arıyordu," dedi. "Onlar, gelecek için mükemmel kuluçka makineleri olarak implante edilmiş Breed embriyoları. Kadınların, bu embriyoları Yaratılanlar, Irk'ın nihai yapısına bir unsur ekledi. Psişik güç, bu tür yollarla aktarılabileceğine inandıkları unsurlardan biridir."

Embriyolar ve yaratımlar. Asla bebekler ya da çocuklar değil. Tanrı ona yardım etsin, ama Doğduğu andan itibaren ruhunu yaralayanlara karşı içinde yanan öfke onu dehşete düşürdü.

Birçok medyumun ve Kızılderili kadının alıkonulduğunu, aşılandıkları çocuklar doğana kadar esir tutulduktan sonra serbest bırakıldıklarını biliyordu. Bu şekilde kullandıkları kadınlar dünyanın her yerinden gelmişti ve Jonas medyumları çok aradıklarını biliyordu.

"Beni terk etmene izin vermeyeceğim," dedi

sonunda. "Nasıl kalabilirim?"

Adam kıpırdamadan, sessiz bir şekilde ona bakarken, kadın uzanıp parmaklarının ucunu yanağında gezdirdi.

"Benim hiç kimsem olmadı," diye fısıldadı. "Daha iyisini biliyordum. Beni yakalamak için kullanılacaklarını biliyordum. Seni , sana işkence edecekler, ve bildiğimden emin olacaklar. Senin için hayatımı verirdim ama bu sadece benim yüzümden yaşayacağın acıyı hafifletirdi. Nasıl olsa öleceksin."

Gözlerinden bir damla yaş süzüldü ve dudakları titrerken yanağından aşağı gümüşü bir iz oluşturdu.

Lance göğsünün sarsıldığını hissetti, içinde kabaran duyguların acımasız bir yumruk gibi kalbinin etrafında kenetlendiğini hissetti. "Hayatta kalmak için savaşırız. Sevmek için. Dünya ne isterse o olur Harmony. Kaçmak bunu değiştirmeyecek. İkimizi de kurtarmayacak."

Ondan uzaklaşırken yüzü acıyla buruştu, yan yattı, adam onu bir kez daha kendine çekerken vücudu titriyordu.

"Yaşamak için savaştın," dedi nazikçe vücudunu sararken Etrafında dolaşıyor, sıcaklığının ona aktığını, ruhunun onun etrafında hafiflediğini hissediyordu.

"Şimdi bizim için savaş, Harmony. Hayatın için savaştın, şimdi de aşkımız için savaşmama yardım et."

Aşklarını.

Harmony odanın içine baktı, şafağın solgun parmaklarını izledi. karanlık perdelerin kenarlarından bakıyordu. Hissettiği şey bu muydu? Başından beri hissettiği şey bu muydu? Bu yüzden mi ondan uzaklaşamıyordu?

Tehlikenin kaçma şansından daha ağır bastığını bildiği halde kalmak onun tarzı değildi. Kimsenin iç savunmasını aşmasına izin vermek onun tarzı değildi. Ama Lance tam da bunu yapmıştı - vücudunun sıcaklığı içine akıyordu, dokunuşundan aldığı zevk, ona Lance'in onun için yaratılmış olduğunu acı bir şekilde fark etti.

Bir çiftleşme. Ve bu çiftleşmeyi kabul etmişti, onu sanki tüm hayatı boyunca tanıyormuş gibi kabul etmişti. Çünkü rüzgarlar ona fısıldıyordu.

"Ne diyorlar?" diye sordu. "Rüzgarlar. Benim hakkımda sana ne söylüyorlar?"

"Senin vahşi ve iflah olmaz biri olduğunu." Sesini bir eğlence tonu doldurdu.

Ona döndüğünde dudakları sıırtmaya başladı. "Ben ciddiym."

"Ciddiyim." Adamın eli kızın yanağını kavrarken, başparmağı kızın ayırık dudaklarını yumuşattı. "Çığlıklarının etrafımda yankılandığını duyuyorum. Gücün, ihtiyacın ve kederin fısıltısını duyuyorum. Kalbinin sesini duyuyorum. Beni her reddedişinde ruhunun benim için ağladığını duydum. Rüzgar kelimelerle ya da açıklamalarla konuşmaz. Kahkaha, ağlama, feryat eden bir inkar ya da güç fısıltısıyla konuşur. Ve hava tüm bunları duyuyorum, beni kaç kez itmiş olursan ol beni kendine çekiyor."

Bir kez daha ona bakmak için ayağa kalkmadan önce dudaklarını nazikçe öptü.

"Ne yapacağımı bilmiyorum." Ne hissettiğini anlaması için bir yol bulmaya çalışırken dudakları titredi. Ama yapamadı kendisi anlayabilir.

"Sadece kendin ol." Tekrar onun yanına uzandı, onu kendine doğru çekti ve sıcaklığının onu sarmasına izin verdi. "Sadece Harmony ol."

O gece devriyesinin sıkıcı geçmesi mukadderdi. Lance ofiste evrak işleriyle uğraşıyordu ve o da ailevi nedenlerle izin alan memurlardan birinin yerine bakıyordu. Karanlık etrafını sarmıştı, Onu kozaladı ve düşünmek için çok fazla zaman bıraktı.

Sadece Harmony ol. Harmony'nin kim olduğunu ilk kez merak etmiyordu.

Broken Butte'un ana bölümünün sessiz sokaklarında ilerlerken Harmony bu düşünce karşısında kaşlarını çatı.

Ölüm'ün kim olduğunu her zaman biliyordu; bu konuda hiçbir soru yoktu. Ölüm intikamdı. O, ölümün içinden kayan gölgeydi. ve yasanın bir şekilde gözden kaçırdıklarına adalet getirdi.

Karanlık, öfkeli, soğuk ve acımasızdı. Pişman değildi ve ikinci bir düşüncesi yoktu. Kırmızı ışıktaki durduğunda kaşlarını çatarak loş sokağa baktı. Ama Harmony kimdi?

Bu ismi şaka olsun diye almıştı. Harmony Lancaster. Harmony, Çünkü Ölüm'ün bıraktığı şey buydu. Lancaster, son masum canı aldığı sokağın adıydı. Konsey'in ona yüklemesine izin vermişti.

O gece hafızasına kazınmış, yakıcı bir damganın gücüyle damgalanmıştı.

"Sana yardım etmeme izin ver. Yapabilirim, seni güvenli bir yere götürebilirim." Kadın onu öyle şefkatle, öyle kararlılıkla izlemişti ki Harmony neredeyse bunun doğru olduğuna inanacaktı.

Ancak Öğretmeni, ajanın aldatmada usta olduğu onu uyarıyordu. On dört yaşında, Ölüm olarak eğitildiğinde, sadece "kanıtı" ona ne verdiğini . Ve o kanıt bu kadını bir kindar çocuk taciri. Masum çocukları evlerinden koparıp en yüksek teklifi verene satan bir kadın.

"Sana yardım etmeme izin ver." Titreyen bir el Ölüm'e uzandı. "Seni güvenli bir yere götürmeme izin ver."

Ölüm vurmuştu. Kadının elini kavradı ve onu ve bıçağının onun yerine cevap vermesine izin verdi. Öğretmeninin emirlerini yerine getirmişti ama kadının cansız bir şekilde yere yığılmasını izlerken masum kanı döktüğünü biliyordu.

Harmony, serbest bıraktığı her seferinde olduğu gibi ruhunu parçalamadan önce anıyı zihninden silkeledi. Öldürdüğü kadın, karanlık işleri araştıran bir CIA ajanıydı.

Genetik Konseyi olarak bilinen grup. Bir kocası ve bir de Çocuk. O iyi adamlardan biriydi ve Ölüm onun canını almıştı.

Işık yeşile döndüğünde Harmony iyi aydınlatılmış başka bir sokağa saptı, sessizliği kolaçan ederken bakışları gölgeleri arıyordu. Işıklar Evlerin içi ışıltılıydı; bazı sakinler hâlâ verandalarında oturup akşam havasının tadını çıkarıyordu. Havada mangal kokuları ve çocuk kahkahaları dolaşıyordu.

Lance'in uğruna savaştığı şey buydu. Burada yankılanan, yarı açık pencerelerden süzülüp onu saran huzur.

Ajan da bunun için mücadele etmişti.

Başını sallayarak Community Sokağı'na girdi. Tüm blokta toplum merkezi, top sahaları, bir tenis kortu ve gece boyunca kapalı olan halka açık bir havuz bulunuyordu. Basketbol sahasının içindeki ışıklar tenis kortları gibi hala açıktı ve her ikisi de kullanımdaydı.

Genç adamların oyununu izlerken Raider'ı durdurdu, kahkahalar ve alaycı hakaretler ona doğru sürükleniyordu.

"Hey, dostum, bu sadece bir hanım evladı atışıydı," diye güldü gençlerden biri topu yakalarken. "Sana nasıl yapıldığını göstereyim."

Arkadaşlarını ve topu elinden çalan kişiyi sevindirecek şekilde topu elinden kaçırdı.

"Dostum. Bu çok yanlış." Kahkaha, mutluluk.

Ölümün burada yeri yoktu ama Harmony onun huzurunun etrafını sardığını hissedebiliyordu. Direksiyona yaslandı, Çocuklar birbirlerine meydan okurken tüm genç erkeklerin yaptığı gibi duruşlarını değiştirip inlerken, homurdanırken ve şakacı bir şekilde mücadele ederken dudaklarında bir gülümseme belirterek oyunu izledi.

Laboratuvarlardaki genç erkek yavrulardan pek de farklı olmadığını fark etti. Eğitim seansları arasında güneşin sıcaklığı altında dinlenmelerine izin verildi.

etraflarında esinti oynamıştı. Gülmüşler, birbirleriyle alay etmişler ve güçlerini sınımışlardı. Ve bazen bunun için cezalandırılmadılar.

Çenesini direksiyonu kavrayan ellerine dayayarak iç geçirdi. Hiç oynamamıştı. Hiç gülmemişti ve kendini böyle alaycı bir şekilde test etti.

"Birim dört, her şey yolunda mı?" Lenny, kartal gözleriyle ofisteki birim ekranları, ön paneldeki iletişim bağlantısı üzerinden geldi.

Koltuğunda doğrulurken, "Sadece maç izliyorum Lenny," diye rapor verdi. "Çocuklar sahaya çıktılar."

"Sizin için çok gençler, Şerif Yardımcısı." Lance'in alaycı sesi Lenny'ninkinin yerini aldı.

Harmony gülmek istese de .

"Bu olumlu, Şerif," dedi, bir kez olsun içinde yükselen sıcaklıkla savaşmayı reddederek.

Onunla savaşılamazdı. Dün gece aralarındaki bağı inkâr etmek için verdiği kişisel savaşın sona erdiğini biliyordu.

"Dışarı çıkıyorum," diye rapor verdi. "Şimdiye kadar her şey sessiz. Bu hiç Sessiz *değil* misin?"

Lance, "Ara sıra yangın, yumruk yumruğa kavga ve sarsıcı aile tartışmaları yaşıyoruz," diye onu temin etti. "Gerçi bunların çoğunu hafta sonlarına saklıyorlar."

Başını iki yana salladı. Bir rakun olduğu ortaya çıkan bir hırsızlık girişimine ve bir ev sahibi ile bir ev sahibi arasındaki anlaşmazlığa cevap vermişti.
ve kur yaptığı genç kızın ailesi.

Diğer bölgelerde sorun olmadığından değil, sadece onun bölgesinde olmadığından. Henüz yoktu.

"Turumu bitirip içeri gireceğim. Raporlar." Ofiste onu bekleyen evrak işlerini görünce yüzünü buruşturdu. "Belki de yarın metre hizmetçisini denemeliyim. Eminim evrak doldurmuyorlardır."

"Şaşıracaksın." Lance kıkırdadı. "İçeri girdiğinde görüşürüz. Kontrol dışarıda."

"Birim dört ." Raider'ı caddeye geri çekti ve Şerif Departmanına geri dönmeden önce bölgesini tamamladı.

Oldukça sessiz bir geceydi, yüzden Raider'dan uzaklaşırken Dane'in binanın kenarındaki gölgelerden çıktığını görmek onu şaşırtmadı.

Binanın köşesine yaslandı, kim olduğunu umursamadan onu gördü, onu izlerken yüzünde düşünceli bir ifade vardı. Bir an için onu görmezden gelmeyi düşündü. Onu görmezden gelmeliydi, diye düşündü hayal kırıklığı içinde; ne onun ne de Jonas'ın havasında değildi.

Gözlerini kısarak otoparkın etrafına baktı ve hızla adamın kendisini beklediği karanlık alana doğru ilerledi.

"Burada ne yapıyorsun?" Gölgelere doğru adım attı, adamın yalnız gelmediğini anlayınca hemen duruldu.

"Seni çıkarmanın zamanı geldi Harmony." Sesi karanlık ve baskındı. "Gitme vakti geldi."

Adam ona uzandığında kadın geri çekildi.

"Cehennem gibi," diye tısladı, onu ve ortağı Ryan'ı görüş alanı içinde tutarken eli silahının kabzasına yerleşti. "Seninle hiçbir yere gitmiyorum, Dane. Bunu sana söylemiştim."

"Bu senin hayatın anlamına gelse bile mi?" diye ısırdı. "Beni dinle Harmony, burada başına gelecekleri istemezsin. Ve seni tekrar hücreden çıkarmak için zamanım yok. Şimdi, o şey olmadan gidelim. Şerifiniz sizi aramaya gelir."

"Aşağıya ne geliyor, Dane?" Ryan kıpırdayınca o da kıpırdandı. Yine de arkasına geçmek için. "Ryan, olduğun yerde kal. Seninle dövüşmek zorunda bırakma beni."

O zaman iki adam da durdu. Ryan, Dane kadar uzun boylu değildi ama kaslı ve hızlıydı. Kısa, koyu kahverengi saçları güneşten kararmış yüzünü çerçeveliyordu ve soluk mavi gözleri onu dikkatle izliyordu.

"Beni daha önce hiç sorgulamadın," diye Dane. "Ben ne zaman seni beladan uzaklaştırmak için geldim, sen hep beni takip ettin."

"Beni götürdüğün belayı her zaman anladım. Henüz başım belada değil, Dane." Ve o her zaman oradaydı.

"Geliyor, Harmony." İçini çekti. "Bunu sen de benim kadar iyi ."

"O zaman belki bana neye gerektiğini söyleyebilirsin," diye usulca önerdi. "Ve hazır başlamışken, neden bunu hep yaptın?"

"Ne yaptın?" Adamın bakışları düşünceli bir şekilde kıza kaydı.

"Neden beni hep beladan kurtardın? Başımın belada olduğunu her zaman nasıl bildin? Beni nasıl takip ediyorsun, Dane?"

Dudakları yavaşça kıvrıldı. "Sezgilerim güçlüdür."

"Saçmalıyorsun." Bunu daha önce düşünmeliydi. "Nereden biliyorsun?"

"Bazı bağlantılarım var diyelim." Sonunda omuz silkti. "Birkaç gün önceki cinayetten sonra Alonzo'nun Ölüm'ü senin ismine bağlamaya çalışacak."

"Kanıtı yok."

"Harmony, şerifinin hayatını riske atıyorsun..."

"Onu bırakamam, Dane," diye tersledi. "Anlamıyorsun."

"O orospu çocuğuyla çiftleştiğini bilmediğimi mi ?" O hırladı. "Tanrı aşkına Harmony. İlk denediğimde neden seni dışarı çıkarmama izin vermedin?"

"Artık çok geçti." Başını öfkeyle salladı. "Ve artık bir önemi yok. Artık koşamam. Koşmaktan yoruldum."

Adam sessizce ona baktı, bakışları çarpışırken yüzüne hayal kırıklığı damgasını vurdu.

"Seni gitmeye zorlamak istemiyorum Harmony." Tekrar iç çekti. "Ama yapacağım."

Geri adım attı. "Neden?"

Yüzünü sıkıca buruşturdu. "Seni önemsediğim yetmiyor mu?" kabaca sorguladı. "İntihar edişini izlemek tam bir baş belası."

"Yeterince iyi değil." Eli silahının üzerinde sıkılaştı. "Lanet olsun, yine de yeterli olacak."

Adam hareket edince yana sıçradı ve adam gölgelerin arasında hareketsiz dururken kendini iyi aydınlatılmış otoparkın içine .

"Bu yeterli değil. Beni zorlarsan düşmanım olursun Dane. Yapma bunu. İkimizin de iyiliği için." Dönerek girişe doğru yürüdü, Lance geniş kapılardan adımını attığında kalbi boğazına doğru fırladı, eli yanındaki silahta, vücudu gergin ve hazırıldı.

saran tehlikenin kokusunu alabiliyordu, merdivenlerden inerken kararlılığının, tek kelime etmeden kolunu kavrayışının ve onu girişe doğru götürmeye başladı. "Lance..."

"Bana yalan söylersen derini yüzerim," diye tersledi. "Ofisime gir ve Tanrı şahidim olsun ki açıklamanı yap."

Dane şerifin sesini duyunca dişlerini sıktı ve Ryan'a bitişikteki parkın gölgeleri arasından geçmesini işaret etti.

Binanın yanından uzaklaşır uzaklaşmaz iki polis memuru köşeyi döndü ve tepedeki ışıklar yandı.

Şerif temkinli bir adamdı, hem de tekinsiz bir adam. Nasıl şüphelenebilirdi ki?

Ryan'la birlikte gölgelerin arasından kayarak karşı blokta park etmiş olan karanlık cipe doğru ilerlediler.

"Şimdi ne olacak?" Kapıları kapatırlarken Ryan sordu.

"Lanet olsun!" Dane, hayal kırıklığı onu yiyip bitirirken direksiyonu sıktı. "Bana hiç böyle itaatsizlik etmemişti."

Başka bir zaman olsa hemen giderdi.

"Çiftleşme çok güçlü," diye mırıldandı Ryan. "Onun kokusunu her yerinden alabiliyorsun. Kokusunu bile değiştirmiş."

"Bu onu öldürtecek." SUV'u çalıştırdı, vitesine taktı ve farları yakmadan önce sessizce caddeye doğru çekti. "Pinon'daki o cinayet sadece bir uyarıydı."

"Yaşlı adamı arayalım mı?"

Dane homurdandı. "Bunu yaparsan burada bir savaş çıkar. O kıza düşkün Rye, bunu biliyorsun."

Ryan, "Kızın canı yanarsa kıcına tekme basar," diye belirtti.

Bu hiç de hafif bir ifade değildi.

"Kahretsin. Sırayla ona göz kulak oluruz." Boyun eğerek başını salladı. "O zaman onu eve götürmemem gerektiğini biliyordum. Büyük, büyük hata."

Ne yazık ki ya onu eve götürecek ya da ölmesine izin verecekti. Ölmesine izin vermek bir seçenek değildi.

"Neden ondan dosyaları isteyip bu işi bitirmiyorsun?" Ryan önerdi. "Ona gerçeği söyle."

Dane başını salladı. "O dosyaları o kadar kolay vermeyecektir. Ayrıca, bu onun hayatını kurtarmaz. Onun içinde bilgi var kafasını da. Ve Jonas bunu biliyor. Jonas'ın bildiğini Sanctuary'deki o lanet casus da biliyor. Seni otele bırakacağım ve bu gece görevde olacağım. Umalım da bu işi çabucak halledebilelim; yoksa yaşlı adam nasıl olsa kendisi kontrol etmeye karar verebilir."

Bu durum cidden sinirlerini bozuyordu. Eğer bu olmasaydı Harmony'nin şu anda içinde bulunduğu tehlikeye bakılırsa, orayı kendisi temizleyecekti. Zaten bu küçük iş bittikten sonra bunu yapabilirdi. Babası sinirlenmeye başlamıştı ve yaşlı adam sinirlendiğinde annesi de çok geride kalmıyordu. Ve onun durumunda bu hiçbiri için iyi değildi.

Dane kendi kendine, günün birinde Jonas'ın hesap vereceği çok şey söz verdi.

BÖLÜM 16

Ne haltlar ?

Harmony, Lance'in ofisine girdiklerinde onu tutmasına izin verdi ve kapı arkasından kapandığında yüzünü ona döndü.

"Bitirmen gereken raporlar var." Sesi sertti, öfkeyle kaynıyordu. "Onları hallet ki eve dönebilelim."

"Lance..."

"Et." Aniden kaldırdığı parmağı, söyleyeceği her neyse onu azarlaması, ona bakarken gözlerinin açılmasına neden oldu.

"Ne..."

"Raporlar." Ses tonu karanlık ve baskındı.

Kaşlarının arasında bir çatıklık belirdi. Bu tavrın devam etmesine izin verirse lanetlenecekti.

"Şu anda benimle tartışırsan, söz veriyorum, seni tehdit edip durduğum o şaplak gerçekleşecek." Yüzü aniden onunkine yaklaştı, burnu neredeyse onunkine değiyordu. "Dehşete düşene kadar Orada her ne oluyorsa sistemimden buharlaşıyor, o zaman dikkatli olmanızı tavsiye ederim."

"Sana söyleyecektim..."

"Yeterince duydum!" Omuzları kaskatı kesilmiş bir halde ondan uzaklaştı, Vücudunun her çizgisi öfke saçıyordu. "Tanrı aşkına, Harmony." Parmaklarını hayal kırıklığı içinde saçlarında gezdirirken ona döndü. "Sadece şu lanet raporları hazırla."

Öfke aralarındaki havada cızırdarken kelimeler sıkılmış dişlerin arasından itildi. Ne duymuştu? Ve neden bu kadar

Öfkeli mi?

"Biliyor musun Lance, alfa olayı gerçekten tahrik edici bir şey," diye belirtti. Ve öyleydi de. Hızla ıslanmaya başlamıştı. "Ama mükemmel olmak için Dürüst olmak gerekirse, aşırı tepki veriyorsun. Sana söyleyecektim..."

"Ne?" Sesi koyu kadife gibi tizleşmişti. "Benden alınma tehlikesiyle karşı karşıya olduğunu mu?" Kontrolünü pamuk ipliğine bağlı tuttuğu belliydi. "Gizlice buluşmaya karar verdiğin her neyse ya da her kimse, sana zarar vermek üzere olduğunu mu?"

Gözleri büyüdü. "Dane bana zarar vermez."

"Dane!" Listelerini masaya dayadığında elleri kenetlenmişti, Sesine kıskançlık karışırken gözlerini dikmiş bakıyordu. "Dur tahmin edeyim. Son on yıldır seni kurtaran aynı adam mı? Seni o kadar yakından takip ediyor ki, seni Coyote'lerin burnunun dibinde canından bir santim bile misin?"

Kızın kaşları kalktı. "Evet, işte o," diye alaycı bir şekilde cevap verdi. "Hayatımı sayısız kez kurtaran kişi olduğunu da belirtiyim mi..."

"Seni kaçırmak üzere olanla aynı kişi," diye hırladı.

"Bunun olmasına izin vermezdim..."

"Bu sefer durduramazdın." Harmony onun daha fazla konuşmamak için kendini zor tutmasını izlerken çenesi gerildi. "Git şu lanet raporları hazırla Harmony. Şimdi. Lütfen."

Yavaşça nefes aldı.

"Ben büyük bir kızım, Lance," dedi yavaşça. "Uzun zamandır kendi başımın çaresine bakıyorum."

"Evet, ." Doğrulurken kısaca başını salladı. "Ve seni avlayan o piçler birkaç kez neredeyse seni öldürüyorlardı. Şu anda taşaklarımı sıkan dehşetin üstesinden gelene kadar bu konuyu kapatmanı öneririm."

O imkansızdı.

"Peki." Ona sırtını ofisine yönelirken elini umursamazca salladı. "Gidip şu lanet raporları hazırlayacağım. Ama sonra, bu kadar inatçı olduğun için kışına tekme basacağım."

İnatçı mıydı? Lance onun geri çekilen sırtına baktı. Şaşkınlık. Ona inatçı diyecek cesareti var mıydı? Bu kadın inatçılığın kitabını yazabilirdi.

Kabaca nefes alarak sandalyesine oturdu ve şaşkınlıkla kapalı kapıya baktı. Bu kadar yaklaştığına dair hiçbir fikri yoktu. alındı. Saniyeler içinde. Birdenbire havayı dolduran ve Harmony'nin yokluğunun, tehlikenin sesi zihninde feryat etmeye başladığında dizlerini güçsüzleştiren zorunlu çığlığı hâlâ hatırlayabiliyordu.

Direnirse onu alırsız... Sandalyesinden kalkarken sert ses kulaklarının dibinden geçmişti. bayıltın ve uyanmadan önce heli-jet'e bindirelim.

Hayatında ilk kez, hava onu çağırırken kulağına gerçek kelimeler fısıldanmıştı. İçinde bulunduğu tehlikeden haberi yoktu. On yıl boyunca onu kurtaran adam şimdi onu almaya niyetliydi.

Neden?

Sandalyesinden kalktı ve ofisi arşınladı, pencerenin önünde durdu ve parkın ötesindeki karanlık manzaraya baktı.

Bölümün yan tarafı artık iyi aydınlatılmıştı; bu, Lance'in parkta bir etkinlik olmadığı sürece nadiren uğraştığı bir şeydi. Işıklar

Parktan gelen ışıklar bölgeyi güvenlik için yeterince aydınlatıyordu ama yine de saklanacak gölgeler vardı. Aniden uğursuz görünen gölgeler.

Ellerini pencerenin çerçevesine dayamış, gözlerini onlara dikmiş, cevaplar ve hareket arıyordu. Ona izin vermeliydi. açıklayabilirdi ama şu anda onun bilinmeyen Dane'e duyduğu güvenle başa çıkabilirse lanetlenirdi.

Zekiydi ve çok güçlüydü. Ama o piç kurusu uzun yıllar boyunca onun kurtarıcısı olmuştu. Bu tür bir ilişki, ona karşı kolayca kullanılabilecek bir güven oluşturmuştu.

Jonas. Dane. Pinon'daki cinayet. Hepsi bir yere bağlıydı. Bir şekilde. Ve Alonzo. Rahibin gözlerindeki fanatik nefreti görmüştü ve onu son kez görmediklerini biliyordu.

"Ben bitirdim." Harmony ofise girdi ve adam ona dönerken raporları masanın üzerine bıraktı.

Saate bir göz attı. Gece yarısına çok az bir zaman kalmıştı. Kendisini bekleyen evrak işlerini bitirmiş ve ikinci komutan erken gelmişti.

"Akşam yemeği yedin mi?" diye sordu kaşlarını çatarak.

Yeterince yemiyordu ve bu onu rahatsız ediyordu. Aldığı yemek ve dinlenme miktarıyla nasıl ayakta kalabildiği onu hayrete düşürüyordu.

"Evet. Yedim." Kaşlarını ağır ağır çattı. "Bunun konuyla ne ilgisi var?"

"Hiçbir şey, çünkü bir kuşu hayatta tutacak kadar yediğinden şüpheliyim. Hadi gidelim. Eve gitmeden önce benimle yemek yiyebilirsiniz."

"Aç değilim."

"Evet, öyleyim ve yalnız yemekten nefret ederim." En azından onu takip ediyordu.
-Bu onu şaşırttı.

"Bana uymayacak kadar otoriter olmaya başladın," diye onu bilgilendirdi ve lobi kapılarına yaklaştıklarında onun yanına geçti.

"Ben otoriter değilim, kime sorarsan sor," diye homurdandı. "En az onlar kadar rahatımdır."

"Bu küçük açıklamayı yaptığında yemek yemediğime sevindim."
Sahte bir öksürük çıkardı. "Boğulabilirdim."

Gece boyunca ilerlerken ona bir bakış fırlattı, yaz gecesi onları çevreliyordu, yağmurun ipucu yazın sıcağından bir rahatlama getirdi.

"Hadi gidelim-"

"Şerif Jacobs?"

Lance savcının sesini duyunca döndü.

Kadının aracından inip onlara doğru yürümesini izlemek için döndü.

"Stephanie." Selamlamak için başını salladı. "Geç kaldın."

"Ofise geç gelmek zorunda kaldım." Harmony'ye başını sallarken gülümsemesi gergindi. "Alonzo'nun avukatı az önce Bayan Lancaster'ın saldırganının kefaletini ödedi."

"Yavaştı," diye Lance. "Bunu daha önce bekliyordum."

"Tommy Mason'ı da kefaletle serbest bıraktı." Yüzünü buruşturarak bombasını patlattı. "Onu az önce hapisten çıkardık."

"İşte, ABD adalet sistemi bir kez daha galip geldi." Harmony'nin alaycı yorumu Lance'in Stephanie'nin yüzünü buruşturmasına neden oldu.

"Sadece kefaletle serbest bırakıldı," diyerek Harmony'ye güvence verdi.
"Duruşma başka bir mesele ."

"İyi şanslar." Harmony Raider'ın ön tarafına yaslanmış, savcıyı alaycı bir tavırla izliyordu. "Şahsen benim param Alonzo. Avukat tutmayı iyi biliyor Bayan Atwater ve eğer Mason onun organizasyonunun bir parçasıysa, Alonzo onun serbest kalmasını sağlayacaktır."

"Cehennem gibi." Lance o zaman ona döndü. "Burada olmaz Harmony. Bu davada değil. Tommy memurlara ateş açtı ve karısını rehin tuttuğuna dair ifaden elimizde. Bundan kurtulamayacak."

"Sonra Alonzo'nun organizasyonunda kaybolacak ve onu yakalayabilirsen şanslı olacaksın." Sanki hiçbir şey olmamış gibi omuz silkti. önemli. "O çocuğa verdiğim söz buraya kadarmış, ha? Eminim şu anda gerçekten güvendedir." Lance acı ve öfkenin gölgelerini gördü. O parlak, sahte gülümsemesini ona çevirdiğinde gözleri yanıyordu. "Akşam yemeğinden bahsettin mi? Ben acıktım."

Aç değildi, kara kara düşünüyordu. Bunu görebiliyordu.

"Lance, bunun için gerçekten üzgünüm," dedi Stephanie yumuşak bir sesle. "Kefalet gülünç derecede yüksekti. Alonzo'nun bu şekilde devreye gireceğini hiç düşünmemiştik."

Lance yorgun bir şekilde içini çekti. "Dua edelim de rutinine sadık kalsın ve eve gitmeden önce birkaç gece içip eğlensin. Yardımcılara ona göz kulak olmalarını söyleyeceğim ve onu geri çekip çekemeyeceğimize bakacağız. içeri."

Stephanie siyah başını onaylarcasına salladı, kahverengi gözleri Harmony'ye bakarken endişeliydi.

"Onu geri getir Lance, bu sefer onu tutacağız." Harmony bunun üzerine homurdandı.

"Tekrar teşekkürler, Stephanie."

Dönüp arabasına doğru ilerlemeden önce tekrar başını salladı. Lance Harmony'ye döndü, onun duygusuz yüz hatlarını, öfkeli bakışlarını diğer kadının gidişini izlerken gözleri doldu.

"Onunla yattın mı?" Kadın bakışlarını ona çevirdi ve kaşlarını merakla kaldırdı.

"Dane ile yatıp yatmadığını mı sordum?" diye hırladı. "Ve bunun herhangi bir şeyle ne ilgisi var?"

"Peki ya Dane ile yattıysam?" Bu soru hiç de rahat bir soru değildi. "Yatağına geldiğimde bakire değildim, Lance."

"Bunun Mason'la hiçbir ilgisi yok Harmony," diye tersledi.

"Mason tartışmalı bir konu." Kadın umursamazca omzunu kaldırdı. "Peki bu ne anlama geliyor?"

"Aynen söylediğim gibi," dedi ona soğuk bir şekilde. "Ve onunla yattığını bildiğim için seni uyarmalıyım, çok kıskanabilirim. Şimdi gitmeye hazır mısınız?"

Ondan uzaklaştı, kapıyı açıp içeri adım atmadan önce Raider'ın etrafında akıcı bir zarafetle hareket etti. Lance Rüzgârdan gelen iniltiyi duydukça içindeki gerginliğin arttığını hissederek onu takip etti. Bu bir acı ya da korku sesi değildi. Bu ölülerin sesiydi.

Eve giden yol sessizlik içindeydi. Harmony büyüyen korku ve öfkeyi hissedebiliyordu. Jaime Mason'dan kendisine güvenmesini istemişti. Babasına itaatsizlik ederse sonsuza dek gittiğinden emin olacaktı. Ama Alonzo onu serbest bırakmıştı.

Adalet. Ölüm'ün adaleti bile berbattı. Ne bir kanun adamı olarak, ne de Ölüm olarak, Tommy Mason'a kadar hiçbir şey yapamazdı.

çocuğuna saldırdı. Bu, asla aşmadığı tek sınırdı. Ve şimdi bunun bedelini ödüyordu.

Eve adım attıklarında Harmony Lance'e döndü ve onun kendisine dönmeden önce alarmı kurmasını izledi.

"Takip edildik." Yüzündeki ifade vahşiydi.

"Evet. Öyleydik." Harmony kalçasındaki kemeri çıkarmadan önce kılıfını kalçasına tutturarak cırt cırtlı kayışları gevşetti ve yatak odasına doğru gidiyor.

Kapıdan sadece birkaç metre uzaktaydı ki bir kelepçe üst kolunun etrafına sıkıştırıldı ve duvara doğru itildi.

Adamın karanlık yüz ifadesinden yansıyan ve normalde şehvetli olan dolgun dudaklarını sıkarak baskınlık karşısında şaşkınlık ve sıcaklık içini kavurdu.

"Daha önce de söylediğin gibi, sen büyük bir kızsın," dedi sesi titreyerek. "Bu noktada aptalca bir şey yapma ve onun sana saldırmasına izin verme. Seni ele geçirecek Harmony. Ona güvenemezsin."

"Beni korumaya çalışıyor..."

"Saçmalık! Bir sebepten dolayı kendini korumaya çalışıyor," diye hırladı. "Tıpkı Jonas gibi, Harmony. Dane'in istediği bir şey var. Konsey'in seni yakalamayı başardığı her lanet olası zamanda kışını dışarı çıkarmasının bir nedeni var. Nerede olduğunu, kaçırıldığını nasıl bildiğini kendine hiç sormadın mı? Sana göre senin hiç arkadaşın yok. Bunu neden yaptı?"

Bu, onu giderek daha sık rahatsız eden bir soruydu.

"Her zaman yapacak bir iş vardır," diye karşılık verdi, mazeretinin zayıflığını duyunca. "Bana ihtiyacı olan bir şey."

"Kendi başına yapamayacağı bir iş mi? Sizi Çakallardan kurtarabilirdi ama sizi gönderdiği şeyi yapamaz mıydı?"

Harmony umutsuzca başını salladı. "Kimsenin hiçbir şeyim yok."

"O laboratuvarlarda öldürdüğünüz bilim insanlarından başka kimsenin çaldığınız bilgileri bilmediğine gerçekten inanıyor musunuz?" diye hırladı. "Ne

Elinizdeki bilgilerin geri kalanı hakkında ne biliyorsunuz? Bir bilgisayarın sabit diskini, ve raporların basılı kopyalarını ve ilk Leo'nun bilgilerini çaldın. Başka hangi sırları saklıyorsun, Harmony?"

Şaşkınlıkla ona baktı. Onu yok ediyordu.

Tıpkı Dane'in ona olan güvenini yok ettiği gibi. Dane'e her zaman güvendiğini o zaman fark etmişti. Her zaman bir şekilde, bir şekilde onun arkasını kolladığını biliyordu.

"Bilmiyorum," diye cevap verdi sonunda. "Sabit diskteki dosyalar şifrelenmiş ve şifreyi kıramadım. Yapabildiğim tek şey İlk Leo hakkındaki bilgilerin basılı kopyalarının onun yaşadığına dair var olan tek kanıt olduğu kesindi. Madam LaRue bir hata yapıp bilgiyi dışarı sızdırmayacak kadar zafer kazanmış, kendinden emin biriydi."

"Ve sen onu koruyorsun." Adamın elleri kadının kollarında gevşedi ama vücudu onu sıkıca yerinde tuttu. "Başkalarını korumak için hayatını öldürerek geçiriyorsun. Seni kim koruyor Harmony, önce bir bedel ödemem gerekiyor mu?"

"Her zaman ödenmesi gereken bir bedel vardır." Bunu uzun zaman önce kabul etmişti. Laboratuvarlardan kaçmadan, Dane'le tanışmadan ya da içinde yaşadığı dünyanın yöntemlerini öğrenmeden önce bile. "Eğer ilk Leo yaşıyorsa, o zaman huzur içinde yaşamayı hak ediyor. Ne kadar güvende olduğunu." Leo onun atasıydı, bir soyla olan tek bağlantısıydı. Jonas'ın yok edilmesine izin verebileceği gibi, onun da yok edilmesine izin verebilirdi.

"Ödemeye hazırlandığınız bedel kabul edilemez."

Harmony onun sesinin alçak, hırıltılı tonu ve yüzünü dolduran ağır, tahrik edici hâkimiyet karşısında ürperdi.

"Ve Tanrı şahidim olsun ki bunu tek başına ödemeyeceksin," diye devam etti başını eğmeden bir saniye önce.

Tepkisi anlıktı. Lance'e kadar açlık nedir, ihtiyaç nedir hiç bilmemişti. Bu açlık, bu ihtiyaç tüketen, dehşet verici ve dudakları onun dudaklarının altında açılırken ona doğru eğilmesine neden oldu.

Uzun, aç bir öpücük değildi. Elleri gömleğini çekiştirmek için onu serbest bırakırken, kısa, umutsuz öpücüklerdi. başının üstündeki malzeme.

Malzemenin yırtıldığını duydu mu?

Umurunda bile değildi. Onu soymak için en az onun vücudundaki giysileri çıkarmak için olduğu kadar çaresizdi.

Aptal değildi. Ondan alınmaya ne kadar çok yaklaştığını biliyordu. Ama bir şey var ki, eninde sonunda uyanacak ve buraya geri dönmek için cehennemin kendisiyle savaşacaktı.

Tam burada, Lance'in kollarında.

"Siktiğimin gömleği gitmeli." Dudaklarını onunkilerden ayırdı ve gömleği önden yırtmayı bitirecek kadar geriye yaslandı. Demek yırtılan onun gömleği idi.

Kumaş parçasını yana doğru itti ve kızın dantelle kaplı, şişmiş göğüslerini ortaya çıkararak onlara uykulu, erotik bir ifadeyle baktı.

"Yüce Tanrım, göğüslerine bayılıyorum." Elleri hızla yükselip alçalan tümsekleri çerçeveledi. "Ve tatlı, güzel meme uçlarını."

Parmakları yumuşak dantelin altından geçerek sütyeni indirdi ve sütyeni kullanarak etini ortaya çıkardı.

"İşte. Aynen böyle," diye mırıldandı.

Dudakları aşağı doğru inip sert bir ucu altına alırken başı geriye doğru eğildi ve onu kollarının arasına alıp hareket etmeye başladı.

"Sana ihtiyacım var," diye soludu, rahminde alevlerin yükseldiğini ve amına doğru fırladığını hissediyordu. "Sana şimdi ihtiyacım var."

"Bana sahip olacaksın. Şimdi."

Kadın daha soluk soluğa kalmadan, adam onu ayağa kaldırdı, döndürdü ve yatağa bastırdı.

"Dizlerinin üzerine çök."

Kendisinden istediğini bildiği pozisyonun itaatkârlığı karşısında bir ürperti onu sarstı. Bir eliyle omuzlarını aşağı iterken pantolonunu kavradı.

Saniyeler içinde kadının alt bedeni çıplak kaldı ve adam hareket ederek kadının arkasında diz çöktü.

Nedense ön sevişme bekliyordu. Ofisinde yaşanan bir olay dışında, Lance ön sevişmeye her zaman çok önem verirdi.

Ama ön sevişme yoktu.

Adamın sikinin vajinasının sıvı sıcaklığına girdiğini hissettiğinde çığlık attı. Sırtını kamburlaştırdı, içinden kopan acı dolu uzun zevk çığlığı, o anda düşünecek kadar akli olsaydı onu şok ederdi.

"Hâlâ o kadar sıkıydın ki beni öldürüyorsun," diye homurdandı kalçalarını kavrariken, kendi kalçaları kayıyor, onu içten içe okşuyor, sinir uçlarına işkence etmek için zevk parçaları gönderiyordu.

O kadar doluydu ki. Sıcaktı, sertti ve onu saran zevkle, içinde biriken duygularla nefesini kesmişti.

Kontrolünü kaybetmişti. Bunu bu kadar uzun süre nasıl sürdürebildiğinden emin değildi ama vurulmuştu. Bunu hissedebiliyordu. Bundan gurur duyuyordu.

Adam hareket etmeye başladığında, sikinin ağır boyu sert vuruşlarla kızın içine girerken Harmony destek olmaktan başka bir şey yapamadı nefes almak için savaşıyor ve onu alır.

Onun altında çaresizdi. Başlangıcı ve sonu olmayan ani, geri dönülmez bir zevk dünyasında kaybolmuştu. Sadece Lance ve dokunuşunun, sahip oluşunun parlak sıcaklığı.

"Lanet olsun sana. Bunu elimizden almalarına izin mi vereceksin Harmony?" Adam Harmony'nin içine sert ve derin bir şekilde giriyor, her darbeye Harmony'nin nefesini kesiyor, düşünme yetisinin bir parçasını daha çalıyordu. Muhakeme yeteneğini. "Kimsenin bunu senden almasına izin verecek misin?"

Orgazm vurduğunda beklenmedik bir şeydi. Kolu altında kıvrıldı Parmakları klitorisinin kabarcıklı ağrısını buldu ve onu yıkıcı sonuçlarla okşadı.

Onun adını haykırdığını biliyordu. Kaslarının gerildiğini, sonra da dayanılmaz bir zevk onu kırbaçlarken çözüldüğünü hissetti. Yıldızlar etrafında patladı ve kaosun içinde kayboldu. Zevkin. Vücudunun, duyularının, salıverilmesini yükselten her darbeyi emmesine izin verirken başı geriye atıldı.

Kaybolmuştu ve bunu biliyordu. Yüzeyin hemen altında gizlenen cinsel baskınlık artık özgürdü. Lance güvenilecek bir adam değildi. Bunu başından beri biliyordu. Geride durup en iyisini umacak bir adam değildi.

Ve Şimdi geri çekilmiyordu.

"Daha işimiz bitmedi." akıllı, a bir sesle söylenen bu sert cümle rahmini sıkıŐtırmıŐ ve nefesini kesmişti.

"Bekle..." Sadece bir an. Kalın sikini sıkan kasların içindeki Şiddetli hassasiyetin hafiflemesi için yeterince uzun bir süre.

"Ne için?" Onun zerine eğildi, kalçaları esneyerek ereksiyonunun zonklayan tepesinin onu içten içe okŐamasına neden olurken onu hareketsiz tuttu.

"Neyi bekliyorum Harmony? DŐnmeni mi? Bizi yok edecek birine gvenmeni mi?"

Kalçaları ona karşı sarsıldı, nefesi göğsünde titrerken ve yumrukları altındaki battaniyelere dğmlenirken onu daha derine itti.

"Bir *bensiz* daha iyi olacağına karar vermesi için mi?"

"Hayır!" Adamın dudaklarını boynunda, nefesini sertçe kulağında hissederken, sesinde duyduğu acı verici duygu kalbini parçaladı.

Ve onun acısını hissetti. Korkusunu. Kokusu etrafını sarmış, onun kararlılığına ve gücüne karışmıştı.

"Benimkini." Harmony sikinin yavaşça geri çekildiğini hissederken, adam onun kulağını ısırđı ve yanan sinir uçlarını trpledi. "Beni duyuyor musun Harmony? Sen benimsin!"

Beyanın ikinci kısmı sert ve hızlı bir hamleyle geldi ve kadın altında sarsıldı. Tanrım, bu çok iyiydi. Zevkin kırbaçlanan dalları, hassaslaşmış amından vücudunun geri kalanına doğru yayılıyor gibiydi. Meme uçları ağrıyor, klitorisi zonklamaya başlıyordu.

ihtiyacı yenilendi ve teni, üzerinde hareket eden havayı hissedebileceği noktaya kadar hassaslaŐmaya başladı. Başka bir okşama. Daha fazlası için ağlamasına neden olan başka bir zevk, boğazını terk eden sessiz kck kedi hırıltıları.

"Hoşuna gitti mi bebeğim?"

"Evet..." Tek inlemektir. "Tanrım evet, Lance. Buna bayılıyorum." Geri bastırır, yavaşça sokulduğunu, kalçalarının sallandığını ve kaydığını, kabzasına kadar sürerken taşaklarının şişmiş klitorisine bastırıldığını hissetti.

"Bunu elimizden almalarına izin mi vereceksin Harmony?" Sesi bir mırıltıya dönüştü.

"Hayır. Hayır. Yemin ederim..." Umutsuzca doruk noktasına ulaşmaya çalışırken başı dönüyordu. "Lütfen, Lance. Lütfen."

"Her zaman benim bebeğim." Kulağını tekrar ısırır, bu hareketindeki hayvani baskınlıkla onun nefesini çaldı. "Beni duyuyor musun? Sen benimsin!"

"Senin." Çığlığı onu şoke etti. Dudaklarından beklenmedik bir şekilde yükseldi ve havayı paramparça etti. "Senin, Lance. Her zaman senin."

Boğazından çıkan ses bir ırk'ın sert hırıltısı olabilirdi. Ama onun bu açıklaması, kontrolünü elinde tutan son ipleri de kopardı.

İçindeki itişler sert ve ilkeldi. Ama ihtiyacı olan şeyin bu olduğunu fark etti. O kadar sertti ki yatağı sarsıyor, uçmaya başladığında içine giriyordu. Sanki ruhunu delmiş ve vücudundaki her sinir ucundan geçen enfes zevkle onu özgür bırakmıştı.

Etraflarındaki hava bile onun iradesine itaat ediyor gibiydi. Kadının açıkta bedenini okşadı, kendini yerinde tutmaya çalışırken meme uçlarını yaladı, zevk dayanılamayacak hale gelene kadar terden nemlenmiş teninin üzerinden nefes aldı.

"Lance..." Etrafında coşku alevlenmeye başladığında feryadı çaresizdi, şok olmuştu.

"Benim için gel, Harmony. Ver onu bana, bebeğim. Hepsini bana ver..." Sesi gırtlaktan geliyordu, o kadar sert, o kadar derindi ki, siki kadının içinde şişiyor gibiydi. "Onu bana ver, bebeğim. Ben de sana..."

Çıglık atamadı. Ağlayamadı. Harmony, rahminin içinde bir şey şişmeye başladığında vücudundaki her kasın, her kemiğin yerine kilitlendiğini hissetti. Bu zevk değildi.

Coşkunun ötesine geçti. Görüşü karardı ve titremeye başladı, serbest bırakılmasının içinden geçmeye başladığını hissederken vücudunu derin ve sert titremeler sarsıyordu.

Aminin kasları gerildi, şişti ve onu içine hapsetti. Onun acı çeken, şok olmuş iniltisini duydu, sonra orgazmı doruğa ulaşırken aminin dalgalandığını hissetti, etini sağdı, onu sert, sıcak nabzını içinde hissetti.

Arkasından homurdanıyor, vücudu onunkine karşı sarsılıp titrerken bir şeyler fısıldıyordu.

Harmony kollarındaki gücü koruyamayarak onun altına yığıldı. Yanağı battaniyeye gömülürken bir yandan da Kedisinde acı verici bir gerginlik vardı. Kasları, Lance'in saldığı her öfkeli tohumla ve kulağına gelen her paramparça erkek iniltisiyle kasıldı.

"Bebeğim." Adam kadının sırtına yaslandı, sesi işkence gibiydi. "Yüce Tanrım. Harmony..."

Adamın sesiyle içinde kopan sert kasılmayla sarsıldı, ardından kulağına gelen kendi karanlık iniltisiyle.

"Sakin ol, tatlım." Elleri onu nazikçe, yatıştırıcı bir şekilde okşadı. "Her şey yolunda bebeğim. Ben buradayım."

Kız ağlıyordu, adını fısıldıyordu ve adam kızın yanağındaki gözyaşlarını öpüyordu.

"Ben buradayım. Her zaman burada olacağım." Bir eli saçlarını düzeltirken diğeri kalçasından aşağıya, uyluğuna doğru kaydı. "Her zaman, Harmony."

Hissetmeden önce son bir ürperti vücudunu sarstı. yorgunluk onu batırdı. Gerçek yorgunluk. Nefesi göğsünden titreyerek çıktı ve usulca, yavaşça karanlık etrafını sardı.

Bir süre sonra, akli başına geldiğinde, Lance giysilerini bir araya topladı ve yatak odasına yöneldi.

Cep telefonunu avucunun içine alırken yırtık eşyaları çöpe, diğerlerini de tuvaletteki çamaşır sepetine attı.

Mutfağa geri dönerek telefonu açtı ve Braden'ın numarasını tuşladı.

"Kuzen, dikkat dağıtmaya başladın," homurdandı Braden, dördüncü çalışta cevap verirken, sesi tahrikten ağırlaşmıştı.

Lance yüzünü buruşturdu. Megan'ın bir seks hayatı olduğunu bilmesine gerçekten gerek yoktu. "Sadakatin nerede yatıyor, Braden?"

Breed'in cevap vermesini beklerken uzun bir sessizlik oldu.

"Lanet olsun. Bunun biliyordum," diye hırladı sonunda hatta. "Biliyordum. Lanet olsun, Lance, benim sadakatim karımla. Nokta. Megan'ı inciten beni de incitir, yüzden sanırım senin lanet kavganla baş başa kaldım."

Sesi pek mutlu gelmiyordu ama Lance kuzeninin Kocası. Hırılılı protestosunun altında bir heyecan yatıyordu. Bir kavganın yaklaştığını biliyordu ve Braden iyi bir kavgayı severdi.

"Gebe kaldı."

Sırayı uzun sessizlik doldurdu.

"Pekala. Lanet olsun." Braden sonunda kabaca nefes verdi. "Emin misin?"

"Rüzgarlar öyle." Cevabı etrafındaki havada, ruhunun derinliklerinde hissedebiliyordu.

"Bu benim için yeterince iyi." Braden iç çekti. "Şimdi ne olacak?"

"Jonas'ın onu hamile bırakmak istemesinin bir nedeni vardı," dedi Lance usulca. "Onu kullanmak istedi. Hamileliği neyle sonuçlanacaktı?"

"Onun ölümü," diye Braden. "O nihai katil. Hamilelik onu zayıflatır. Onu savunmasız bırakır. Kolayca alt edilebilir."

"Peki Ölüm'ün başı belaya girdiğinde ne olur?" Ne kadar çok düşündükçe, tam olarak ne daha iyi anlıyordu.

"O ," diye cevap verdi Braden, sesinde ağır bir şüphe vardı şimdi. "Her zaman aynı adamlar tarafından. Alındı ve saklandı."

"O ekip burada, kasabada. Dün gece neredeyse onu götürüyorlardı. Eve dönerken takip edildik ve şu anda biri evi izliyor. hazırlanıyorlar."

"Ve Jonas ani bir kararla izne ayrıldı," diye açıkladı Braden. "Şu anda müsait değil ve kimse onun ve en iyi üç infazcısının nerede olduğunu bilmiyor. Merc, Rule ve Lawe."

"Buradalar ve bekliyorlar. Bunun arkasında ne var Braden? Jonas ona yardım eden adamlarla temas kurmak istediye, neden sadece ona sormadı?"

"Ona asla güvenmezdi." Braden'ın iç çekişi ağırdı. "Bilim adamlarını öldürüp laboratuvardan kaçtığında, Jonas annesi Madam LaRue'nun bir kurban olduğuna gerçekten inanmıştı. Onu ve Harmony'yi korumak için diğer bilim adamlarıyla işbirliği yapmak zorunda kalmıştı. Onun nasıl bir canavar olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Harmony biliyordu. Kadın ona anlatmaya çalıştığında, adam onu başından savmış ve sinirlenmiş. Bu olaydan yıllar sonra

Madam'ın ölümü Jonas'ın onun gerçek yüzünü öğrenmesinden önce gerçekleşti. zalimlikler. O zamana kadar Harmony ona güvenmemeyi öğrenmişti. Artık ona asla güvenmez ve Jonas da bunu biliyor."

"O zaman neden beni karanlıkta tutuyorsun?" Lance sordu. "Eğer bilseydim..."

"Lance, Irkları anlamıyorsun," diye homurdandı Braden, sesi sertti. "Güven, kendi küçük gururlarımız dışında, sahip olduğumuz bir meta değildir. Jonas seni tanıyor, senden hoşlanıyor; aksi takdirde Sana eziyet etmek için can atıyor. Ama size güvenmiyor. Jonas, annesi yüzünden, hepimizden daha fazla güven."

Kapalı pencereye doğru ilerlerken elini yüzüne sildi, karanlığın onu çevrelediğini ve ötesindeki bir varlığın ipucunu hissetti.

Cep telefonu güvenliydi; Lance bundan emindi. Braden'inkinin de öyle olduğunu biliyordu. Ev ama şimdi ne söylerse söylesin güvendediydi.

"Neye ihtiyacın var?" Braden sonunda sordu. "Sen Megan'ın bir parçasısın, ailemin bir parçasısın Lance. Sadakatim de güvenim de orada yatıyor."

"Onun güvenliği," diye kabaca nefes aldı Lance. "Onun güvenliğini sağlamak zorundayım.

Güvenlik, Braden ya da birileri bir şekilde onu benden alacak. Bunun olmasına izin veremem."

İçinde kaynayan öfkeyi hissedebiliyordu, onu kullananlara karşı tam bir öfke duyuyordu.

"Yarın öğleden sonra orada olacağım." Braden'in sesini duyabiliyordu. kararlılık da. "Megan o zamana kadar içeride kalmasını sağlamayı söyledi. Gözünün önünden ayrılmasına izin verme, Lance."

"Bu kesin," diye homurdandı Lance. "Gerekirse onu kendime zincirlerim. Bensiz hiçbir yere gitmiyor."

BÖLÜM 17

Harmony onu neyin uyandırdığından emin değildi. Ama Lance'in evine geldiğinden beri ilk kez, o ayağa kalktığında Lance derin bir uykuya dalmıştı, duş aldı ve giyindi. Şafak sökmüştü; pembeler, altınlar ve ateşli kırmızılardan oluşan çizgiler gökyüzünü aydınlatırken ufuktan süzülerek ona seslendi.

Onu çektiğini hissedebiliyordu. İçini dolduran duygu karmaşası derisini kaşındırıyor, bacaklarını koşmaya zorluyordu. Duvarlar onu sıkıştırıyor ve etrafındaki hava sanki onu boğuyormuş gibi hissediyordu.

Ve Jaime Mason'ı düşünmeden edemiyordu.

Kot pantolon ve atletle yatak odasında sessizce ilerlerken, gözlerini yatakta yatan Lance'e dikti. Onu uyandırmak istemiyordu. Lance ona pek çok şey yaptırıyor, yıllar önce kendisine verdiği görevden ziyade kendisini düşünmesini sağlıyordu. O büyük yatakta saklanmak ve evin dışındaki dünyanın varlığını unutmak istemesine neden oluyordu.

Ne yazık ki böyle bir şey vardı ve kaçma, kafasını boşaltma ihtiyacı ağır basıyordu. Güvenlik sisteminin kodunu girerek ilk uyuduğu yatak odasının penceresini açtı ve evi çevreleyen gölgelere doğru kayd.

İzlenmediğinden oldukça emindi. Bir uyluğundaki silahı ve diğer uyluğundaki kılıflı bıçağı ona kendini koruma konusunda bir nebze de olsa güven veriyordu.

Cihaza basarak güvenlik sistemini yeniden etkinleştirdikten sonra İç çerçevenin yanına monte edilen Harmony, pencereyi

Sistem onu algılamadan önce bolca zamanı vardı. Metalik kilit yerine oturana kadar oyalandı ve sonra hareket etmeye başladı.

Dane ve Ryan'ı tanıyordu. Araziyi net bir şekilde görebilecekleri evin üstündeki çamlardan izliyor olacaktı. onu çevreliyordu. Onları atlatmak kolay olmayabilirdi ama bunu daha önce yapmıştı ve yine yapabileceğinden emindi.

Ve evi izleyen Breed'in kokusunu alabiliyordu. Rüzgârda kalmaya çalışmasına rağmen, kokusu ona doğru sürükleniyordu.

Muzaffer bir edayla gülümseyerek bölgeden uzaklaştı, sonunda düzensiz tepeler ve sığ arroyolar boyunca kayarak ilerideki açık alanlara ulaştı.

Güneş ufukta daha da yükselip vadiyi ve ötesindeki dar kanyonu çok sayıda ışıkla kaplarken kabaca nefes aldı. Renkler.

Arazi ne çöl ne de otlaktı. Bir karışımdı, Rengarenk çöl çiçekleri ve gölgelenen ağaçlarla harikalar diyarı yaratıyor.

Gülümseyerek kemerini kalçalarına yerleştirdi. Küçük bir su şişesi sırtının arkasına sabitlenmişti, diğer tarafta da bir yardımcı çanta vardı. Silahları vücudunda rahatça duruyordu ve koşmaya hazırdı.

Harmony, kanı damarlarında şakıyana ve bacakları efordan yanıp güçsüzleşmekten güçlü ve kuvvetli hale gelene kadar koştu. emin adımlarla. Engebeli arazi ve sığ çukurlar zorlu bir görevdi. Burası bilmediği bir yerdi ve üzerinden geçmek her zaman en akıllıca hareket olarak görülmezdi. Harmony'nin

koştu. Tam gaz, rüzgâr vücudunu kırbaçlıyor, gözeneklerini dolduruyor ve ona enerji veriyordu.

Güneşin onu öptüğünü hissedebiliyordu. Sabahın erken saatlerindeki serin hava hâlâ devam ediyordu ama yine de sıcaklığın vaadi toprağı dolduruyordu. Ve o bunu seviyordu.

Koşmak, her zaman izin vermek için savaştığı tek zevkti. Kendisi. Kapalı kalmak onu sinirlendiriyor, hasta ediyordu. kapanan duvarlardan nefret ediyor ve geniş açık alanları arzuluyordu. Ve buldu burada. Uygarlık, yalnızlık duygusunu, ruhun ve toprağın birleşmesini ortadan kaldırarak kadar uzağı gitmemişti.

Sonunda, bu eforun bedeli ağır oldu ve Harmony durup dinlenmesi gerekecekti. Geri dönmek zorunda kalmadan önce fazla zamanı . Lance, bıraktığı nota rağmen onu gitmiş bulunduğunda çok kızacaktı. Ama buna ihtiyacı vardı. Buna ihtiyacı vardı. odaklanmak, zihnini boşaltmak, kabul edilemez olanı kabul etmek.

Mason'ı öldüremezdi. Ölüm olarak bile bu kabul edilemezdi. Ölüm ilk kan dökülene kadar saldırmazdı. Ama Ölüm, Harmony'nin yaptığı gibi bu işe bulaşmasına asla izin vermemişti.

Nefes nefese kalarak koşusunu yavaşlattı, volta atarak serinledi ve kanın damarlarında doğal olarak yerleşmesine izin verdi. Derin bir nefes aldı, yüzünü serin esintiye doğru kaldırdı ve vücudundan akan teri hissetti.

Jonas'ın anısı zihninde canlandı. Bir görevden döner dönmez, sanki vücudunu saran acıyı biliyormuş gibi ona nasıl da yaklaşırdı. Onu hücredeki ince karyoladan kaldırır ve daha önce kaldığı konforlu özel odaya götürürdü.

atanmış. Ve orada, onu serin, yumuşak çarşafıara yatıracaktı. Saçlarını tarardı. Bazen, diye düşündü, ninni mırıldanıyor olabilirdi.

"Siktir et bunu!" Anılara karşı hırladı. O günler kalmıştı. Eskiden olduğu kız. Onun olduğu erkek kardeş.

"Böyle güzel dudaklardan böyle bir dil. Bir çocuğun önünde böyle konuşur musun?"

Silahını kılıfından çıkararak çömeldi ve birkaç metre ötedeki bir çınar ağacının gölgesinden kendisini izleyen yaşlı adama baktı.

Harika. Artık o kadar berbat durumdaydı ki, yaşlı adamlar ona sinsice yaklaşabiliyordu. Sonra gözleri kısıldı.

"Sen Lance'in büyükbabasısın," dedi, gözlerini ondan ayırmadan silahını yavaşça kılıfına sokarken. "Neden buradasın?"

"Çünkü öylesin." Gülümsemesi ona Lance'i hatırlatan bir erkek cazibesıyla parladı.

"Peki." Omuz silkti, hâlâ onu yakından izliyordu. "Şimdi ne istiyorsun?"

"Belki de yeni torunumu tanımak için." Yavaşça ona doğru yürüdü, eğik bacakları onu kayalardan oluşan bir çıkıntıya taşıdı çimenli bir yanında oturuyordu.

Elini kayaların üzerinde salladı. Bir tıslama, etrafındaki çalılıklarda bir koşturma ve bir saniye sonra hoşnutsuz bir çingiraklı yılan kayalardan sürünerek çıktı.

Harmony geri adım atarak yılanın dar bir hendeğe, oradan da daha aşağıdaki kayalıkların arasından sığ bir arroyoya doğru ilerlemesini izledi.

"Güzel numara." Etkilenmiş gibi kaşlarını kaldırdı.

Joseph Redwolf homurdandı. "Bu bir şey değil. Yeryüzündeki tüm yaratıkların böyle yetenekleri vardır. Sadece onları nasıl kullanacaklarını öğrenmeleri gerekir. Gel, otur benimle." Boğumlu parmaklarıyla geniş kayayı okşadı.

"Bilmiyorum, bana Lance'i çok fazla hatırlatıyorsun. Bu benim ruhsal durumum için tehlikeli olabilir." Kollarını göğüslerinin üzerinde kavuşturdu ve adamın yıpranmış yüzünü buruşturan memnun gülümsemeyi gördü.

"Ahh, çok çekicisin." Parmağını alaycı bir tavırla ona doğru salladı. "Ve dalkavuklukla yaşlı bir adamın başını döndürmeyi düşünüyorsun."

"İçimden bir ses pohpohlanmanın başınızı döndürecek son şey olduğunu söylüyor." Dudaklarında isteksiz bir gülümseme belirdi. "Burada olacağımı biliyor muydun?"

Bir adım attı ve kemerinden su şişesini çıkarırken kayanın üzerine hafifçe eğildi. Onunla ilgili ilk izlenimini hatırladı ve Lance gibi olduğunu anladı. Sadece daha güçlü. Toprağın konuştuğu kadar dinlediği de bir adamdı bu.

"Biliyordum. Rüzgârlar adını fısıldadı ve beni buraya getirdi. Ben de geldim."

Suyunun kapağını açtı ve ona uzattı. Adam elini sallayınca, suyu geriye doğru eğdi ve uzun, ferahlatıcı bir yudum aldı.

"Peki, neden rüzgarlar seni bana getirdi?"

"Ahh, rüzgârlar bazen bazı sırlar saklar." İç çekti. "Ben sadece onların rehberliğini takip ediyorum."

Nedense bundan şüphe ediyordu.

"Torunumdan hâlâ emin değil misin?" diye sordu ona.

Harmony yere bakarken dirseklerini dizlerine dayadı.

"Ondan emin değilim." Omuz silkti, rahatsızdı. Başkalarıyla kolay kolay konuşmazdı. Lance bir istisnaydı. Ama Lance'i büyükbabasıyla konuşmak. Yine de onu görmezden gelmesine izin vermeyeceğini hissediyordu.

"Belki de kendinizden emin değilsiniz," dedi yumuşak bir sesle.

Başını kaldırdı ve kaşlarını çatarak uzaklara baktı.

"Belki de," diye itiraf etti sonunda usulca. "Sunduğu şeyi ne kadar istesem de, Ölüm hâlâ orada."

"Ve Ölüm büyük bir suçluluk ve sorumluluk taşır."

Ölüm ve Uyum arasındaki farkı nasıl bildiğini sorgulama zahmetine bile katlanmadan başıyla onayladı.

"Torunum, o iyi bir adam," dedi. "Onun büyümesini izledim, bir çocuğun kahkahasının bir erkeğin eğlencesine dönüşmesini izledim. Onun dizlerinin üzerine çöküşünü, kendini tekrar ayağa kaldırışını ve gururla yürüyüşünü izledim. O daha kabullenici ve anlayışlı bir adam. çoğundan daha fazla."

"Ölüm onu kirletiyor," diye fısıldadı. "Tehlike ve kan getiriyor. Asla güvende olmayacak."

Adamın kahkahası onu şok etmemeliydi. Adam uzanıp elini salladığında ve önlerindeki esinti toz ve toprağı çalkalamaya başladığında, daha da büyüdüğünde, üzerlerinden on iki fitten fazla yükselip güçle çığlık atana kadar daha fazla topladığında ona inanamayarak baktı.

Aynı hızla , kara bulut tekrar yere inene ve toprak ayaklarının dibine saçılana kadar giderek azaldı.

"Toprak, onu kucaklamak isteyenleri korur." Onun sesi uyarı ile derinleşti. "Torunum ve ona ait olan şey her zaman

onun korumasını bilirler. Hangi topraklara ayak basarlarsa bassınlar ya da düşmanları hangi taraftan saldırmayı düşünürse düşünsün. Onu her zaman koruyacak ve Onun olana değer ver. Toprak seni onun kucağına verdi ve sadece toprak seni ondan koparabilir."

Döndü ve sözleri zihnine, ruhuna işlerken ona baktı.

"Neden beni seçsin ki?" diye fısıldadı. "Her parçam kanla lekeli."

Homurdandı. "Aldığınız canlarla bu topraklara bir iyilik yaptınız. Ama bunun zamanı artık sona erdi. Torunuma dönün ve döndüğünüzde bir kez ve herkes için karar verin. Sen Uyum musun yoksa Ölüm müsün? Çünkü ikisi artık iç içe geçemez ve hayatta kalmaz. Sadece kendini değil, sana hayat verecek olan adamı da yok etmeden önce seçimini yap kadın."

Seçimini yap. Eğer Lance'i seçerse, Ölüm de intikam da sonsuza dek yok olacaktı. Ve böylece Koruduğu genç kadınlar ve çocuklar. Bu, onu yok edebileceğinden korktuğu bir seçimdi.

Jonas sessiz evin içinden süzüldü, gözleri kısılmıştı, ölümden başka bir şeyin işaretlerini ararken duyuları tetikteydi.

Gözlerini yatak odasının ortasında yatan figüre dikti. Tommy Mason'ın boğazı kesilmişti, Ölüm Okşaması'nın neredeyse mükemmel bir taklidi, seri katile atfedilen imza dilimi Son on yılda Amerika Birleşik Devletleri ve Avrupa'saldırıları düzenleyen kanunsuz.

Kesimde birkaç küçük anormallik vardı. Derinlik, kesim açısı, kullanılan bıçağın genişliği. Ama bir şey yapacak kadar değil.

bir Irktan başkası tanımlayamazdı. Sadece Ölüm'ün eğitimine fazlasıyla aşına olan biri bu anormallikleri fark edebilirdi.

"Karısı ve çocuğu nerede?" diye sessizce telsiz bağlantısına konuştu.

"Hâlâ bodrumda kilitliler. Yaşıyorlar."

Cesedin yanında diz çöktü ve inceledi. Mason
Ölü gibi uzun. Belki bir saat. Jonas saatine baktı. Saat daha sabahın
sekizi bile olmamıştı.

Merc bağlantı üzerinden, "Evin başka hiçbir yerinde olağandışı bir koku
alamıyorum," diye bildirdi. "Korku ve pislikten başka bir şey yok."

Jonas elini çenesine götürdü. Birileri kesinlikle Harmony'ye komplo
kuruyordu ve ilmiği onun boynuna geçirmesini bekliyorlardı.

Sığınak'ın casusu, diye düşündü başını sallayarak. Ölüm'ün gözaltı
binasının altındaki hücrelerde olduğunu sadece birkaç kişi biliyordu.
Şüphelilerin sayısını azaltıyordu ama
bunu farklı bir şekilde yapmayı tercih ederdi.

"Biri kaçtığını bildirecek, sonra biri gelip öldürmeyi yapacak," diye
mırıldandı bağlantı üzerinden. "Ölüm zamanı
Lance'in evinden ayrılışıyla aynı zamana denk gelmesi ve suçluluğunu
kanıtlaması."

Rule yatak odasına girerken, "Bu kadar ileri gidebilecek tek bir grup var,"
dedi. "Alonzo onun kim olduğunu biliyor olmalı."

Jonas'ın dudakları inceldi. Artık on yıl önceki kız değildi. Dolgunlaşmış,
sıkılaştı; yüz hatları eşitlenmişti. Ama biri neye bakacağını bilseydi
benzerliği görmüştü. Alonzo Harmony'nin burada olduğunu ancak
Sığınak'taki casus onu uyarmış olsaydı bilebilirdi. Orospu çocuğu,
Sırlarını ifşa eden piç ne zaman yakalanacak kadar ortalığı karıştıracaktı?

Alonzo'yu kendisi öldürmeliydi. Eğer böyle bir şey yapmasaydı popülerlik, son yıllarda böyle bir bildirim, o zaman Jonas . Ne yazık ki, ölümü Irk topluluğu üzerinde sadece şüphe uyandıracaktı.

Jonas doğrulurken, "Dost Sığınak casusumuzun nezaketi," mırıldandı. "En azından karısını ve çocuğunu sağ bırakmışlar."

"Ölüm onlara asla zarar vermez." Rule omuz silkti. "Şimdi ne yapacağız?"

Jonas yorgun bir ifadeyle ensesini ovuşturdu. "Kullanıyoruz."

"Lanet olsun, Jonas." Rule'un sesi inançsızlıkla doluydu. "Bunun için ona Irk Yasası'nı . Bunu o yapmadı."

"Kahretsin, Rule!" diye tersledi. "Gerçekten de kız kardeşimin başka birinin suçu yüzünden öldüğünü göreceğimi mi sanıyorsun? Onun işlediği suçlar için bile Irk Yasası'nı uygulamadım, neden bunun için yapayım?"

Rule, "Tam olarak kardeşçe davranmadın," diye belirtti. "Neden ondan işbirliği yapmasını istemedin?"

"Çünkü bana güvensin ya da güvenmesin ondan asla vazgeçmezdi. Harmony sadık değilse hiçbir şeydir. Tek şansım Onu yakalamak, içlerinden biri hata yapana kadar onu zorlamaktır."

Rule, "Onun gölgesini çok istiyorsun," diye belirtti.

"O lanet laboratuarlardan çıkan tek iyi şeyi feda edecek kadar kötü değil," diye hırladı ve kabaca soludu. kontrolünü iki elinde toplayarak. "O ilk Leo. O ve eşinde ihtiyacımız olan şey var. Yaşlanma sürecinin cevapları. Biz Kanıtlar basına yansımadan önce neler döndüğünü . Onu çok istiyorum Rule, ama Irk Yasası yüzünden hayatını tehlikeye atacak kadar değil. O ve bilim adamı arkadaşı

Çiftleşme ısı ve yaşlanmaya dair cevaplar ve ben o lanet cevapları istiyorum."

İlk Leo'nun doğumundan neredeyse bir asır sonra hâlâ hayatta olduğuna ve fiziksel olarak en iyi durumda bulunduğuna dair elde ettikleri küçük kanıtın keşfi bir tesadüftü.

Harmony onunla buluşmak için gönderdiği mesajları yıllarca görmezden geldikten sonra

Jonas onu takip etmeye başlamıştı. İki yıl önce, Konsey Çakalları onu yakaladıktan sonra neredeyse ona yetişmişti. Sadece birkaç saat geç kalmıştı. Harmony çoktan kurtarılmıştı.

Ama onu kurtaran kişi geride bir şey bırakmıştı. Kanlı bir parça. gömlek. Sadece bir Cins, kanın içerdiği DNA'nın özel izini taşıyordu. İlk Leo. Yaratılan ilk Cins. Özünde, hepsinin babası.

Neredeyse bir asır önce, ilk Leo'nun bilim adamı arkadaşıyla birlikte denizaltından kaçarken ateşli bir helikopter kazasında öldüğünü varsayılıyordu.

İçinde yaratıldığı Güney Amerika laboratuvarı.

Eşin nerede olduğunu Jonas tahmin edemiyordu. Ama Harmony'nin olduğu yerde Leo'nun da çok geride olmayacağını biliyordu. Ne yazık ki casus

Sığınak'taki operasyonlar Harmony'nin de farkındaydı ve şimdi Alonzo'nun bildiğine bahse giriyordu.

"Hadi buradan defolup gidelim." Jonas döndü, adımlarının iz bırakmamasına dikkat ediyordu. "İsimsiz bir arama yap Bir saat içinde Şerif Departmanı'na gidip karısının ve çocuğunun çığlıklarını rapor edeceğiz. Sonra da geri döneceğiz."

"Harmony'yi almaya kalkarsan Lance seni öldürür," diye uyardı Rule onu odadan çıkarken.

"Lance onun için savaşacak." Jonas yüzünü buruşturdu. "Ama tehlikenin farkında. Harmony de öyle. Bana gölgesini verecek ve Harmony'nin burada olduğunu kimse bilmeyecek. Bundan kendim emin olacağım."

Irkların hayatta kalmasını sağlamak için yapabileceği pek çok şey vardı ama kız kardeşini ya da onun çocuğunu feda edemezdi. sonunda gebe kalacaktı. Hayatında kalan son nezaket kırıntısı oydu. Ve öyle kalmasını sağlayacaktı.

BÖLÜM 18

Harmony eve geri döndüğünde telefon çalıyordu. Lance'in cevap verdiğini duydu. Birkaç saniye sonra kısır bir ses duydu lanet okudu, bir saniye önce de kızın adını emredici bir şekilde haykırdı.

Koridordan kapıya doğru ilerledi ve adam uzun, kaslı bacaklarının üzerindeki eşofman altını çekiştirirken rahatça çerçeveye yaslandı.

"Ne ?"

Başını çevirdi, gözleri kadının kıyafetlerine, silahlarına ve nemli saçlarına takıldı.

"Nerelerdeydin?" Öfkeli soru kaşlarını kaldırmasına neden oldu.

"Kaçıyordum. Neden?"

"Kaçmak mı?" diye tersledi. "Dün gece neredeyse kaçırıldıktan sonra öylece koşmaya mı başladın?"

"Tehlikede değildim," diye ağır ağır konuştu. "Bu kadar ne var?"

"Ne zaman ayrıldın?" Ona doğru yaklaştı, tam önüne geçti ve aşağı uzanıp bıçağını saplandığı yerden çıkardı. Kılıf.

"Şafak sökmek üzere."

Harmony onun bakışlarının bıçağın üzerinde gezinmesini izledi, parmakları bıçağın üzerinde kayıyor, kenarını test ediyordu, sonra bakışları kalktı ve dikkatle onun üzerinde gezindi.

Onu izlerken çenesi esnedi, kasları etinin altında zıpladı.

"Sorun ne, Lance?" Yavaşça doğruldu. Lance'in bakışlarında bir şüphe, arkasında yanan bir öfke alevi görebiliyordu.

"Tommy Mason'ın evine gittin mi?" diye sordu sonunda, sesi karanlık ve uyarıcıydı.

"Mason'ın mı?" Onu izlerken kaşları çatıldı. "Neden Mason'a gideyim ki? O henüz bir şey yapmadı."

"Bu konuda şaka yapma, lanet olsun!" Eli hançerin kabzasında kenetlendi. "Oraya gittin mi?"

"Hayır, Lance, oraya gitmedim." Başını yavaşça salladı. "Neden?"

". Mason öldürüldü. Karısı ve oğlu bodruma kilitlenmiş ve şafaktan hemen sonra boğazı kesilmiş. Doğruca oraya gidiyoruz."

Harmony bu bilgi karşısında şok içinde kaskatı kesildi.

"Ve benim yaptığımı mı düşünüyorsun?" diye sordu ona dikkatle. "Sana orada olmadığımı söyledim, Lance. Bu yeterli değil mi?"

Eğer öyle değilse, o zaman kiminle birlikte olduğunu ona söylerse lanetlenirdi. Siktir et. Ona inanmaktan daha iyisini bilmeliydi.

Tam bir güven, diye düşündü acı içinde. Aşk. Saçmalık. "Bu benim için yeterli," diye tersledi ama kız bunun gerçekten yeterli olmadığını anlayabiliyordu. "Benim için yeterli olmayacak.

Jonas. Şimdi ." Emri tekrarlarken bıçağı ona uzattı. "İncelememiz gereken bir suç mahalli var."

K-bar'ı aldı ve yavaşça kılıfına soktu, gözleri ondan hiç ayrılmıyordu. Bu onun için yeterliydi ama ona gerçekten inanmıyordu.

Dudaklarını çeken gülümsemenin eğlenceyle hiçbir ilgisi yoktu.

"Evet, tabii Lance. Ben hazırlanayım." Ondan uzaklaştı, hayal kırıklığını ve acıyı geri iterken çenesini kaldırdı. "Acele bile ederim."

Lance onun gidişini izledi, ihtiyaç duyduğu cevapları etrafındaki havada ararken göğsü acıyla sıkıştı. Garip bir şekilde sessizdi. Çığlıkların ya da masumiyetin yankısı yoktu, sanki rüzgârlar onu terk etmişti. Ona yalan söylemezdi ama Jonas'ı durduramazdı. Ve şimdi, havadaki fısıltılara ihtiyaç duyduğunda, onlar gitmişti.

Tanrım, bu çok anlamlıydı. Onun gerçekten suç işlediğine inandığından değil. İnkâr ettiğinde, öyle bir şey yapmadığını biliyordu. Ama Biri yapmıştı ve suçu Harmony'nin üzerine atmaya kararlıydılar. Harmony'yi takip etmek yerine kendini duşa zorlarken dişleri birbirine çarptı.

Şimdi ne yapması gerekiyordu? Ona sorması gerekiyordu. yapıp yapmadığını bilmek zorundaydı. Yapmış olsaydı onu suçlayacağından değil. Onu tanıyordu, onu yönlendiren şeytanları biliyordu ve bunun onun için ne kadar zor olduğunu biliyordu.

Jaime Mason yaşına göre ufak tefek bir çocuktü. Her zaman kirliydi, ve her zaman dehşete düşerdi. Annesi Liza da pek iyi değildi. Her ikisi de Tommy Mason'ın korkusuyla nasıl başa çıkacağını bilemeyecek kadar gençti.

. Ve bu Harmony'ye musallat olduğunu bildiği bir şeydi.

Bu zayıflık ve korku. Canavarların onu bu kadar kolay kullandığını bilmek.

Lanetini bastırarak duşa girdi ve kendini uyanmaya, düşünmeye zorladı. Eğer çok dikkatli olmazsa bu bir kâbusa dönüşecekti. Bunu hissedebiliyordu. Jonas bunu ona karşı kullanmaktan kendini alıkoyamayacaktı.

Yarım saat sonra adam koridordan geçerken Harmony onu bekliyordu. Mutfak kapısına yaslanmış, başparmaklarını kalçalarına bağladığı geniş deri kemere geçirmişti.

"Gidelim," dedi. "Ortam çok soğumadan oraya varmak istiyorum."

Kadın sessizce onun arkasından gitti.

Raider'ın kapıları kapanırken, "Evden kimseyi gördün mü?" diye sordu.

"Ben kimseyi görmedim. Jonas'ın adamı Lawe'un kokusunu evin önünden alabiliyordum ama beni gördüğünden şüpheliyim. Takip edilmek istemedim."

"Bazen biraz fazla başına buyruk oluyorsun," diye hırladı. "Neden beni uyandırmadın?"

"Oh, çünkü ben büyük bir kıyım." Elini alaycı bir şekilde salladı. "Ve basit bir koşu için tartışmak istemedim."

"Kaçırılmanızla sonuçlanabilecek basit bir koşu mu?"

"Belki de. Bu benim aldığım bir şanstı. Bir kafesi kabul etmeyeceğim. Hiçbir şekilde. Senin için bile."

Elleri üzerinde kenetlendi. "Bu senin güvenliğin anlamına gelse bile mi?"

"Güvenliğim söz konusu değildi," dedi usulca. "Eğer öyle olsaydı, sen uyarılmış olurdu. Rüzgârlar seninle konuşuyor. Ben evden kaçmadan önce uyanırdın."

Yavaşça ona döndü. Dümdüz önüne bakıyordu, yüz hatları mükemmel bir şekilde sakindi ama ondan yayılan acıyı hissedebiliyordu.

"Biri seni evden çıkarken görmüş," dedi usulca. "Kaçma ihtiyacını, Jonas'ın ölümüne yol açacak bir cinayeti senin üzerine yıkmak için kullandılar.

kıçının üstüne. Artık yalnız değilsin Harmony. Dünyaya karşı sen değilsin. Bu ikimiz için de geçerli. Ve belki de artık bunu göz önünde bulundurarak."

Bu düzenli olarak devam ederse onu felç edecekti. Hayatını kasıtlı olarak tehlikeye atmak, ihtimallerin kendisine karşı olduğunu bilmek ve yine de kendini onlara karşı koymak.

Rüzgarın ona getirdiği mesajlar konusunda yeterince deneyimli değildi; büyükbabasının verdiği eğitimi henüz almamıştı. rüzgârı kendisine çağırmasına yardım edecekti. Onu koruyabileceğini, kendisinden uzaklaşırsa rüzgârın onu kurtarmak için yeterli zamanda çağıracağını bilene kadar rahatlayamazdı.

Raider'ı ana yola çevirirken onun sessiz profiline baktı. Yalnız olmaya, kimseye hesap vermemeye o kadar alışmıştı ki. Bu onun için zor olacaktı ve bir kez öğrendiğinde düşünülürse, ikisi için de daha zor olur.

Onu rahatlatmak için eve dönme isteğini dizginleyen Lance, bunun yerine ayağını gaz pedalına bastırdı ve hızla Mason'ların evine doğru yola çıktı. Aleyhindeki kanıtlar çok kolay kullanılabilirdi. Ve Lance biliyordu ki Jonas; bunu kullanacaktı. Harmony'den her ne istiyorsa, bu tam da onun planlarına uyacaktı.

Yara barmeninkiyle uyumluydu. Harmony eğildi ve başını eğerek kesiğin başladığı yere baktı. Soldan sağa, sol kulağın hemen altından başlayıp sağ kulağın hemen altında yukarı doğru bir açıyla bitiyordu. Katil güçlüydü, güçlüydü.

Tommy Mason'ı keserken kafasından tutacak kadar.

Açısından Mason'ın başını bir şeye yasladığını anlayabiliyordu.

Harmony ön kollarını dizlerine dayadı ve yarayı takip ederken gözlerini kısıtı. Çok özenle yapılmış, kusursuzdu. Yara Bıçak kesinlikle bir K-bar'dı ama özel olarak modifiye edilmemişti. Bıçağı, onları taşıyan Özel Kuvvetler mensuplarının bile ulaşamadığı bir keskinliğe sahipti.

Birileri ev ödevlerini yapmamıştı. Ama kendisine komplo kurulmuş olması onu şaşırtmamıştı. Birileri onun burada olduğunu biliyordu, bu da Jonas'ın küçük casusunu Sığınak'ta bulamadığı anlamına geliyordu.

"Biliyor musun, bu pozisyon pek çok açıdan yanlış Harmony."

Harmony, Lance yatak odasına girdiğinde bakışlarını ona doğru kaldırdı ve Mason'ın vücuduna sarılırken onu süzdü.

"Işıklıdırma daha iyi," diye mırıldandı. "Birisi bıçağına iyi bakmıyor. Buraya gel."

Cesedin yanına gitti.

Harmony daha önce bir yardımcısından ödünç aldığı kalemi kullandı ve normalde düzgün olan üst dilimin tırtıklı yırtığına yakın bir yeri işaret etti.

"Bıçağında bir kesik var. Oldukça iyi bir tane. Eğer daha önce fark ettiyseniz..."

"Fark ettim..." Sesi onun sözlerinin önüne geçti.

Kız, adamın bakışlarındaki daralmaya karşılık vererek ona tuhaf bir bakış attı. Yavaşça başını salladı. Oda dinleniyor muydu? Etrafına baktı

çıplak yatak odası. Çift kişilik bir yatak vardı; çarşaf lar kirli, battaniyeler yırt ıldı. Bir köşede küçük bir şifonyer vardı, onun dışında oda boştu.

"Dave, Tommy Mason'ın istatistiklerinin onu tam olarak..." O defterini kontrol etti. "180 boyunda. Katiliniz 6-4 yaş ında. Barmenin yarasının açısına ve bu bir, bir inç art ı ya da eksi marjdan fazla olmayacaktır." Tommy Mason'a bir kez daha dikkatle baktı.

"Ellerinde hiç savunma yaras ı yok, bu yüzden Savaşma zaman ı. Saldırı kesinlikle arkadan geldi. Önden saldır ırsan aç ı farklı olur. Ve vücudunda çok hafif bir toprak kokusu var. Bu onun özel kokusu için doğal değil. Ben Katilinizin içeri girmeden önce nemli toprakta bir süre yattığını tahmin ediyorum."

"Liza, Tommy'nin biriyle görüşmek için onları bodruma indirdiğini söyledi. Onların görmesini istemediği biriyle. Tommy'nin bunu yapmaya eğilimli olduğunu söyledi."

"Tanık yok." Baş ını salladı. "Bu onun hayatını kurtardı." Yavaşça ayağa kalktı.

"Katil bir Cins mi?" Lance bir adım öne sordu.

"Şüpheli. Irklar bir şeye dokunduklarında doğal kokularını gizleyemezler. Onu her kim öldürdüyse birkaç saniye boyunca çok yakın ve kişisel olarak tutmuş. Koku hala kıyafetlerinde olabilir."

"Bu kokuyu saklayabilen bir Irk hakkında bir rapor aldım." Bu fikri dikkatlice ortaya attı. "Gerektiğinde."

Harmony omuz silkti. "Kokunun bir Cins tarafından geçici olarak gizlenebildiği birkaç vaka var. Ama bu şekilde değil." Elini salladı elini cesede götürdü. "Tüm izleri gizlemek için Irk'ın önden saldırması . Bu sinsi bir saldırıydı. Ve kurbanını bir iki saniye tuttu, öldürmenin tadını çıkardı."

Lance tekrar cesede baktı. "Kıyafetlerinin ön tarafındaki kan," dedi. "Katil onu hemen düşürseydi, kan farklı bir şekilde akardı."

"Evet." Yardımcısının verdiği kalemi kulağının arkasına sıkıştırdıktan sonra ellerini fırçaladı ve tekrar odaya baktı. "Her kimse dikkatli olmalı." Açık pencereyi işaret etti. "Tüm pencereler, havanın iyi bir şekilde dolaşmasına ve kokuların yayılmasına izin verecek kadar açıldı. Kokuyu yaydığından emin olacaktı. benim tarafımdan tespit edilemedi."

Başka bir Irktan saklanmanın yolları vardı, Çakallardan en azından bir adım önde olmak için verdiği savaşta yıllar içinde öğrendiği numaralar.

"Geçen gece girdiğiniz pencerenin altında bir ayak izi var ama başka bir şey yok. O dikkatli Harmony. Hem de çok dikkatli."

Pencere tesadüf olabilirdi ama o tesadüflere inanmazdı. Dost canlısı komşusu Büro dışında biri
Lion Breed onu izliyordu.

"Bu sabah evden çıktığımı biliyordu," diye düşündü, Lance ona yaklaşırken sesini alçak tutarak. "Bu pisliklerden kaç beni izliyor ki zaten? Birbirlerine çelme takmamaları mucize. Katilin beni izleyip sonra da bir buluşma ayarlamış olmasına imkân yok. Vakit yok. Bir ortağa ihtiyacı olurdu."

"Hiç şüphe yok. Liza, Tommy'nin bu toplantıyı beklemediğini söyledi," dedi Lance ve ardından "Burada işin bitti mi?" diye sordu.

Sessizce nefes verdi. "Hiçbir şey bulamıyorum, Lance. Bunu her kim yaptıysa şimdiye kadar çok dikkatli davranmış. Numaraları biliyor."

Ve bununla ilgili bir şey hafızasını kurcaladı. Kürek kemiklerinin arasında ince bir kaşıntı gibiydi. Bir farkındalık, emin olmadığı bir aşinalık.

Mükemmel bir hatırlama yeteneğine sahipti; hafızası başlı başına bir araçtı. Fotoğrafik bir hafıza değildi ama Harmony ayrıntıları unutmazdı. Şimdiye kadar.

"O zaman ofise gidelim ve raporu dosyalayalım. Soruşturma David'de ve başka bir gelişme olana kadar devriyeye çıkmayacaksınız."

"Ama Jonas..."

Evden çıktıklarında Lance, "Jonas'ın canı cehenneme," diye homurdandı, eli kızın beline dayanmış, iri vücudu üzerinde geziniyor gibiydi. "Onunla ben ilgilenirim."

"Duyduğuma göre tam bir vur patlasın çal oynasın adamıymış; bu deneyimden hoşlanacağını sanmıyorum." Elini ters çevirip tırnaklarını kontrol ettikten sonra Raider'a doğru ilerledi.

"Bam-bam bir adam," diye tekrarlardı yavaşça. "Tanrım, kafamda böyle bir düşünceye ihtiyacım yoktu." Kadın aracın kapısını açıp içeri atladığında adam titrer gibi oldu.

Harmony kapıyı kapatmak için hareket ettiğinde, Lance kapıyla koltuk arasına girdi ve eğilerek ona baktı. Harmony onun bakışlarını eşit bir şekilde karşıladı, içinde kaynayan öfkenin gözlerine yansıyor yansımadığını merak ediyordu.

Belki de kızmamalıydı. Eğer Ölüm ve Uyum'u birlikte kabul etmek istiyorsa, o kimdi ki şikayet etsin?

"Ofise varmadan önce çıkar şunu," diye emretti, sesi Aynı anda hem beyninde hem de amında çınlayan o alfa tonuna doğru derinleşiyordu.

"Neyle dışarı?" Harmony ona ters ters baktı. "Neden bahsettiğinizi bilmiyorum."

"Bu yüzden mi tıslama sınırındasın?" diye homurdandı. "Bana yalan söylemeye zahmet etme Harmony."

"Neden, rüzgar size gerçeği söyleyeceği için mi?"

"Ah bebeğim, bunu fısıldamak için lanet olası rüzgara ihtiyacım yok." Yüzünü onunkine yaklaştırdı, bakışlarında öfke kaynıyordu. "Yüzüne baktığımda bana yalan söylediğini anlayabiliyorum."

Dudaklarını inatla birbirine bastırdı. Bu sabahki davranışlarına bakılırsa, buna inanmak zordu.

"Şimdi konuşmaya başlamak için iyi bir zaman," diye tersledi. "Çünkü bu bakış beni sertleştiriyor ve cevabı senden almayı düşünecek kadar kararlı olmamı sağlıyor."

Alacağı zevki düşününce neredeyse inleyecekti. Bir nefesle bir sonraki nefes arasında vücudu ısındı ve yakıcı bir uyarılma hissi kanına işlemeye başladı.

Yüzündeki tepkiyi görmemesi için dua ederek sessizce ona bakmaya devam etti. Neyse ki tıslamasını engelleyebildi.

İnkar ettiğinde ona inanmadığını unutmayacaktı. Mason'ı öldürmek. Onun gözlerindeki kuşkuyu görmüş ve verdiği yanıtta duymuştu. Şimdi ne söylerse söylesin, ona inanmamıştı. O zaman.

Bu benim için yeterli. Sanki başka biri için kanıtlar karşısında yeterli olmayacakmış gibi.

"Harmony..." Uyarırcasına onun adını söyledi.

Sesini soğuk tutarak, "Ofise gitsek iyi olmaz mı?" diye sordu. "Dediğin gibi, Jonas yakında gelecek ve benim de yazmam gereken bir rapor var."

Eli kapının çerçevesine sıkıca yapışırken yüzünü hayal kırıklığı kapladı. Geri adım atmadan önce çenesinde bir kas sıçradı ve kapıyı çarparak kapattı, sonra da Akıncı'nın etrafında dolandı. Kibirli erkek. Yalan söylemezdi - Jonas dışında belki. Ve bazen Dane'e.

Dudaklarını büzdü. Tamam, amacına hizmet edecekse yalan söylemekten çekinmiyordu. Ama Lance'e değil ve bu konuda değil. Hayatında ilk kez Hayatında biri ondan bir şey istemek yerine onunla bir şey olmak istemişti. Buna ihanet edemezdi, hayır. Ne düşündüğü önemli değil.

Kahretsin, endişelenmemesi gereken bir şey için kendini delirtiyordu. Ne de olsa ona mahkumdu, değil mi? Bu başka biriyle çiftleşebilecek gibi değildi, değil mi? Doğadaki örneği takip edersek, aslanlar sadece bir kez çiftleşirdi.

Belki de gereken bir şeydi. Braden biliyor olabilirdi; ona sorabilirdi.

"Harmony, yüzündeki o ifade..."

"Hiç park etmeye gittin mi?" Uyarılmayla yanmaya başlamıştı. Çiftleşme sıcaklığındaki uyarılma değil, çok daha farklı bir ihtiyaç. Bu daha doğal, daha özgürceydi. İsterse bunu inkâr edebilirdi. Sorun şu ki, bunu istemiyordu.

"Park etmek mi?" Yüzünde biraz şaşkın bir ifade vardı.

"Evet. Bir kadını çöle götürüp park etmek ve bunu gerçekten Raider'da yapmak?"

Elini yüzüne sildi.

"Seni parka götürmediğim için mi bana kızgınsın?" diye sordu dikkatlice.

"Hayır. Çok daha önemli bir şey için kızgınım."

Soruyu bir kenara bıraktı. "Park yerini merak ediyorum."

"Nasıl merak ediyorsun?" diye sordu Raider'ı ana yola çıkarırken.

"Daha önce hiç park etmemiştim." Ona döndü, bacak bacak üstüne atarak kolunu koltukların arasına uzattı ve elini ensesine dayadı. Tırnakları sert, hava koşullarından pürüzlenmiş etin üzerinde gezindi.

Titredi.

Harmony bu yanıt karşısında dudaklarını yaladı.

"Günün birinde," diye iç geçirdi, "yemin ederim, seni tokatlayacağım."

Parmaklarının uzun saçlarının alt katmanında gezinmesine izin verdi.

"Hoşuma gider miydi?"

"Bana neden kızgınsın Harmony?" Adam ona baktı, gözlerindeki nezaket, yüzündeki tahrik edici kızarıklık onu zayıflatıyordu "Park etmeyi ya da şaplak atmayı merak etmiyorsun. Henüz. Yaralanmışsın. Seni nasıl incittim?"

Onun cinselliğiyle dikkatini dağıtmak için yaptığı numarayı bu kadar kolay anladığını bilmek, göğsünün duyguyla sıkışmasına neden oldu.

"Bana inanmadın," fısıldadı, acısıyla savaşırken derin bir nefes aldı.
"Bana inanmana ihtiyacım vardı."

"Harmony..."

"şerif Jacobs, burada bir sorunumuz var." Lance onun adını söylerken Lenny'nin sesi telsizden geldi. "Bay Wyatt az önce üç infazcısıyla birlikte geldi ve şerif Yardımcısını görmek istiyor. Lancaster ve Alonzo girişin dışında bir kalabalık topladı. Çabuk gelseniz iyi olur."

Lance'in dudağı öfkeyle kıvrılırken direksiyondaki bağlantıyı etkinleştirdi Tekerlek. "İçeri giriyoruz. Arka tarafa çekip oradaki girişi kullanacağız. Büro elemanlarına ofisime kadar eşlik edin ve bir protesto olup olmadığını kontrol edin. Alonzo'nun grubuna izin verin. Eğer izinleri yoksa, onları tutuklayın."

"Onları tutuklamak mı?" Lenny'nin sesi doğru duyduğundan pek emin değıl gibiydi.

"Her birini tutuklayın," diye bağırdı Lance. "Onlara ulaştığım da icaplarına bakacağım. Jacobs dışarı."

"Eğlence başlasın," diye mırıldandı Harmony, Lance ona karanlık bir bakış fırlatırken aracın ön tarafına dönerek.

"Orospu çocuğı!" diye küfretti nefesinin altında. "Bu sabah telefona cevap vermemem gerektiğini biliyordum."

BÖLÜM 19

şerif Departmanı'nın arka kapısı açıldı. Lance, Raider'ı park yerinde, kapıdan en fazla on adım ötede sert bir şekilde durdurdu.

Harmony onu takip edip hızla binanın içine doğru ilerlerken protestocular ve gazeteciler binanın yan tarafına doğru akın ediyordu.

"İzinleri var, Şerif." Lenny terliyordu, yuvarlak yüzünü hayal kırıklığı kaplamıştı. "Bir şekilde belediye başkanına imzalatmışlar."

Lance elini Harmony'nin sırtına koyarken "Gelincik," diye hırladı. ve onu ofisine götürdü. "Onları lanet departmandan uzak tut. Wyatt ve ekibi burada mı?"

"Ofisinizde. Avukatlarıyla birlikte." Lenny başıyla onayladı.

Harmony gerildi ve eli silahına gitti. Jonas'ın avukatını getirmiş olması iyi bir şey olamazdı. Jess Warden bir barakuda gibiydi; Harmony bunu Jonas onu Sığınak'taki hücrelerde tutarken görmüştü. Irk Yasası'nı avucunun içi gibi biliyordu ve bu yasanın işleyişini çok iyi öğrenmişti.

Kapıya doğru ilerlerken Lance, "Hadi şu işi bitirelim," diye tersledi.

Son saniyede onu arkasından itti ve kapıyı açtı.

Jonas onları bekliyordu. Merc, Rule ve Lawe kısa otomatik tüfeklerini rahat bir şekilde taşıyorlardı. Giysileri siyah infazcı görev üniformaları, sert ve duygusuz ifadeleri. Harmony, Lance'in arkasından ofise girerken eli silahının sıkılaştı.

İşte bu kadar. Jonas ihtiyacı olan şeyi bulmuştu. Önemli değildi. O cinayetleri onun işlemediğini biliyordu. Onları kullanabilirdi. Bu onun için yeterli olurdu.

"Silahlarına ihtiyacım var Harmony." Lance kapıyı kapatırken Jonas'ın sesi uyarıcı bir gümbürtüydü. "Sana ihtiyacımız var."

Tommy Mason'ın ölümüyle ilgili sorgulanmak üzere sığınak."

Harmony odada gerilimin yükseldiğini hissederken Lance, "Jonas, bunu yapmak istemezsin," diye onu uyardı. "Onu almana izin vermeyeceğimi biliyorsun."

Harmony homurdandı. "Alfa olayı gerçekten çok tatlı," diye söylendi. "Ve bu çekişme o kadar testosteron yüklü ki aşırı yüklenmek üzereyim. Bunu geçebilir miyiz lütfen?"

Seçeneklerini düşünürken vücudunu gevşetti, kaslarını bilinçli olarak rahatlattı. Kapı hemen yanındaydı; kurtulmak zor olmayacaktı. Koşmak biraz daha zor olacaktı.

Avukat Jess Warden, muhtemelen onun sözlerini alan tek kişiydi. Jess'in dudakları Lance'in masasının önüne uzanırken eğlenerek onayladı.

"Harmony, Jonas'ın bir şey istediği konusunda seni uyardığım zamanı hatırlıyor musun?" Lance ona sessizce hatırlattı.

"Öyle mi? Ne olmuş yani?" Elbette bir şey istiyordu. Herkes ondan bir şey isterdi.

"Ona ne istediğini sor."

Jonas'ın hayranlık yansıtan bakışlarıyla kaşlarını kaldırmasını izledi.

"Şerifiniz hızlıymış," diye mırıldandı derin bir nefes alırken. "Birden fazla yönden."

"Jonas!" Lance'in sesi emredici bir kırbaç gibiydi. "Burada köprüleri yakma dostum."

Jonas'ın dudakları alaycı bir eğlenceyle eğildi.

"Peki, bakalım bunu kolaylaştırabilecek miyiz?" Omuz silkti umursamaz. "Gölgeni istiyorum. Görev planımızı takip edeceksin."

bir araya getirin ve sizi defalarca kurtaran ekibi yakalamamıza yardım edin. İkisini de istiyorum."

Dane mi? Dane ve Ryan'ı mı istiyordu? Laboratuvardan çaldığı bilgileri değil mi? Şaşkınlıkla ona baktı.

"Neden?"

"Bu seni ilgilendirmez Harmony," dedi. "Bana istediğimi ver ve buradaki küçük patavatsızlıklarınız görmezden gelinecek. Açık bir statü ve özgürlük kazanacaksın. Lance ile kalma özgürlüğü."

"Peki ya ?"

"Eğer yapmazsan, seni de yanımda götürürüm ve Breed Law Zorla. Sadece Büro tarafından değil, normal kolluk kuvvetleri de aranan bir suikastçısın. Ölüm olarak, bir Birçok ülkede başınıza ağır bir ödül konacak. Bana istediğimi verin, ben de şahsen herkesin Ölüm'ün öldüğüne inanmasını sağlayayım. Harmony hayatını huzur içinde yaşayabilir."

"Böyle bir şey Jonas." Lance'in sesi onu şaşırttı. Onu daha da şaşırtan şey, elinin yanındaki silaha bu kadar kolay inmesiydi. "Harmony anlaşmanın kendisine düşen kısmını yerine getirdi. Buna şahsen tanıklık edeceğim."

"Ölüm'ü bu kadar kolay kurtarabilir misin?" Jonas sordu, sesi yumuşak, neredeyse nazikti. "O aranan bir katil."

Harmony kapıya ulaşma şansını ölçtü. Dane ve Ryan onu bulacaktı; tek yapması gereken oradan çıkmaktı. Hissetti ki Lance'i terk etme düşüncesi içinde derin bir acıya yol açtı. Onun dokunuşunun sıcaklığı, zevki.

"İrk Yasası bunu benim için yapacak." Lance'in sesiyle sakinleşti. "İşin içine bir çocuk girdiğinde İrk Yasası iptal olur. Gebe kaldığı an

tekrar öldürene kadar ve öldürmediği sürece temize çıkarıldı. Ve gebe kaldı. Onu alamazsın, Jonas."

Harmony neredeyse gülümsüyordu. Lance bunun işe yaramayacağını kesinlikle biliyordu. Jonas daha iyi bilirdi.

Jonas onun yerine başını salladı. "Kapıdan girdiği anda kokusunu aldım. Ama şunu bir düşün Lance. Senin yanında hiç güvende olacak mı?"

"Hamile değilim." Dünyası bu tek bilgiye daralırken konuşmanın geri kalanı da dağıldı. "Bu değil mümkün."

Bakışları odanın içinde gezinerek merhamet duygusunu kavradı, Ona bakan yüz ifadelerinde sempati ve bilgi vardı. "Bu mümkün değil," diye tekrarladı.

"Harmony, sen hamilesin," dedi Jonas yumuşak bir sesle. "İkimiz de biliyoruz ki gölgen bunu öğrendiğinde seni ele geçirecek Seni kendisi alacak, çünkü onun en önemli amacı seni koruyacak. Ve o çocuk seni zayıflatacak."

"Ben yakalanmak istemedikçe kimse beni yakalayamaz," tısladı ona. "Bunu başardın, çünkü aptal olduğum halde sana hâlâ kardeşim diyordum." Bunun bilgisi ruhunu parçaladı. "Adamlarına zarar veremezdim, onları öldürmeden kurtulamazdım, bu yüzden beni almalarına izin verdim."

Nefes alamıyordu. Ciğerlerine hava çekmek acı veriyordu; söylediklerinin ima ettiği şey onu mahvediyordu. Nasıl olur da Hamile olduğunu fark etmemiş miydi? Bu onun vücuduydu, onun çocuğuydu. Elbette bilirdi.

Jonas'ın yüz ifadesi bir an için yumuşamış gibiydi.

"Cins dişiler nadiren kendi gebeliklerinin kokusunu alabilirler. Ama orada, Harmony. Kokusunu alabiliyorum ve rüzgârlar bunu Lance'e fısıldadı. Ondan kaçamazsın. Buradasın. Ve hamilesin. Seni koruyan adam kalmana izin vermeyecek. Onu yakalamama yardım et. seni Lance'den alır zaten."

"Kes Jonas," diye uyardı Lance, sesi sertti.

"Beni almayacak, çünkü ben ona izin vermeyeceğim." Hamileydi. Lance'çocuğu içinde yatıyordu. Kendisinin zayıfladığını, sahip olduğunu düşündüğü seçeneklerin bu bilginin altında eridiğini hissedebiliyordu.

"Artık zayıfsın Harmony. Ve seni alacağını biliyorsun. O adamlardan çaldığın bilgiler yüzünden onun için önemlisin. Laboratuvarlar. Başka kimsenin bu bilgiye sahip olmasına izin vermeyecektir. Sahip olduğun şeyi paylaşma şansın yoktu. Çiftleşmişsin, hamilesin, zayıfsın ve bu yüzden bir tehditsin. Buna izin vermez. Bu kanıtı başkasına vermene izin vermeyecek."

"Nereden biliyorsun?"

"Çünkü o ilk Leo. İlk yaratılan Harmony. Onun genetik yapısı, kendisinden sonra gelen tüm Irklar için bir taslaktır. Ve Madam LaRue, çaldığınız kâğıt ve dosyalarda onun varlığına dair son kanıtlara sahipti. Sen onun zayıflığıydın."

bir şok geçti. Dosyaların içerdiği bilgileri bildiği için ama ilk Leo Dane olamazdı.

Başını yavaşça salladı. "O çok genç. Bir Cinsin kokusu yok..."

"Hiç koku yok. Unutuyorsun, Genetik'ten biriyle çiftleşti. Konsey'in o dönemdeki en önde gelen Irk genetiği uzmanları. Eğer o

Kokusunu gizlemenin bir yolunu bulursa, o zaman Irk topluluğu da bu bilgiyi kullanabilir."

"O daha çok genç."

"Çiftleşme ısı geldiğinde bir Cins ve eşi arasında yaşlanma durur. meydana gelir," diye cevap verdi. "Eşlerin ne kadar yaşayabileceği hakkında hiçbir fikrimiz yok. Bu bilgiye ihtiyacımız var."

"O zaman neden bilgiyi almadı?" diye hırladı. "Eğer bu doğru olsaydı, o zaman bana söylerdi. Sahip olduğum şeyi talep ederdi ve ben de kolayca ona teslim ederdim. Bu hiç mantıklı değil, Jonas. Yalan söylüyorsun."

"Neden bu bilgiyi kendisi elde etmeye çalışmadığını bilmiyorum," dedi. "Seni buraya getirmemin nedeni de buydu; Lance'le çiftleşeceğini, gebe kalacağını, eşini ve çocuğunu koruma ihtiyacının dostluğunun önüne geçeceğini biliyordum.

bu adamlar. Harmony, beni dinle." Sesi sertleşerek Harmony'baktı, cıvılcıvılcı gözleri öncekinden daha yumuşaktı. "Sen benim kız kardeşimsin. LaRue'nun ne olduğunu biliyorum. Ama bunu asla yapmayacağını biliyordum.

İnan bana, bana asla bu kadar kolay güvenme. İlk Leo ve eşinin sahip olduğu çiftleşmeyle ilgili cevaplara sahip olmalıyız."

"Ona bir mesaj ileteceğim..." diye savundu.

"Bunu denemediğimi mi sanıyorsun?" Jonas sordu. "Seni bu şekilde dahil etmeden önce her şeyi denemediğimi mi sanıyorsun?"

Jonas'ın infazcılarının ani hazırlığına rağmen Lance'in kendisini koruduğunun farkında olarak kapıya yaklaştı.

"Kaçmaya çalışma Harmony. Departman dışında adamlarım var. Bunu sana yapmama izin verme."

"Seni orospu çocuğu!" Lance'in sesi şiddetle yankılandı. "Bunu yanına bırakacağımı mı sanıyorsun Jonas? Gerçekten de

onu bu şekilde kullanmana izin vereceğimi mi sanıyorsun?"

"Onu durduramazsın," diye fısıldadı. "Ona bak; onu durduramayacağını biliyor."

"Cehennem gibi yapamam." Kız koşmadan, kapıya doğru birkaç santim ilerleyemeden bileğini kavradı.

"Harmony." Jonas'ın sesi daha da yumuşamıştı, ona bir zamanlar saçlarını tarayan ağabeyini hatırlatıyordu. liderlik ettiği kişiler için bir kaçış yolu bulmak için savaştı. "Her şeyi yaptık ilk Leo'yu bizimle iletişime geçmeye ikna etmeye çalışacak. Bize yardım etmek için. Biz aylar, belki de bir yıl içinde çiftleşme ısısı hakkındaki gerçeği öğrenecek. Sen akıllısın, tatlım. Ne yapacağını biliyorsun. Bu haber olacaklar. Dürtüsel cinsel sıcaklık, zorla bağlanma. Yok edileceğiz."

Tatlım. O ses. Ses tonundaki acıtan sıcaklık. Gözlerini öfkeyle kırıştıtırıp boğazına düğümlenen duygu yumağını yutarken gözleri yaşlarla doldu.

Başını salladı, zihnini kemiren karanlığı, içini parçalayan ihanet duygusunu hissetti.

"Beni kullandın," diye fısıldadı acı içinde, bilginin hançerleri içinden geçerken ona bakıyordu. "Bana yardım etmeye çalışmıyordun. Beni kullanıyordun."

"İkisini de yapmaya çalışıyordum, lanet olsun." Yüzünü buruşturdu. "Ya yakalanacaktın ya da öldürülecektin. Bu şekilde devam edemezdin."

"Onun eşi olduğumu nereden bildin?" Lance keskin bir sesle sordu.

"Nasıl bildiğim önemli değil," diye tersledi Jonas. "Başka hiçbir şey Şu anda yüzleştığımız şey dışında. O hamile. Taşıdığı senin çocuğun, Lance. Dünyanın çocuğu. Bunun senden alınmasına izin verecek misin? Ya benim tarafımdan ya da onu koruyan adam tarafından?"

"Eğer sana yardım edebilseydi, ," diye Harmony.

Dane'i tanıyordu. Acımasızdı, evet. İnatçı ve çoğu zaman fazla sert olabiliyordu. Ama bir İrk olsaydı, kendi halkını asla bu şekilde geri çevirmezdi.

Jonas, "Hayatta olması bile pek çok sorumuza cevap olabilir, Harmony," diye . "O senin kurtarıcın değil. Seni korumasının bir nedeni var."

"Sen yokken o oradaydı," diye hırladı, Lance onu yerinde tutarken onu geçmeye çalışıyordu. "Sen hâlâ laboratuardayken peşimden lanet olası Çakallarını gönderdin. Onlara beni nasıl yakalayacaklarını söyledin. Ölmemi istedin!"

"Ölmeni hiç istemedim. Güvende olmanı istedim."

"Seni lanet yalancı!" Boğazından çıkan çığlık göğsünü yırttı.

"Yeter!" Lance onları tersledi. "Programa sadık kal Harmony."

"Ne programı?" diye alay etti Jonas'a bir kez daha bakmak için döndüğünde. "Senin için tüm programını hazırladı, Lance. Senin, benim ve çocuğumuzun. Güvenliğinin, senden başka beni kurtarmak için hayatını riske atmaya hazır tek kişinin kanıyla satın alındığını açıkladığımda onun için ne ilginç bir hikâyem olacak."

Jonas, "Seni bu kadar önemsiyor olsaydı, kendi halkına olduğu kadar senin halkına da yardım ederdi," diye homurdandı.

"Yanıyor olsan bile üzerine tükürmezdim," diye tısladı. "Hiç şüphesiz senin en rezil sorularından birine cevap vermeyi reddetmesine şaşmamalı. komutları."

Durum bu kadar vahim olmasaydı Lance Jonas'ın yüz ifadesine gülerdi. Harmony kaçmaya çok yakındı. Bunu etrafındaki havada hissedebiliyor, kafasının içinde yankılanan özgürlük çığlığını duyabiliyordu.

"Yeter!" Jonas konuşmak için dudaklarını açtığında sesi yükseldi. "O lanet olası bir pislik ve bunu hepimiz biliyoruz Harmony. Ama onu öldüremeyiz. Onunla başa çıkmalıyız."

Jonas, "Daha sonra teşekkürlerimi ileteceğimden emin olabilirsiniz," diye mırıldandı.

"Doldur onları," diye bağırdı Lance, parmaklarını Harmony'nin bileğine dolayarak onu yerinde tuttu. Silah tutan elini. Parmakları silahına çok yakın seğiriyordu.

Merc, Lawe ve Rule onları yakından izliyordu. Lance tüm dikkatlerinin Harmony ve onun yapacağına inandıkları girişim üzerinde olduğunu biliyordu.
çalıştırmak için.

Harmony pazarlık yaparak, "Onunla ilgili elimdeki dosyaları size vereceğim," dedi. Sonra Lance'i şaşırttı. "Onları getirebilirim. Onları alacaksın."

"İhtiyacımız olan şey onlarda olmayacak Harmony." Başını sertçe salladı. "Leo'ya ihtiyacımız var. Ve ona şimdi ihtiyacımız var."

Jonas onu zorluyordu ve Lance bunu biliyordu. Onu koşturmaya çalışıyordu. Onun kaçmasını istiyordu. Lance'in bu noktaya kadar büyük ölçüde sessiz kalmasının nedenlerinden biri de buydu. Jonas'ın ona söylediklerinde havada fısıldayan duygularda söylenmedi.

"Otur." Harmony şaşkınlıkla ona bakarken onu koltuğuna itti.

Yakınına eğilerek onun tuhaf renkli, öfkeli gözlerinin içine baktı. "Sessizlik," dedi yumuşak bir sesle, emrederek. "Şimdi."

Ateş bakışlarını aydınlatırken dudakları birbirine yapıştı. "Yapmayacağım-"

"Şimdi!" İçinde bir şeyler koptu. Eğer o hayatını tehlikeye atmasına izin vermezdi. Şimdi olmaz. Özgürlüğe bu kadar yakinken olmaz.

Koltuğunda geriye doğru sarsıldı ve ona dikkatle baktı.

"Teşekkür ederim." Yanağına hafifçe dokundu, parmak uçlarını çenesinde gezdirdikten sonra doğruldu ve Jonas'a döndü.

Diğer adam bu değiş tokuşu ihtiyatla izledi.

"Bu köprüyü yakmak istiyor musun?" Lance ellerini masasının üzerine koydu. "Megan'ın gurur liderinizin karısıyla çok yakınlaştığını duydum. Ayrıca senin en iyi hayranın da değil."

Jonas kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Bunun farkındayım."

"Gerçekten de tüm ailemi düşman mı edinmek istiyorsun Jonas?" diye sordu ona dikkatle. "Harmony ve benimle ilgili küçük bilim projeni yürütürken bunu düşündün mü? eş olarak eşleşeceğini mi? Sadece benim değil, ailelerimin de nefretini kazanacağınızı mı?"

Jonas'ın gümüş rengi gözleri kısıldı ve karanlık yüzünde yanmaya başladı.

"İrkları kurtarmak için ne gerekiyorsa yapacağım, Lance," diye hırladı. "Kimle ya da neyle savaşmam onunla savaşacağım. Bana güvenmezdi; bu çok açık. Ve çiftleşme ve gebe kalma gerçekleşene kadar sana da güvenemezdim. Şimdi her şey sana ve Harmony'e bağlı. Leo'yu yakalamama yardım edecek misiniz, yoksa dünyanın çiftleşme ısını öğrenmesini ve muhtemelen karınızı, çocuğunuzu ve sizi yok etmesini mi göze ? kuzen Megan'a ne oldu?"

"Ve eğer bunu yapmazsa, o zaman ona yardım etmek için elini kaldırmayacak mısın?" Lance dürttü.

Jonas uzun, sessiz dakikalar boyunca Harmony'ye baktı.

"Kız kardeşim için ölürüm. Ancak çiftleşme ısısı hakkındaki gerçekler çıktığında, buna hazırlıklı olmazsak, halka vermemiz gereken cevaplara sahip olmazsak, o zaman kimseyi kurtaramam. Ne kendimi, ne halkımı ne de kız kardeşimi."

Dane, H. R. Alonzo'nun Şerif Departmanı önündeki protestocuların arasında ilerleyişini izlerken purosunun ucunu çiğnedi. Bu adamı uzak bir amca olarak hayal etmek gerçekten zordu. İri gıdıları, kısa boyu ve boncuk gibi küçük gözleri ona pek bir şey katmıyordu. Vanderale ismi. Yine de bir Vanderale değildi, bir Vanderale kızının oğluydu ve genetiğin başarılı bir geçiş yapmadığı açıktı. Aslında çok kötü. Gerçek bir Vanderale, özünde paralı asker olsa da ve kendi yolunu çizmek için çok kararlı olsa da, bir

küçük bir ölçüsü. Henry Richard Alonzo'ya verilen genetikte bu unsurun eksik olduğu açıktı.

Gerçi o bir amcaydı. Spermi ilk Leo'yu yaratan adamın torunuydu. Elijah Vanderale Demarcy ve karısı bir kız çocuğu dünyaya getirdikten sonra Elijah

Genetik Konseyi'nin dikkatini çekmek ve kendi vizyonunu oluşturmak mükemmel bir evlat. Ne de olsa karısı daha fazla çocuk doğurmayı reddetmişti, Yaşlı Vanderale Demarcy'nin Leo'ya söylediği gibi, bir oğul her şey demektir. Elijah diğerlerine benzemeyen bir oğul doğurmaya kararlıydı. Ne pahasına olursa olsun.

Kibri ve üstünlük duygusu hiçbir zaman söz konusu olmamıştı. Diğerlerinden daha güçlü, daha zeki ve eşsiz bir oğul sahibi olma konusundaki kararlılığı onu deli olarak tanımlayabilirdi.

Genetiği değiştirilmiş da Elijah'ın süreci başlatmıştı. Sonra da oğlu için bir imparatorluk yaratmaya koyulmuştu.

Vanderale Girişimcilik. Sözde uzak bir akraba tarafından yönetilen bir şirketler topluluğu. Geleceğe yönelik öndikkat çekiciydi. Elektronik, silah ve özel araçlar.

Dane yaşlı adamın hayalleri karşısında başını salladı. Leo'nun laboratuvardan kaçışından kısa bir süre sonra ölmüştü ama oğluna özgürlük verdiğini ve oğlunun her zaman güvende olacağını bilerek ölmüştü.

Bu altmış yıldan daha uzun bir süre önceydi. Vanderale Enterprises artık gelişen, dünya çapında bir güçtü, ancak arkasındaki adam her zaman gizli kalmaya dikkat etmişti.

Ne yazık ki, Alonzolar bir şekilde yaşlı Elijah'ın Genetik Konseyi'ne katkısı ve Irklarla olan akrabalığı. Zavallı beyler, tüm bunlar yüzünden oldukça üzgündüler.

"Leo bağıladı," diye mırıldandı Ryan, onun karşısındaki kafe kabinine geçerken. "Onun hakkında bilgi istiyor. Hem de hemen."

Harika. Yaşlı adam bir güncelleme istedi. Bu genellikle malikanenin bir ucundan diğerine kükreyerek gittiği ve kendisini Kırık Tepe'ye gitmekle tehdit ettiği anlamına gelirdi.

Dane bunun kendi hatası olduğunu kabul etti. İlk kez bulduğunda Harmony, yaralı, neredeyse kırılmış, ateşten aklını kaçırmış. onu annesine götürmüştü. Lanet olsun, o doktor değildi. Annesi bir zamanlar Irk genetiği konusunda en önde gelen otoriteydi ve hastalıklar. O mükemmel bir cevap olmuştu.

Harmony ateşli bir sisin içinde yatarken ve bir çocuk gibi ağlarken, onunla birlikte oturan Leo'ydu. Onunla birlikte ağlayan. Artık yaşlı adam onu kendi kızı gibi görüyordu. Ve kimse onu tehdit etmiyordu. Leo Vanderale'e aitti. Eğer böyle biri yaşadıysa, bu sadece pişman olabilmek içindi.

Ryan'a sessizce baktı, arkadaşının yüzündeki suçluluk duygusunu okuyunca gözlerini azarlayarak kıstı. Rye'ın karanlık yüzünde eğlence gizleniyordu. Koyu renk saçlarını alnından geriye doğru iterken gözlerini kırıştırdı.

Ryan kadınlar tarafından oldukça çekici bulunurdu. Yüz hatları iyi yontulmuştu ve hafif kaba hatlara sahipti. Dudakları biraz dolgundu, mavi gözleri çoğu zaman kahkahalarla doluydu. Ve Leo'nun adil eşi Dane'in annesine korkunç bir şekilde aşıktı.

Dane'in annesi daha önce aramıştı ve onun sorgusuyla yüzleşmektense, açıklama yapması için telefonu Rye'a vermişti onun yerine. Kötü bir seçim. Ryan kadına o kadar aşıktı ki onunla konuşurken kekelememek için elinden geleni yapıyordu. Planlarını her zaman aldatıcı bir şekilde nazik ve yumuşak konuşan İlk Leo'nun eşi.

Dane başını çevirdi ve pencereden dışarı, Şerif Departmanı'nın önündeki protestoculara baktı. Leo Harmony'yi eşinden ayırmayı asla kabul etmezdi. Bu iyi bir fikirdi, ve işe yarar bir tane, ama Dane babasını tanıyordu. Yaşlı adam bir kan damarını yırtabilirdi.

Yaşlı adam. Bu düşünce karşısında neredeyse homurdanacaktı. Doksan yaşındaki Leo hâlâ hayatının baharındaydı, tıpkı karısı gibi. Ve bu küçük kâbusun düğüm noktası da buradaydı.

"Jonas hamlesini yaptı," diye mırıldandı Dane. "Şimdi onunla pazarlık yapmaya çalışacak. Eğer gerçekten istediği şeyi reddederse, sahip olduğu bilgiyi kabul edebilir."

Dane, onu yıllar önce kendisine vermeye zorlamalıydı, diye düşündü. Ama onu korumak, Konsey onu bulursa ilk Leo'ya ne olacağı düşüncesi Harmony'nin yaşamak için savaşmasını sağlamıştı. Onun Hayatta kalması Leo'nun varlığını bilen tek kişinin kendisi olduğuna inanmasına bağlıydı. Dane ona güveniyordu, hatta daha da fazlası, onu tanıyordu, çünkü eşinden başka kimse onu tanı mıyordu. Leo'yu saklamak için vahşi bir kedi gibi savaşmıştı. ve o laboratuarlardan çaldıklarını korumak için. Yaşamak için savaşmıştı ve o da yardım etmek istemişti. Yaşamak için Harmony'ye ihtiyacı vardı.

"Seni istiyor," diye hatırlattı Ryan ona.

Ahh evet. Elyiana'nın Jonas'ın Harmony'nin hayatını kurtaran gölgenin peşinde olduğuna dair raporu. Yaşlı adam çiğneyebileceğinden fazlasını ısı rıyordu. Jonas şans eseri Dane'i yakalamayı başar ırsa onu uzun süre tutamazdı. Eğer Leo Harmony'yi sahipleniyorsa, o zaman duyguları tek oğlunun olduğu yerde düpedüz saplantılıydı. ilgili.

Dane kendini yakalatmak niyetinde değildi.

"Onu cinayetlerle suçlayacak. Her an Irk Yasası'nı uygulayıp onu dışarı çıkarabilir. Leo'nun ineği olacak," dedi Rye. ona hatırlattı.

Dane başını salladı. "Anevrizma geçirecek. İnek değil." Ryan'ın dudakları kıvrıldı.

Ortak olarak Ryan DeSalvo bir Breed'in isteyebileceği en iyi kişiydi. Özellikle de Dane'in sahip olduğu sırlara sahip melez bir ırk. Elli yaşın üzerinde olduğunu itiraf etmesi çoğu insanı şok ederdi. avdar bunu doğal karşılamıştı.

"Plan nedir?" Dane protestocuları dalgın dalgın izlerken Ryan sordu.

"Bir planımız olması şart mı?" Dane koltuğunda arkasına yaslandı ve yavaşça gülümserken tütmede olan purosunu dişlerinin arasına yerleştirdi. "Bunu kanatlandıralım dostum. Jonas'ın bu işi ne kadar ileri götüreceğini görmek istiyorum. küçük planı. Bakalım ne ."

Ryan şaşkınlık içinde ona baktı. "şaka yapıyorsun."

Dane sıırıttı. "Pek sayılmaz. Sanırım küçük üvey kardeşimin neyden yapıldığını öğrenmemin zamanı geldi, öyle değil mi? Konsey'in yaşlı adamdan sakladığı tohum Jonas'ı yarattı. Bakalım onda da aynı kararlılık var mı?"

Neyse ki Harmony başka bir ataerkil ırk soyunun ürünüydü. Aksi takdirde, ona karşı beslediği duygular yıllar önce ölümüne neden olabilirdi. Leo bazı şeyleri kırma konusunda pek anlayışlı değildi. Kurallar. Bu da onlardan biriydi. Dane bir Breed dişisini becerirse, onun ataerkil soyunun ne olduğundan yüzde yüz emin olsa iyi ederdi. Bu da annesinin kapsamlı bir genetik tipleme yaptığı anlamına geliyordu. Annesi müstakbel sevgilisini incelerken bir erkeğin iyi bir seks hayatı olması pek mümkün değildi.

Leo, Dane'in Harmony'yi yatağına aldığını öğrendiğinde yeterince kötü olmuştu. Yaşlı adam aylarca öfkелendi, Dane'in onu çiftleşmeden almaya cüret etmişti. "Peki

ya sahip olduğu bilgi?"

"Ne yazık ki çaldığı dosyaları güvence altına almak zorundayız. Artık onları tutmasına izin veremeyiz." Dane elindeki puroyu çıkardı.

Bakışları odanın diğer ucunda çalışan küçük garsona kayarken dudaklarından bir duman süzüldü. Nefis bir küçük bir şeydi ve içinde büyüyen gerginliği hafifletme ihtiyacı duyuyordu.

Kız ona bakarken, adam yavaşça göz kırptı ve kızın küçük güzel kızarmasını izledi.

"Peki bunu nasıl yapmayı düşünüyorsun?" Ryan kuşkuyla sordu.

"Yapmayacağım." Omuz silkti. "Harmony yapacak. Biz de onu takip edip ödülünü alacağız. Ve tabii ki Jonas onu korumak ve muhtemelen kendimi yakalamak için takip edecek. Sonuncusu için sadece onu hayal kırıklığına ."

"Tanrım, aklını kaçırmışsın." Rye yavaşça koltuğuna geri oturdu. "Yaşlı adam bunu öğrenirse çılgına dönecek, Dane. O Konsey ve Jonas ile oynadığınız bu oyunlardan hoşlanmıyor."

"Ona söylemek zorunda olduğumuzu kim söyledi?" Dane ince purosunu dişlerinin arasına yerleştirirken sıırttı. "Ryan, seni annemden uzak tutmak zorundayım. Ona olan tutkun seni öldürtecek, ayrıca tüm sırlarımızı dökmeye çok hevesli olmana neden olacak."

Ryan sıırttı. "Çok güzel bir kadın, Dane." "O benim annem."

Uyarı bakışı pek yardımcı olmadı.

Ryan pişmanlıkla dolu bir iç çekiş yaptı. "Bunu merak ettiğim günler oluyor..."

BÖLÜM 20

O hamileydi. Hamile olmak bir kadının yapabileceği bir şey değildi. Harmony suikastçının hafife almaması gerektiğinden emindi. Açıkçası bu onu dehşete düşüren bir şeydi. Ve çok uzun zamandır dehşete düşmemişti.

Jonas ve avukat da dahil olmak üzere ekibi ofisten ayrılıp şık, küçük, siyah heli-jet'leriyle uzaklaşırken Harmony odanın karşısındaki kanepeye geçip yorgun bir şekilde oturdu.

Garip bir şekilde, kendini farklı hissetmiyordu. Hamile falan hissetmesi gerekmez miydi? Dünyanın farklı görünmesi ya da vücudunun farklı hissetmesi gerekmez miydi?

Lance masasına doğru ilerledi ve kendini sandalyesine attı, Harmony başını minderlere yasladı ve düşündü. Düşünmeyi sevmezdi. Olmaktan hoşlanmıyordu Bir kaya ile sert bir yer arasında sıkışıp kalmıştı ama yer orasıydı. Jonas sağ olsun.

Kardeş. Akrabalıklarını düşününce dişlerini sıktı. Sonra beyninin mantıklı kısmı onunla hemfikir olunca dişlerini sıktı. O da aynı şeyi yapardı. Irkları korumak Şu anda tehlikeli bir işti ve eğer bu çiftleşme ısısı/yaşlanma saçmalığı ortaya çıkarsa hepsi mahvolurdu. Lanet olsun, bu onu korkutuyordu, yakınlaşmaya niyetli devasa bir azgın hormon olmadığı zaman ve Lance ile kişisel. Bu noktaya kadar bunu düşünmesine gerçekten izin vermemişti. Gerçi lanet olsun, gerçekten de şimdiye kadar düşünmüştüm.

Çok kötü . Ve iyi bir şekilde olması gerekmiyordu.

Hamileydi. Koruması gereken başka bir hayat vardı. Bir çocuk. Lance'in çocuğu. Kendini, çocuğunu ve Lance'i nasıl koruyacaktı? Ölüm hayatta olduğu sürece, tehlike ona doğru çekilecekti.

Yine de Dane'e ihanet etmeyi de kabullenemiyordu. Onu kurtarmak için neden orada olduğu ya da olmadığı önemli değildi.

son on yıl boyunca. Gerçek şu ki, o yapmıştı. Onunla ilgilenmiş, ölümcül olabilecek yaralarını sarmış ve iyileşmesi gerektiğinde ona saklanabileceği bir yer sağlamıştı.

Onu önemsemişti. Sebepleri ne olursa olsun. ondan isteyebilirdi ama onu önemsiyordu. şu anda ona çok kızgın olabilirdi ama o da bunu biliyordu.

Tanrım, işler daha da kötüleşebilir miydi? Alonzo kapıların dışında protesto ediyordu, Jonas onun tanıdığı tek arkadaşı yakalamaya kararlıydı ve o da gitmesine izin vermemeye kararlı bir adamla çiftleşmişti. Ve Lance'in onu orada tutmak için ne gerekiyorsa onu bağlayıp lanet hücrelerinden birine kilitleyeceğine dair aklında en ufak bir şüphe yoktu.

Hamile.

Elini dikkatle karnının üzerine koydu ve kaşlarını çatarak buna bir anlam vermeye çalıştı. Belli ki hormonal terapiler almaya değer. Ne sıcağı ne de gebe kalmayı durdurmuşlardı. Tek yaptıkları onun kaçmasını engellemekti. Ve o kaçacaktı, değil mi?

Tamam, o zaman kaçmazdı. Bir şeyleri tekmelemek istiyordu. Lance'le tanıştığı ilk geceden itibaren ona bağlanmıştı ve bunu biliyordu. Çiftleşme ısısına lanet olsun, adam nasıl dokunulacağını, nasıl tutulacağını ve aptal hormonları olmadan bir kadını nasıl bağımlı hale getireceğini biliyordu.

Bundan kurtulmanın bir yolu olmalıydı. Dane'e ihanet etmeden Jonas'a istediğini vermenin ve Dane'in güvende kalmasını sağlamanın bir yolu. Jonas ne iddia ederse etsin, onun ilk Leo olması mümkün değildi.

Elektronik dosyaların çoğu şifrelenmişti, ancak ilk Leo basılı kopyaydı. Sayfalar dolusu genetik rapor.

ve eğitim profilleri. Tabii o sabit disklerde, asla çözemediği dosyaların içinde daha fazlası yoksa.

Tam olarak bir hacker değildi. Bir güvenlik sistemi ya da bir silah çalıştırmadıkları sürece elektronik aletler ona göre değildi. Bilgisayarlar tam bir baş belasıydı ve el tipi modeller onu çıldırtıyordu. Cep telefonları ise ölmek isteyen insanlar içindi. Dane'e sık sık anlatmaya çalıştığı gibi, hacklenebilir, izlenebilir ve dinlenebilirlerdi. nedenle onu arayabileceği bir cep telefonu bile yoktu. Ve şimdi onunla konuşmaya gerçekten ihtiyacı vardı. Çünkü ne olduğunu bilmek istiyordu. planlıyordu. Belki de bağlantı ofisine geçip hızlıca bir arama yapabilirdi...

"Hayatın üzerine değil."

Harmony başını kaldırdı ve gözlerini eşine dikti. O alfa Ses tonu bir kızın sinir uçlarını ayağa kaldırıp dikkatini çekiyordu ama gerçekten bunun zamanı değildi.

"Aptal rüzgâr şeyi," diye yarı hırladı. "Bu çok yanlış, Lance. Bu zihin okumaktan daha kötü."

"Alış buna."

Normalde hoşgörölü olan sevgilisinin yerini alan huysuza bakarak kaşlarını indirdi. Oturmuş, kollarını masaya dayamış, bir dosyayı gözden geçiriyordu. Kalın bir dosya. Adam bir dosyayı çevirirken gözleri kısıldı. ve bir isim yakaladı. Bu onun dosyası mıydı? "Ne

yapıyorsun?"

"O piç kardeşinin dişlerini nasıl sökeceğimi bulmaya çalışıyorum," diye hırladı.

Harmony omuz silkti. "Dane. Ama o ilk Leo değil."

"oradan!" Lance ona ters ters bakarak hırladı. "Nereden biliyorsun?"

Harmony ayağa kalkarken gözlerini devirdi.

"Bir kere, Dane çiftleşmedi. İlk Leo çiftleşti." "Peki bunu nereden biliyorsun?"

Bu soru karşısında seçeneklerini düşünürken ellerini kot pantolonunun arka cebine soktu.

"Harmony?" İşte yine o lanet alfa sesi.

"Söylediklerinize göre, bir kez çiftleştikten sonra başka kimseyle seks yapmıyorsunuz. Değil mi?"

"Evet." Kelimeyi ağzından .

"Şey." Aniden rahatsız olarak omuzlarını oynattı. "Eğer Dane ilk Leo ise, o zaman bu küçük kuralı çiğnemiş demektir."

"Mümkün değil," diye homurdandı. "Braden erkeklerin başka kadınlara 'ilgi' bile duyamayacağını söylüyor. Şimdi Dane'in bu küçük kuralı nasıl çiğnediğini açıkla."

Dudaklarını büzdü. "Şey. Çünkü." Boğazını temizledi. Bu çok rahatsız ediciydi. "Onunla yattım."

"Lanet olsun, biliyordum!" diye hırladı dosyayı kapatırken. "Peki bu bilgiyi neden daha önce vermedin? Jonas'ı etkisiz hale getirebilecekken?"

"Çünkü belki de bu onu ," diye karşılık verdi, köpek dişlerini ortaya çıkardı. Tamam, şimdi sadece onu .

"Ve sizce Dane'in ilk Leo olmadığını bilseydi bunun bir faydası olmaz mıydı?"

"Bundan emin değilim." Kaşlarını çatı. "Bir eş ölürse ne olur? Yine de çiftleştiğini sanmıyorum." O

gevezelik. Harmony Lancaster, nam-ı diğer Ölüm, bir dönüşüyordu. Ağzını kapattı.

"Bak, Jonas öylece geri çekilmeyecek," dedi Jonas ona ters ters bakarken. "Bir şeyi o düğüm kafasına bir kez soktu mu, orada kalır. Laboratuarda da böyleydi, şimdi de böyle değil. o zamandan beri değişti."

"Peki değerli Dane'inizi aramak buna nasıl yardımcı olacak?"

Harmony dudaklarını yaladı. "Peki. Ona olduğunu anlatabilirim."

"Peki bu bize nasıl yardımcı olacak?" Sesi sertleşmiş, daha da öfkelenmişti.

"İkimizi de saklayabilir. Sadece bunu çözene kadar..." Lance başını eğdi.

"Bunu yapardı, Lance," diye fısıldadı. "Sadece bebek olana kadar..." Bir damla gözyaşını yuttu. "Güvenli olana kadar."

Ellerinin titrediğini, duygularının onu boğduğunu hissetti. Tanrım, buna dayanamıyordu.

Uzun saniyeler sonra başını kaldırdı. Beklediği öfke yoktu ama yüz ifadesi pek de cesaret verici değildi.

"Lance, beni dinle. Bunu nasıl yapacağını biliyor. Beni birçok kez sakladı..."

"Eğer şimdi kaçarsak, kaçmayı asla bırakmayız Harmony." Sesi daha yumuşaktı ama daha az otoriter değildi. "Ne bizim ne de çocuğumuz için buna izin vermeyeceğim."

Harmony ondan uzaklaşırken omuzlarını kamburlaştırdı. Başka ne cevap verebilirdi ki?

"Çaldığınız dosyalara ihtiyacımız var," diye açıkladı sonra.

Harmony arkasını döndü. "Dosyalar nasıl yardımcı olacak? Casus içerideyken Sığınak, onlarla hiçbir şey yapamayız bile. Varlığı ortaya çıkarsa Leo'nun güvende olmasının hiçbir yolu yok."

"Jonas haklıydı Harmony," diye uyardı onu. "Çiftleşme sıcaklığının varlığı patlamayı bekleyen bir saatli bomba. Patladığında, Irklar güvenliği asla bilemeyecek."

"O zaman ne öneriyorsun?" Alaycı bir tavırla elini salladı. "Hazır elimiz değmişken onu Konsey'e teslim edelim. Çünkü Çakallar onu Irk İnfazcılarının elinden alır. Bu bilgi Sığınak'a ulaşırsa onu güvende tutmanın hiçbir yolu yok."

"Bilgiyi alırız ve oradan devam ederiz" dedi. "Şansımız varsa, bulduğunuz sabit diskte ya da disklerde çiftleşme ısıyla ilgili bir şeyler vardır."

Sesi bilgiyle titreşiyordu. Tanrım, bu rüzgâr olayı onu gerçekten delirtecekti.

Ellerini yüzüne sildi, sadece ilk Leo'yu korumak ve bulmak için değil, aynı zamanda kendi gerçekliğini de koruma ihtiyacıyla savaşırken ellerinin topuklarını gözlerine bastırdı.

Lance o , "Eğer insanları saklamakta bu kadar iyiye, belki bu Dane Leo'yu da saklıyordur," diye önerdi. "Bilgileri kendimiz gözden geçirebiliriz..."

"Çoğu şifrelenmiş durumda." Başını iki yana salladı. "Şifreyi kıramam." Ellerini bıraktı ve çaresizlik içinde ona baktı.

Lance masasından kalkarken gülümsedi.

"Bir kuzenim var, kırma konusunda çok başarılı. Konsey dosyaları şifreledi," dedi. "Braden'a güvenebilirsin Harmony."

Ona güvenebiliriz. Saklı kalmasını istediğın şeyleri saklarız ve geri kalanı için Jonas'la pazarlık yaparız. Bu bize Leo'yu bulmamız için gereken zamanı kazandıracaktır."

"İlk Leo'nun kimliğiyle oynuyoruz," diye fısıldadı. "Ve onun güvenliğiyle."

"Eğer hâlâ hayattaysa, kendini koruma konusunda oldukça deneyimlidir. Bakalım elinizde ne , sonra karar veririz. Önce seçeneklerimizi tartarız, sonra oradan devam ederiz."

"Dane ve Jonas'tan uzaklaşmak kolay olmayacak," diye mırıldandı endişeyle. "Dost canlısı komşularımızın kim olduğundan bahsetmiyorum bile.

Taklitçi suikastçı. Bunu bekliyor olabilirler. Ben hala Dane'e söylememiz gerektiğini düşünüyorum."

Lance onu sessizce izledi, bakışları dalgındı.

"Oh, kesinlikle öyleler." Sonunda masanın etrafından dolaştı ve ona doğru yürüdü. "Ama elimizde bir koz var bebeğim. Biz rüzgarlar var. Ve en yüksek otoriteye göre, sinir bozucu küçük kuyruklardan nasıl kaçınılacağını iyi bilen kötü bir suikastçı var. İkisinin arasında, sanırım onları yeneceğiz. Dane'e bir şey söylemeye gelince, Leo'dan haberi olmayabileceğini hiç düşündünüz mü? Eğer bilmiyorsa, o zaman bunu ortaya çıkarmak istemezsin. bilgi. Ve asla bir açıklama yapmadan gitmeyecektir."

"Bilgi almak için benim gitmemi bekliyor olacaklar. Bunu bekleyecekler, Lance." Çaldığı bilgilerin bulunduğu deri çantayı sakladığı alandan uzak durdu. Sabit diski bir süre saklamıştı, ta ki şifrelenmiş dosyaların nasıl açılacağını öğrenmekten vazgeçene kadar. Onu korumalı bir şekilde paketledikten sonra zulanın geri kalanına dahil etmişti. Bu yıllar önceydi.

"Harmony, başka seçeneğimiz yok." Sesinin yanı sıra ifadesi sertleşti. "Jonas'ın seninle uğraşmaya devam etmesine izin vermeyeceğim.

Bunun gibi. Ve o orospu çocuğu Dane'in seni ve çocuğumu kaçırmaya çalışmasına izin verirsem lanetleneyeceğim. Bu iş burada biter!"

Harmony bu ses tonu karşısında neredeyse ürperecekti. Krema yaptı. Uyluklarının arasında suların toplandığını ve ısındığını hissedebiliyordu, onu hazırlamak. Bu kadar dişi olabileceğini kim bilebilirdi? O kesinlikle bilmiyordu. Lance'den önce de değildi.

Derin bir nefes alarak kendini onun kemiklerinin üzerine atlamaktan alıkoydu. Bunun için çiftleşme sıcaklığını bile suçlayamazdı. Sıcaklık Şimdi içinden akan şey farklıydı, ama aynı zamanda daha sıcaktı. Daha parlaktı. Ve huzuru için çiftleşme sıcğından çok daha yıkıcıydı.

Seçici olarak boyun eğmeye programlanmış bir parçası var mıydı? Yoksa bu doğal mıydı? Bu aşk mıydı?

"Harmony." Hâlâ kaşlarını çatarak ona baktığını fark ettiğinde sesi uyarıcı bir hırıltıya .

"Tamam. Bilgiyi biz alırız." Ellerini içine soktu ondan uzaklaşmadan önce ceplerini doldurdu ve pencerenin yanında durmak için odanın içinde volta attı.

Gölgelik çekilmiş, dışarıdaki oyun alanının görünmesi engellenmişti. Önemli değildi; zaten orada yansıyan günü göremezdi.

Bu çok yabancıydı. Şimdi ne yapması gerekiyordu? Bir eş başka bir şeydi. Eş olayına alışmaya çalışıyordu. Bunu hallediyordu, değil mi?

Eli tekrar karnına düştü.

Elini kaldırıp Lance'e bakarken, "Korkuyorum," diye fısıldadı.

İçini acı bir eğlence kapladı. "Daha önce hiç korktuğumu sanmıyorum, Lance."

Laboratuvarlardan çıkana kadar ateş etmiş ve bir kez bile korku nedir bilmemişti. Seri tecavüzcülere, katillere, suç figürlerine ve Çakallara karşı mücadele etmiş ve karşılaştığı tehlike karşısında gözünü bile kırpmamıştı. Ama bir çocuk düşüncesi onu dehşete düşürüyordu.

Adamın yüz ifadesine bakarken gözyaşlarına hâkim olamadı. Bakışlarında öfke gizliydi, ama onun önüne geçen endişe ve karanlıktı kararlılık.

Lance hızlı adımlarla odanın karşısına geçti ve onu kendi kollarına aldı. Kolları onu kendine yakın tutarken başını göğsüne yasladı. Tanrım, onsuz nasıl hayatta kalacaktı? İlk görüşte kalbine girmeye ve ruhunu ele geçirmeye başlamıştı. Kız onun dünyasına hayat veriyordu ve onun da buna izin vermeye hiç niyeti yoktu. Bunu ondan kimse alamazdı. Ne Jonas, ne bilinmeyen Dane ve ne de Genetik Konseyi.

Kollarının sırtını kavradığını ve yüzünü saçlarına yasladığında vücudunu saran ürpertiye hissetti.

"Çocuğumuz iyi olacak," diye fısıldadı. "Ona nasıl beyzbol oynanacağını ve nasıl avlanılacağını öğreteceğiz. Onun için nasıl kek pişireceğimizi ve onu nasıl güldüreceğimizi öğreneceğiz. Ve onu koruyacağız, Harmony. Size söz veriyorum."

Adam ona bakmak için arkasına yaslandığında başını eğmeye çalışarak ona karşı tekrar titredi.

"Güven bana," diye fısıldadı.

Yüzü kalktı, gözleri, o güzel soluk yeşil kedi gözleri, ona bakarken gözyaşlarıyla yüzüyordu.

"Kadın olmak berbat bir şey," diye fısıldadı. "Sana kadar hiç böyle bir sorunum olmamıştı."

Şaşkınlıkla kaşlarını çatı. Ne halıtan bu kadın? "Ne sorunu?"

"Başka birine ihtiyacım var," diye fısıldadı. "Ona özgürlüğe ya da kaçmaya duyduğum ihtiyaçtan daha fazla ihtiyaç duyuyorum. Ona, uzun zamandır uğruna savaştığım şeye duyduğum ihtiyaçtan daha fazla ihtiyaç duyuyorum."

Kızın saçlarını yüzünden geriye doğru düzeltti ve kız kalbini yeniden kırarken göğsünün daha da sıkıştığını hissetti. Başka hangi kadınlar Bir erkeğin sevgisini, ona ihtiyaç duymayı, ona yakın olmayı kanıksamış olan kadın, bunu şaşkınlıkla karşıladı.

"Sana her zaman ihtiyacım vardı," dedi ona usulca. "Seni hayal ettim. Bana fısıldayan çığlıklarını duydum ve beni okşayan esintide dokunuşunun bir ipucunu hissettim. Hep biliyordum bebeğim."

Gözünden bir damla yaş düştü. "Nasıl can alacağımı biliyorum, Lance. Nasıl hayat yaratacağımı bilmiyorum."

Onun göğsünden kalbini alacaktı. Lance kalbini indirdi. Elini karnına götürdü, etinin sıcaklığını ve dokunuşuna verdiği tepkinin titremesini hissetti.

Dudaklarını ona doğru indirirken, "Sen zaten bir hayat yarattın," diye fısıldadı. "Güzel, tatlı bir hayat, bebeğim."

Boğazından küçük bir inilti kaçarken dudakları onun için açıldı. A Savunmasız bir ihtiyaç ve acılı bir açlıkla dolu bir ses. Sadece onun için hissettiğini bildiği bir açlık. Bu onun kadınıydı, eşiydi. Ve Tanrı adına, onu güvende tutacaktı.

Ama şimdi onun tadına bakmalıydı. Dudakları onun için açıldı, öpücüğünü kabul ederken onun kendisine karşı eridiğini hissetti. Onun içinde eridiğini.

Lance'in dokunuşunda kaybolmuştu. Ellerini göğsüne bastırdı, bir kez daha sıcaklığını içine çekti, bedeninin hararetli tutkusunu ve daha fazlasını hissetti. Onun koruyuculuğunu, baskınlığını hissedebiliyordu. Kolları onu ve içinde zevk birikmeye başlarken onu koruma, rahatlatma eğilimi.

İri, nasırlı avuçlarından biri saçlarına kaydı ve sinir uçlarında elektrik hissinin sıcak yayları kırbaçlanmaya başlarken saç tellerini çekiştirdi.

Bu hoşuna gitmişti. Bu zevkti. Bu, bir insanın korkması gerekenden fazla bir zevkti, bir daha asla onsuz yaşayamayacağını bildiği bir zevk.

"Seni eve götürmek istiyorum," diye tekrar dudaklarına fısıldadı. "Senin içinde olmak istiyorum Harmony. Seni sıcak ve ıslak hissetmek istiyorum, "Altımda çiğlik atarken beni kavırıyorsun."

Harmony tepki olarak amının sıkıldığını

hissetti.

"Ofisin kapısını kilitleyebiliriz." Bir kez daha onun dudaklarını yakalamaya, kendini sadece Lance'le hissettiği zevk ve duygulara kaptırmaya çalıştı.

Daha da geri çekilirken kıkırdadı. "Artık ofis seksi yok," homurdandı.

"İşimiz bittiğinde yürüyemeyeceğim bile.

Eğer o küçük hınzır amcığın dün geceki gibi beni yine kıskaç altına alırsa. Beni boşa harcanmış bir erkek kabuğu olarak bıraktın, bebeğim."

Ellerini göğsünde, sonra da kollarının güçlü gezdirdi.

"Bir kabuk gibi hissetmiyorsun," diye fısıldadı. "Sert ve benim için hazır hissediyorsun. Ama ısrar edersen, senin için süreceğim."

Adamın yüzündeki kararsızlığa kısa bir süre için neredeyse gülecekti. bir saniye. Sonra başını yavaşça sallarken yüz ifadesi bir gülümsemeye dönüştü.

"Eve gidiyoruz." Kadından uzaklaşırken başını hızlı ve sert bir şekilde salladı. "Dave geçici olarak benim yerime geçebilecek niteliklere sahip. Sen tavana bakıp hırlarken ben evrak işlerini tamamladım."

"Hırlamıyordum." Kız kaşlarını sertçe çattı.

"Üzgünüm bebeğim, hırlıyordun." Masasına doğru ilerlerken parmağıyla onu işaret etti. "Sanırım hayatımda duyduğum en şirin seslerdi, ama kesinlikle küçük hırıltılardı."

Küçük hırıltılar hatırlamıyordu.

"Bir şeyler duyuyorsun." Ellerini kalçalarına dayadı, adam masasından bir tomar kâğıt toplayıp ona doğru dönerken kaşları çatıldı.

"Hayal kurmaya devam et, kedicik." Yanından geçerken kızın poposunu okşadı. "Hadi eve gidelim. Yapacak planlarımız var."

Henry Richard Alonzo, Raider'ın Şerif Departmanı'nın arka otoparkından çıkıp caddeye yönelmesini bir vitrinin güvenliğinden izledi. İkisi de oradaydı. Şerif ve onun fahişe cinsi dişi. Orosu Breed statüsüyle gösteriş yapıyordu.

Her zaman giydiği üniforması ve dünyaya karşı alaycı tavrıyla. bir katildi, tıpkı bu türlerin tüm dişileri gibi; sadece bunu kanıtlaması gerekiyordu.

Onayladığı iki cinayetin

Kendi kanunları tarafından hedef alınmasına yetecek kadar şüphe uyandırdı. O

yeterince gençti; birkaç kanunsuz cinayette şüpheli olan Breed'e yeterince benziyordu. İçerideki casusundan bile raporlar almıştı. Jonas'ın gözetimi altında Ölüm'ün orada olduğu mabet.

Eğer o Ölüm olsaydı, adamının cinayetleri işlemesine gerek kalmazdı. Acımadan, hızlıca saldırırdı.

Akıncı gözden kaybolurken çenesini ovuşturdu ve dişlerini sıktı. O aptal şerif her şeyi mahvediyordu. Onunla yattığına şüphe yoktu. Erkekler bir kadının cinselliğine karşı koyamazdı. Dişi kediler.

"Peder." Acker McQuire yavaşça ona doğru adım attı, uzun, sırık gibi vücudu vitrinin kapısına doğru ilerliyordu. "Şimdi ne olacak efendim?"

Uzun boylu. Sarışın. Ölüm denen kişi kadar acımasız bir katil. O vardı Laboratuvarlarda eğitimlik yapmıştı; hatta Ölüm'ün kaçıışından sonra olmasına rağmen Fransız laboratuvarında birkaç ay geçirmişti.

"Onları izliyoruz," diye . "Jonas bir şeylerin peşinde."

"Sanctuary'den bir rapor geldi. Ölüm olabilir. Ayrıldığı gece helikopter Sanctuary'den Carlsbad'a kadar izlenmiş. Ertesi gün Harmony Lancaster burada ve Irk veritabanında ortaya çıktı."

Ölüm olabilir mi?

Henry Richard ellerini pantolonunun bol ceplerine soktu ve Akıncı'nın gittiği yöne baktı. Doğru yaşta ve yapıdaydı. Elde ettiği fotoğraflarla arasında bir benzerlik vardı ama bu benzerlik o kadar azdı ki onun Ölüm olduğunu kabul edemedi.

Ama bu mümkündü.

"Jonas'ın onu nasıl yakaladığı ya da neden yaşamasına izin verdiği konusunda herhangi bir bilgi var mı?"

Irklar bile Ölüm'ün başına bir ödöl koymuştu.

"Sadece onda onun istediğı bir şey var." Acker başını salladı, saçlarının beyaz-sarı telleri esintiyle havalandı

"O zaman bu o olmalı," diye düşündü. "Kaçarken çaldığı bilgileri istiyor olmalı."

Bu bilgiyi isteyen tek kişi Jonas Wyatt değildi. Adamları onu belli bir bölgeye kadar takip etmeyi başarmışlardı ama daha ileri gidememişlerdi. Orada çalışan bilim adamlarını öldürdüğü gün laboratuvarlardan çaldığı bilgiler o kadar hassas, o kadar önemliydi ki Yerini tespit etmek için milyonlar harcanmıştı.

"Onu alabiliriz."

Henry başını yavaşça salladı. "Onu takip edeceğiz. Jonas onun sahip olduğu bilgi karşılığında işlediğine inandığı cinayetleri görmezden gelecektir. Bu, neden onu almadan gittiğini açıklayabilir."

"Cinayetlerini aynen kopyaladım." Acker'ın verdiği güvencelerin bir önemi yoktu. Önemli olan tek şey sonuçlardı.

Henry tekrar başını salladı. "Evet. Bu her şeyi açıklıyor. Cinayetlerle ilgili olarak kesinlikle ondan şüpheleniyorlar, yani Ölüm o olabilir. Onu izle. Eğer şehir dışına çıkarlarsa, Ölüm'ün elimizde olduğunu anlarız."

Tatmin duygusu onu öfkелendirdi. Yok etmeye çok yaklaşmıştı. Irklar. Bunu hissedebiliyordu. Eğer bu gerçekten Ölüm'se ve Acker suçları onun yöntemine benzer bir şekilde işlemişse, o zaman suçu onun üzerine atmak çok daha kolay olacaktı. Ve tatmin edici. Ona Irkların ne kadar öngörülemez olduğunu, yaratıldıkları acımasız hayvanlara ne kadar yakın olduklarını gösterecekti.

Hiçbir şeyin bu şansı ondan çalmasına izin vermeyecekti. Büyükbabasının bu canavarların, Tanrı'ya karşı yapılan bu iğrençliklerin yaratılmasına yardım etmesindeki hainliği yüzünden ondan yeterince şey çalınmıştı. Yüce Tanrım.

Büyükbabasının hâlâ yaşamasını ne kadar isterdi. Henry Vanderal Demarcy bir aptaldı.

H.R.'nin annesi olan kızı, babası için yeterli olmamıştı. Vanderale Demarcy daha sonra doğacak torun yerine bir oğul istemişti. Oğlunu yaratmıştı. Tohumunun Irk kodlamasıyla lekelenmişti, bu yüzden kendisine verilen kıza ihanet edebilirdi.

Henry Richard Vanderale Demarcy. Piç kurusu. H.R.'nin büyükbabasıydı, hatta H.R.'ye onun adı verilmişti.

Henry Richard adını ya da onun herhangi bir parçasını kullanmayı reddetti. Ataerkil akrabalarının bir parçası olmak istemiyordu. Eğer hâlâ hayatta olsaydı, H.R. büyükbabasını kendisi öldürürdü. Bu canavarların yaratılmasına yardım etmişti.

Mükemmel oğluna sahip olabilmek için, büyük servetinin çoğunu oğluna vermek üzere çalmıştı. Bunu yaparken de H.R.'nin büyükannesine, kendisine bırakılan mirası ancak elinde tutmaya yetecek kadar para bırakmıştı.

Güney Afrika'daki Vanderale akrabaları da o dönemde ona yardım etmekle hiç ilgilenmemişlerdi.

Vanderale Industries artık dünyanın en büyük biriydi ve onlar bile, ne kadar piç olsalar da, Irkları destekliyorlardı. Gerçi daha azını beklememesi gerekirdi. Belli ki Vanderale genetiği deliliğin izlerini taşıyordu.

Onları büyükbabasını affettiği kadar affetmeyecekti.

H.R. öfkeyle dişlerini gösterdi. İlk Leo. İlk yaratılan, ilk kaçan. Ve kaçarken, H.R.'nin büyükbabasının karısının burnunun dibinden gizlice çaldığı serveti kazanmış, sonra da iz bırakmadan ortadan kaybolmuştu.

Piç kurusu. H.R.'nin ailesi acı çekmişti. Onun ölümünden sonra, H.R.'nin annesi güçlü Alonzo ailesiyle evlenene kadar savaşıp ve didişmişlerdi.

Büyükbabası hayvan oğlu için onlara ihanet etmişti.

Henry, on yıllardır yaptığı gibi, her Irkın bedelini ödeyeceğine dair tekrar yemin etti. Onların soyunun tükenmesini bizzat sağlayacaktı. yeryüzünün yüzü. Onlar iğrenç yaratıklardı. Yaratıklardı. Yaşamaya hakları yoktu ve içinden çıktıkları cehenneme geri döndüklerinden emin olacaktı. Sonsuz yargı ateşinde Henry Vanderale Demarcy'ye katılabilirlerdi. Ve onları oraya gönderecek kişi de o olacaktı.

BÖLÜM 21

Lance'in duyularını erotik bir şehvet sarmışken evinin kapısının hemen içindeki duvara yaslandı ve zevkle aşağıya baktı.

Harmony reddedilecek bir kadın değildi. bir şey istiyordu. Eve varmadan önce kot pantolonunu çözmüştü, nefes almak için savaşıırken hınzır tırnakları onun sikine işkence ediyordu.

Daha onları eve sokmayı başaramamıştı ki kapı arkalarından çarptı ve kadın dizlerinin üzerine çöktü. Kadın şimdi dizlerinin üzerindeydi ve adamın dizleri çökmek üzereydi.

Gözlerini ondan alamıyordu. Yüzünün görüntüsü, gözleri kapalı, ağzını sikiyle doldururken yüzündeki şehvetli ve kızarmış ifade.

Kaygan ve ateşli dili, şişkin tepeyi yaladıktan sonra gürültülü bir şekilde boğazına doğru emdi ve gırtlığında titreşen küçük hırıltılarla onu çılgına çevirdi.

Ellerini saçlarında kenetleyerek sırtını duvara dayadı ve kontrol için savaştı. Hiçbir şeyi kontrol edemiyordu. Ayakta kalmak için güce ihtiyacı vardı. Küçük fahişe onun gücünü emiyordu. zevkten nefes nefese kalırken her seferinde nemli inç.

"Seni kesinlikle tokatlamam gerekecek." En kısa sürede nefesini tuttu. "Tanrım, bebeğim... evet. Ağzın çok güzel."

İyinin de ötesindeydi. Dünya üzerindeki en harika ikinci yerd. İlki ıslak ve sıcaktı ve onun tatlı dudaklarının arasında bekliyordu. Kalçalar.

Bir başka sert, gürleyen mırıltı boğazında titreşti. Taşaklarına kadar hissettiğine yemin etti. Saçlarını yoğururken dişlerini sıktı ve Baş döndürücü hislerin onu batırmakla tehdit etmesine karşı savaştı. Lanet olsun, henüz boşalmak istemiyordu. Henüz değil. Bu kadar lanet hissettirirken değil İyi. Harmony'nin yüzünü değiştiren tutku ve uyarılma onu büyüledi.

"Siktir!" Gözleri açıldığında dudakları dişlerinden geri çekildi Yavaşça, dilinin yalayabilmesi için şişmiş baş dudaklarından kurtuldu.

Sanki çok sevdiği bir ikramı tutuyormuş gibi yaladı, sıcak küçük dilini şişmiş tepenin altında kıvırdı ve sonra bir kez daha diliyle kapladı. Ağız.

"Cadı," diye nefes nefese kaldı. "Bu ateşli küçük ağız seni pataklatacak."

Şimdi çıplak poposunun kendisine dönük olduğunu görebiliyordu, altındaki yumuşak, ipeksi kıvrımlar kremiyle parıldarken elinden kızarıyordu.

Hararetle mırıldandı.

"Bu düşünce gibi mi?" Eli, ağzının tüketemediği etin uzunluğunu okşarken nefes almak için mücadele etti. Daha aşağıda, diğer eli taşaklarını kavrayıp masaj yapıyor, tırnakları ete öyle yıkıcı bir zevkle sürtünüyordu ki her an boşalacağına yemin edebilirdi. İkincisi.

Onun akıl sağlığını çaldı. Ruhunu öylesine sıkıca sarmıştı ki, her dokunuşu, her bakışı cennet gibiydi. Ama bu zevkin de ötesindeydi.

Ter altında, düğmeleri açık gömleğinin tenine yapıştığı göğsünde toplandı. Dudaklarından yırtık pırtık bir inilti yükseldi. ağzı sıkılaştı ve sonra onu serbest bıraktı. Dili onu öldürüyordu.

"Dayanamayacağım bebeğim." Gözlerindeki teri kırıştırdı, onu kendisinden uzaklaştırmaya çalışırken elleri saçlarında sıkılaştı.

Dişleri uyarıcı bir şekilde sıyrıldı. Bu acıtmalıydı. Dişlerinin sikine değmesinden hoşlanmıyordu. Ama en ufak kenarı ona sürtündü, Zevkten gözlerinin önünde bir güneş patlaması oluştu. Aynı zamanda, vuruşları derinleşti, ağzının emişi yoğunlaştı ve kendini kaybetti. Lance, kadının ağzında patlarken kendi çılgınlığını, acı veren zevkten boğuk bir şekilde duydu. Aleti sarsıldı, zonkladı, sonra tohumu sert, ağır fışkırmalarla onun bekleyen diline döküldü. Her püskürmede vücudu sarsılıyordu, çünkü kadın onu nazikçe emzirdi. Nefesi göğsünden hırıltıyla çıkıyordu, dizleri neredeyse bükülüyordu ve güçsüzlüğüne karşı koymak için öne doğru eğildi.

"Tanrım, evet..." diye inledi. "Tatlı cennet. Tatlı bebek."

Son, umutsuz bir meni akışı ağzını doldururken, coşkuyla sarsılmış ve çaresiz kalmıştı.

Sonra geri çekildi, dudaklarının adamın sikinin üzerinde gezindiğini hissetti. Onu hızla ayağa kaldırırken, sinir uçlarından hızla geçen sert zevk titremeleri gönderdi.

Yatağa ulaşamayacaktı. Bu mümkün değildi. Onu kollarının arasına alan adam, kızın çılgınca itirazını duymazdan gelerek oturma odasına adım attı. Onu soyamak için zaman yoktu. Eğer onun içine girmezse, ihtiyaçtan çıldıracaktı.

Önüne gelen ilk mobilya parçası olan derin ve ağır yastıklı sandalyenin önüne gelen Lance, onu hızla ayağa kaldırdı.

"Dön." Elleri pantolonunun tokasına ve fermuarına giderken onu çevirdi.

"Bir kanepe var..." "Siktir

et."

"Zemin." Kadın da en az onun kadar zor nefes , adam kadınınkini bırakırken kadının elleri adamın pantolonunu karıştırıyordu.

". "

Pantolonu arkasını açıktaki bırakıyordu. Soluk, yumuşak, altın rengi kürecikler, kürek kemiklerini iterek onu arka yastığa yaslanana kadar eğerken duraklamasına neden oldu.

Bir eli yumuşak saten etin üzerinde gezinirken, "Ah evet," diye fısıldadı. "Çok güzel. Çok güzel, bebeğim."

"Popolara karşı bir ilgin var, Lance." Diğer eli de kremsi yanakların keşfine katılırken, sözleri yarı iniltiydi.

"Oh, bebeğim, hiçbir fikrin yok. Ve bu güzel popo şimdiye kadar gördüğüm en iyi sanat eseri olmalı."

Tenin yumuşak altın parlaklığını bozacak en ufak bir leke bile yoktu. Kıcı bir erkeğin tutunabileceği kadar dolgundu ve yürüyüşünü izlemeyi başlı başına bir hobi haline getirecek kadar kıvrımlıydı. Onun yürüyüşünü seyretmeye bayılıyordu.

"Lance." Parmakları, uçları yumuşak, lezzetli, nemli bir sıcaklıkla buluşana kadar baştan çıkarıcı tümseklerin üzerinde kayarken sarsıldı.

"İslanmışsın Harmony." Bir adım daha yaklaştı, sikinin kavradı ve kaygan sırtın içinden geçirdi.

"Benimle dalga geçmeyi bırak..."

"Ama seninle alay etmek seni daha da ıslatıyor." Aletinin başının tatlı kıvrımlar boyunca kaymasına izin verdi, ta ki şişmiş klitorisine çarpana kadar.

Harmony ürperdi.

"Çok sıcak ve ıslak." Onu övmekten başka bir şey yapamıyordu. Onun için neredeyse ağzının suyu akıyordu ama yine de onu hissetmek bile onu büyülemeye yetecek kadar.

"Lance. Sana ihtiyacım var." Sesi zonkluyordu; ağrıyan uyarılma ve ihtiyaç, normalde canlı olan tonunu zengin, boğuk bir tona dönüştürdü

Ve ona ihtiyacı vardı.

Lance, siki kızın amının tatlı, dar girişini bulduğunda başını körlemesine kaldırdı. Kasları onu kavradı, içine çekti. yavaşça onun üzerine çıktı. Dudakları kadının kulağına değerken elleriyle sandalyenin arkalığını destekledi.

"Seni seviyorum," diye fısıldadı usulca.

Harmony'nin çığlığı onu şoke etti. Son üç kelimeyi fısıldarken, sert ve ağır bir şekilde içine girerek hassas noktalarını zorladı.

Dokuları ve kasları kavıyor ve vücuduna ateş saçıyordu.

Doğrulamaya çalışırken sırtı kavislendi, ancak kendini onu saran sert eller ve sırtına yaslanan ağır göğüs tarafından yerinde tutulurken buldu.

"Sıkısın bebeğim," diye mırıldandı kulağına, kalçaları esnerken, nefes almaya çalışırken onu içten içe okşadı. Nefes almaya ihtiyacı vardı. Ama her denediğinde, adam tekrar hareket ediyor ve duyularını yırtmak için işkence edici bir zevk gönderiyordu.

Başını geriye doğru eğdiğinde, dudakları çenesini okşarken, dişleri çenesine sürtünürken ve sinir uçları boyunca cızırdayan yakıcı bir sürtünme gönderirken, boğazından gürleyen çığlıklar geldi.

"Sana ihtiyacım var..." Kalçalarını hareket ettirmeye çalışırken zar zor konuşabiliyor, kendisini içine sokan demirin üzerinde hareket etmek için mücadele ediyordu.

Tanrım, siki o kadar kalındı ki, kadının iç kaslarını birbirinden ayırırken yakıyordu.

"Bana sahiptin, bebeğim." Dudakları tekrar kulağına git önce çenesini ısırdı. "Her parçama."

Ardından, hiçbir şekilde kolay ya da nazik olmayan vuruşlarla hareket etmeye başladı. Açlık her ikisinin de içini parçalıyor, uyarılmanın sınırını çaresizliğe doğru keskinleştiriyordu.

Lance ile hissettiği yoğunluğu, daha fazla zevk alma ihtiyacını, içinde dönen duyguların daha fazlasını hiç hissetmemişti. göğsünü ve boğazını sıkıyordu. Bu adama kadar intikamdan başka bir şeye ihtiyacı olduğunu hiç fark etmemişti.

Şu anda hissettiği şey, onsuz asla yaşayamayacağını bilmesine rağmen. Bağlantı, başka bir kişiye bağlanma. Bu Onun her dokunuşuyla ruhunu dolduran sıcaklık.

"İşte, bebeğim..."

Adamın itiş gücü artmaya başladığında inledi, parmakları sandalyenin kumaşında sıkıştı. Bir eli kalçasını kavramak için onunkini bıraktı ve siki sert, ateşli itişlerle içinde tünel açarken onu sabit tuttu.

Vajinasından vücudunun geri kalanına doğru yayılan karıncalanma ve eziyet hissi onu serbest kalmak için yalvartıyordu. Çok yakındı. Rahiminde, klitorisinde yandığını hissedebiliyordu ve yine de onu tuttu, itişlerini , sonra hızını artırdı, sadece bir kez daha geri çekilmek için.

Hırlıyordu. Sırtı kamburlaştıkça boğazından hayvansı zevk sesleri geliyordu ve onun etrafında sıkılaşmak, her seferinde onun mekik gibi hareket eden sikini yerinde tutmak için mücadele ediyordu. geri çekildi.

"Kötü kız." Kıçına yapılan keskin, yakıcı küçük okşama onu hareketsiz bıraktı, ek his karşısında durakladı. Acı verici miydi yoksa zevkli mi?

Tekrar ona doğru itti.

"mi, bebeğim?" Adamın eli tekrar kızın arka yanağına indi. "Küçük kıçın ne kadar da güzel kızarıyor."

Bir sonraki küçük tokat daha sertti, kapalı gözlerinin arkasında bir yıldız patlaması patlarken içindeki hisler daha da alevlendi. O Tekrar onun etrafında sıkıldı, içinden geçen hislerin aşırılığı karşısında nefesi kesildi.

"Sana şaplak atacağımı söylemiştim bebeğim."

Bir tokat daha, sert bir itiş. Geri çekilme, şaplak, itme. Duyuları kamçılanıyor, sinir uçları ihtiyaç içinde çığlık atıyor, rahminde ateşin yükseldiğini hissediyordu. Çok yaklaşmıştı. Tanrım, çok yakındı.

Sonra iki eliyle kalçalarını kavradı ve itmeye başladı.
Öfkeyle içine girdi. Sikinin sert uzunluğu kaslarını ayırdı ve çekti, hassas sinir uçlarını okşadı, alevlendirdi.
Boğazından uzun, sessiz bir feryat çıktı.

Orgazmı sadece patlamadı. Kendini hissetti
patlıyor, vücudundaki her hücre ve kas toplanıyor, ulaşıyor ve şok edici sonuçlarla içinden alev alıyordu. Lance'in çılgılığı
Kulağına uzak bir ses geldi. Vücudunun onu sarması, tutması, sarsıcı titremeler içinden geçerken onu koruması, ezici zevki da artırdı.

"Tatlı bebeğim," diye fısıldadı kulağına, kadın onu tutmak için mücadele ederken.
Adam son bir kez içine boşalırken vajinası adamın siki boyunca dalgalanıyordu.

Lance hareket edip onu kollarına almadan önce pantolonunu düzelttiğinde Harmony iradesi zayıf bir karmaşa içindeydi. Başı adamın omzuna düştü, duygularını altına almak için mücadele ederken gözleri kapandı.

Duygulardan nefret ettiğine karar verdi.

Duşa doğru yürüdü, ikisini de çabucak soydu ve onu suyun sıcaklığının altına itti. Onu yıkarken izledi, elleri nazikti, yüz ifadesi hüzünlü bir şehvet ve nazik bir karışımı
Kaşlarını çatarak ona bakarken eğleniyordu.

Adam konuşmadı, kadının da konuşmaya yetecek enerjisi yoktu.
Hissettiklerini, ruhunun derinliklerinde büyüdüğünü hissettiklerini tartışmak istemiyordu. Bunun yerine onu izledi, kendisini spreye doğru çevirmeden önce yıkamayı bitirmek için önünde bu kadar kolay diz çöken ve arka tarafına başlayan adamı merak etti.

"İşte, tertemiz," diye fısıldadı, hızla spreye yöneldi ve temiz bir bez alıp kendini hızla temizlemeden önce saçlarını yıkadı. Kendi vücuduna karşı çok daha sertti.

Yıkama bezi önce yüzüne, sonra boynuna, omuzlarına ve güçlü göğsüne köpükler yaydı. Daha aşağıya inerek, hızla hala yarı dik duran sikini ve altındaki ağır keseyi temizledi. bacaklarını yıkıyordu. Hızlıydı, etkiliydi ve zaman kaybetmiyordu. Hayatını yıkamak için harcadığı gücü vücudunu yıkamak için de harcıyordu. Onun dışında.

Harmony, Lance durulanırken su akışının karşı tarafından onu izledi ve onunla birlikte Lance'in kendi kurallarını bir şekilde çiğnediğini fark etti.

Yazılı olmayan kurallar. Bunu anlıyordu. O, hayatı olduğu gibi kabul eden ve düzeltme gücüne sahip olduğu şeyleri düzelten bir adamdı. Ve öyle de yaptı.

israf etmeden. Duruşunu bozacak ya da başarısız olduğunda mazeret üretecek bir adam değildi. Dünyanın tüm farklı tonlarını gördü ve elinden geleni yaptı.

ve fırsat olursa dünyayı daha iyi bir yer haline getirmek için daha fazlasını yapmak.

"Daha iyisini hak ediyorsun," dedi , adam duşu kapatıp iki kalın, kabarık havlu alırken.

"Neyden daha iyi?" Onu kurulamaya başladı. Yavaş, nazik hareketlerle, sanki ona dokunmaktan zevk alıyormuş gibi.

"Çirkin bir geçmişi ve daha da çirkin bir mizacı olan bir katilden daha iyidir." Adam havluyu bir kenara atıp kendini kurulamaya başladığında kadın ona baktı.

Adam konuşmadı. İlk başta onun bu ifadeyi görmezden gelmeye niyetli olduğunu düşündü. Ama adam kurulanıp havluyu bir kenara attıktan sonra ona uzun ve değerlendirci bir bakış attı.

"Senin için ölürüm Harmony." Kelimeleri basitçe, kolayca söyledi. "Seni seviyorum. Ve bunu kendi hayatım dışında başka bir kadına hiç söylememiştim.

kendi ailemde, hayatımda. Her şeyimle sana aidim. Çirkin geçmişim ve . Ve hiçbir erkek daha fazlasını isteyemez." Gözlerinden yaşlar süzülürken elleri kızın yüzünü kavradı. "Güzel, güçlü.

Yetenekli. Sende hak ettiğimden çok daha fazlasına sahibim. Ve bunu sakın unutma." Gözleri hınzırca parlıyordu. "Yoksa seni tekrar tokatlamak zorunda kalabilirim. Şimdi hazırlan. Yapacak planlarımız var."

Kızın poposunu okşadı; bu, kızın yediği dayağı şefkatle hatırlatıyordu. alacağını biliyordu. Ne yazık ki, o şaplaktan olması gerekenden çok daha fazla hoşlanmıştı.

"Bilgi nerede saklı?" Bir saat sonra Lance yemek tabaklarını masadan kaldırdı ve geri dönmeden önce kahve fincanlarını doldurdu.

Harmony sandalyesinde arkasına yaslandı ve onu izledi. Hissedebiliyordu ondaki değişim. Lance'i ilçede bu kadar kılan da buydu. Sorunları çözerdi ve bu sorunu da çözmeye hazırды.

Bir. Şimdi.

Kabaca nefes verdi, kahve fincanını ellerinin arasında kavrarken öne doğru eğildi. "Boulder, Colorado," dedi yumuşak bir sesle. "Onları dağlarda saklıyorum."

"Neden bir kasa ya da depolama alanı değil?" Kadın başını salladı. "Video kameralar. Onlardan tamamen saklanmanın bir yolu yok ve Konsey'in sahip olduğu bazı Eğitimciler, gençken kılık değiştirmiş olsam da beni kolayca yakalayabilirdi."

Bunun üzerine başını salladı. "Kulübeniz var mı...?"

"O kadar basit değil, Lance." Keşke öyle olsaydı. "Yürüyüş uzun bir yürüyüş. Ne olursa korunacağını bildiğim bir yerde saklı. Onu almak kolay olmayacak."

"Buradan körlemesine çıkmayacağım," diye tersledi. "Evde böcek yok ve dışarıdan bizi dinleyen kimse de yok. Burada güvendeyiz, Harmony. Şimdi, nerede o?"

Dudakları kıpırdadı. Sakin şerifin altında uyuyan sert erkek gücü şimdi tüm gücüyle ortaya çıkmıştı. Sandalyesinde arkasına yaslandı ve onu yakından izledi.

"Yıl boyunca bir dişi aslan ya da puma tarafından işgal edilen küçük bir mağarada. Gerçi son birkaç yıldır aynı aslan onu elinde tutmayı başarıyor. Çantanın kendisi şifreli bir kilide sahip koruyucu, astarlı bir kutuya kapatılmıştır. Herhangi bir hareket ya da kırma girişimi kod içeriği yok eder."

Kız onun bakışlarında gördüğü onayın tadını çıkarırken kaşları kalktı.

"Akıllıca," diye mırıldandı.

"Ben de öyle düşünmüştüm."

"İrk Kabinesi'ne bilgi vermeniz gerekecek..."

Başını öfkeyle salladı. "Sığınak'ta bir casus var. Leo, İnfazcılar onun nerede saklandığını anlayamadan öldürülmüş ya da yakalanmış olur. Bu uygulanabilir bir çözüm değil."

Sandalyesinde arkasına yaslandı ellerini saçlarının arasından geçirerek uzun süre tavana baktı.

"Peki ya Braden? O casusun farkında. O ve Megan bunun üzerinde çalışabilirler."

"Zaten kanatları altına aldıkları Irklarla çalışmalarını tehlikeye atabilir." Buna da başını salladı. "Bilmiyorum, Lance."

"Tek seçeneğimiz bu," dedi ona kabaca. "Birini tanıyacak Hiçbir şey olmasa bile Sığınak dışında iletişim kurun. Irklar uyumlu bir birimdir, ancak her şeyde olduğu gibi bazı kollar diğerlerinin radarı altında çalışır. Bu bizim tek cevabımız, çünkü bundan sonra artık oyunda değilsiniz."

Yine o baskın ses tonu vardı. Ona sert bir bakış fırlatırken bile tüyleri diken diken olmuştu.

"Katili Soy'dan çıkaramazsın," dedi ona sessizce.

"Hayır, ama Irkımı ölüm arenasından çıkarabilirim." Öne doğru eğildi, onu izlerken bakışları sertleşti. "Ve asla şüphe etme bebeğim, dışarı çıkarılacağından."

Ve bu neden vücudunda garip bir heyecan yaratmıştı?

"Bunu daha sonra tartışabiliriz," dedi, bu kadar anlamsız bir şey için tartışmaktansa. Dışarı çıkmak istediğini fark etti. O Her gece Lance'in kollarında uyumak ve çocuklarının onun içinde büyüdüğünü hissetmek istiyordu.

"Boulder'dan çok uzakta değiliz," diye düşündü sonra. "Ama bizi izleyen çok fazla lanet olası göz var. Braden'ı arayacağım ve ihtiyacımız olan şeyleri bir araya getirmesini ve bu gece bizimle Adliye Sarayı. Alt kattaki hücrelerin düzenli olarak kullanıldığı günlerden kalma, oraya açılan bir yeraltı tüneli var. Gizlice adliyeye gidebilir ve oradan sıvışabiliriz."

Bu işe yarayabilir. Harmony sandalyesinde doğrulurken planı aklından geçti. "Gün ağarırken Boulder'a varabiliriz." Başını salladı. "Karanlık çökene kadar bir oda tutacağız. Karanlık çökünceye kadar eğer takip ediliyorsak fark edilmeden dağları aşabiliriz."

"Takip edilmeyeceğiz. Ama yine de güvende olmak için hava karardıktan sonra gideceğiz. Bana ihtiyacınız olan şeylerin bir listesini getirin, Braden'ı da listeye ekleyeyim."

Kaşları kalktı. "Yani ben de katkıda bulunabilecek miyim?" diye sordu tatlı tatlı. Lance homurdandı, bakışları onun alaycılığı karşısında ısınmıştı.

"kilitleyip tutabilseydim, ," diye homurdandı, ama ikisinin de daha iyisini bildiğine dair bir his vardı içinde. "İnsanın ödünü koparıyorsun. Ben Harmony, ama bu senin dünyan. Bu konuda benden çok daha fazla şey biliyorsun. Bu sefer seni takip edeceğim."

Şoka girecekti. Şaşkınlıkla ona baktı, takip etmenin bu adamın genellikle kullandığı bir kelime olmadığını biliyordu.

"Hoşuma söylemedim," diye . "Yapacağımı söyledim. Arada dağlar kadar fark var. Ve bunun için seni daha sonra tokatlayacağım."

Kahretsin, yine o mırıltı vardı. Göğsünden gelen küçük gümbürtüye gözlerini kırıştırdı.

"Minx." Adamın gözleri koyu mavi alevler gibi kıza bakıyordu. "Böyle devam edersen bu iş bitene kadar seni yatağa bağlayacağım. Bu ses beni cehennemden daha sert yapıyor."

"Çiftleşme ateşi sönüyor," diye işaret .

"Bunu sikime söyle." Sandalyesinden kalktı ve eminim ki Kotundaki şişkinlik . Kalın. Ağırdı. Ağzı sulandı. "Ve bana öyle bakmayı kes. Listeni topla da dışarı."

Otoriter, işte . Harmony onun masadan kalkışını izledi, kot pantolonunun altındaki ereksiyona rağmen her şey yolundaydı. Ama onunla birlikte çalışmaya da istekliydi. Bu hoşuna gitmişti. Bunu beklemiyordu ama hoşuna gitmişti. Gözleri onu takip etti, onun

Ondan uzaklaşırken sertçe arkasını döndü ve göğsünde daha da yumuşadığını hissetti.

Onu seviyordu.

Bu gerçek, kafasına iki darbe yemiş gibi çarptı. Bir an için yıldızları gördüğüne bile yemin etti.

Onu seviyordu.

Büyük olasılıkla en zayıflatıcı ve yine de en Hayatında tanıdığı en güçlü duyguydu. Bu yüzden onu terk edememişti. Onun hayatı için temsil ettiği tehlikeyi bilse bile, korktuğu kalp acısı geliyordu, Ayrılamamıştı çünkü o ilk gece ona aşık olmuştu.

Ona güzel, kırılgan ve el üstünde tutulması gereken bir şeymiş gibi dokunduğunda; yaramaz taleplerini kulağına fısıldadığında ve ona asla olmadığı bir kadın gibi hissettirdiğinde, ona aşık olmuştu.

"Harmony, yüzündeki o ifade seni mahvedecek ve biz zaten burada gün ışığı yiyoruz. Listeyi bir araya getir ve harekete geçelim. Bu işin halledilmesini istiyorum."

"Şipşak..."

"Şipşak seksini yaptın," diye hırladı, sesindeki karanlık talep kadının içini eritti. "Bütün gece istiyorum. Cehenneme kadar yolun var. Ben lanet istiyorum sonsuza dek. Şimdi bakalım."

BÖLÜM 22

Keskin nişancı tüfeği onu şaşırttı.

Harmony, Lance'in SWAT ekibinde olduğunu biliyordu. Chicago; hatta onun keskin nişancı olduğunu bile farkındaydı. Yine de özel olarak tasarlanmış keskin nişancı tüfeğini kutusundan birleştirmeye başladığında, kadın onu sadece izleyebildi.

Silahı kendisinin bir uzantısı gibi kullanıyordu; kendinden emin bir şekilde, silahın farklı parçaları temizlenip yerlerine yerleştirilirken yaptığı her hareketten emindi.

Eklenen her parçayla birlikte silahta herhangi bir kusur, herhangi bir zayıflık olup olmadığını kontrol etti.

Küçük masada çalışan adamın yüz ifadesini inceledi. otel odasına . Yüzü sabit, sakin ve rahattı. Güçlü alnını gölgeleyen bir kaş çatma ya da ağzını sıkan bir öfke duygusu yoktu.

Odadaki ilave yatakta kendi silahlarını temizleyip kontrol ederken, belki de Lance'in gerektiği kadar iyi tanı mıyordu. Onun belki de bilmekten korktuğu .

Çok katmanlı, çok derin ve sonsuz sabırlı bir adamdı. Daha önce hiç Lance kadar sabırlı ve aynı zamanda Lance kadar içsel güce sahip bir erkekle karşılaşmamıştı. Cins erkeklerin aksine, Lance baskınlığını, gücünü zorlamadı. Gerektiğinde kullan ırdı, gerektiğinde Soğukkanlı mantığın ya da sabrın sonuçlara ulaşamayacağı anlaşıldı. Ancak bu hakimiyetini kimseye kabul ettirme ihtiyacı hissetmiyordu.

Jonas'ın aksine, Lance oyun oynamaz, manipüle etmez ya da tehdit etmezdi. Rüzgâr gibi, içinden geçemediği şeyleri etrafta dolaşıyor ya da katman katman yontuyordu. Ama daha önce sadece anlık görüntülerini yakaladığı savaşçıyı ilk kez görüyordu. Yüzünde, kaslarının hazır oluşunda ve soğukkanlılığında,

Silahını incelerken mavi gözlerindeki objektif bakışta, gerekli olduğunu düşündüğü şeyi yapmak için o son adımı atmaktan çekinmeyen bir adam gördü.

Vücudunda garip bir uyarılma hissi uyandırdı. Birçok yönden, belki de birçok yönden, ondan daha güçlü olduğu, tanıdığı Irklardan daha güçlü olduğu kesinliği. O bir adamdı.

Bu toprakların kanunlarını anladı ve inandı. Adalet. Ama aynı zamanda bu yasaların bile bir sınırı olduğunu anlayan bir adamdı.

Bu gece onun kanunları ve adaleti olmayacaktı. Ve bundan pişmanlık duydu. Onu kendi dünyasına sürüklemek istediği şey değildi.

Gözlerini ondan ayırarak başını eğdi ve kendi silahını temizlemeye, daha sonra uyanacakları geceye hazırlanmaya odaklandı. Neredeyse gün ışıdı; Broken Butte'tan Estes Park'a yolculuk planlanandan önce yapılmıştı. Tabii ya,

Rüzgârın araçlarını itiyor gibi görünmesi de buna yardımcı olmuştu.

Lance hız sınırlarını aşmış ve onu tedirgin ettiğini itiraf ettiği sakın bir verimlilikle araba kullanmıştı.

Çok az konuşmuştu. Bakışları sert, ifadesi sabitti. Giriş yapmadan önce kahvaltı etmişlerdi ve kapı kilitlenir kilitlenmez, spor çantasıyla birlikte taşıdığı metal çantayı almış ve tüfeği monte etmeye başlamıştı.

Harmony onun örneğini takip ederek kendi savaş öncesi ritüeller. Ama şimdi farklıydı. İçinde o buzdan çekirdeği, Ölüm denen gölgeyi ararken, artık orada olmadığını fark etti. pençeleşen intikamı hissetmek yerine, sadece pişmanlık duyabiliyordu.

Duygular göğsünün içinde yükseliyor, kıvrılıyor, çalkalanıyordu, ta ki onlar için nefes alabildiği gerçeğini merak edene kadar. Sanki Bu çiftleşmeyle birlikte içinde bir şeyler değişmişti, içsel bir şeyler,

Bir zamanlar bu kadar kolay öldürmesini sağlayan önemli bir parçası. Eksik hissediyordu.

Başını bilinçsizce salladı, kendini anlamlandırmaya çalışırken kaşlarını çattı. Sevme potansiyeli zaman içinde miydi? Bunu daha önce hiç hissetmemişti, Lance'e kadar sevme ihtiyacını hiç bilmiyordu.

Mühimmat şarjörlerini bir kenara bırakarak elini silahının üzerine koydu. Karnını, parmaklarıyla belli belirsiz ovuyordu. Bir bebek. Bir bebekle ne yapması gerekiyordu?

Ama kolları onu tutmak için ağrıyordu ve gözlerini kapattığında Lance'in gür siyah saçlarının çerçevelediği minik yüz hatlarını gördü, dünyayı onun gece mavisi gözlerinden görüyordu. Belki de küçük bir çocuk, gülmeyi bilen bir çocuk.

Gözleri irkilerek açılıp yataktan vücudunu soğuk bir ürperti kapladı. Gördüğü o masum resim değildi, laboratuarlardı, düzensiz çığlıkları soğukta yankılanan bebeklerdi dikkat çekmek için feryat ederken taş duvarlar. Sıcaklık için çığlık atarken çığlıkları delip geçiyordu.

Küçük yüzler öfkeden kızarmış, gözler yaralı bir öfkeyle dünyaya bakarken diğerlerinin çığlıklarından başka hiçbir şey onların taleplerini karşılamıyordu.

"Normalde bir işten önce bu kadar gergin olur musun?" Lance'in sesi kâbus gibi hatıraları kırıp geçerken, kadın dönüp ona baktı. "Gitmemiz gerekiyor."

Kapalı kapıya doğru ilerlerken korku ve öfke içini kemiriyordu. Perdeler, elleri kollarında yükselen soğuk şişlikleri ovuşturuyordu. "Ve nereye gideceksin?" Harmony'nin bakışları ona kayarken Silahı dikkatlice tekrar parçalara ayırdı ve parçaları metal kutunun köpük dolgusuna yerleştirdi. "İlk fikrim daha iyiydi." Nefes aldı

sıg, hızlı bir nefesle. "Dane çocuk doğana kadar bizi saklayacak. Güvende olacağız. Bebek güvende olacak."

Lance çantayı masadan kaldırıp yere koymadan önce kapağını kapattı. Onu yakından izleyerek sandalyede arkasına yaslandı, kollarını yanlara dayadı ve acımasızca onu izledi kararlılık. "Eğer şimdi koşmaya başlarsak, asla durmayacağız. Çocuğumuz da öyle." Lance'in sesi sert ve kesindi.

Bu, Lance'in itiraf ettiği gibi, onu duraksatan bir yanıydı. Hakimiyet, mavi gözlerinde ve yüzünün yontulmuş düzlemlerinde bir ateş gibiydi. Kadının bir parçası, Lance'in sahip olduğu güce karşılık verdi. O zaman onda bir şeyler görmüştü. Bu onda ona boyun eğme isteği uyandırdı, talep ettiği her şeyi ona verme isteği uyandırdı. Ama adam Şimdi ruhunu talep ediyor.

"Bunu yapmana izin veremem." Çenesini kaldırdı ve onun bakışlarıyla baş başa kaldı. "Tehlikede olan çok şey ve bizi buraya kadar takip edebilecek çok fazla tehlike var."

"Elbette takip edildik." Gülümsemesi sıkı ve kontrollüydü. "Onları Boulder'da kaybettik ama eminim yakında bizi yakalayacaklar. yeterli."

Şok sistemi boyunca titreşti.

"Takip edildiğimizi biliyor muydun?" diye fısıldadı.

Adam şehrin dışından dolaşan daha doğrudan bir rota yerine Boulder'dan geçtiğinde bundan şüphelenmişti ama emin değildi. Kendi radarı, boynunun arkasındaki karıncalanma bu yüzden emin olamamıştı.

Lance omuz silkti. "Dikiz aynasından uzaktan bir heli-jet gördüğümü sandım ama emin değildim. Bir uçak da olabilirdi, bir gölge de olabilirdi. Ama takip edildik."

Sonra kollarını göğsünde kavuşturdu ve derin bir nefes aldı. Tanrım, içinde karmakarışık bir şekilde çalkalanan tüm bu nefret ediyordu. Sanki bir kez hissetmeye başladığında durmayacakmış gibi. Durmayacaktı. rahatlatmak ya da ona huzur vermek.

"Dane'le bağlantı kurmak için bir neden daha." Derin bir nefes . "O bizi nereye saklayacağını bilir..."

"Kadınımı korumak için senin eski sevgililerinden birine ihtiyacım yok. Çocuk," dedi acımasızca. "Bunu zorlama Harmony, çünkü kaybedeceksin."

"Bu yüzden mi bitti?" Orada öylece durdu, boş ve şaşkıncı. "Onunla yattım diye yardımını kabul etmeyecek misin?"

" ve çocuğumu koruyabilecek durumdayım," dedi sesi kalınlaşarak. Yine de sabrını korudu bakışları sertleşti. "Elinizdeki bilgileri alıp Braden'a geri götüreceğiz. Oradan Jonas'la nasıl başa çıkacağımızı öğreneceğiz."

Erkekler! Lance'e şaşkınlıkla baktı.

"Lance, bizi koruyacağından şüphem yok. Mesele şu ki, eğer biz Bebeği güvenle doğurabileceğimiz bir yer bulduktan sonra geri kalanıyla daha sonra savaşabiliriz."

"Eğer kaçmak ya da saklanmak senin ve çocuğumuzun hayatını güvence altına alacaksa, o zaman ben de bizi saklayabilirim. Orospu çocuğu, Harmony. O piçle olan geçmişini anlıyorum ama bunu benim yöntemimle yapacağız, onun değil."

"Senden şüphe etmiyorum..."

"Kulağa öyle geliyorsa kusura bakmayın," diye tersledi.

"Başka insanların hayatlarıyla pazarlık ediyorsun," diye fısıldadı umutsuzca. "Bunu yapamayız, Lance."

"Senin güvenliğin için şeytanın kendisiyle bile pazarlık yaparım." Sesini sabırsızlığın bir sınırı renklendirdi. "Eğer ilk Leo varsa, o zaman onun yeri o dosyalarda olmayacak. Konsey'in elinde onun nerede olduğuna dair bir ipucu olsaydı, saldırırlardı. Güce aç birkaç Konsey bilim adamı bu bilgiyi daha önce saklamazdı. kullanıyorum."

Orada öyle sakin, ve kararlı bir şekilde oturuyordu ki bu iş onun istediği gibi gidecekti, nokta. Harmony bir an için neredeyse pes edecekti. Neredeyse kabul edecekti.

Sonra bebeklerin yüzleri tekrar gözünün önüne geldi. İlgi ve sıcaklık için ıgılık atıyorlardı. Onlar bilmiyorlardı Sıcaklığı, sevgiyi ya da nazik bir dokunuşu hiç tatmamıştı. Konsey onu alırsa çocuğunu bekleyen kader buydu; ya bu ya da ölüm.

Omuzlarını dikleştirerek kendi kararlı bakışlarının onunkilerle buluşmasına izin verdi.

"O zaman yalnız gideceğim. Dane ile nasıl iletişim kuracağımı biliyorum..."

Vereceği yanıtı beklemiyordu, gerçi de. Kızın gözleri büyüdükçe adamın sabrı da buharlaştı. Bir parça korku uçu Ona ulaşmadan bir saniye önce elleri kollarının üst kısmını sıkıca .

"Cehennem gibi!" Yüz hatları öfkeyle çarpılmıştı, gözleri öfkeyle yanıyordu. "Teşebbüs et Harmony, sadece teşebbüs et ve yemin ederim seni öyle hızlı kelepçelerim ki kafan spin."

Ona bakarken dudakları aralandı, adamın ellerinden kollarına akan yakıcı sıcaklık karşısında şok olmuştu.

"Bırak beni." Onun tutuşuna karşı sarsıldı.

"Kaçmaya devam etmene izin vereceğimi mi sanıyorsun?" Bakışları onunkilere dikilmişti. "Seni ve çocuğumuzu korumaktan aciz olduğumu mu?"

"Kastettiğim bu değildi." Umutsuzca başını salladı. "Anlamıyorsun..."

"Anladığım kadarıyla Jonas, Dane ve bu lanet dosyalar on yıldır peşinizi bırakmıyor ve artık burada sona eriyor."

Başını eğdi, dudakları ilkel bir hırıltıyla dişlerinden geriye çekildi.

"Burada bitiyor. Tam burada, Tanrı tarafından."

"Hayatımız pahasına da olsa mı?" diye haykırdı, korkularını ve gözyaşlarını tutmaya çalışarak. "Bizi takip ettiler, Lance. Biz bile olamayız. Takip edenin ya da bekleyenin kim olduğu belli değil. Benden bu riski almamı istemeyin. Lütfen."

Elini karnına götürdü, avucu karnını kapladı, gözleri siyaha yakın bir karanlığa büründü.

"Eğer bu senin hayatın anlamına gelseydi, bunu bilirdim," diye tersledi. "Bunu hissederdim ve rüzgârlar bu bilgiyi bana haykırırdı. Tek yol bu."

"Hayır." Kadın adamın tutuşuyla

tekrar sarsıldı. "Evet."

Ona tartışması için zaman vermedi. Dudakları onu lanetlemek için açıldığında, kolları onu göğsüne doğru çekerken dudaklarını örttü.

Uyarılma aklındaki en son şey olmalıydı, en son şey cevap verdi. Bir savaş alanının ortasındaydılar ve daha da kötüleşmek üzereydi, bunu hissedebiliyordu. Ama dudakları onunkilerin üzerindeydi. şehvetli, erotik bir ustalık eylemi. Ne onun öpücüğünü istedi, ne de

Geçici. Talep etti. O kontrol ediyordu. Ve nihayetinde Harmony kendini dudaklarındaki hınzır, erotik ısırıklara boyun eğerken buldu. keskin dişleri ve kendi boğazından gelen aç hırıltısı.

Bu baskınlık onun felaketiydi. Dişi Irklar erkeklere boyun eğmeye programlanmış olmalıydı, ancak Lance'e kadar bu genetik kodlama onu hiç etkilememişti. Lance ile birlikte, bunu inkar edemezdi. İhtiyacını ya da açlığını inkâr edemediği gibi, o an için onun tutkusunun altında eriyen korkularını da inkâr edemiyordu.

Elleri kadının kollarında geziniyordu; geniş, nasırlı eller kadının etini şehvetli bir sertlikle ve önsezinin soğukluğunu zevkin sıcak, hınzır kirpikleriyle değiştiriyordu.

Onun içinde kaybolmuştu. gerektiği kadar imkânsız, ona karşı ne kadar öfkeli olursa olsun, yine de onu tüketmeyi, içinde kaynayan açlığı tam, öfkeli bir alev haline getirmeyi başardı.

Giysilerini yırttı, artık hiçbir şey onun bedenini kendi bedeninde hissetmek, vücudunun sıcaklığını üzerinde okşamak kadar önemli değildi.

Saniyeler sonra kot pantolonu parçalandığı gibi gömleği de ellerinin altından düştü. Soluk soluğa, nefes nefese, el yordamıyla giysileri, çorapları, ayakkabıları parçaladılar; ta ki Lance onu yatağa yuvarlayana, dudakları kızın dudaklarından ayrılırken iri ve sert vücudu kızın üzerine gelene kadar.

"Benim!" Kalçalarını ayırıp sikini vajinasının kaygan, sıcak derinliklerine bastırırken iddiasını yeniden ortaya koydu. "Söyle bana, lanet olası! Bana benim olduğunu söyle."

"Senin." Zorlukla nefes alabiliyordu ama gözlerinin yoğunluğu karşısında şok olmuş bir halde ona bakarken kelimenin dudaklarından dökülmesine engel olamadı.

Karanlık yüzünde, kararlılığın, hakimiyetin ve güçlü erkek kuvvetinin koyu mavi alevleri parlıyordu.

Işık.

"Kimse seni benden alamayacak," diye tersledi, bir eli saçlarına dolanırken siki içinde kabarıyordu, şiddetli, sıcak, onu sınırlarına kadar geriordu.

Gözlerini kapatabilirdi ama adamın bakışlarını kıramadı. Adam onu hapsetmiş, gözlerinin içine bakıyor, ereksiyonu amının ağrıyan derinliklerine ulaşırken bile ruhunu delip geçiyordu.

Yapabilseydi kendini ona kapatırdı. İçinden geçen dikkat dağıtıcı zevk konsantrasyonunu bozdu, içindeki o parçayı uzak tutma yeteneğini kırdı.

"Yapma..." Kendisini serbest bırakması için ona yalvardı, bedeniyle değil, ruhunun içinde kurulduğunu hissedebildiği o içsel bağla.

Adam onun üzerinde yükseldi, omuzlarının genişliği parlıyordu ve terden . Onun içinden akan gücü hissedebiliyordu. onun bir parçasıydı, onu sarıyor, koruyordu. Onu koruyordu.

"Kaçmana izin vermeyeceğim." Sesi öfkeli bir kararlılıkla zonkluyordu. "Seni kaybetmeyeceğim. Ya da bunu."

Sonra hareket etti, kalçaları geri çekildi, açıkta kalan sinir uçlarını okşadı, onu içinde tutmak için ona karşı eğilirken duyularının zevkle çalkalanmasına neden oldu.

"Bundan kaçabilir misin Harmony?" İçine tekrar girerken kalçaları büküldü, şiddetli, sert bir itiş, onu onun derinliklerine tünel açmaya gönderirken, içinden patlayan sıcaklıktan nefesi kesildi. "Söyle bana, Bebeğim. Bana bundan kurtulabileceğini söyle."

Sadece zevk için olsaydı, çekip gidebilirdi. Ama daha fazlasıydı. Sert kayma vuruşlarıyla onu becerirken, onu aşıladı

ruhunu da. Adamın bedeninden kadınıninkine geçen ısı, kadının kalbinde yeniden inşa etmek için savaştığı soğuk kararlılığı kovdu.

Bir eli saçlarını kavradı, yoğurdu, tellerini çekti ve başka bir his seviyesi ekledi. Diğer eli göğsünü kavrayıp kaldırdı, ta ki ağzı göğüs ucunu kaplayana kadar, dili onu kırbaç gibi bir zevkle okşadı.

Elleri adamın saçlarını kavrayıp göğsüne bastırırken, adam kadının tüm savunmasını kırdı ve ayaklarının dibinde buruşuk bir halde bıraktı.

Kalçaları onunkilere karşı pompalanıyor, çalkalanıyor, itiliyor, pelvisi şişmiş klitorisine sürtünürken içinde okşuyordu. Şehvetli vuruşlar ve kaymalar, geri çekilmeler ve girişler onu çılgına çeviriyordu. İçinde ihtiyaçtan, rahmini ve ruhunu pençeleyen açlıktan başka bir şey kalmayınca kadar zevk katman katman artıyordu.

"Hisset!" Başını kaldırdı, ona baktı, yüz ifadesi zevkin sarmal yoğunluğu artmaya başladıkça gerildi. "Kaçmayacaksın. Beni duyuyor musun?"

Başını salladı, nefes almak ve düşünmek için mücadele etti.

"Söyle Harmony." Sesi baskın, emredici bir baritondur ve Harmony'nin duyularını dalgalandırıyor.

Teslim olmak istiyordu. Başını salladı, buna karşı savaştı, teslim olma ihtiyacıyla mücadele etti.

"Söyle, lanet olası!" Bir eli onu hareketsiz tutmak için kalçasını kavradı, içine girerken bacakları genişledi, kayarken ve daha derine dokunurken uyluklarını birbirinden ayırdı.

"Yapma bunu." Dişlerini sıkan Harmony kendini tutmak için mücadele etti. "Hayır."

"Söyle. Sen , lanet olası. Lanet olası benim. Beni takip edeceksin. Söyle."

Tırnakları omzuna batarken eli bileğini kavradı ve ellerini yatağa çarptı. Cezası, sikini yavaşça, işkence edercesine içten kavrayışından çekmesiyle geldi. Şehvetli, çaresiz sinir uçları üzerinde güçlü etin sıcak kayması.

Kadının bileklerini bir eline geçirerek onu sıkıca kelepçeledi. Kalçasını bir kez daha kavradı ve altında sabit tuttu. Bedeninin gücüyle onu kontrol ediyordu, aynı şekilde iradesiyle de onu kontrol etmek için savaşıyordu.

"Yapmayacağım," diye inledi, korkuya, açlığa ve onun istediğini yapmak için duyduğu baskın ihtiyaca karşı savaşıyordu.

"Yapacaksın, Harmony."

Kadın karşı koyamadan, adam hareket etti ve onu karnına doğru çevirip yatağa hapsetmeden önce ondan kurtuldu.

"Lanet olsun sana, Lance." Lance kalçalarını kaldırıp, kalçalarına doğru bir tekrar ağrıyan amının içine sokmadan önce altlarındaki yastık.

"Kıpırdama." Eli, küçük bir uyarı tokadıyla kızın kıcının yan tarafına dokundu. "Bana istediğimi ver bebeğim, sen de istediğini alacaksın."

"Bunu yapamam." Parmakları battaniyenin içinde sıkıştı. "Yapmayacağım..."

"Yapacaksın Harmony. Kelimeleri söyle. Beni takip edeceğini söyle. Kaçmana izin vermeyeceğim."

Alnını battaniyeye bastırarak başını öfkeyle salladı.

"Oh, sanırım yapacaksın, tatlım." Yumuşak, uyarıcı mırıltı onu hazırlamalıydı ama .

Adamın arkasına yaslandığını hissettiğinde sarsıldı, elleri arkasının pürüzsüz ayırmadan önce sikinin sert bir nabızla içinde zonkladığını hissetti.

"Çok ıslaksın." Parmakları kızın amının etrafında gerildiği yere hareket etti. "Her çok tatlı ve kaygan." Sıvı akıntısını vajinasının yanından sızdığı yerden geriye, geriye doğru düzeltti.

"Aman Tanrım!" Şaşkınlıkla odaya bakarken gözleri fal taşı gibi açıldı.

Parmağı kadının arka tarafındaki küçük, gizli girişe bastırdı. Başparmağı masaj yaptı, bastırdı. Zihnini bir çılgınlığa ya da kafa karışıklığına sürükleyen şey dokunuştan çok baskın kontrol izlenimi, kendi teslimiyetiydi.

O sırada adamın kendisine doğru eğildiğini, kolunun tıraş takımının durduğu komodine uzandığını hissetti. O hareket ettikçe, siki okşandı içine girdi, nefesini aldı, taşıdığı küçük kayganlaştırıcı tüpü çıkarmasını izlerken soluması için ona çok az oksijen bıraktı.

O zaman Harmony onun altında ürperdi.

"İşte böyle, tatlım." Adam tekrar arkasında doğrulurken eli kızın arkasını okşadı ve bu hareket kızın onun altında zevkle titremesine neden oldu.

"Lance..."

"Sorun yok, bebeğim." Arka girişinde serinletici kayganlaştırıcıyı hissetti. "Her şey yolunda."

"Tanrım... Lanet olsun sana, Lance."

Parmağı arka girişten içeri kayarak daha önce hiç bu şekilde okşanmamış sinir uçlarına heyecan verici alevler gönderdi.

"Bunu daha önce hiç yaşamadın mı bebeğim?" Parmağı birkaç vuruş boyunca girip çıktı. "Peki ya bu?"

Bir ikincisi de birincisine katılarak onu gerdi, kendinden geçme titremeleri vücudunu sarstı ve ter etini ıslatmaya başladı.

"Biliyor musun, küçük kedi..." Sesi yumuşak bir mırıltıydı. "Benim güçlü küçük kediciğim. Bunu yaşamadın çünkü hiçbir erkeğe boyun eğmeyi reddediyorsun. Herhangi birinin senin üzerindeki hakimiyetine. Sen ait değildin, Harmony. Bakalım artık buraya ait misin?" Başka bir parmak onu deldi.

Ağlıyordu, açlığını daha da artıran ve onu serbest bırakma ihtiyacıyla akılsız bırakan zevk ve acının küçük seslerini .

"Bana istediğimi ver Harmony." Parmakları onu horozuyla ayarladığı aynı yavaş ritimle becerirken sesi gergindi. İkili penetrasyon zihin uyuşturucuydu, onu sürüklüyordu Zevkin dümen suyundaki duyarlılıklar. "Lance..."

"Duymak istediğim bu değil." Onun sızlanan yalvarışlarına kulak asmıyordu. "Söyle bana Harmony. Bana kime olduğunu söyle. Kime takip edin."

Şiddetli ihtiyaç, azgın şehvet, teslim olma talebiyle birlikte sesinde yankılandı. Tam teslimiyet.

Başını tekrar salladı, içindeki her şey ona teslim olması gerektiğini haykırırken inkârını dile getiremiyordu.

"Hayır. Lance, lütfen..." Adamın ereksiyonunun kalın uzunluğunun kendisini boş bıraktığını hissettiğinde fısıldayacak, yalvaracak gücü buldu, Tatmin olmamış.

"Sakin ol, tatlım."

Adamın sikinin başı arkasına doğru sokulduğunda nefesi boğazında düğümlendi.

"Lance?" Sesinde yankılanan tensel korkunun kadınsı heyecanı onu daha sonra şok edebilirdi ama şimdilik bilinmeyenin korkusu onu pençesine almıştı.

İçinde duygular çarpışıyor, adamın sikinin ultra dar girişine yaptığı baskı, yasak olanın heyecanından daha fazlasını hissetmesine neden oluyordu. Bu, nihai egemenlikti, onun Adam onu germeye başladığında şehvetli, kötücül kontrol zihnini kavradı.

Ona dayanamadı. Daha önce hiç böyle bir dokunuşu kaldıramamıştı.

"Güven," diye fısıldadı sonra. "Bana ne kadar güvendiğini gör bebeğim." Kadın ağır istilaya karşı çığlık atmaya çalışırken sesi gırtlaktan gelen bir hırıltıya dönüştü.

Onu yavaşça alıyordu; vücudu santim santim onu kabul ediyordu, vücudu gevşerken anal penetrasyon zihnini tarıyordu, hatta İradesine rağmen, adamın uzunluğunun yavaş ve ölçülü bir hamleyle kendisini istila ettiğini hissetti.

"Benim." Sesi şimdi ilkeldi, taleple zonkluyordu. "Benim."

Adam onun üzerinde yükseldi, hareket etmeye başladığında vücudu onunkini kaplıyordu,

Bir eli kalçalarının ön kısmının altında hareket ederken ve parmakları amının içine girerken şeytani bir ritimle içine giriyordu.

"Söyle bana. Şimdi!"

"Evet." Boğuk çığlığıyla birlikte son engellemelerinin, savunmasının son kalkanının da çöktüğünü hissetti. "Seninim. Ben seninim."

Gözlerinden yaşlar süzülürken dudaklarından ihtiyaç hıçkırıkları döküldü. Zevk eziciydi; adamın gücü ve amacı dolduruyor, uyarıyor, aklını ve ruhunu çalıyor, şok edici bir aidiyet duygusuyla sarsıyordu.

"Beni takip edecek misin?" Kulağına doğru soluk soluğa geliyordu, vücudu onununkine karşı kabarıyordu, parmakları ve aleti onu acımasızca beceriyordu parçasını güvence altına alma kararlılığı.

"Takip edeceğim..." İçindeki bir şey serbest kalmak için pençe atarken ürperdi. "Takip edeceğim..." Ve başka bir seçeneği olmadığını biliyordu, hiç olmadı.

Son teslimiyet, kontrolü başkasına vereceğine dair son yemin zihninden süzülürken, bedeninin çözüldüğünü hissetti.

İçinde patlayan orgazm, ruhunu yakıp kavuran beyaz bir tufandı. Geçmiş, zevkin altında yok olmuştu; gelecek Lance'ten başka bir şey içermiyordu - onun dokunuşu, ağır inlemeleri, patlamasını hissetmeden saniyeler önce onu şok edici bir güçle ısırırken omzundaki dişleri.

Parmakları spazm geçiren amcığını doldururken, arkasını dolduran meninin öfkeli patlaması çok fazlaydı. Başka bir kör edici salınım yırtıldı sinir uçlarını parçaladı, onu daha yükseğe fırlattı ve onu yakalaması için Lance'e güvenmeye bıraktı.

Güven. Son titremeler vücudunda dalgalanırken ve o Altına yığıldı, yorgunluk onu siyah gövdesinin altına çekti. Kadife yüzey, bu düşünce zihninde uçtu. Evet, Lance'e güveniyordu ama kendisine güveniyor muydu?

BÖLÜM 23

Harmony son on yıl boyunca aylarca bu dağlarda yaşamıştı. Orada kamp kurmuş, burayı bir üs olarak kullanmış ve kendini bu toprakların unsurlarına tanıtmıştı.

ona sahipti. Her ağacı, her taş çıkıntısını ve zamanın ritmi içinde hareket eden orman sakinlerini tanıyordu değişmemiş.

Onları izleyen baykuşlar merakla ötmedi, bir kayanın altından izleyen opossum uyarı göndermedi ve devrilmiş bir kütüğün altında yiyecek arayan rakun onları fark etmedi.

Lance onun kokusunu paylaşıyordu, bu yüzden kabul edilmişti ve Harmony onlardan biriydi - ne avcı ne de av, içinde doğdukları toprağın bir parçasıydı, dağın kokusu onun varlığına işlemişti.

Düşmüş, asırlık bir kütüğün yanına çömelen Harmony Lance'in ormanı incelemek için yanında getirdiği özel gece görüş gözlükleri. Gece görüşü olması gerektiği kadar iyi değildi ama işitme duyusu bunu her zaman telafi etmişti.

Pumanın inine yaklaştıklarında olağandışı bir şey duymuyor, olağandışı bir koku almıyordu ama boynu kaşınıyordu.

"Hissediyor musun?" Sorusunun sesi, yanında diz çökmüş iri yarı adamdan öteye gitmedi.

"Güvendesin." Adamın sesindeki güven, kadının korkularını hafifletmeye yetmedi.

Adam onu daha da zorlamasaydı kilometrelerce önce geri dönecekti. Acımasızdı; Broken Butte'ta sadece göz ucuyla gördüğü baskınlık şimdi tüm gücüyle kendini gösteriyordu. Öyle olmalıydı bağımsızlık duygusuna, kendi gücüne zarar veriyordu; aksine onu güçlendiriyordu. Keşke boynundaki o kaşıntıdan kurtulabilseydi. Bir şeylerin ters gittiğine dair o ilkel farkındalık.

tamamen haklıydı. Ve Lance'in kendisinden bir şeyler sakladığı hissinden kurtulamıyordu. Broken Butte'ta ona buranın onun dünyası olduğunu söyleyen adam kuralları değiştirmişti.

Bir bakıma onu takip etmiyor . Takip ediyordu. . Onun arkasını kolluyor, onları ormanın derinliklerine götürmesine izin veriyordu. İçindeki her içgüdünün onu geri dönmeye zorlamasına rağmen.

Bölgeyi bir kez daha taradığında, doğadan başka hiçbir yaşam belirtisi tespit edemedi. Derin bir nefes alarak ayağa kalktı, doğrulurken Kayalarla kaplı dağ yamacının derinliklerine doğru ilerlemeye başladı ve bilgi kutusu ile dosyaların saklandığı sığ mağaraya yöneldi.

Gece, gece görüş gözlüklerinin mekanik yeşil, kırmızı ve menekşe tonlarına karışarak manzarayı ve içindeki vahşi yaşamı seçiyordu. Gece asla durgun değildi.

Gölgelerin arasında çömelmiş bir kurt onların geçişini izliyordu; kehribar rengi gözleri şüpheyle kısılmış olsa da kolayca geçmelerine izin verdi.

Harmony arkasındaki Lance'i fark etti, taşıdığı güçlü otomatik tüfek dolu ve hazırды. Emniyetini açtığı gibi tekrar hareket etmeye başladılar, biliyordu, metalin metale karşı neredeyse sessiz kayışını duymayacağını umuyordu. Ama duymuştu.

Bu konuda ona kadar rahat değildi. Tehlikenin titreşimlerini hissedebiliyordu ve o da yumuşak

Yanlarından hızla geçen esinti ona, onunla paylaştığından çok daha fazla bilgi getiriyordu.

Yarım saat sonra engebeli zeminde yavaşça ilerlediler ve mağaranın girişini gizleyen küçük, dağınık kayaları ve çalıları geçmeden önce koşuşturan bir farenin yanından geçtiler.

Küçük açıklığa doğru ilerlemeden önce durma niyetini bildirmek için elini kaldırdı. Yukarı bakarak ağaçları taradı.

dağ amları, titrek kavaklar ve beyaz ladinler yükseklerle kadar büyümüşür.

"Hallet şu işi Harmony." Lance'in sesi alçak, kendinden emin bir mırıltıydı. "Buradan sonrasını ben hallederim."

Kararsızlık içinde dudağını

ısırdı. "Emin misin?"

"Rüzgârlar emin, bebeğim." Arkasından usulca nefes aldı. "Bu senin özgürlüğün. Şimdi git."

Git. Son kelime bir emirdi, arkasındaki güç onu harekete geçirdi. Çömelerek çevreyi dolaştı, gölgelerden uzak dururken kürek kemikleri gerginlikten gerilmişti. Çakallar ya da onunkine benzer gözlükleri olan insanlar bile onu izliyorsa gölgelerin pek bir faydası olmazdı. Gece, içindeki yaratıklar için artık bir zamanlar olduğu kadar güvenli değildi.

Eğilerek yavaşça mağaraya girdi, anne pumanın uyarı tıslamasını duyunca usulca mırıldandı. Mağaranın içine doğru ilerledi, arkada kıvrılmış dişi aslana bakışları yumuşadı. İki yavru Harmony'ye merakla bakarken annenin kehribar rengi gözleri kısıldı ve Harmony'nin kokusunu yavaşça içine çekti.

Büyük kedinin boğazından bir hoş geldin hırıltısı çıktı. Harmony'nin kokusu mağaranın bir parçasıydı ve bu kedi de daha önce Son beş yıldır bu bölgeyi elinde tutuyordu. Yavrularını burada büyötmüş, burada avlanmış.

"Evet, biz eski dostuz, değil mi?" Harmony mırıldandı, kelimeler pumayla konuşurken kullandığı küçük hırıltıların altında neredeyse kayboluyordu. "Benim olanı almaya geldim. Hepsi bu."

Anneyi daha da rahatlatmak için dizlerinin üzerine çöken Harmony yan taraftaki derin bir gölgenin içinde açılan yarığa doğru süründü.

Kasa hâlâ oradaydı, dokunulduğunda soğuktu ve yılların tozuyla kaplanmıştı.

Onu çekip çıkarmaya ve dönmeye hazırlanırken, kendini iki oyuncu yavruyla karşı karşıya buldu; küçük pençeleri kulağına vuruyor, yavru kedi hırıltıları boğazlarından çıkıyordu.

Anne ayağa kalkmıştı ama birkaç metre öteden sabırlı bir dikkatle onu izliyordu. Harmony çekingen bir tavırla elini uzattı, parmakları karnının altındaki küçük erkeği gıdıklarken erkek eldivenli bileğini yakaladı.

Kız kardeş kıskançlık içinde hırlayıp kardeşine takla attırırken dudaklarında bir gülümseme belirdi. Bebekler birbirlerinin dikkatini dağıtırken, Harmony geri çekilmeye başladı. Dişi aslan başını kaldırıp gözlerini girişe dikip daraltırken Harmony'nin gözleri annesiyle birleşti.

"Biliyorum," diye fısıldadı Harmony acı içinde. "Beni bekliyorlar, değil mi?"

Boştaki elini koruyucu bir şekilde karnına bastırırken gözlerinden yaşlar aktı ve puma ona baktı.

"Burada kal. Ne olursa olsun," diye fısıldadı. "Bebeklerini güvende tut. Benim için."

İlk silah sesi ile sarsıldı, korku kalbine hücum ederken başı girişe doğru döndü. Lance dışarıda yalnızdı.

Harmony dönerek hızla girişe doğru ilerledi, silahını kılıfından çıkarırken metal kasanın deri kayışını sırtına sabitlemek ve ellerini serbest bırakmak için kullandı.

"Lance." Girişten yuvarlandı, ilerideki bir kayanın güvenliğini bulduğunda etrafındaki kir ve molozları hissetti.

Orospu çocukları rüzgarın tersine gelmeyi başarmışlardı. neden onları koklamadığını, neden sadece hissettiğini açıklıyordu. Tanrım, Lance'in yerine kendi içgüdülerine kulak vermeliydi.

"Yerde kalın. On iki ve üçteler," diye bağırdı bağlantıya kulağının yan tarafını ısırmişti. "Dışarıda en az yarım düzine kadar peşimizde adam var."

Hareket etmişti. Artık onun arkasında değil, önündeydi. Harmony kayalar ve devrilmiş kütükler arasında ilerleyerek, gecenin içinde konumlarını gösteren ateş parıltılarına ateş etti.

Yarım düzineden fazla olabilirdi. En iyi şanslarının dağdan aşağı inmek ve oradan cehennem olup gitmek olduğunu bildiğinden, geceyi silah sesleriyle doldurdu. Durmak ve savaşmak işe yaramayacaktı. Adamları yoktu ve muhtemelen silahları da yoktu.

Dudakları kasılırken öfkeli bir köpek çığlığı duydu. tatmin oldu ve sağındaki silah seslerine doğru döndü. Gece şiddetle patlak vermişti.

"Dağdan aşağıya doğru gitmeliyiz," diye bağlantıyı kesti. "Burası direnmek için uygun bir yer değil. Kasabada daha fazla siper var ve tuzağa düşme ihtimalimiz daha az."

"Defol git buradan," tersledi Lance. "Arkanda olacağım."

Bunu onun sesinde duydu, havada kokusunu aldı. Ona yalan söylüyordu. Sadece kaçamak cevaplar vermiyordu, ki bunu fark etmek daha zordu. Onu takip etmeyecekti.

"Ne yaptın sen?" diye bağırdı bağlantıya, dehşet kanına işlemişti. "Sen git, ben seni korurum. Benimle taşak geçme, Lance."

O zaman onun lanetini duydu.

"Harmony. Git." Sesini sert bir talep dolduruyordu. Tıpkı gibi. O ormandan canlı çıkamayacaktı.

Harmony dehşetin bedenini sararak onu zayıflattığını, çılgılık atma isteğiyle ciğerlerini neredeyse çökerttiğini hissetti. Onlar Etrafı sarılmıştı, ateş otomatikti ve kaçma şansının giderek azaldığını .

Gözlerini kısıtı, taktığı gözlükten silah seslerini inceledi, geri ateş etti, yeterince hızlı hareket etmeyen bir şeyi vurdu, ancak vurduğu şeyin yerine bir başkası geldi. Bunun bir tuzak olduğunu bilmeliydi. Kahretsin, kendi güvenliğini asla göz ardı etmemeliydi. içgüdüler.

"Sensiz gitmiyorum, Lance. Acele et. Şimdi yola çıkıyoruz."

"Git dedim." Sesi sertti, kulağına doğru talepkârdı. Yapabilirdi Neredeyse onun gücünü, sıcaklığını hissedecekti. Bunu tekrar hissetmeden yaşayamazdı.

"Fazla zamanımız yok." Kızın sesindeki gözyaşlarını, daha önce hiç dile getirmediği yalvarışları duydu. "Defol git buradan. Ben seni korurum-"

"Seni seviyorum Harmony."

"Hayır! Seni piç kurusu, bunu bana yapma!"

Harmony ağır çekimde hareket ediyormuş gibi hissetti. Etraflarında çok fazla kişi vardı; yaklaşıyorlardı, yer kazanıyorlardı Attığı kurşunlara ve vurduğu izlere rağmen. Eğer gitmezlerse, eğer şimdi gitmezlerse, o zaman öleceklerdi.

Lance kendi hedeflerini seçiyordu ama hareketsizdi, tek kaçış yollarını açık tutuyordu.

"Lance, ikimiz de bundan kurtulabiliriz," diye bağırdı bağlantıya. "Yalnız gitmeyeceğim."

"Git. Şimdi." Sesi sert ve emredici bir kırbaç gibiydi. "Kıçını Estes Park'a geri götür. Dane seni bulacak..."

"Hayır." Geri çekilmek zorunda kaldı, hızla yeniden doldurup tekrar ateş etmeye başlarken bir mola arıyordu.

Ondan çok uzaktaydı. Ona ulaşmak zorundaydı. Tanrım, bunu yapamazdı. Onu yalnız bırakamazdı, şimdi olmazdı. Kadın şimdi yalnız kalamazdı.

Aradaki mesafeyi ölçerken tüyleri diken diken oldu. Onlar. Artık daha az saldırgan vardı. Birlikte ateş ederek bu işten kurtulmaları için küçük bir şansları vardı.

Uzun bir atıştı. Aralarındaki yol yirmi beş metreden daha azdı. Çok az siper vardı ama yeterliydi. Belki de yeterliydi.

"Hadi, bebeğim. Defol git buradan." Lance'in sesi kararlı ve sabırlıydı. "Onları kıçından uzak tutacağım."

"Hazır ol, sana geliyorum..." "Hayır!"

"Lanet olsun sana. Ya birlikte yaşarsınız ya da birlikte ölürüz. Seçim senin."

Lance sertçe soludu. Bunun olacağını biliyordu. Ne olacağını biliyordu. Rüzgârda kendi ölümünü duymuştu, teslim olmanın bedelini, ödeme talebini duymuştu. O Harmony'yi özleyecekti. Ölse bile onu özleyecekti.

Başını kaldırdı, gece görüş gözlüklerinin arkasındaki gözleri, gelmekte olduğunu bildiği şeyin zamanlamasını yaparken daraldı. O yapmamıştı Colorado'ya uzun yolculuk sırasında aklına geldiğinde bu bilgiyi sorguladı. Bunu tartışmamış ya da bir yolunu bulmaya çalışmamıştı. Değiştir. Hiçbir şey bedelsiz değildi. Kadınının ve çocuğunun hayatı ve mutluluğu onun için kendi hayatından daha değerliydi.

Harmony'nin üzerini kayaların korumasından kaydı. kendini arkaya yerleştirerek tetikçilere aradıkları hedefi vermişti. Özgürlüğünün bedeli onun kanıydı. O olacaktı Güvende. Rüzgârlar söz vermişti ve onun kanı bunu mühürleyecekti.

Kıymetli Dane'i onu ve Lance'in onunla birlikte yarattığı çocuğu saklayacaktı. Korunacaklardı ve önemli olan tek şey de buydu. Rüzgârların onun özgürlüğü, hayatı için talep ettiği bedeli anlamayabilirdi ama bunu inkâr edemezdi.

Dağ yamacında uğuldayan rüzgarı duyabiliyordu. Kanını talep ediyordu, görmezden gelemeyeceği bir çığlıktı bu. Ve o anda nedenini gördü. Onu kurtarmak için harekete geçtiğinde, uzun boylu sarı saçlı bir asker gölgelerin arasından çıktı ve dudaklarında manyakça bir gülümseme belirdi. Piç siperden çıktı, silahını ona doğrulttu, yüz ifadesi öfke dolu bir hırıltıya dönüşerek ona ateş etti.

Lance kendini Harmony'nin önüne attı, mermi namludan çıktığı anda ete çarpacağını biliyordu. Göğsü onunkinden daha iyiydi. Özgürlüğü ve aşkı hiç bilmeyen bir kalpten daha iyiydi onunki. Rüzgârlar onun için vaatlerini fısıldamıştı. Fedakarlık. Çocuğunun kahkahası, kadınının özgürlüğü. Hayatta kalacaklardı.

Harmony, Lance'in vücudunun kendi vücuduna çarpışını hissetti. Aşağı. O biliyordu. Uluması havayı kirletirken gözleri onun göğsüne gitti.

Bir puma ılııyla yankılanan öfkeli bir kedi .

"Orospu ocuğu!" Silahı havaya kalktı, mermiler figüre çarparken parmağı tetiğe bastı. "Seni hastalıklı piç kurusu!"

Adamın gözlerinin şok içinde açıldığını gördü, sanki ölemeyeceğine inanıyordu. Sanki yaşamaya, ona ait olanı yok etmeye hakkı varmış gibi.

Onu tanıyordu, Alonzo'ya katılan fanatik pilerden biriydi. Alonzo da ödeyecekti. Eğer Lance onun yüzünden ölürse, Tanrı yardımcısı olsun, o zaman hepsi öderdi.

Dizlerinin üzerine çökerken silahını fırlattı ve içinde çok önemli olduğunu düşündüğü bilgilerin bulunduğu çantayı yere attı. korumak için önemliydi. Nereye düştüğü hakkında hiçbir fikri yoktu; umurunda da değildi.

Elleri Lance'in göğsünün üzerinde duruyordu; şimdi ona kimin ateş umurunda değildi. Önemli değildi. Ölüm, korkunç olana tercih edilirdi, Acı içinde kıvranıyordu.

Hiçbir acı buna yaklaşamazdı. Hiçbir korku, Lance'in gözlüklerini yüzünden çıkarırken onun karanlık gözlerine bakmak ve gözlerindeki bilgiyi görmekle kıyaslanamazdı.

"Hayır..." İniltisi rüzgârın uzaktan gelen ılıına, etrafındaki patlamaların sesine, havada zonklayan yüksek bir uğultuya katıldı.

Hiçbirinin önemi yoktu.

"Şşşt." Göğsünden akan kanı durdurmaya çalışırken Lance'in ifadesi acıyla çarpıldı. Kan parmaklarının üzerine düştü, ipeksi, sıcak bir yaşam damlası ellerini kabarttı.

"Hayır. Hayır. Hayır. Tanrım. Beni bırakma. Beni bırakma." Ağlıyordu. Adamın gözünden tek bir damlanın süzülüşünü izlerken gözyaşlarının yanaklarından süzüldüğünü hissedebiliyordu.

" olmalıydı," diye fısıldadı . "Öyle olması gerektiğini biliyordum."

Çığlıklar yankılandı. Silah sesleri. Bir motor sesi. Neler olduğunu bilmiyordu, umurunda da değildi.

"Beni bırakma." Şimdi onsuz olma düşüncesiyle öğürüyordu. Yalnız kalmak. "Lütfen, Tanrım. Lance. Lütfen."

Yüzü acıyla buruşurken, bunun kendi hatası olduğunu bilmenin soğuk ve korkunç bilgisiyle midesine kramplar girdiğini hissetti.

Ne de olsa onu öldürmüştü.

"Seni takip edeceğim," diye bağırdı. "Yemin ettiğim gibi, seni takip edeceğim." "Hayır... Özgür yaşa..." Yüz ifadesi acıyla çarpıldı.

"Seni takip edeceğim," diye bağırdı. "Umursamamı sağladın. Bana hissettirdin, lanet olsun sana. Bunu yapmayacağım. yapamam."

Yüzüne dokunmak için hareket ettiğinde, sert eller omuzlarını sarsarak onu kendisinden uzaklaştırmaya çalıştı. Öfkeli, vahşi, karşı koydu, gölgelerin birleştiğini görüyordu. Ölüm onu götürüyordu, ruhunu bedeninden ayırmak için onu yanından uzaklaştırdı. Onun ödemesi. Bu, çocukken masum canlar almasının bedeliydi. Hayat şimdi ondan alınıyordu.

"Al beni," diye bağırdı, onu çeken pençe gibi ellere karşı koyarak, darbelerini geri çekmeye çalışarak. "Al beni. Öldürün beni. Onu almayın. Lütfen... lütfen..."

Yüzüne aldığı sert darbeyi fark etmedi ama kulağına gelen çığlık sesi fark etti.

"Harmony, lanet olsun, ona yardım edelim."

Jonas!

Gölgeler temizlendi ve aniden heli-jet'in ışıklarının parlaklığı onun acı çeken ifadesine çarptı.

"Hazırlandı. Hadi uçalım."

Başını çevirdi. Rule, Merc ve Lawe Elyiana'nın ve Lance'i bağladıkları sedyeyi kaldıran iki Breed'in etrafında korumacı bir şekilde duruyordu.

Jonas'ın elinden .

"Çekil!" Onu tekrar kolundan tutarak heli-jet'e doğru itti. "Sana saldıran o piçlerden daha çok var. dağ."

Sarsıldı, diğerleri ilerlerken arkalarına baktı, altıncı bir his onu uyarmıştı. Dane başka bir gölgenin içinden çıktı. Yüzü kir ve içindeydi, ifadesi öfkeliydi. Endişeli.

Lance bu yüzden ondan alınıyordu. Ölmeyen bir geçmiş ve onun için asla tasarlanmamış bir gelecek yüzünden. Çünkü zayıftı, çünkü onun güvenliğini önemseydiğinden fazla başkalarını önemsiyordu. O izlerken, Dane durup bir kenara attığı çantasını almadan önce gölgeler arasında dolaştı.

Jonas'ın adımlarını takip ederek ona sırtını döndü. Geçmişle olan son bağını da . Jonas Dane'i istiyordu ve Dane'in orada olduğunu bilmeliydi. Ama Lance'i kurtarıyordu. Önemli olan tek şey Lance'ti.

"Git. Git." Lance geri dönüp tökezleyerek Lance'e ulaşmak için çabalarken Jonas onu helikoptere fırlattı.

"Tut onu Harmony," diye bağırdı Elyiana, onun ellerini başına koyarken gözlerinin içine hiddetle baktı. "Gitmesine izin verme. Onunla konuş. Bu kötü bir şey. Gerçekten kötü. Şimdi onun için savaş, Uyum."

Gözleri açıktı ama şaşkındı, şok olmuştu. Başını tuttu ve ağlarken önemli olduğunu bildiği tek şeyi fısıldadı.

"Seni seviyorum. Lütfen Lance, beni bırakma. Seni takip etmemi istemiyorsun, gerçekten istemiyorsun. Lütfen, lütfen beni bırakma."

Yaşamak zorundaydı. Onun için, çocukları için yaşamak zorundaydı, çünkü Harmony onsuz ne hayat, ne aşk, ne de özgürlük olduğunu biliyordu.

BÖLÜM 24

Boulder'a uçuş sadece birkaç dakika sürdü. Elyiana göğsündeki yarayla uğraşırken Harmony Lance'in başını kucakladı. kan akışını durdurdu, kulağındaki bağlantı üzerinden onları bekleyen hastane cerrahlarına raporlar verdi.

"Seni seviyorum. Beni bırakma..." Harmony onun sırlı bakışlarını kendi bakışlarıyla tutarken kelimeleri tekrar tekrar fısıldadı.

Saçlarını düzeltti, hâlâ onun inanılmaz bedenindeki gücü, olduğu adamın kuvvetini hissediyordu. Tanrım, neden böyle çılgınca bir şey yapmıştı?

"İniyoruz Ely," diye tersledi Jonas heli-jet yan yatmaya başladığında. "Cerrahlar yardım için bekliyorlar ve bir odaları hazır. Hadi kığımızı kaldırmaya hazırlanalım."

"Beni bırakma," diye tekrar fısıldadı, titriyordu, gecenin dehşetinin damarlarında yankılandığını hissediyordu. "Beni bırakma, Lance."

Adam ona baktı, gözleri bir anlığına, sadece bir anlığına açıldı. "Seni seviyorum... Harmony."

Onun sözleri karşısında gözyaşları daha da hızlandı. Gerçekten inanmamıştı, değil mi?

Tamamen. Ruhunu o kadar çok kan boyamıştı ki, onun kendisini gerçekten sevebileceğine inanmamıştı. Sevebileceğine.

"Çekilin." Eller sedyeye uzanırken kapılar hızla açıldı ve kız bir kez daha ondan koptu.

"Hadi gidelim." Jonas oradaydı, heli-jetten inerken ona yardım ediyordu. Tekrar tökezledi, Lance'e ayak uydurmak için mücadele etti ama .

Jonas onun kulağına, "Onu doğruca ameliyata götürüyorlar," diye homurdandı. "Ormana indiğimiz anda şehirdeki en iyi cerrahlar çağrıldı. Burada ülkenin en iyi travma cerrahlarından üçü ve Ely var."

Adamın kolu kızın omuzlarına dolanmıştı, diğer eli de kızın kolunu tutuyordu ve onu neredeyse helikopter pistinin girişine kadar taşıyordu.

Titriyordu. Harmony içini yırtan ürpertileri hissedebiliyor, boğazının arkasındaki hırıltıları duyabiliyor ve onları durduramıyordu.

"Kaçmadı," diye fısıldadı. "Kaçması için ona yalvardım..."

"Bir tuzağa düşecektiniz," diye tersledi. "Arkandan dağa doğru gelen adamlar vardı. Alonzo buna fazlasıyla hazırlıklıydı Harmony. O laboratuarlardan ne aldığını kimsenin bilmediğine gerçekten inanıyor musun? O lanet Konsey askerleri ve Çakallar neden hep senin peşindeydi sanıyorsun?"

Lance dağa doğru daha fazla adamın geldiğini bilirdi. Rüzgarlar onu uyarırdı. Bunu neden yapmıştı? Hiç mantıklı değildi. Kaçabilirlerdi, Dane'i gönderebilirlerdi, hatta, Tanrı korusun, Jonas bu bilgiden sonra onu kendilerini neyin beklediği konusunda uyarmış olabilirdi. Bundan başka gidebilecekleri pek çok yol vardı.

"Ona gitmemesini söyledim." Asansöre doğru koşarlarken titriyordu.
"Dane'i aramak istedim. Dane'i aramalıydı."

"Evet, kaçmak iyi bir fikir olabilirdi," diye hırladı öfkeli bir şekilde. "Lanet olsun, seni kurtarmaya çalışıyorum ve sen kaçmaya devam ediyorsun."

"Beni kurtarmak mı?" Geri çekildi. "Bir arkadaşının hayatı için pazarlık yapmaya beni kurtarmak mı diyorsun?"

"O lanet olası ilk Leo, seni inatçı kadın." Köpek dişleri ağzının kenarında parladı. "Onu bulmak zorundayım.
bir seçim. Ve sen o kadar dik kafalısın ki benimle asla pazarlık yapmazdın."

Adam ona tokat atmış gibi sarsıldı.

"Sana hayatımı verdim," diye hıçkırdı sonra. Bu noktada gururun ne önemi vardı? Hiçbirinin önemi yoktu. "O bilgileri çaldım, senin hayatını kurtarmak için o bilim insanlarını ve ırkları öldürdüm."

Ne yaptığının farkına bile varmadan avucu dışarı fırladı ve adamın şok olmuş, şaşkın yüzüne bir tokat attı.

"Ölüm emrini o verdi," diye bağırdı. "Emretti ve onlar da onun isteklerini yerine getireceklerdi. Size yalan söylediler. İhanet ettiler Seni. Seni kurtarmak için onları öldürdüm, seni

piç kurusu." Jonas geri çekildi.

"Beni uyarmanın bir yolunu bulurlardı."

Kahkahası acımasız ve sertti. Tanrım, ondan nasıl da nefret ediyordu. an. Kaçtığı her andan, sıktığı her kurşundan nefret ediyordu. ve kardeşini sevdiği için başına geçirdiği her soğuk gece. "Seninle birlikte kaçmayı planlayan Irklar ona kaçış planlarından bahsetmiş," diye hırladı. "Sen kaçarken bilim adamlarını rehin tutmak için onları kullanmak gibi cesur bir fikir bulmuşsun. iletişimi dış hatta bağladılar ve dünyaya bizi anlattılar. Sizi kullandılar. Tıpkı Madam LaRue'nun sizi kullandığı gibi."

Sonra gözleri kısıldı, ifadesi taşlaştı.

"Seni ben kurtardım." Dudakları alaycı bir şekilde büküldü. "Ve sen hiç umursamadın, değil mi Jonas? Hiç şüphelenmedin."

"Gerçeği öğrendikten sonra umursadım," dedi, sesi de sesi kadar sessizdi. Hızla parlayan gözleri karardı. "Tek ihtiyacım olan gerçektir Harmony, ve sen onu sakladın. Neden küçük kardeşim, kurtarmalardan sonra benden kaçmak yerine bana gelmedin?"

Dudakları acıyla büküldü. "Çünkü bana güvenmeliydin. Sürekli kanıt isteyen birinin bana ne faydası olabilir ki? Güven ne zaman başlıyor, Jonas?"

Harmony' kafası arkasında uzanan yıllarla birlikte çarpmaya başladığında asansörün kapıları kayarak açıldı. Onu ne için kurtarmak istemişti?

Onun dokunuşundan ürkerken asansörden çıktı, yüzünü boyayan gözyaşlarını sildi, kanı hiç düşünmedi Ellerini lekelemişti ve şimdi de solgun yüzünü çiziyordu. Tahta gibi hareket ediyor, dikkatini Jonas'ın onu götürdüğü bekleme odasının hemen ötesindeki ameliyathaneye veriyordu.

Ely'nin sesini, cerrahlar ve hemşirelerden oluşan destek ekibinin mırıltısını, yaşam destek ünitesinin bip sesini duyabiliyordu. Etrafında söylenenlerin hiçbir önemi yoktu. Kollarını göğsüne doladı ve

Ameliyathanenin hemen dışındaki duvara yaslandı ve Lance'le arasında kalan tek bağı tutunmak için mücadele etti.

Onun ruhuydu. Bu kadar kısa sürede onun ruhu haline geldiğini nasıl fark etmemişti? Yerinde tuttuğuna inandığı tüm engellerin onun dokunuşunun altında eriyip gittiğini? Bunu nasıl gözden kaçırmıştı?

Başını eğdi, sert ve soğuk çekirdeğinin kaybolduğunu hissetti. Bir zamanlar her günü atlatmak için kullandığı çözüm. Lance'ten önce hayalleri yoktu. Ne umutları ne de korkuları vardı. Hayatta kalmak için her gün savaşıyordu, yapmak için yola çıktığı şeyi yapmak için uzun zaman önce. Jonas'ı kurtarmıştı ve zamanını bekliyordu. Sonra ne oldu?

Harmony bundan sonra hiçbir planı olmadığını fark etti. On yıl boyunca bu son hedef için hayatta kalmış, bunun için acımasızca savaşmıştı. Tek başına.

Öldürerek geçirdiği geceler, peşini bırakmayan kâbuslar yüzünden uyumaya çalışarak geçirdiği günler ve tüm bunlar boyunca, nihai hedefe ulaştıktan sonra hiçbir planı olmadığını biliyordu. Sahip olacaktı öldü. Sonunda. Düşmanlarının onu yakalamaya çalışmaktan yorulması uzun sürmezdi. Sonunda, onu öldüreceklerdi.

Ve belki de en iyisi bu olurdu. Eğer o daha önce ölmüş olsaydı, Lance kendini feda etme ihtiyacı hissetmeyecekti.

O ne yapmıştı? Kendini acıya karşı korumaya çalışırken sessiz hıçkırıklar vücudunu sarstı.

". "

Harmony, Ely'nin ameliyathaneden konuştuğunu duyunca kalbinin durduğunu hissetti.

"Yara çok ağır..."

"Kanama giderek kötüleşiyor..." "BP

düşüyor..."

"Hasarı yeterince hızlı onaramayız..." "BP kritik

öneme sahip..."

Harmony'nin acı dolu, vahşi çılgılığı boğazından yırtılırken kalp monitörünün sert sinyali düzleşmeye başladı.

Lance rüzgârları hissetti. O ayaktayken vücudunun üzerinde fısıldıyorlardı. Sıcak çöl güneşinin altında, kollarını açmış, başını nazik okşamalara doğru kaldırmıştı. Bu ona Harmony'yi hatırlattı. Havada onun kokusu vardı, hanımeli ve güller; neredeyse onun öpücüğünün yumuşak, narin ikramının tadını alabiliyordu.

Ölüyordu. Üşümenin vücudunda hızla yayıldığını hissedebiliyordu, Güneşin sıcaklığıyla yarışıyor ve içini dolduran keder ateşli bir sızı gibiydi.

Sonra oğlunun kahkahasını ve Harmony'nin onu içeri çağıran nazik sesini duydu. Ses tonunda korku yoktu; eğleniyordu. hoşgörü, kendi annesinden duymayı her zaman sevdiği rahatlatıcı, anaç bir ses.

Harmony güvendedeydi. Onun güvende olmasından pişmanlık duyamazdı; onun pişmanlığı kollarının onu tutmak için orada olmamasıydı. Onun kahkahasını asla tadamayacak, çocuğunu asla göğsüne yaslayamayacaktı. Kadınının mutluluğunu asla bilemeyecekti.

"Bedel ödendi. Kan döküldü. Onun hayatına karşılık senin hayatın," fısıldadı bir ses, nazik, yatıştırıcı. "Dönüşün sadece kendi isteğine bağlı."

Gözleri açıldı. Rüzgârlar önünde parıldayarak esiyordu, yanardöner, güneşin parlak ışınları altında parıldayan. Gücü neredeyse kör ediciydi, ısı ve fısıldayan vaatlerle doluydu Bu onu varlığının çekirdeğine kadar sarstı.

"Geri dönecek kadar güçlü müsün, rüzgârın çocuğu?" diye fısıldadı ses. "Uğruna öldüğün her şeye tutunacak kadar güçlü müsün? Sonunu getirdin. Cana can, kana kan."

"Geri dönebilir miyim? "

"Bir cana karşılık bir can. Kana kan. Pazarlık yerine getirildi. Geri dönüşünüz sadece olma arzunıza bağlı."

O zaman çığlığı duydu, vahşi, acı dolu, öylesine sefalet dolu bir ses, öylesine kasvetli, yankılanan bir keder ki, ilk başta bunun kendi çığlığı olup olmadığını merak etti.

Isı ve havanın parıldayan dalgaları arasından onu gördü. Biriyle savaşıyordu. Jonas'la. Megan ve Braden onu sabit tutmaya yardım etmeye çalışırken o da onu yere yatırmıştı. Elleri bir kapıyı tırmalıyordu, başı arkaya eğikti, kan, kir ve gözyaşları onun adını haykırırken yüzünde çizgiler oluşuyordu.

"Harmony." Adını fısıldayarak ona doğru uzandı. Elleri yaşamın parıldayan dalgalarına gömüldü, vücudunun sert, acımasız sarsıntısına aldırmandan ona uzandı.

Sonra karanlık görüşünü doldurdu ve kendi çığlığı içinde yankılandı Onu bir kez bulmak için savaşıırken zihninde. Harmony'ye ulaşmak zorundaydı.

"Dinlen, rüzgârın çocuğu," diye fısıldadı ses, bedeni kurşun gibi olurken, ruhu Harmony'nin sesini duymak için yanıp tutuşuyordu. "Şimdilik dinlen..."

Empatinin onu kollarında tutması ya da Braden ve Jonas'ın bir köşede sessizce tartışıyor olmaları önemli değildi. Cesur gözlerle, Harmony bekleme odasının duvarındaki saate baktı ve zamanı saniye saniye saydı.

Ameliyathanedeki kalp monitörünün sessiz bip sesini duyabiliyordu, bu Lance'in geri döndüğünün kanıtıydı ve şu ana kadar hala Yaşıyordu. Cerrahların sesleri büyük ölçüde uzaklaşmıştı. Ne dediklerini bilmek istemiyordu; onun iç organlarına ne olduğunu bilerek yaşayamazdı.

Kalbine sıkıldığı tek bir kurşunla kaç kişiyi öldürmüştü? Bıçak onun tercih ettiği öldürme yöntemi, tek yöntemi değil.

Harmony'nin başı kucağında yatarken Megan'ın elinin saçlarını nazikçe okşadığının farkındaydı. Diğer kadın ona bir çocuk gibi davranıyordu ve Harmony'nin o an için direnecek gücü yoktu. Lance'in ailesi Breed'lerin helikopteriyle Boulder'a doğru yola çıkmıştı. Jet. Yakında varacaklardı. Ve onun da orada olması gerekiyordu. Onlarla, oğullarını neredeyse öldüren kadınla yüzleşmesi gerekiyordu.

Kuzenlerin, teyzelerin ve amcaların hastaneye koştuğu söyleniyordu. Harmony'nin hepsiyle nasıl yüzleşeceği konusunda hiçbir fikri yoktu.

"Seni sevecekler." Megan'ın yumuşak sesinin içeri girmesi bir an aldı. "Lance seni seviyor. Onun bebeğini taşıyorsun ve o senin için hayatını riske atmayı seçti. Onu bunu yapmaya sen zorlamadın Harmony. O yapması gerektiğini bildiği şeyi yaptı."

"Bunu yapmak zorunda değildi," diye fısıldadı. "Ölmeme izin vermeliydi."

"Ve o da seni takip ederdi," diye iç geçirdi Megan. "En azından bu şekilde yaşamak için savaşıyor. Yaşasa da yaşamasa da sen hâlâ ailemizin bir parçasısın. Tıpkı çocuğunuz gibi."

Yaşamazsa onu takip edecekti. Megan ve Braden, Harmony'nin nasıl vereceğini bilmediği sevgiyle bebeği büyüteceklerdi. Lance'i takip edecekti. Tıpkı yemin ettiği gibi.

"Harmony..." Megan itiraz etti. "Lance'in istediği bu değildi."

Harmony empatın onun duygularını, hatta belki de düşüncelerini okuduğunu biliyordu. Artık bunun bir önemi yoktu.

"Ona söyledim," diye fısıldadı. "Onu uyardım, seçim onun. Yaşam ya da ölüm. Nereye giderse gitsin onu takip edeceğim."

Onsuz yaşayamazdı ve bunu biliyordu. Jonas ve Braden'ın kendisini endişeyle izlediğinin ve bekleme odasını dolduran sessizliğin farkındaydı.

"Sen yaşayasın diye öldü." Megan'ın sesi ağlamaklıydı. "Kendini bir hiç uğruna feda etmesine izin mi vereceksin?"

Hiçbir şey için değil. Yarattıkları çocuk yaşamak zorundaydı, bunu biliyordu. Ama Harmony tek başına devam edemeyeceğini biliyordu. Sahip olabileceği her şeyin hayaleti sonsuza dek peşini bırakmayacaktı.

"Çocuğu yaşayacak." Harmony'nin gözlerinden hâlâ akabildiğini bilmediği yaşlar süzüldü. "Artık savaşmam, Megan." Sıkıca yutkundu. "İçimde hiç mücadele kalmadı."

Megan onunla tartışsa da Harmony'nin fikrini değiştiremeyeceğini biliyordu. Harmony'nin fikrini değiştirmek için Braden'a hiçbir şey olmadı. O onun dünyasıydı. Onun ışığıydı. Tüm umutları, hayalleri ve en büyük arzusuydu. Lance ve Harmony için de durum farklı olmayacaktı.

Çiftten uzak durmuştu, Lance'in onun için duyduğu korkular yüzünden değil, Megan Harmony'nin savaşlarını hissettiği için ve üzüntüsünü gizlemenin hiçbir yolu olmadığını bildiği için.

Merhamet. Harmony'nin buna ihtiyacı yoktu. O zaman yoktu. Şimdi ihtiyacı vardı.

Megan gözlerini Jonas'a kaldırdı, kendi gözyaşlarının da farkındaydı. Elinde tuttuğu genç kadının içindeki sağlam kararlılık çekirdeği kırılmaz. Konuşan keder ya da üzüntü değildi. Bu, savaşmış, fedakârlık yapmış ve kâbuslarla yaşamış bir kadındı. Hayatının her günü. Megan, Lance'i kaybederlerse Harmony'yi de kaybedeceklerini biliyordu.

Jonas'ın duyguları, iyi korunmuş olsa da, onun için okunması yeterince kolaydı. Kalbi kırılıyordu. Tam orada, göğsünün taş duvarının içinde, alaycı ve manipüle edici oyunların ötesinde, parçalanıyordu.

Megan Jonas konusunda sessizliğini korumuştı. Onunla nadiren aynı fikirdeydi ve intikamcı, haklı Breed görüntüsünü sürdürmesine izin verdi. Öfke. Bundan daha derinleri gördüğünü, kâbuslarını gördüğünü bilmesine asla izin vermeyecekti. Acısını gördüğünü.

"Lance için savaş o zaman." Lance'in duygularının kırılğan ve zayıf gücünü etrafında hissederken dikkatini tekrar Harmony'ye çevirdi.

Yaşıyordu. Çok şiddetle canlıydı ve Harmony'yi korumaya kararlıydı, şimdi bile. Megan bunu hissedebiliyordu. Eşinin acısını, ıstırabını hissetmişti ve ölümden başka hiçbir şey, belki ölüm bile, Lance'in ruhunu onu aramaktan, onu rahatlatmaya çalışmaktan alıkoyamazdı. Bu Megan'ın onu kaybetmediklerine dair gördüğü ilk işaretti. Şimdiye kadar onun yaşayacağından kendisi de emin değildi.

bir rahatlama aktı. Onu bekliyordu. Kuzenini tanıyordu.

"Harmony, seni Lance'e götüreyim." Kız ayağa kalkacakmış gibi sarsıldı. "Kıpırdamadan dur. Bunu yapmanın tek bir yolu var ve işe yaramayabilir. Dövüşmesine yardım edebilirsin. Savaşmasına yardım et Harmony."

Çok zayıftı. Onun yaşam gücünü hiç bu kadar zayıf hissetmemiştir. onu dehşete düşürdü. Ellerini Harmony'nin başının üzerine yerleştirirken, ona doğru uzanmasına izin verdi. Adını seslendi, aradığı şeyle karşılaştı ve sonra gerisini Harmony'ye bıraktı.

Harmony'nin bedeninden kendi bedenine ve Lance'in araştıran zihnine doğru akan ani ısı karşısında şok oldu. Çünkü Oysa Harmony onu bekliyordu, onun için hazırlanıyordu.

Kadın nasıl oldu da böyle bir enerjiyi Megan kanalın bu kadar kırılgan olduğunu bilmiyordu. Ama gözlerini kapatıp gerçeklikle maneviyat arasındaki köprüyü korurken onların kucaklaştığını hissettiğine yemin etti.

Uyuyor muydu? Sonunda bilincini koruma isteğini bile kaybetmiş miydi? Harmony, Lance'in ona doğru uzandığını, kollarının onu tuttuğunu hissetti ve Ona her zaman aşılama çalıştığı sıcaklığı verecek olsa da, onun yerine kendi sıcaklığını verdi.

Ruhundaki çözölmeyi hissettikçe içinde bir sevinç patlaması oldu. As Geçmiş iblislerin ve kâbusların yırtık pırtık kalıntıları yanıp kül olsa da, onların yerine yeni bir şey doğuyordu. Lance'i hissedebiliyordu. O yaşıyordu. Oradaydı, ona sarılmıştı, dudakları alına yapışmıştı, sesi mırıldanıyor, rahatlatıyordu. Bağışlamak.

Lance yaşayacaktı.

BÖLÜM 25

Harmony ertesi akşam yoğun bakım ünitesinin bekleme odasından çıktı, Lance'in ailesinin kalabalığını ve nöbet tutan Breed'leri geçip dikkatlice birinci kata çıkan merdiven boşluğuna doğru ilerledi.

Lance'in penceresinde durup ona bakarken onu görmüştü, yüz ifadesi gölgelenmişti ve eğer aşağı inmezse bunu yapacağını biliyordu, sonra yukarı gelirdi.

Dane'i tam olarak nerede bulacağını biliyordu. Hastanenin yanındaki küçük çimenli park alanında bir bankta uzanıyordu, elinde ince bir puro Dişlerinin arasında sıkılmıştı, kadın ona yaklaşırken yüzünde boyun eğmiş bir ifade vardı.

Silahsızdı. Dövüşmek zorunda kalırsa, enerji bulabileceğini sanmıyordu.

"Ryan nerede?" Onun yanındaki banka oturdu ve ince purosunun keskin kokusunu içine çekti.

"Annemi arıyorum," diye homurdandı Dane. "Ona, kıza olan bu tutkusunun ölümüne neden olacağını söyleyip duruyorum. Babam ona keşke ilk flörtöz kelimeyi söylemeseydim dedirtecek."

Harmony yavaşça nefes aldı. Dane'in Ryan'ı, Dane'in annesiyle olan çapkın ilişkisi yüzünden yıllarca azarlamasını dinlemişti.

"Sen bir cins misin, Dane?"

Purosunu dudaklarından kaldırdı ve başını ona çevirmeden önce gözleri kısılırken bir duman üfledi.

"Beni ne zamandır tanıyorsun Harm?" diye sordu. cevap verdi ve ona uzun zaman önce taktığı lakabı kullandı.

"Bir sorudan kaçtığını anlamama yetecek kadar uzun." İçini çekti, yaklaşırken parmaklarını saçlarının arasından geçirdi

Lance'in kuzenlerinden birinin daha önce ona verdiği ceketi üzerine geçirdi. "Köpek dışın yok, kokun yok. Şüphelenmedim bile."

"Eğer bir Cins olsaydım, şüphelenmene izin vermemek için dikkatli olurum." Gülümsemesi bir parça alaycı, bir parça da üzgündü.

"Neden?"

Derin bir iç çekti. "Bazen cevaplar sorulardan daha karmaşıktır. Şunu söylemek yeterli, ben her zaman senin arkadaşındım. onun yerine. Ve her zaman da öyle olacağım."

Sesi kararlıydı ve soruyu yanıtlamak gibi bir niyeti olmadığına dair onu temin ediyordu.

"O zaman bana neden yardım ?" diye sordu. "Bu bilgiye herhangi bir zamanda sahip olabilirdin. Muhtemelen nerede olduğunu zaten biliyordun. Neden bu oyun?"

Öne eğildi ve cevap vermeden önce dirseklerini dizlerine dayayarak sigarasının külünü savurdu.

"Yaşamak için bir nedene ihtiyacın vardı. Ben sadece sana yardım ettim." Sonunda omuz silkti. "Artık her zaman ihtiyacın olan şeye , Harmony, bilgiyi alacağım ve asla başka birine zarar vermek için kullanılamayacağından emin olacağım."

Başını eğdi ve sessizce ona baktı.

"Ama neden? Ve bu sefer bana cevap ver, lanet olası." Bıkmıştı artık Oyunlar, sorularla dile getirilen cevaplardan ve hayatını manipüle etmeye çalışan erkeklerden bıkmıştı. "Sadece nedenini söyle."

"Çünkü seni seviyorum Harm."

Bu onu . Şaşkınlıkla adama baktı, yüzündeki ağır ifade karşısında gözleri büyüdü.

"Şu bak." Başını yorgun bir neşeyle salladı. "Sen hiç bilmiyordum. Ama..." Tekrar omuz silkti. "Bilmeni hiç istemedim. Öyle olması gerekseydi, öyle olurdu. Yaşamak için bir nedene ihtiyacın vardı, ben senin nedenin olamazdım, bu yüzden o anda seçtiğin neden konusunda sana yardım ettim. Bu kadar basit."

Sıkıca yutkundu, ona ne söyleyeceğinden, hayatının bu kadar büyük bir parçası olan bu adam hakkında ne hissedeceğinden emin değildi.

"Beni nasıl takip ettin?"

Dudakları, kadının onun beyanını görmezden gelmesi üzerine kıvrıldı.

"Sana göstereyim mi?" Elini kaldırdı, parmakları saç çizgisinin altına yerleşene ve etin altında daha önce hissedilmemiş küçük bir çıkıntıya bastırana kadar saçlarının altından ilerledi.

Ona gözlerini kırptırdı, elini geri çekip o bölgeyi kendisi de hissetti. Bir toplu iğne başından daha büyük değildi ama kesinlikle oradaydı.

"Bu, hayati değerlerinizi izlemek için ek bir hassasiyete sahip bir GPS konum belirleyicidir.

Kalp atış hızı, ağrı hissi, her neyse." Omuz silkti. "Başının ne zaman belada olduğunu ve nerede olduğunu her zaman anlardım. Ve her zaman senin için geldim."

"Neden?" Şaşkınlık, inançsızlık ve sinirli bir öfke duygusu içini doldurdu.

"Bunu neden yaptın, Dane?"

"Çünkü sen önemliydin, aşkım," diye fısıldadı, aksanı kalınlaşmıştı.

"Benim için olduğu kadar tanımadığın insanlar için de önemliydin.

Bizim için hayati önem taşıyorsun, ne olduğun ya da gizli olduğunu düşündüğün şeylerden dolayı değil, genç bir savaşçının kalbi ve ruhu olduğun için. Sen bizim için önemliydin."

"Hayır..." Başını şiddetle salladı.

"Yalnız olduğuna inanmaya ihtiyacın vardı, biz de yalnız olduğunu düşünmene izin verdik. Kimse için bir zayıflık olmadığını bilmeye ihtiyacın vardı.

Kimse seni zayıflatmadı, bu yüzden sadece senin yapabileceğin bir iş karşılığında seni kurtardığıma inanmana izin verdim." Gülümsemesi Alaycı. "Sen her zaman daha iyisini biliyordun Harm. Eğer bilmeseydin, Jonas'a istediğini vermiş olurdun. Bana ihanet etmiş olurdun."

"Nereden biliyorsun?" Gizli cihaza dokundu.

"Hayır, sesinizi ya da hareketlerinizi izleyemem." Sırıttığı biraz eğleniyordu. "Sığınak'ta başka kaynaklarım da var tatlım. Jonas'ın ne istediğini biliyordum. Ne kadar ileri gidebileceğini merak ediyordum. Yine de sana güvenebileceğimi her zaman biliyordum."

Parmaklarını ceketinin içinde sıktı ve sefil şekilde ona baktı.

"Başından beri biliyordun." Bu açıklama karşısında başını salladı. "Neden bana söylemedin?"

Geniş omuzlar yine omuz silkti. "Ne anlamı vardı ki? Kafan yeterince karıştı. Çiftleşmek, aşık olmak, tehlikeyle yüzleşmek erkeğine getirdim. Senin mutlu olmanı istedim Harmony." Gülümsemesi hüzünlüydü. "Bana aşık olmanı tercih ederdim. Ama gerçekten önemli olan tek şey senin mutluluğundu."

Arkadaşları vardı. Onu bir adam; şu anda aşk kısmını kabul edemezdi. O ve Ryan hayatlarını birçok kez tehlikeye atmışlardı. onun için iki eliyle sayabileceğinden daha fazla. Ve o asla Daha da kötüsü, onların sunduklarını hiç istemediğini fark etti.

"Özür dilerim." bakışlarını tamamen karşıladı, pişmanlık içini dolduruyordu. "Bir arkadaş için bile daha iyisini hak ediyordun."

"Hayır tatlım, sen daha fazlasını hak ettin." Ona başını salladı Açıklama. "Yaralı bir dişi aslan gibiydin, hayatta kalmak için savaşıyordun. Ben sadece geldiğince sana yardım ettim. Daha fazlasını yapmadım."

"Yanılıyorsun," diye fısıldadı. "Çok daha fazlasıydı."

O zaman ayağa kalktı, fazla kalmadığını biliyordu. Jonas onun ortadan kaybolduğunu öğrenir öğrenmez tekrar Dane'i aramaya başlayacaktı.

"Jonas senin ilk Leo olduğunu düşünüyor ve seni yakalamaya kararlı," dedi ona. "Ona karşı dikkatli ol, Dane. Jonas laboratuarlarda bile istediğini elde etmekte korkutucu derecede ustaydı. Sadece daha güçlü ve daha kararlı hale geldi."

Dane buna gülümsedi. "Ben ilk Leo değilim Harm. Ama onunla karşılaşsam, bu mesajı ileteceğimden emin olabilirsin."

Doğruldu, zümrüt gözleri karanlıkta bile parlayarak ona baktı.

"Sen bir Cins'sin," diye fısıldadı sonra. "Sanırım ben her zaman..."

Parmağını dudaklarının üzerine koydu. "Huzur içinde git, küçük dişi aslan. Ve bana ihtiyacın olursa..." Eli saçlarının altında saklı olan küçük takip cihazına kaydı. "Her zaman yakınında olacağım."

Sonra adamın dönüp çimlerin kenarına park etmiş araçlara doğru ilerleyişini izledi.

"Jonas'a selamlarımı ilet," diye gölgelerin arasında kaybolurken. "Ve ona tekrar buluşacağımızı söyle."

Bir uyarı gibiydi.

Harmony, Lance'in hastane odasına koşarak geri döndü. Nöbetçi hemşirenin yanına gitti ve bir gece önce olduğu gibi gölgelerde saklanmak için odaya girdi. Eğer onu yakalarlarsa, her zaman kaçardı. Ve o her zaman geri dönerdi.

Hemşire odasına bakan geniş pencerelerin perdeleri hâlâ kısmen kapalıydı ve yatağın yanındaki sandalyeye kaymasına izin veriyordu.

Harmony parmak uçlarının onunkilere dokunmasına izin verdi, tüplerin ve kabloların farkındaydı

Vücudundan yatağın yanındaki makinelere uzanıyordu. Bu temasa ihtiyacı vardı. Onun sıcaklığını hissetmeye, kendi sıcaklığını paylaşmaya ihtiyacı vardı.

Başını yatağın ucuna koydu ve derin bir iç çekti. Onun hayatta olduğuna inanamıyordu. Nefes aldığına, cerrahların birkaç komplikasyonla iyileşeceğinden emin olduklarına. Bunun mucizesi hâlâ dizlerini zayıflatmayı ve gözlerini yaşartmayı başarıyordu.

"Harmony..." Başını kaldırıp adama bakarken, kırılgan ses tonu gözlerini açmasına neden oldu.

Gözleri açıldı, koyu mavi rengi berrak ve berrak bir şekilde ona bakıyordu.

"Lance. Tanrım... Lance." Elini kaldırdı, alnına, yanağına, dudaklarına dokundu. "Susadın mı? Acı çekiyor musun?"

"Shhh..." O ses tonu. Onu başka hiçbir şeyin yapamayacağı kadar rahatlatan nazik bir mırıltı.

"İyileşeceksin... Doktorlar..." "Şşşt," diye tekrar

fısıldadı.

Kaşlarını çatarak ona baktı.

"Seni seviyorum," diye fısıldadı, sesi biraz bulanık ve zayıftı.

Sonra eli hareket etti, parmakları ona uzanmak, karnına dokunmak için kalktı. İçine bir sıcaklık yayıldı ve onu sardı.

"O bir oğul."

Onun sözleri karşısında nefesi kesildi.

"Seni seviyorum, Lance Jacobs," diye fısıldadı sonra. "Ve iyileştiğin anda, yaptıkların için kıcına tekmeyi basacağım."

"Şşşt... Öp beni, bebeğim. Seni hissetmeme izin ver. Yaşadığımı bilmeme izin ver..."

Eğildi ve dudaklarının onunkilere değmesine izin verdi. Kısa, geçici bir okşayış olsa da, bu bir yaşam onayıydı.

"Seni seviyorum..." diye fısıldadı, dudakları onunkilerin üzerinde gezinirken bakışları onunkilere kilitlendi. "Her zaman."

Ve gülümsedi. "Her zaman."

EPILOG

Üç Ay Sonra Washington, D.C.

Jonas kalçalarını döndürdü, partnerine doğru çarptı, kadının amının ağrıyan ereksiyonunun etrafındaki sıcak, sıkı kenetlenmesini hissetti. onu çevreleyen kaygan, sıvı ısı ve onun orgazma yükselişini hesaplıyordu.

Elleri adamın sırtında geziniyor, uzun sarı saçları nemli ipek teller gibi etraflarına dolanırken keskin küçük tırnakları adamın etini deliyordu.

Dizlerini yatağın üzerinde, kızın açılmış kalçalarının arasına dayayan adam, kızın zevk dolu yüzünü izlerken gözlerini kısarak içine pompaladı ve

kendi salıverilmesini engelledi. Önce bayanlar. Bu onun cinsel eğitiminin bir parçası olarak bir slogan değildi. Bilim adamları, zevkin ve cinsel salınımın dişi Irkın hamile kalmasını engelleyen genetik kodlamanın üstesinden geleceğini düşünmüştü. Aşmamıştı ama Jonas

Bu zevki tattırmakta o kadar çabuk başarılı oldu ki, laboratuvarın yerleşik aygırı haline geldi.

Karıları, kızları ve düğmeleri ilikli kadınları baştan çıkarmak için kullanılırdı. Konsey'in aradığı hedeflerle ilişkili profesyoneller. Kadınlar sevgilileriyle konuşuyordu, özellikle de Jonas gibi tamamlanmaya giden tüm karmaşık yolları bilen bir erkekle ilk deneyimlerini yaşayan kadınlar.

Baştan ıkarıcı küçük avukatın içini okşarken, yumuşak amcığının içindeki tüm hassas, küçük sinir bölgelerini bulurken, elleri okşadı ve okşadı. Dudakları terden nemlenmiş etin üzerinde geziniyor, ısıyor, yalıyor, hassas teni öpüyordu.

Adamın zevki kadınınkinden geliyordu, ne kadar tuhaf olsa da. Burada tek acı, yükselen iniltileriyle havayı doldurmaya başlayan açlığın, ihtiyacın acısıydı. Elleri şimdi onun pazılarını kavıyor, kalçaları ona doğru kalkıyor, aleti üzerinde serbest bırakma darbelerinin uyarı dalgalarını hissederken aletini daha da içine itiyordu.

Taşaklarında dalgalanan his dalgalarının nabız gibi atmaya başladığını hissettikçe, soluk soluğa haykırışları kreşendo halinde yükseliyordu. Otuz dakika önce . Bunun yerine, hareket etmeye devam etmiş, kadın altında titrerken amının zengin, sıcak derinliklerinde kaymaya devam etmişti.

Zevkten duyarsızlaşmıştı. Gözleri parlıyor, vücudu kızarıyor ve terden sırlıklam oluyordu. Nefesi kesilmeden bir saniye önce başı çarşafın üzerinde döndü, vücudu sarsıldı amcığı onun sikini emerken çaresizce onun altında daha da sıkılaşıyor ve serbest kalmanın tatlı, ateşli nemini bırakıyor.

Jonas o zaman kendi zevkine teslim oldu, bir eliyle onun kalçasını kavradı ve onu öfkeyle sikmeye başladı, serbest kalana kadar öfkeli vuruşlarla onu becerdi.

Dişlerini gıcırdatarak ve her bir dişini sıkmaya kararlı bir şekilde ona doğru pompalarken, menisi dar kanalın içine fışkırıyordu.

Bu deneyimden bir gram bile zevk almadım.

İrk güvenliğini sağlama ihtiyacının ötesinde bir şey hissetmesi nadirdi. En azından burada kendini sıcaklığa bırakabilir, kısa bir süreliğine de olsa sıcaklığın ona dokunmasına izin verebilirdi.

Son salıverme darbeleri sikini dalgalandırırken, bunun yeterli olmadığını biliyordu. Çalışma saatlerine musallat olan huzursuzluk, bu zevk saatlerine de sızmaya başlamıştı. Çiftleşirken daha önce hiç bilmediği belirsiz bir tatminsizlik. Ve bu onu kızdırmaya başlamıştı.

Serbest kalmanın son ürpertileri kaslarını titretirken derin derin nefes alan Jonas, Jess'in onu tutuşundan kurtuldu ve bir elini saçlarının dikenli uzunluğunda gezdirirken onun amının ipeksi derinliklerinden . Saçını kestirmesi gerekiyordu.

Yataktan elini yüzünü yıkamak için banyoya yöneldiğinde onun gözlerinin açıldığının farkındaydı. Arkasından kalkması için birkaç dakika daha geçmesi gerekecekti.

Biliyor musun, günün birinde, sana uygun bir kadın bulacaksın. kalkıp gidemem," diye mırıldandı uzun dakikalar sonra, adam hızlı bir duşla tazelenmiş olarak banyodan geri dönerken.

Giyinmeye başlarken bu gözlem karşısında homurdandı. Yapacak işleri vardı ve aşık oyunları oynamak gündeminde değildi. Bulması gereken bir casus vardı ve şimdi onu tuzağa düşürmeye bir adım daha yaklaşmıştı.

Yastıkları arkasına dayayan Jess, zeki gri gözlerini ona dikmiş, öpücükten şişmiş dudaklarında eğlenceli bir gülümseme vardı.

Jess, "Geçen hafta dövülerek öldürülmüş olarak bulunan Breed'e karşı açılan davaya devam etmemiz gerekiyor," dedi. pantolonunu toplamadan önce çoraplarını çıkardı. "Bu üstünlükçülerin uluslararası hukuktan ziyade İrk Hukuku altında olmasını istiyorum. Eminim İktidar Kabinesi onları yaptıkları hatalardan pişman etmenin bir yolunu bulabilir."

"Katılmıyorum." Karanlık bir bakışla onu mızrakladı. "Bırakın adalet sistemi yakalasın ve haklarındaki davayı takip etsin. Basın bununla bir gün geçirecektir. Kendisini kaçırarlara zarar vermemeye, sadece kaçmaya çalışan ve bu çabası yüzünden neredeyse ölene kadar dövülen bir Irk videoya kaydedildi. Öfkenin yanı sıra sempati ve merhamet de uyandıracaktır. Onları öldürürseniz, Irklar da bir köpekten farksız olarak görülecektir. onlara karşı saldıranlar."

Yüzünde kaşları çatıldı. "Adalet hakkımız var," dedi sert bir sesle. "Aynı grup o genç kadına tecavüz etti ve öldürdü. Bir ay önce üremiş ve bunu biliyorsun. Bunun devam etmesine izin veremeyiz."

"Özgür olduklarında, onlarla ben ilgileneceğim." İpek gömleğini omuzlarına çekti ve pantolonunun içine sokmadan önce düğmelerini ilikledi. "Böyle insanlar her zaman ortadan kaybolur. Şimdilik, insanların kendi kendilerini kontrol ettiklerine inanmalarına izin vermek daha iyi."

Alonzo'nun teğmenlerinden birinin Harmony ve Lance'in saldırı mahallinde. Şerifin neredeyse öldürülmesinin suçunu üstünlükçü grubun üzerine atmak, güçlerinin çoğunu kırmak için uzun bir yol kat etmişti.

Biraz dikkatli manevra yapan Jonas, Ölüm olarak bilinen suikastçının da ölümü için gerekli zemini hazırlamıştı. Bunu Harmony'nin öldürdüğü üstünlükçü teğmenin ayaklarının dibine bırakmıştı.

Jonas'a göre bu adaletti. Harmony artık Broken Butte'ta eşiyle birlikte güvendeydi ve onun Ölüm olduğundan şüphelenenler artık ona ihanet etmek için konuşamazdı.

Jess sonunda, "Bu oyunlarınız yüzünden birileri ölecek," dedi ve giyinmeyi bitirirken içini çekti.

Gülümsemesi gergin ve soğuktu. "Büyük olasılıkla," diye kabul etti. "Kan üstünlükçüleri ve o lanet olası saf gruplar, eğer istediğim gibi davranırsam. Dünya onlarsız daha iyi olurdu."

"Irklar hakkında öyle derler." Yatağından kalkarken başını salladı.
"Davanın mahkemeye gitmesini sağlayacağım, ama onları bırakabilecek on iki jüri üyeniz var." Bilinmeyen bir şey değildi.
Üstünlükçüleri mahkum etmek hiç kolay olmadı.

"Onları ortadan kaldırmak yeterince kolay." Paçayı sıyıracakları gerçeği onu mahkemeye çıkmayacakları korkusu kadar rahatsız etmiyordu.

Eğer suçu işlediklerine dair açık kanıtlardan sonra suçlamaları yenmeyi başarırlarsa, o zaman Irkları tehdit eden önyargıya karşı farkındalık yaratmak açısından hangi yöne gitmesi gerektiğini bilecekti. Her şey işe yarayabilirdi, özellikle de Duygu.

O zamana kadar, ilk Leo'yu ortaya çıkarmak için planını geliştirmesi gerekiyordu. Eğer Irklar şanslıysa, dünya çiftleşme sıcaklığını öğrenmeden önce yıl daha sıkıştırabilirdi. Umarım bu ona ve fenomen üzerinde çalışan bilim insanlarına gecikmiş yaşlanmanın sırlarını öğrenmek için zaman kazandırır.

Sürü lideri Callan Lyons artık kırkını aşmıştı; testlerine ve fiziksel görünümüne göre çiftleşmesinden bu yana bir yıl yaşlanmış olabilirdi ama Jonas bundan şüpheliydi. Callan'ın evlat edindiği kedi kız kardeşi Sherra'nın insan eşi Kane Tyler da yaşlanmamıştı. Kadınlar da öyle. Spekülasyonlar çoktan artmıştı ve onları halkın gözünden uzak tutmak neredeyse imkânsızdı. Durum giderek patlayıcı, özellikle de Sığınak'ta çalışan casusla birlikte.

Ama her zaman casuslar olacaktı. İhanet sıradan bir şeydi. Jonas. Bu, kimliklerini öğrendiğinde casusların yaşamasına izin vermesi gerektiği anlamına gelmiyordu.

"Yine dalgınsın Jonas." Jess'in keskin sesi ona baktırdı ayaklarını yumuşak deriden, kanat uçlu ayakkabılarının içine sokup bağlamak için otururken ona baktı.

Botları tercih ederdi ama bu savaş arenasında görünüşün her şey demek olduğunu öğrenmişti.

"Yapacak işlerim var, Jess." Oyun zamanı bitmişti. "Sen kendi işine bak, ben de kendi işime bakayım."

Gülüşü yumuşak ve şaşırtıcı derecede sıcaktı. Bazen denemiş olsa da onu kızdırabildiğı nadirdi.

"Çiftleşmeni izlemek çok eğlenceli olacak," diye mırıldandı, adamın bakışları ona doğru kayarken gözleri kısıldı.

"Ben çiftleşmedim," diye dikkatle hatırlattı ona.

"Henüz değil." Yüzündeki açık eğlence çok rahatsız ediciydi. "Ama bunu yaptığında çok komik olacak Jonas. Umarım bunu görmek için orada olurum."

Düşündüm. Dişilerin nazik kim söyledi? Neden bahsettikleri hakkında hiçbir fikirleri yoktu.

"Yapacak işlerim var." Ayağa kalktı ve yatak odasının kapısına yöneldi. "Sabah ofiste görüşürüz. Sığınak'a uçmamız gerektiğini unutma."

Lanet olası Vanderale Industries, Irkların ihtiyaç duyduğu silah ve araçlar için yapılan anlaşmanın fişini çekmekle tehdit ediyordu. Onlar endişelerini Yönetim Kabinesi ile görüşmek üzere temsilcilerinden birini gönderdi. Tam da ihtiyacı olan şeydi, başka bir lanet olası Sığınak'a girme sorumluluğı.

Gönderdikleri kadın, Vanderale'in sahip olduğu uzak topraklarda önemli bir güç bile değildi. O lanet olası bir evrak iticisiydi. muhtemel fonları düşündükçe ürpermesine neden olan düğmeli küçük bir namuslu. O kadar da değil.

Sığınak onlar olmadan ayakta kalamazdı ama uluslararası toplumdaki desteklerini kaybetmek de çok acı olurdu.

Ayrıca Harmony'nin kafa derisinin altındaki implanttan gelen okumaların bir anlamı olup olmadığını görmek için Ely ile görüşmesi gerekiyordu. Üç ay önce aldıkları şifreli mesajda Sahip olduğu GPS yer belirleyicinin frekansı onun ve Lance'in hayatını kurtarmıştı. Ely bir ay sonra şüphelerini rapor etti. İmplanttan gelen geri bildirim, konumundan daha fazla bilgi içeriyor gibi görünüyordu.

Önümüzdeki hafta yapacağı işlerin listesini gözden geçirip öncelik sırasına koyup dosyaladıktan sonra Jess'in evinden ayrıldı. Kendisini dışarıda karşılayan Breed koruma ekibinin farkındaydı ve limuzin onu bekliyordu. Gözleri etrafı taradı, duyuları otomatik olarak gecenin manzaralarını ve kokularını, tehlikenin yokluğunu algıladı.

Bu da yeterince nadirdi.

Limuzine tekrar yerleşirken, kendisini bekleyen evrak çantasını açtı ve ilk dosyayı çıkardı. İşe dönme vakti gelmişti. Casuslarına yaklaşıyordu ve yakında casuslarına da yaklaşmış olacaktı. İlk Leo. Vazgeçmiyordu.

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

